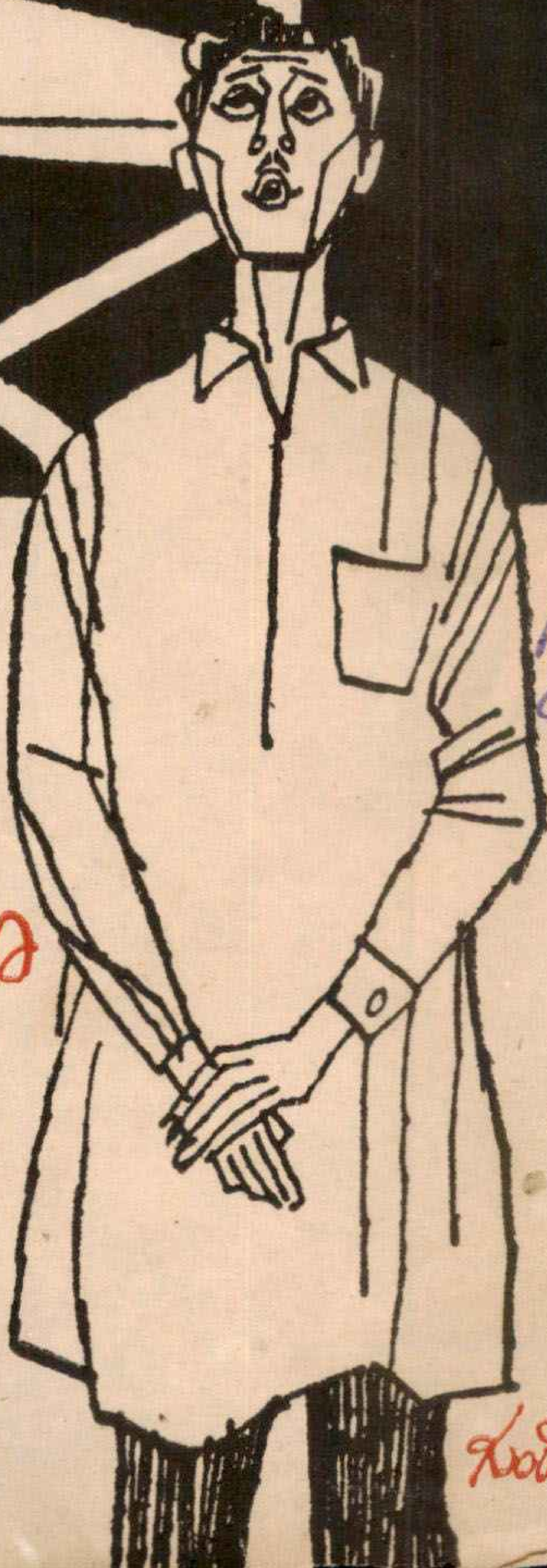
విక్రమార్కుడి మార్కు సింహాసనం

చలచిత్ర కథలు

ముళ్ళపూడి వెంకటరమణ

గుడిం మోహన్

CV

విక్రమార్కుడి

మార్కు

సింహాసనం

చలచిత్ర కథలు

ఈ రచన ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రికలో
'పార్థసారథి' పేర
సీరియల్‌గా ప్రచురితమైనది
ఆ పత్రికాధిపతులకు కృతజ్ఞులము

*

మొదటి ముద్రణ 1962 జనవరి

*

*

అచ్చు : ఏలూరు
శ్రీ ఆంజనేయ పవర్ ప్రెస్సులో

మిత్రుడు

వెల్చేరు నారాయణరావు కి

సిందుబాదు మనీపరుసు

కాదుకాదు బేవారుసు

నాదు మాట నమ్ము తమ్ము

డా ఇది నిక్కమ్ము సుమ్ము

— వి. మా. సిం

భూమిక

సాగుతున్న చిత్రంలాగే చూడవచ్చిన జనంకూడా జోగుతున్నారు. గాలివిసురుకు సినిమా డేరా, అందులో తెరాకూడా ఊగుతున్నాయి.

తెరమీద మాళవరాజకుమారుడు వేటకెళ్ళి విల్లెక్కుపెట్టి బాణం వేశాడు. అది సూటిగా అమెరికా వెళ్ళి అక్కడి అడివిలోని పులికి తగిలేసరికి ఆ దెబ్బకి ఆఫ్రికాలోని సింహం భయంకరంగా పర్జన్యంలా గర్జించింది. దాంతో ఆ చుట్టు పక్కల జింకలూ, జిరాఫీలూ, ఇండియాలోని కుందేళ్లూ, మళ్ళీ ఆఫ్రికాలోని సింహాలూ, కారెనుములూ కంగారుపడి పరుగెత్తాయి.

అంతలోకే అమెరికాలో కారుమబ్బులు అలుముకున్నాయి. ఇందాకటి ఆఫ్రికన్ సింహం తమని కాపీకొట్టినట్టు గర్జించిందన్న కసికొద్దీ ఈ పర్జన్యాలు సింహంలా గర్జించి ఊరుకున్నాయి.

“డైరక్టరు పప్పులో కాలేశాడు” అన్నాడు వరహాల రాజు తక్షణం గంభీరంగా చూచి.

అతగాడి జతగాడు ఏం అని అడగలేదు. ఎందుకంటే రాజుకెంత తెలుసో ఇతనికీ అంత తెలుసు. అడగడం చిన్నతనం. అయినా అతనికేం తెలీదని రాజుకి గట్టి నమ్మకం.

మొహమాట పడుతున్నాడనుకుని జాలితలచి కిటుకు చెప్పే శాడు హడావుడిగా. "సింఘం మేహంలా అరచింది."

"తెలుసులేవోయ్ మింఘం సేహంలాకూడా అర్చింది. నేను ఫస్టుసారే కనిపెట్టేశానులే" అన్నాడు అతనిమిత్రుడు. అంతకన్న చురుకుగా.

రాజు మాటాడలేదు. శ్రద్ధగా సినిమాచూస్తూ 'హీరోయాక్షను' ఒక్కటే 'స్టడీ' చేస్తున్నాడు.

ఈచిత్రం అతను చూడ్డం ఇంకా ఒకసారికూడ పూర్తి కాలేదు. అతనెపుడూ మొదటిసారి హీరోని చూసేసి, తరువాతసారి విలన్నీ, రేలంగినీ స్టడీచేసేసి, మూడోసారి నుంచి, మ్యూజిక్కు, సంభాషణలు సంతృప్తికరంగా, రసవంతంగా ఉన్నాయో లేదో, డైరక్షను చప్పగా ఉందో లేవో, సౌండు ఫరవాలేదో అవునో పరిశీలిస్తాడు. అప్పుడప్పుడు మాత్రం చిన్న విమర్శలు చేస్తాడు.

ఈ సారిమాత్రం, కూడావచ్చిన మిత్రుడు ముత్యం కొంచెం చిన్నయాక్టర్లని కూడా ఓకంట కనిపెట్టాలని పోరి మరీ టిక్కట్టు కొన్నాడు. హీరోయాక్టింగు కిటుకులన్నీ తెలిసిపోయినా సినిమావాళ్లు ఓపట్టాన నమ్మరుట. ముందర చిన్నవేషాలు వేసే తీరాలంటారుట అందుకని.

"ఇదో గురూ ఇపుడీసీనులో ఓ 'ఎక్స్ట్రా'గావొస్తాడు చూడు నా రంగా ... ... యేమి యాక్షను చేశాడురా నాయనా! వాడెవడో తెలుసా? ఇదివరకు ద్వారపూడి సంతదగ్గిర లాట్రీ నడిపేవాడూ—వాడే. హఠాత్తుగాపరారై

పోయి, మళ్ళీ యిక్కడ కనబడ్డాడు. ఇట్టె దూరిపోయా డురా! చిత్రం" అన్నాడు ముత్యం.

మేఘగర్జన మళ్ళీ వినపడింది.

''వాల్లోస్తోద్ది'' అన్నాడు రాజు బధ్ధకల్గా ఆవలిస్తూ.

''నీ బొంద. అది బైటవాన. నిజం పిడుగు. తరవాత సీనులోగాని సినిమాలో వానరాదులే. ఇప్పుడే మనవాడు వస్తాడు. వచ్చి భయపడ్డట్టు ఫేసుమీద ఓ ఎక్స్ప్రెషను పెట్టేసి ఒక యాక్షన్ చేస్తాడు చూడు నారంగా—''

అంతలోకే తెరమీదకి చిన్న హాస్యగాడు వచ్చేసి ఆఫ్రికా సింహగర్జన విని భయపడ్డట్టు ''ఫేసుమీద ఓ ఎక్స్ప్రెషన్'' పెట్టేసి ఊహు యాక్షన్ చేసెయ్యడం మొదలు పెట్టాడు.

''ఓవరాక్షన్ కదూ!'' అన్నాడు రాజు గంభీరంగా.

''హుఁ నీకేంతెల్సు గురూ. ఒకోసారి ఓవర్ చెయ్యకపోతే లాభం లేదట. మన్నసలు ఎవడూ చూడ్డు. ఇపుడు మనం చూసే వాళ్ళమూ చెప్పు. అందికే మన ఆచారి యాక్షనుమీద రాసిన బుక్కులో ఏం రాశాడు !

చవట వేషమైన, జడివేషమ్మైన,
నవధి తక్కువైన, నతివయున్న
టట్టటాటటాట టాటటాటాటటా
డోసుమీరవచ్చు డోకురాదు.''

అని గర్వంగా చుట్టూ పరకాయించాడు ముత్యం.

హాలులో ఉన్న మిగతా యాభైయిద్దరూ సినిమా చూస్తున్నందువల్ల ముత్యాన్ని ఎవరూ చూడలేదు.

అందరూ మత్తుగా జోగుతున్నారు. రాజులాంటి నిశిత విమర్శకులు, కాదలచుకున్న హీరోలూ మాత్రం ఓపిగ్గా చూస్తున్నారు.

రాజు పరిభాష ప్రకారం "తెరమీది కొసరుతారడు" తెగనటించేస్తున్నాడు.

తెరమీద మబ్బులూ డేరామీద మబ్బులూ కూడా గర్జిస్తున్నాయి ... గాలి రివ్వున వీస్తోంది ... పెద్ద పిడుగు పడింది... తెరమీద నటుడు హఠాత్తుగా కాలు తొట్రుపడి, కొండమీంచి తూలి, తెరలోంచి ఊడి దభేలున నేల టిక్కెట్టు జనాభామధ్య పడ్డాడు ...

ఒక్కసారిగా మహారాజ పోషకుల మధ్య కలకలం చెలరేగింది. "సినిమావోడు ఊడిపడి పోనాడేస్" అన్న కేకలు చెలరేగి పోయాయి.

రాజు, ముత్తెం, తదితరులూ ఆ చిన్నవాడిని చుట్టు ముట్టారు.

అతడు మెల్లిగా కళ్లు తెరిచి, లేచి చూట్టూ చూసి, చట్ట విరిగేలా ఆశ్చర్యపడిపోయి మళ్ళీ లేచి 'నేనెక్కడున్నాను?' అన్నాడు.

"మొవ్వారం టెంటు సినిమాలో" అన్నారెవరో సగౌరవంగా.

"ఇది కోడంబాకంకాదా! మాంబళం కాదా. సీ ష్టోరు కాదా" అన్నాడు నటుడు.

బోధపడక ఎవరూ జవాబివ్వలేదు.

"మనమాటే కాదేస్ ... మనమాటాకాదు, ... మన బాసా కాదనిపిస్తది ... అసలాడు మడిసి కాదు గందా. సినిమా బొమ్మమరి. అందులోనే ఉంటేనే ఊసులు సోగ్గా ఉంతాయి. ఊడిపడితే యింకేటుంటది. పాణమా పాడా" అన్నాడొక ముసలయ్య మెల్లిగా.

"ఆణి ముట్టుకు నేవు బుల్లోడా. సినిమా వెల్ట్రికరింటు షాకిత్తాది." అన్నాడెవరో.

ఇలా అయితే లాభం లేదనుకున్నాడు రాజు. వెంటనే ఓ సోడా తెప్పించి ఇచ్చాడు పడిపోయిన నటుడికి. అయ్యా మీ పేరేమిటి? తమరు నటులా, బొమ్మలా? అన్నాడు.

"దుక్కలా నిలబడుంటే బొమ్మంటావేమిటోయ్ బైతులాగ. నేను వర్ధమాన నటుణ్ణి. నా పేర్ 'శ్రీకుమార్' అన్నాడు—నటుడు డేరా పైకప్పు వేపు ఫొటోజెనిక్‌గా చూస్తూ.

'ఓ! మీరా.' అన్నాడు రాజు శ్రీకుమార్ ప్రొఫైల్‌ను గుర్తుపట్టి. 'ఇలావచ్చారేం?'

"మహాశయ్యా! మీరిపుడు ఎనిమిది సినిమాలలో నటిస్తున్నారని నేనూ కాదని రాజూ వాదించుకుంటున్నాము. మీ రెవరితో ఏకీభవిస్తా రెడిటర్జీ?" అన్నాడు అప్పటికి పరిస్థితిని అర్థం చేసుకుని పుంజుకున్న ముత్యం.

"జ్ఞాపకం లేదు" అన్నాడు శ్రీకుమార్ తలకాయని ప్రొఫైలులోంచి ఫుల్‌ఫ్యాకు 'పాన్' చేస్తూ.

"మా ముత్యానికి సినిమాలలో చేరాలని ఉబలాటం అండి. మీరెలాగా వచ్చారు కాబట్టి కాస్త వీణ్ణి మీతో తీసుకెళ్ళి—"

"అబ్బే నాదేముంది కాని, మా రాజూ ఎన్. టి. రామారావుని, ఫష్టుగా ఇమిటేటు చేసి పారేస్తాడండి. వీణ్ణి తీసికెళ్ళి ఆయనకి చూపిస్తే ఎగిరి గంతేసి బుక్ చేస్తారు." అన్నాడు ముత్యం వినమ్రత ఉట్టి పడేలా.

"బాగుంది కాని, నేను ఇప్పుడు అర్జెంటుగా మెడ్రా సెళ్ళాలంటే రైలుఛార్జీలుకూడా లేవు గదా. అసలంతకన్న అర్జెంటు ఇపుడీ ఫిలింలో ఖాళీ నింపకపోతే రేపు షో ఎలా? ప్రొడ్యూసరేమనుకుంటాడు! రైలు చార్జీల్లేకుండా మెడ్రాసు నుంచి ఈ వూరొచ్చి ఇక్కడ చల్లగా జారిపోయాననుకుంటాడు. తప్పు కాదూ! అసలదీకాక నాకీ వెధవ పల్లెటూళ్ళో ఏం తోచటం లేదు. తక్షణం మళ్ళీ ఫిలిములోకి వెళ్ళిపోవాలి. ఎలా!" అన్నాడు శ్రీకుమార్ గుక్క తిప్పుకోకుండా.

అందరూ ముగ్ధులైపోయారు అతని వాగ్ధాటికి.

'మరి ఎలా ఎక్కుతారు' అన్నాడు ముత్యం.

'దానికేముంది సినిమా మళ్ళీ వేస్తేసరి, ఈయన ఊడిపోయినచోట ఖాళీవుంటుందిగా. అది రాగానే గబుక్కుని ఎక్కిపోతాడు. అంతే. అసలు సినిమాలు అలాగే తీస్తారులే. మహాబలిపురంలో షూటింగుతీసి, స్టుడియోలో యాక్టర్లని మళ్ళీ వేరే షూటింగుతీసి, ఆనక రెండూ కలిపేస్తారు. ఉందిలే పద్ధతి" అన్నాడు రాజు మళ్ళీ గంభీరంగానే.

"ఒరేయి ఈయన ఎలాగా వచ్చాడు. సన్మానం చేసి రేపు పంపేద్దాం" అన్నాడు ముత్యం.

"లాభంలేదు" అన్నాడు శ్రీకుమార్.

చివరికి మళ్ళీ సినిమా వేశారు.

తెరమీద మబ్బులూ, డేరా అవతల మబ్బులూ కూడా ఉరుముతున్నాయి... గాలి రివ్వున వీస్తోంది... శ్రీకుమార్ స్టేజిమీద రెడీగా నిల్చున్నాడు. రాజూ, ముత్యం, పక్క నిలబడ్డారు.

తెరమీద శ్రీకుమార్ నటించిన "కాళీచోటు" వచ్చేసింది.

బయట పెద్ద పిడుగు పడింది... ఆ హడావుడిలో శ్రీకుమార్ తెరమీద కాళీలోకి దూకాడు. ముత్యం, రాజూ అతన్ని అందులోకి తోసేసి, చేతులు దులుపుకు చక్కా వచ్చి యథాస్థానంలో కూచున్నారు.

"బలేగా ఎక్కిపోయాడురా. మనం కూడా వాడితో పాటే దూరిపోతే బాగుండేది. మెడ్రాసులో ఎవడిచుట్టూ రా తిరక్కుండానే హీరోలై పోయేవాళ్ళం" అన్నాడు రాజు, జరిగిన గమ్మత్తు మత్తులో అర్థనిమీలిత నేత్రుడై.

"అరటికెట్టు కొనుక్కు రావలసింది అలా సగం కళ్లుమూసుగు చూసేకాడికి. వెధవ బడాయీ నువ్వూను. ఈలోగా నీబోడి పోజుని ఎవడూ ఫొటో తియ్యడులే. తీసినా చీకట్లో అది షూట్ కాదు. పూర్తిగా కళ్లు తెర్చిచూడు" అని మందలించాడు ముత్యం.

తెరమీద తుపాను చల్లారింది. తరవాతి దృశ్యంలో తెల్లారింది...

... తెల్లారింది. కవికన్న మిన్న అన్న పేరు తెచ్చుకోవాలన్న ఉత్సాహంతో సూర్యభగవానుడు కాంతికిరణాలను మూలమూలలకీ ప్రసరించి చూస్తున్నాడు. బద్ధకిష్టులను నిద్రలేపుతున్నాడు. ఒక కొంటె కిరణం శివాలయం అవతల ఉన్న పెంకుటింటి వీధరుగుమీది తడకవసారాలోకి ప్రవేశించింది. అక్కడ రాజు బద్ధకంగా నిద్రపోతున్నాడు. తడకని తాకి, దాని అవతలఉన్న 'తారామండలాన్ని' ఛేదించి లోపలికొచ్చిన ఆ కిరణం రాజు కుడికంటిరెప్పమీద సూటిగా దిగి ఘాటుగా పొడిచింది. లేలే అంది.

రాజు ఆవులించి, మెల్లిగా కళ్ళు తెరచి, తడకమీద అంటించుకున్న 'తెరవేలుపు'ల వదనారవిందాలు చూచి ఆనందించి, మళ్ళీకళ్ళు మూసుకుని, అరచేతిలో 'నర్గీస్' చుట్టుకొని కళ్ళకద్దుకుని, కళ్ళు తెరిచి ఫోటోజెనిక్‌గా ఆవలించి, 'హాయ్ రాజ్' అనుకున్నాడు.

అతనిదృష్టి తడకమీద నిలచింది. ఊహలు రెక్కలు విప్పి ఎగిరాయి... రాజకపూర్ ఇపుడు టీ తాగుతూ ఉంటాడు. దిలీప్‌కుమార్ దిగాలుగాచూస్తూ ఏ కిటికీ వెనకో నిలిచి ఫోటో తీయించుకుంటూ ఉంటాడు. నర్గీస్ బొమ్మలతో ఆడుకుంటూ ఉంటుంది. నాగేశ్వరరావు ఈపాటికల్లా మేకప్ చేసుకొని సెట్‌మీదకి వెళ్ళిఉంటాడు. యన్. టి. రామారావు మాంఛి టీ తాగి స్టుడియోకి వెళ్లుంటాడు. రేలంగి ఆసి నీబండపడ అని ఎవరో ఒకర్ని ఏడిపిస్తూ

ఉంటాడు. జమున శరత్ పుస్తకం చదువుతూ ఉంటుంది. ఎస్. వరలక్ష్మి పువ్వులు కోస్తూ ఉంటుంది. అంజలీ డాన్సు నేర్చుకుంటూ ఉంటుంది. భానుమతి త్యాగరాజ కీర్తనలు పాడుకుంటూ ఉంటుంది. సావిత్రి కథల బుక్కు చదువుతూ వుంటుంది. హాబ్బ... బలే వుంటుంది. సినిమా స్టార్ లైఫ్ అనుకున్నాడు రాజు ఇంగ్లీషులో.

'కాస్తలో తప్పిపోయిందిగదా ఛాన్సు' అనుకున్నాడు కాసేపాగి. ఆ ఊహ రాగానే ఉలికిపడి లేచి కూచున్నాడు.

రాత్రి సినిమాలోంచి ఎవడో ఊడి పడిపోయాడు గదా. అప్పుడు మళ్లీ సినిమా వేసి వాడు ఊడిపోయినచోటు రాగానే గబుక్కున అందులోకి ఎక్కించేశారు గదా. చిత్రంగా ఉందే - అలా ఎలా ఊడిపోతారు! ఒకవేళ ఊడినా మళ్ళీ ఎలా ఎక్కుతారు? ఇంపాసిబుల్. కలేమో అనుకున్నాడు రాజు.

అతనికి హఠాత్తుగా అనుమానం వచ్చింది.

అసలు తను రాత్రి సినిమా కెళ్ళాడా? అని.

సినిమా కెళ్ళినట్టూ అక్కడే గారడీ జరిగినట్టు కలొచ్చిందా? లేకపోతే, సినిమా చూసొచ్చి పడుకున్నాక, ఈ గారడీ మాత్రమే కలగా వచ్చిందా? అసలు రెండూ జరిగాయా! రెండు జరగలేదా. మతివుందా పోయిందా? ...

"ఒరే అబ్బీ నీకు మతుందా పోయిందా? రైలుకి వేళైంది అలా నల్లమందు భాయిలా కూచుంటావేం. లే లే అన్నాడు రాజు జతగాడు ముత్తెం లోపలికొచ్చి.

"ఎక్కడికి?" అన్నాడు రాజు.

"బావుందిరా అబ్బీ మెడ్రాసెళ్తానన్నావు గదరా! సైకిలమ్మేశావు. అప్పుచేశావు. ఇంతా చేసి ప్లాను మార్చావా!" అన్నాడు ముత్యం.

"అబ్బే లేదు లేదు. ఔనుగాని మనం రాత్రి ఏ సినిమా కెళ్ళాం?" అన్నాడు రాజు.

"ఇంక లాభం లేదు. నువు మెడ్రాసెళ్లకు. విశాఖపట్నం టికెట్టుకొను. అలా అయితే మీ తాతకి చెప్పొవెళ్ళొచ్చు" అన్నాడు ముత్యం నవ్వుతూ.

"అయితే రాత్రి మనం ఎక్కడున్నాం?"

"ఏమిటోయ్ ఏం డిటెక్టింగు మొదలెట్టావేమిటి యాక్టింగు వదిలేసి. లేలే, మీ తాత పొలంనించి వచ్చేస్తే కథ అడ్డం తిరుగుతుంది." అన్నాడు ముత్యం హడావుడిగా.

రాత్రి జరిగింది కలా? కల్లా? అన్నాడు రాజు లేస్తూ.

"డైలాగు అనడానికి బాగుంది గాని రెండూ ఒకటే. అదే సినిమాలో వస్తే, రచయిత పప్పులో కాలేశాడు అంటావు నువ్వే, నడు నడు."

రాజు ఇంక మాట్లాడలేదు.

గబగబా మొహం కడుక్కొని, తరవాణీ అన్నం తినేసి, ఓ చిన్నపెట్టెలో సినిమా పత్రికలూ, తను రాసిన సినిమా కథలూ, సినేరియోలు, విమర్శలూ, పాటలూ, పాటల పుస్తకాలూ అన్నీ పదిలంగా సర్దేసుకుని, ఇపుడే వస్తాను బామ్మా అని చెప్పి రైలుస్టేషనుకి దారితీశాడు.

దారిలో జంకుతూనే, రాత్రిసంగతి మళ్ళీ కదలేశాడు. అది కలో, నిజమో బోధపడ లేదతనికి ఇంకా.

"ఒరేయ్ రాజా, నువ్వింకా పెద్దస్టారువి కాకుండానే ఇలాటి బడాయిలు పోబోకు నాకు ఒళ్ళు మండుతుంది. నువ్వు గొప్పవాడివై పత్రికలవాళ్లు ఇంటర్వ్యూ చేసినపుడు మరుపూ గిరుపూ చెలాయించు ఇపుడు కాదు." అన్నాడు ముత్యం.

రైలు కదిలే వేళైంది.

"జాగ్రత్త రాజా ఎలానెగ్గుకొస్తావో—మద్రాసంటే పట్టపగలు టోకరా యిస్తారట. మూరుమార్కెట్టులో ఏమి కొనకు. రిక్షావాళ్ళతో మాట్లాడకు. అరవం గబగబ నేర్చుకో, సర్టిఫికెట్టు జాగ్రత్త." అని హెచ్చరించాడు. ముత్యం.

రాజుకి కంటనీరు తిరిగింది.

"కొంచెం భయంగానేఉంది గురూ. నిన్ను రమ్మంటే రానంటావు. ఎలా". ముత్యం మాట్లాడలేదు. ఆలోచిస్తూ నిలబడిపోయాడు. గార్డు ఈలవేశాడు.

హఠాత్తుగా ముత్యం తెగించి ఒక నిర్ణయం చేశాడు.

"గురూ. పోతే పోయిందిగాని, "వానపాము" నాటకంలో కూడా హీరో రోలు నువ్వేవేశావని చెప్పేయి డైరెక్టర్లతో అదికూడ కలిపితే అరడజను నాటకాలు అవుతాయి." అన్నాడు.

రాజుకి నోటమాట రాలేదు. ఆశ్చర్య సంభ్రమాల వల్ల. ఐనా ప్రయత్నించాడు. "ఇంత త్యాగం చేస్తున్నావా గురూ నీకీర్తి శాశ్వతంగా —"

"గురూ అది హెవీ డైలాగు. సోషల్సులో బాగుండదు. ఇలాటివి అక్కడ రాసేవు. ఒద్దంటారు జాగ్రత్త...

నీకు ఛాన్సు రాగానే నాకు టెలిగ్రాం యిస్తావుగా. వస్తాను అన్నాడు ముత్యం.

"తప్పకుండా నిన్ను — నా ప్రాణమిత్రుడిని —" అన్నాడు రాజు గద్గద స్వరంతో.

ఈ ఘట్టంలో కదలొచ్చునో, కూడదో తేల్చుకోలేక ఒక్క-క్షణం తటపటాయించి, తనుకూడా బొంగురు గొంతుకతో మూలిగి, ముందుకు నడిచింది రైలు.

ప్రథమసోపానము

"మేమగునో - జీవిత మేమగునో - నా జీవిత మేమగునో ఈ నా జీవిత - మేమగునో" అనే పాటని ఆరంభించాడు వరహాలరాజు.

రైలు 'టకటక'ల తాళం ఆ పాటకి వాటంగా పడటం లేదు. రాజు కింకోపాట గుర్తుకు రావటంలేదు.

"ఆదిలోనే అదేదో పాదమా" అనుకున్నాడు; ఈ అపశకునానికి కొంత నొచ్చుకుని. గిట్టనివాళ్లు చాదస్తాలంటారు గాని, ఇలాటి శకునాలూ గట్రా నిజమని సినిమా ప్రపంచంలో అంతా నమ్ముతారని రాజు నమ్మకం. అతనికీ ఇటువంటి విశ్వాసాలు చిన్నప్పటినుంచీ ఉన్నాయి.

"ఉండ కేం చేస్తాయి. ఏ హీరోగానో, డైరక్టరుగానో, ప్రొడ్యూసర్ గానో కీర్తి ప్రతిష్ఠలు సంపాదించుకోవాలని దేముడు రాసిపడేశాడు కాబట్టే మన కీ నమ్మకాలమీాద గురి ఉంది" అనేవాడు అతని నేస్తం ముత్యం.

"మరే పువ్వుపుట్టగానే పరిమళిస్తుంది గదా" అనే వాడు రాజు.

"గురో! బ్రిలియంట్ డైలాగ్ పడేశావు. దీన్నే ఏదో అర్థాంతరసన్యాసం అనో ఏదో అంటారుట" అని ఎగిరి గంతేసేవాడు ముత్యం.

అంతా బాగానే ఉంది కాని, ఇప్పుడు పాడిన పాటకి రైలు నడకతాళం సరిపడకపోవడం, గింజుకున్నా ఇంకో పాట గుర్తుకు రాకపోవడం ఏమిటి చెప్మా అని మథనపడ సాగాడు రాజు.

"చిటపట చినుకులు" అనే పాట సరిపోతుంది; అని సూచించినట్టుగా, పక్కాయన దాన్ని లయబద్ధంగా పాడ సాగాడు.

రాజు మొహం విప్పారింది.

"మందేవూరండి ?" అన్నాడు ఆప్యాయంగా పలకరించి.

"మాది బొంబాయి. మీదేవూరో నాకు తెలీదు." అన్నాడాయన. రైలులోకి దూసుకువచ్చిన పైరుగాలికి చెదిరిపోతున్న మీసాలను కొనగోరుతో సరిచేసుకుంటూ.

"ఓ మాది మెడ్రాసులెండి." అన్నాడు రాజు గంభీరంగా చూస్తూ.

"ఏంచేస్తు ఉంటారు"

"హీరో... మీరో?" అన్నాడు రాజు.

"ఎడిషనల్ డైలాగ్... అంటే అదనపు సంభాషణ అని అర్థం" అన్నాడు ఎదటాయన.

"మా ఫిలిం ఫీల్డుకి కొత్తే అనుకుంటాను."

"మీదేమిటి మా బొంబాయి ఫీల్డుకీకొత్తే. హాలీవుడ్ లోనే మా ఎడిషనల్ డైలాగు రైటర్లు ఉంటారు. ఇండియా బాగా వెనకబడ్డ దేశంగదా ... అంటే బాక్వర్డ్ కంట్రీ అన్నమాట. బొంబాయిలో నేను చాల మందితో నన్ను పెట్టుకోమని చెప్పిచూశా. విన్నారు కాదు. అన్ని డైలాగులు రాసిన వాడే కావలిస్తే అదనపు డైలాగులూ రాస్తాడులే అన్నారు. పైగా వాళ్లకి హిందీ రాసిపెట్టాలిట. నేను ఇంగ్లీషుకి ఛస్తే ఒక్క మెట్టు దిగనన్నాను."

"భలేవారండి... నేనూ అంతే. మామూలు వేషాలూ సైడు హీరోలాటివి బోల్డు దొరుకుతాయి మా ఫీల్డులో. ఛస్తే హీరో రోలుకి తక్కువదేం పుచ్చుకోనని శపథం నాకు" అన్నాడు రాజు గంభీరంగా.

"బెస్టు. మీరెందులో నటిస్తున్నారండి 'మిస్సమ్మ'లో ఉన్నారా ?"

రాజు వినమ్రతను అభినయించి మందహాసంచేశాడు.

"లేనండి. ఎన్. టి. రామారావు, ఏ నాగేశ్వర రావు, యస్. వి. రంగారావు, రేలంగి, సావిత్రి, జమున మొదలగువారు నటించిన ఈ చిత్రానికి శ్రీ ఎల్. వి. ప్రసాద్ దర్శకత్వం నిర్వహించారు. నెక్స్టట్ పేరా. దీనికి రచయిత చక్రపాణి సంగీత దర్శకత్వం ఎస్. రాజేశ్వరరావు, ఛాయాగ్రహణం బార్లే. స్టుడియో వాహిని. ఇంకో నెక్స్ట పేరా. నిర్మాతలు : నాగిరెడ్డి అండ్ చక్రపాణి. అదండి, అందులో నేను లేను."

"ఐ సీ. అదేపాయెగాని, పోనీ మీరెందులో ఉన్నారుట?"

"చెప్పాను గదండి. ఇంకా ఎవరితోనూ కాంట్రాక్టు సైన్ చెయ్యలేదు. బుక్ కాబడలేదు. ఫోటోలూ అవీ పంపించానండి. చాలమందికి ఉత్తరాలు రాశాను. ఇపుడు వెళ్ళి ఇక మాట్లాడాలి."

"ఓ అదా. మీరు యింక వెళ్ళి ప్రయత్నిస్తారన్న మాట, చెప్పారుగాదూ. హీరోగారూ సిగరెట్టు పుచ్చుకోండి. మాట్లాడుదాం."

"మీరో? అన్నట్టు మీ పేరో? చెప్పారు కారు"

"నా పేరు నరసన్న లెండి. బొంబాయిలో ఉన్నప్పుడు ఇంకో పేరుండేది కాని, ఇపుడు మెద్రాసులో ఎందుకని వదిలేశాను. చూశారూ! మీరూ డైలాగులూ బాగా రాస్తారూ." అన్నాడు నరసన్న నవ్వుతూ.

"మరేండి. ఏదో అలవాటైపోయింది. నేను ఎప్పుడు సంభాషణలు చేసినా రాసినా సంతృప్తికరంగానే ఉంటాయండి. సౌండు ఫర్వాలేదు."

"వెరిగుడ్ మెద్రాసులో మీ బస యెక్కడ? ఎవర్ని అడుగుతారు?"

"బసకేం తొందరొచ్చె సార్. సరాసరి, స్టారుస్టారింటికి కారుమీద వెళ్ళి ఫేసు చూపించేసి వేషం ఇప్పించి కొత్త వదనార విందాలకు — అదే ... వేషం ఇమ్మంటాను. ... ఆనక వాళ్లే బస చూపిస్తారు."

"బస్. బస్, భలేవాడివయ్యా. అలా వెళ్ళి అడిగేస్తే, ఇలా వెళ్ళిపో అనేస్తారు. నీకసలు టెక్నిక్ తెలీదన్నమాట. అన్‌ఫిట్, యూస్లెస్, హోప్‌లెస్, బిగ్ మెస్. సినిమాల్లో చేరేవాడికి ఎన్నో అర్హతలు అవసరం. వాటిలో ఒకటో నెంబరు కూడా నీకు తెలిసినట్టు లేదు ఒక చిన్నకథ చెబుతాను విను.

శ్రీకరంబును, తారల కాకరంబును, పేదలకు భీకరంబును నగు బొంబాయి నగరం బొందుగలదు..."

"మేష్టారూ చిన్నసంగతి ... మామూలుగా లైట్ తెలుగులో చెప్పలేరాండి." అన్నాడు రాజు ఇంకో సిగరెట్టు ముట్టించి.

"భేషుగ్గా చెప్తా. ఏంలేదు. అనగనగా బొంబాయి అనే ఊరు. ఊరేమిటి నా బొంద. మహానగరం. పెద్ద సిటీ.

నేను కొత్తగా ఆ ఊరు వెళ్ళినప్పుడు నాకెవరూ తెలీదు. చేత ఆటే డబ్బు లేదు. అయితేనేం, దారుణమైన తెలివితేటలున్నాయి. వెధవది అదేమిటో చిన్నప్పట్నించీ అంతేలే. అయితేనే ఎవడో నీవంటి వాడే టోకరా యిచ్చేసి, పెట్టీ బేడా పట్టుకు చెక్కేశాడు. అనక నావంటివాడే నామీద జాలిపడి, ఆదుకుని పాపం నాదగ్గిరే టోకరా తిన్నాడు.

వాడి ధర్మమా అని బొంబాయిలోకూడా నేను చెలామణీ అవుతానన్న ధైర్యం కలిగింది.

వాడే కబుర్లు చెబుతూ, ఇక్కడలేని విద్య ఎక్కణ్ణించో మనం తెచ్చామని టముకు వేయిస్తే మనదే రాజ్యం అవుతుందన్నాడు. ఎప్పుడూ అంతేననుకో అబ్బాయి. నేను

దిలీప్‌కుమార్ లా నటించి పారేస్తానంటే, వాడున్నాడుగా మళ్ళీ నువ్వెందుకంటారు. అదే ఆర్సన్ వెల్స్ పేరు చెబితే, అమాంతం ఎగిరి గంతెయ్యకపోయినా ముందర తూలనాడరు.

నా జట్టు కట్టిన టోకరాసుడు ఇలాంటి ప్లానే వేసి, ఆ గుట్టు నాకు చెప్పాడు.

తక్షణం నేను వాడిదగ్గరే నా పెన్ను తాకట్టుపెట్టి పది రూపాయలు అప్పుచ్చుకున్నాను. అందులో రూపాయ బయానాయిచ్చి ఓ చోట గ్రీటింగు కారులు ప్రింటు కొట్టించి, శాంపులు కాపీలిమ్మని ముందస్తుగా నాలుగు పుచ్చుకు చక్కావచ్చాను. గ్రీటింగ్ కార్డ్స్ అంటే తెలుసుగా. మన పేరు, డిగ్రీగిగ్రీ ప్రింటు చేస్తారులే. ఏం! సుబ్బరమైన లాండ్రీ వాడి దగ్గరకెళ్ళి ఓ జతగుడ్డలు అద్దెకు తెచ్చుకుని, అవి జమాయించి, ఓ చిన్న పేపరాఫీసు కెళ్ళాను.

అక్కడ నేనూ ఒకాయనా కలిసి కాఫీ తాగేశాక, నేను హాలివుడ్ రిటర్న్ అన్న అబద్ధాన్ని అరణాలకి అమ్మేశాను.

ఆయన దగ్గిర పలుకుబడి ఉందిట. దానికింద చాలా మంది పడి ఉంటారట. ఆయన నన్నుచూసి నిజమే కామోసనుకొని, పేపరాయనకి నన్నుగురించి బాహాచెప్పేసి, రెండు ముక్కలు రాయించేశాడు.

మూడోనాటికి ఆపత్రిక వచ్చేసింది. నేను వెళ్ళ దలచుకున్న డైరక్టర్ ప్రొడ్యూసరింటికి స్వయంగా ఓ కాపీ పంపించాను.

ఆ సాయంత్రం కార్డుపంపించి, నేటి సినిమా ఫీల్డులో అడిషనల్ డైలాగు రైటింగు (అనగా అదనపు సంభాషణా రచన) ఎంత అవసరమో దంచికొట్టి ఉపన్యసించేశాను.

నమ్మేడో లేదో తెలీదుగాని, వాళ్ళింటో ఓగది కాళీ చేయించి, అక్కడ ఉండమన్నాడు. నేను హఠాత్తుగా కొన్ని చిక్కుల్లో పడ్డట్టు చెప్పాను. నా సామాను, నాపర్సు ఓడలో వస్తున్నాయనీ, నేను విమానంలో ముందస్తుగా వచ్చేశాననీని ... నమ్మక ఛస్తాడా అబద్ధం చెబుతే గోడకట్టినట్లు చెప్పమన్నారు. నేను లావుపాటి గోడకట్టినట్టు చెప్పేశానులే.

సరే ఆయన్తో ఆ స్టుడియోకీ ఈ కంపెనీకీ తిరగడంలో నలుగుర్నీ కలుసుకున్నాను.

చెప్పొద్దూ, నాకు చిన్నప్పట్నించీ ఎంత దారుణమైన తెలివితేట లున్నాయో అంత దారుణమైన చురుకుదనం, చొరవా కూడా ఉన్నాయి. అందుకని ఏ దిలీప్ కుమారో ఎదురవగానే "క్యా దిలీప్ భయ్యా తబీయత్ కైసే," అనేసేవాణ్ణి భుజం చరిచి. నేనెవడో తెలీక అతగాడు విస్తుబోయేసరికి, నాకూడా ఉన్నాయన పరిచయం చేసి ఎడిషనల్ డైలాగ్ రైటర్ అనేవాడు.

'ఫ్రమ్ హాలీవుడ్' అని ఠక్కున చెప్పేసేవాణ్ణి నేను. ఎందుకనో గాని ఆయన మటుకు ఎందరికి పరిచయం చేసినా హాలీవుడ్ సంగతి మర్చిపోయేవాడు.

మొత్తానికి ఇలా చాలామందితో నాకు పరిచయం కలిగింది. చూశావా నా నేర్పు. ఛాన్సు అడగడానికి ఇదో మంచిపద్ధతి అన్నమాట. నీకు ఇంత బుర్ర ఉందా!

(రాజు అడ్డంగా తల తాటించి లేదు అన్నాడు.) వరసన్న కథ సాగించాడు:

ఇంక మా యింటాయన కారుడ్రైవరు రుమాల్ సింగ్, దర్వాన్ జమాల్, గుమాస్తా పెరుమాళ్, సెక్రటరీలు పరమానంద్, రామలాల్‌లు మరీ ఫ్రెండ్లయి పోయారనుకో. నేనంటే ఎంతో గౌరవం. షీలాదేవి అని ఇంకో వంటావిడ వుండేది. ఆవిడ ఇంగ్లాండ్ రిటర్న్‌డట. ఇంగ్లీషు వంటలు స్పెషలైజ్ చేసింది.

వాళ్ళందరికీ కూడ దారుణమైన ప్రభుభక్తిలే. ఎంతో నే చెప్పలేను.

డ్రైవరు రుమాల్‌సింగ్ ఉన్నాడా. రాత్రి పదైనా సరే పధ్నాలుగైనా సరే. అలా ఉండిపోయేవాడు యజమానికి కారు కావాల్సొంటుందని.

'వెళ్ళి ముద్దమింగి రావయ్యా' అని హిందీలో చెప్పేవాడనుకో.

అచ్చుకాని వేదాంతపుస్తకాలు బొచ్చెడన్ని రాసి కూర్చున్న తత్త్వశాస్త్రజ్ఞుడులా దిగులు మొహం పెట్టి "నా జీవితలక్ష్యం మీకారు తోలుతూ దానిసేవ చేయడమే. ఈ రుమాల్‌సింగ్ అంతకన్న కోరేదింకోటి లేదు" అనేవాడు హఠాత్తుగా - ఉంటే ఆకాశం, లేపోతే, ఇంటివాసాల వంక చూస్తూ. అలాగే జమాల్, అట్లాగే పెరుమాళ్. అహో రాత్రాలు పనిచేసి కళ్ళెర్రగా చేసుకునేవారు. ఏమలా ఉన్నానంటే, "జీవితమే విచిత్రమైనది" అనేవారు గంభీరంగా,

అహానిరాపల మధ్య అల్లాడుతూ, అనంతంగా ఆవస్థలు అడుతూ (ఇవన్నీ హిందీలో అనేవారనుకో) అంటూ ఏదో సోదిలాటిది చాలా చెప్పేవారు.

ఒకోసారి మేమందరం 'లాన్' లో కూచుని కబుర్లు చెప్పుకుంటూ ఉంటామా.

దర్వాన్ భారంగా అడుగులువేస్తూ వచ్చి తలవంచుకుని నిలబడేవాడు.

ఏమిటి సంగతి అంటే ఓ కథ చెప్పేవాడు.

గేటుదగ్గరికి ఏడేళ్ళ పసివాడూ, పదిహేనేళ్ళ బాలకుమార్తెవచ్చి, కన్నీళ్ళతో సినిమాఛాన్సు అడిగి, లేదనిపించుకుని ఎలా విచారంగా వెళ్ళిపోయేవారో, మా తాలూకు హృదయాలు కరిగిపోయేలా చెప్పి మళ్ళీ తలవంచుకుని భారంగా అడుగులు వేసుకుంటూ వెళ్ళిపోయేవాడు గేటులోకి.

తక్షణం సెక్రటరీ రామలాల్ "బ్యూటిఫుల్ సీక్వెన్సు కదూ" అని ముగ్ధుడైపోయి అలా శూన్యంలోకి చూసేవాడు.

"యస్ ... వెరీ ..." అంటూ సెక్రటరీ పరమానంద్ కూడా డిటో పని చేసేవాడు.

అంతట్లోకీ "జిందగీ యహీ హై" అన్న డైలాగు ఒక గద్గద కంఠంలోంచి ఇవతలికి వచ్చేది. అది ఇంగ్లాడ్ రిటరన్డ్ కుక్ షీలాదేబీ తాలూకుదన్నమాట.

విశేషం ఏమిటంటే, ఈ పనివాళ్లు ఆరుగురూ ఎంతో అన్యోన్యంగా ఉండేవారు.

ఒక్కొక్కసారి వాళ్ళని చూస్తే "మసిపూసిన మాణిక్యాలు" అనే నవల పేరు జ్ఞాపకం వచ్చేది. కష్టాల్లో ఉన్న పంచపాండవులూ ద్రౌపదీ గుర్తుకువచ్చేవారు. తప్పే అనుకో. ఇంకోటి. మా ప్రొడ్యూసరు బావమరిది ఎప్పుడూ వంటింట్లోనే తారట్లాడుతూ ఉండేవాడు షీలాదేవి కిటికీ లోంచి బయటకు చూస్తూ నిలబడి జిందగీ జిందగీ 'అంటూ ఉండేది.

ఆవిడ కీచకుడి గురించి ఎవరికీ ఫిర్యాదు చేసినట్టు కనబడ లేదనుకో.

అలాంటి ఏర్పాట్లు జరిగితే ప్రొడ్యూసరు బావమరిది గారి వీపు చిట్లిపోయేదిగదా. సదరుపనే జరిగితే, చిట్లిపోయిన వీపు బొమ్మలూ, కథాకమామిషూ తెల్లారే సరికల్లా అక్కడి సినిమా పత్రికలో కెక్కిపోయేవి కదా.

చెప్పొచ్చిందేమిటంటే, వాళ్ళమాట తీరుతెన్నులూ, ఆ ఫేసులమీద ఎక్స్‌ప్రెషన్లూ చూచి నేను చాలా కదిలి పోయాను. అంటే మూవ్ అయిపోయానన్నమాట.

ఏమిటీ స్వామిభక్తి? ఈ కళానురక్తి! ఈ ఐక మత్యం! వీళ్ళంతా ఒక్కరేనా? వేర్వేరా? అని ఎంతో పరిశోధన చేశాను.

అడపా తడపా మా ప్రొడ్యూసరుతో అనేసేవాణ్ణి కూడా—"నేనిలా కదలిపోతున్నానూ, వీళ్ళొక్కొక్కళ్ళూ, మహా నటులూ, మీ పిక్చరులో ఛాన్సు లివ్వరాదా!" అని.

ఇలా అనగా ఓరోజున రుమాల్‌సింగు విన్నాడు. ఆనక నన్ను ఒక్కణ్ణీచేసి ఓచోట కూచోపెట్టేసి, దిలీప్

కుమార్‌నీ, ప్రేమనాథ్‌నీ, రాజకపూర్‌నీ మించిపోయేలా నటించి చూపించి వదిలాడు. యజమానికి రికమెండు చేయమని కోరుతూ ఓ పాతిక నా చేతులో పెట్టాడు.

మర్నాడు తెల్లారేసరికి, నాదగ్గిర రెండువందలయాభై చేరాయనుకో.

ఇప్పుడు నువ్వు ఊహించగలవా వాళ్ళెవరో, ఎంతటి ఘనులో ? ఎలాటి మునులో మనలో ?''

''బహుశా శాపంవల్ల ఛాన్సు దొరకని మహానటులు అయివుంటారు. ఆకలిబాధకు తాళలేక చివరికి కళామతల్లికి నమస్కరించి ఇలా డ్రైవర్లుగా, వంటవాళ్లుగా, గుమాస్తాలుగా కుదురుకుని ఉంటారు.'' అన్నాడు వరహాలరాజు బరువెక్కిన హృదయంతో.

లాభంలేదు. నీది బ్రహ్మాండమైన బుర్ర కాదనుకుంటా, విను.

వాళ్ళారుగురూ ఒకే ఊరుట. అందులో ముగ్గురు చుట్టాలట. కాస్త పొలం పుట్రా, ఇల్లు వాకిలీ ఉన్నాయి గాని, సినిమాలో చేరాలని ఈవూరు వచ్చారు.

వాళ్ళకి తోచిన ఉత్తమపద్ధతి ఇది. అడగాల్సినవాళ్ళందర్నీ ముఖాముఖిని అడిగేసి లేదనిపించుకుని ఆఖరుకు ఈనదగ్గిర ఇలాచేరి దారుణంగా నటించి తమ ప్రతిభను చూపించేస్తున్నారన్నమాట. అన్నం తింటున్నా, కారులో వెళ్తున్నా, ఇంట్లో కూర్చున్నా ఆ నిర్మాత ఈ గొప్పనటుల ప్రతిభను గుర్తించడం తప్పనిసరి – అని వాళ్లు నమ్మారు.

ఏదో ఒక రోజున గభీమని బుక్ చేసి ఊరుకుంటాడని ఆశ పడ్డారు.

వాళ్ళకథలు విన్నాక నాహృదయం మళ్లీ కరిగి పోయింది. అలాగే చెబుతాను అన్నాను. కాని ఈలోగా, నాకే ముప్పు ముంచుకొచ్చింది.

నేను టోకరా ఇచ్చిన ఆసామి మెల్లిగా నా ఆచూకీ కనిపెట్టి, మా ప్రొడ్యూసరికి ఆకాశరామన్న ఉత్తరం రాసేశాడు. ఇలా నీ కొంపలో చేరి నీతో తిరిగేవాడు హాలివుడ్ వెళ్ళలేదు. నీకు షోకైన టోకరా ఇచ్చాడు సుమీ అని.

ఇది ఆయన కంటపడేలోగానే, సెక్రటరీ నాకు చూపించాడు; నేను మళ్ళీ నిజం చెప్పినా ఆయన ఇంక నమ్మడన్న నమ్మకంకొద్దీ, చేతిలో రెండొందలు చేరాయన్న ధీమాకొద్దీ నేను ఆ యింట్లోంచి "ఫేడౌట్" అయిపోయాను.

అదివేరే కథ అనుకో. అని కథ ముగించాడు నరసన్న.

"చెప్పొచ్చింది ఆ యింట్లో జమాల్ గుగాల్, పెరుమా అండ్ కోల తెలివితేటలు, నేర్పు గమనించావా! వాళ్లు ఏనాటికేనా, చిన్న వేషమేనా సాధిస్తే అది ఈ నేర్పు వల్ల వచ్చిన ఫలితమే అవుతుంది. నీకు అంతటి దారుణ తెలివితేటలు ఉన్నాయా వరహాలరాజూ ? ఇంత బ్రహ్మాండమైన ఊహ నీకు తట్టుతుందా భావి హీరో!" అన్నాడు నరసన్న ఎడిషనల్ డైలాగు రైటరు ప్రజ్ఞను ఉపయోగించి.

"లేదు; తట్టదు." అన్నాడు రాజు వినయభయ సంభ్రమాశ్చర్య చకితుడై.

"అయితే లాభంలేదు. రైలుదిగి ఇంటి కెళ్ళిపో తక్షణం" అన్నాడు నరసన్న.

"రైలు పరుగెడుతోందే ఎలాగ!" అన్నాడు రాజు కిటికీలోంచి తొంగిచూసి.

* * *

"దిగలేవా!... ఒక కథ చెబుతాను విను" అన్నాడు నరసన్న నవ్వుతూ.

...ఇలాగే ఓసారి తంజావూరు నుంచి చలనచిత్ర రాజధానికి ఒక రైలు పరిగెడుతోంది. అందులో ఒక ప్రముఖ దర్శకుడు ఉన్నాడు. ఒక "మామూలు ముఖ" నటుడు కూడా ఉన్నాడు, చెప్పలేము గదా ఏముఖం వెనక ఎంతటి మహానటుడున్నాడో.

"మరేండి ఉప్పుకప్పురంబు నొక్క పోలికనుండు అన్నాడు. వెనకటి కొక మహాకవి" అన్నాడు రాజు ఠకీమని

"భేష్. నువ్వు మామూలు డైలాగులేకాదు అడిష నల్ డైలాగులు కూడా రాయడానికి పనికొస్తావు. నేచెప్పలే! నీకాశక్తి ఉన్నట్టుందని!..."

"థాంక్యూసార్. చిన్నప్పట్నించీ డైలాగులంటే నాకు చాలా యిష్టం. అవే నాజీవిత లక్ష్యమండి. అవిలేందే బతకలేనండి...ఓకోసారి అర్ధరాత్రి గబుక్కున డైలాగులు రాసేస్తానండి. ఏమిటో...మావూళ్లో నాగయ్యగారు ఊహూా మెచ్చుకునేవారు. మీరు డైలాగులు రాయాలండీ. అస లందుకే పుట్టారండీ అని" అన్నాడు రాజు వినమ్రత ఉట్టి పడేలా,

"ఎవరూ? నేనా" అన్నాడు నరసన్న తుళ్ళిపడి.

"కాదు. నేనండి."

"నాన్సెన్స్. నేనెందుకు పుట్టినట్టు, మరి?"

"మీరు అడిషనలు డైలాగు రాస్తానన్నారుగా?"

"గ్రాండ్! నీది బలే చురుకైన బుద్ధి సుమా. అసలు యివాళ సినేరియాలు రాసే వాళ్లెంతమందికి ఇంతదారుణమైన చురుకుతనం ఉందీ?" అంటూ.

"ఒక్కడికూడా లేదుటండీ. మా ఊళ్ళో నాగయ్యగారు చెప్పారు. అందరూ ఉత్తి మప్ఫులుటండి. నువ్వొక్కడివే జీనియసువోయ్ అన్నారండి."

"ఎవరు నేనా" అన్నాడు నరసన్న మళ్ళీ తుళ్ళిపడి.

"కాదు నేనండి" అన్నాడు రాజు వినయవేషం వేసుకుని.

"మరి నేనెవణ్ణిట?"

"మీరు అడిషనల్ డైలాగు రైటన్నారు కదండీ. ఇంకోటి. నాగయ్యగారు మీకు తెలీదుగా. అందుకని ఆయన చెప్పేవి నన్ను గురించేండి."

"ఐనాసరే, నేనుకూడా జీనియస్‌నే."

"పోన్లెండి మనిద్దరం జీనియసులమే."

"రైఠో. అలా సర్దుకుపోవాలి. గుత్త తీసుకుంటే ఎలా? మనిద్దరం జీనియసులమే. చూట్టానికి వేరే వేరేగా ఉన్నా అసలు జీనియసులమే. ఇందాక డైలాగు చెప్పావు ఏమిటదీ-ఉప్పుగురించి. దాన్ని తిరగేస్తే మనం."

"మరేండీ."

"అన్నట్లు ఆ ఉప్పు డైలాగు మనకన్నా ముందరే ఎవడో రాశాడన్నావు ఎవడు వాడు ?"

"వాడాండి ... వాడిపేరు పోతన్న అండి"

"ఐ సీ. ఇదివరకు ఎన్నిపిక్చర్లకి రాశాడు? ... . ఇదెందులో పెట్టాడు ? " బావుంది. లిరికల్ బ్యూటీ వుంది. అందుకే అడిగాను. రేపు నేను తెలుగుపిక్చరుకి రాస్తే వాడుదామని. " అన్నాడు నరసన్న గంభీరంగా.

"ఆయన ఏపిక్చరుకీ రాసినట్టు లేదండి. కాని, ఓ పిక్చర్‌లో వేశాడు. దానిపేరుకూడా పోతన్నే అనుకుంటా."

"ఐసీ" అన్నాడు నరసన్న.

ఈ సంగతి ఆయనకి నచ్చలేదని రాజుకి అనుమానం వేసింది.

"వేమన్న" అనుకుంటానండి అన్నాడు గబుక్కున ఉత్సాహంగా.

"వేమన్న కానీ ఇంకేమన్నా కానీ. ఐవిల్ యూజ్ ది డైలాగ్, నేను దీనిని వాడుతాను. ఇది బాగుంది. నువ్వేమన్నా సరే."

"నేనేం అంటానండి. నేను హీరోఛాన్సు దొరక్కపోతే, డైలాగులు రాద్దామనుకున్నాను. ఈలోగా వాడను లెండి."

"అన్నట్లు ఛాన్సులగురించి కదూ మాట్లాడుకున్నాం! వెడివేలు కథ చెప్పబోయాను ... ...

వడివేలు కథ

అదే ఒకరోజున రైలు పరుగెడుతోంది మెడ్రాసుకి అందులో ఒక పెద్ద డైరెక్టరు ఉన్నాడు. మన కథకి సదుపాయంగా వుంటుందని సెకండు క్లాసులోనే ఎక్కాడు. అందులోనే ఈ వడివేలూ ఎక్కాడు. అతడు రైలు గుమాస్తా. ప్యాసులూ అవీ దొరుకుతాయి. నాటకాల్లో దారుణంగా నటించేస్తూంటే చూసి అతని స్నేహితులంతా, మెడ్రాసు పోయి సినిమాల్లో చేరిపోరా, బాబూ అని పోరారు. అందుకని నెల్లాళ్ళు సెలవుపెట్టి, పెళ్లానికి నచ్చచెప్పి, ప్యాసు పుచ్చుకు రైలెక్కాడు.

డైరెక్టరు అతన్ని చూసి అనుమానపడి ఇది సెకండు క్లాసు అన్నాడు.

ఔను తెలుసు అని అరవంలో అని, కాస్త టెక్కునభినయించి ఎక్కిపోయాడు వడివేలు. సరే రైలు కదిలింది.

కదులూ ఉండగా ఎవరో వచ్చి డైరెక్టర్ని పలకరించి ఈ పిక్చరు ఐపోగానే మళ్లారండి అనిచెప్పి వెళ్ళిపోయారు.

మీరు డైరెక్టర్లా అన్నాడు వడివేలు హడలిపోయి.

'కాదు. నేను ఒకణ్ణే. డైరెక్టర్ని' అన్నాడు డైరెక్టరు కొంచెం ఈసడింపుగా.

తక్షణం పురాణం విప్పేసి, తనకథ చెప్పేసి దాని పొడుగునా, నవరసాలూ—ముఖ్యంగా హాస్యం అభినయించి అవతల పారేశాడు వడివేలు.

"మీరే నాకు దిక్కు" అన్నాడు.

ఒక్క సంగతి మర్చిపోని డైరక్టరు, "లాభం లేదప్పా. నా దగ్గిర క్యూలో కొన్ని వందలమంది ఉన్నారు" అన్నాడు.

వడివేలు పట్టుదల చలించలేదు. సీట్లోంచి లేచి పోయాడు ఉద్రేకంగా. జీవితం గురించి, కళగురించి, ట్రాజీడీ కామిడీ అంటూ బోల్డు అభిప్రాయాలు ప్రకటిస్తూ ఎంతో నటించాడు ఎన్నో యాంగిల్సులో.

అయినా లాభంలేదన్నాడు డైరెక్టరు.

"నేను పొద్దుట్నుంచి అన్నంతిన్లేదు. మీరుఛాన్సిచ్చే దాకా తినను. చచ్చినా సరే" అన్నాడు వడివేలు.

"నేనెందుకు చస్తాను. నేనుచావను. కావలిస్తే నువ్వే చావు" అన్నాడు డైరెక్టరు విసుగులోనే ఒకు 'బ్రిలియంట్ టచ్' పడేస్తూ.

వడివేలుకు అఖండమైన అయిడియా వచ్చేసింది.

"చావమన్నారు కదూ. ఛస్తానులెండి. అమాంతం రైలు దూకేస్తాను. అనక తెలుస్తుంది. మీరే తోసేశారను కుంటారు అంతాను" అన్నాడు.

"లేదని చెబుతాగా"

వడివేలు, నంబియార్‌లా నవ్వాడు.

"ఇదేం, సినిమా అనుకున్నారా ఆఖర్ని మంచివాళ్ళే కేసు గెలవడానికి. లైఫ్...రియల్ లైఫ్, మీకు తెలీదు కాబోలు ఈ సూటుకేసులో టెంథౌజండ్ రూపీస్ - పదివేల రూపాయలున్నాయి. నేను రైలుదూకి చచ్చాక, ఈపెట్టి తెరిచినవాళ్ళేమనుకుంటారు! ఆ డబ్బు కాజెయ్యడానికే మీరు తోసేశారనుకుంటారు. మీకు నల్లకళ్ళజోడు, మేక గడ్డం, నోట్లో పైపూ లేకపోయినా సరే మీరే విలనంటారు... దూకేస్తున్నా వన్ టూ త్రీ" అన్నాడు వడివేలు.

డైరెక్టరు హడిలిపోయి దారికొచ్చాడు. రాకపోతే నిజంగా దూకేవాడినే అన్నాడు వడివేలు.

ఛాన్సు ఇస్తానని మాట యిచ్చాడు డైరెక్టరు. నిజంగా ఇచ్చాడు కూడాను.

కాని గమ్మత్తు ఏమిటో తెలుసా?

ఆ పెట్టెలో పదివేల రూపాయలూ లేవు. ఒకవేల రూపాయలూకూడా లేవు.

రెండుమీసెల పత్రికలూ, నాలుగైదు కాళీ సీసాలు ఉన్నాయి.

జేబులో డబ్బయిపోతే, చటుక్కున వాటిని అమ్మితే రెండ్రూపాయలు వస్తాయిగదా. అప్పుడు ఇంటికి కులాసాగా మిచ్చి, ఓ కాఫీ తాగి పాటపాడుతూ బెంగెట్టుకోడానికేనా సదుపాయం ఉంటుంది. ముందు జాగ్రత్తన్నమాట. నువ్వూ జ్ఞాపకం వుంచుకో. న్యూస్‌పేపర్లు బంగారు నగలవంటివి. ఆపదలో ఆదుకొనును.

ఇపుడు చెప్పు వరహాలరాజూ. నీకా ధైర్యం ఉందా? కనీసం అలా బుకాయించి నెగ్గే ప్రజ్ఞ ఉందా! నీకా ఉపాయం తట్టి ఉండేదా? అన్నాడు నరసన్న కథ ముగిస్తూ.

గుడ్లప్పగించి వింటున్న వరహాలరాజు అడ్డంగా తల తాటించాడు.

'అయితే లాభంలేదు' అన్నాడు నరసన్న.

*   *   *

వరహాలరాజు మొహం ముత్యం అంత అయిపోయింది.

దిగాలుగా తల వంచుకున్నాడు.

సినిమాలో ఇలాటి సీనువస్తే నేపథ్యగీతం రావాలి. నా, ఇంతే జీవిత మింతేనా, ఈ జీవిత మింతేనా అని మాధవపెద్ది సత్యం. కొండొకచో ఎం. ఎస్. రామారావు, రాజు పరిభాషలో " ధణుతెగర గొట్టేలా " పాడాలి.

వరహాలరాజు తలవంచుకుని చాలాసేపు చూశాడు గాని అతనికి అలాటి సదుపాయం జరగలేదు. ఇక తప్పదని తనే పెదిమలు కదలేదా మనుకుంటున్నాడు.

అంతలోకీ హఠాత్తుగా " ఇంతేలే- జీవిత మింతేలే - ఈ జీవిత మింతేలే - ఈ నీ జీవిత మింతేలే " అన్న పాట- లేక మాట, కాస్త కఠినంగా వినబడింది.

" ఛీ వరస తప్పింది. గొంతు బొంగురుపోయింది " అనుకుని పాడిదగ్గుతో సర్దుకున్నాడు రాజు.

అయినా ఆపాట వినబడింది! తల ఎత్తాడతడు.

ఆత్మహత్యకి ప్రయత్నిస్తున్న హీరోయిన్‌ని ఆప డానికివచ్చే సినిమా సాధువులా నవ్వుతున్నాడు నరసన్న. అతని పెదిమలు కదులుతున్నాయి.

'ఓహో ఈయనా పాడుతున్నాడు. ఇంకా నేనే నను కున్నాను నయం' అనుకున్నాడు రాజు. అనుకుని, "ఓ మీరా!" అన్నాడు.

"మీరా కాదండి. మీ ఘంటసాలదే అనుకుంటా... తెలుగు సాంగు" అన్నాడు నరసన్న రాజుని అపార్థం చేసుకుని.

"మీరా ఎవరూ!" అన్నాడు రాజు.

"మీరా అంటే ఎం. ఎస్. సుబ్బలక్ష్మి కదండి. బ్యూటిఫుల్‌గా పాడింది. నేను పాడింది అదిగాదులెండి. తెలుగూ నేషన్లుపు సాంగు. మీకు తెలిసుండాలే. మీ ఫేసుమీద చాలా ఫీలింగు కనపడితే పాడాను."

రాజు సిగ్గు పడిపోయాడు. "ఎప్పుడూ అంతేనండి. నా ఫేసు మీద మంచి ఫీలింగులు ఉంటాయి ... ఇప్పుడు పాడింది మీరన్న మాట."

"నాపేరు మీరన్న కాదు నరసన్న...మీకు దిగు లుగా ఉంటే ఉంది కాని, అలా పరాగ్గా మాటాడి నాపేరు మార్చకండి" అన్నాడు నరసన్న కొంచెం చిరాగ్గా.

"మీరు నన్నర్థం చేసుకోవటంలేదు నరసన్నా."

"ఏవయ్యోయ్! ఎక్కడేనా బావగాని వంగతోట దగ్గిరకాదన్నారు. ఈసినిమా డైలాగులు బాగానేఉన్నాయి

కాని నాకు టోకరా యివ్వడానికి వాడకు. మళ్ళీ చెబుతున్నా స్పష్టంగా. ఇందాక నేపథ్యపుసాంగు పాడింది. మీరా కాదు; మీరనన్నా కాదు. నేను. నా పేరు నరసన్న బోధపడిందా!''

''పడిందండి...''

''సరే ఇంక అలా ఏడుస్తున్నపోజు మార్చెయ్యి. ఎందుకలా బెంగ పడడం!''

''మీరు చెప్పిన కథలు వింటే, భయం వేస్తోంది. డబాయించడం కొంచెంకూడా చేతకాదుగదా, ఈ 'పాపం పసివాడు' ఎలా ఛాన్సు సంపాదించగలడా అని ఏడుపోస్తోంది. అన్నాడు రాజు వినమ్రుడై నవ్వుతూ.

నరసన్న పకపక నవ్వేసి, రాజు భుజంమీద చరిచాడు.

''మరేం ఫరవాలేదు. తప్పక పైకొస్తావు. ఏడుపొస్తోంది అన్నమాటని నవ్వుతూ సినిమాటిక్‌గా, స్టయిలిష్‌గా చెప్పగలిగావంటే నువ్వేమన్నా సాధించగలవు. నొసలు నిజం చెబితే నోరు అబద్ధం చెప్పాలన్నారు. ఆ సదుపాయం కోసమే దేముడు మనకి నోరు సప్లయి చేశాడు కదా. నోరు నిజం చెబుతే నొసలబద్ధమాడాలి. నీకీ విద్య వచ్చింది. వస్తా! భయపడకు. ఇంక ప్రపంచతంత్రం కాస్తా నేర్చేసుకుంటే నీకు ఢోకా ఉండదు'' అన్నాడు నరసన్న గంభీరంగా.

రాజు నొసలే ప్రశ్న అడిగాయి. అదేమిటని.

ప్రపంచతంత్రం

పంచతంత్రంలో వలెనే ప్రపంచతంత్రమును నైదు భాగమ్ములు అన్నాడు నరసన్న.

"మళ్లీ నామీద కోపం వచ్చినట్లుంది. మనిద్దరికీ అరగని తిరగలి భాషలో పడ్డారు అన్నాడు" రాజు.

"ఫరవాలేదు... ఏం. ఈ అయిదూ ఏమిటంటే – ఒకటి : నోటితో మెచ్చుకుంటున్నా నొసలతో వెక్కిరించి "ఆత్మ గౌరవం" నిలుపుకుంటూ, పబ్బం గడుపుకోవడం.

రెండు : నోటా నొసటాకూడా దారుణంగా మెచ్చేసుగోవడం.

రెండిటా – అనగా ద్వికరణ శుద్ధిగా అసహ్యించుకుని ఆ సంగతి చెప్పడం.

'త్రికరణశుద్ధి' అన్నమాట గురించి పట్టించుకోకూడదు. మనసావాచా ఒక పద్ధతిలో నడుచుకున్నా, క్రియ చేత స్వంతంత్ర విధానాలు అనుసరించడం.

ఐదవదీ ఆఖరుదీ ఏమిటంటే శత సహస్రాధిక ముఖాలు గల టోకరా కళను కూలంకషంగా వంటబట్టించుకుని, జీవితానికి పట్టించి కథ నడపడం. టోకరా అంటే చెడ్డపని అనుకోకు. అవసరాన్ని బట్టి ఆ మహా విద్యని వాడితే తప్పులేదు.

అబద్ధం ఆడడానికి లైసెన్సు యిచ్చిన ఛాన్సులు ఎన్ని ఉన్నాయో జ్ఞాపకం ఉందా... వారిజాక్షులందు వైవాహికములందూ అంటూ ఎవడో ఒక లిరికల్ డైలాగు రాశాడు చూడు. అది రాసుకొచ్చి కంఠతా పట్టెయ్. ఒంటికి మంచిది.

ఏం! ఇప్పుడు ప్రపంచ తంత్రం అనే హెడ్డింగుకింద ఒక టోకరాసురుడి కథ చెబుతాను విను : అన్నాడు నరసన్న.

టోకరాసురోపాఖ్యానము

"పూర్వము హాలీవుడ్డు అనే గ్రామంలో హరనాథ్ బాబా అనే అసహాయ సూరుడుండే వాడు..."

"అదేమిటి మేష్టారూ — హాలీవుడ్‌లో హరనాథ్ బాబా యెలా ఉంటాడండి? మీ బొందలా ఉంది."

"ఎందుకుండదు. యతికోసం చచ్చినట్టు పుచ్చిన కుక్కలా ఉంటాడు. ఏదో ఇంక తెలుగు పిక్చర్లకి డైలాగులు రాయాలి కదా. అలవాటై పోయింది. పోన్లే. హాలీవుడ్ లో హారిసన్ అనే వాడున్నాడు."

"ఇంకా ఉన్నాడాండి."

"ఇప్పటి సంగతి కాదు. పదిహేనేళ్ళ క్రితం ఉన్నాడుట. దరిమిలా ఉండడం మానేశాడేమో తెలీదు". అన్నాడు నరసన్న.

"వాడేం చేసేవాడంటే -" అని కొనసాగించాడు నరసన్న.

అంతలోకే స్టేషన్ వచ్చింది.

"చూడు బ్రదర్, నీపేరేమిటి." అన్నాడు నరసన్న కథను ఆపి.

"రాజు" అన్నాడు రాజు.

"భేష్ రైలాగ్గానే వెళ్ళి మనిద్దరికీ కాస్త టిఫినూ కాఫీ, ఓ పెట్టె సిగరెట్లు కొట్టుకొచ్చేయి. నేనో రూపాయిస్తాలే... అలాచూస్తావేం. కథని మాంచి రసపట్టులో ఆపేశానని నిరుత్సాహంగా ఉందా!"

"మీరింకా మొదలెట్టలేదుగా" అనుకుంటూ, "ఔను మరే" అంటూ నవ్వాడు రాజు.

రైలాగింది. రాజు మరచెంబు పట్టుకువెళ్ళాడు కాఫీ కోసం.

బీదలకు అంబలి దానంచేస్తున్నవాడి తరహాలో అక్కడి హోటేలువాళ్ళు చాలా ఠీవిగా చిరాగ్గా, సరుకు లమ్ముతున్నారు.

తను తిని, గురూజీకి ఫలహారం కట్టించేవరకు రైలు కూతకూసింది. ఉరకలూ పరుగులుగా వచ్చి పెట్టెలోకెక్కి-పోయాడు రాజు.

నరసన్న లేడు !

ఏడీ ! నరసన్న ! అని ఆశ్చర్యపడ్డాడు రాజు.

"అన్నా నరసన్నా లేవా ఇక లేవా" అనేపాట పాడ బోయి, ఈలోగా వచ్చేస్తాడేమోనని ఓ క్షణం తటపటా యించాడు రాజు.

"మీ బాబాయిగారు అర్జెంటుగా రైలుదిగి వెళ్ళా రండి ఎవరో ఫ్రెండు కనబడితేను" అన్నాడు అసింటా కూచున్న రైల్వే బైరాగి లాలనగా నవ్వుతూ.

"మా బాబా యెవడు ? మధ్య నువ్వెవడు ?" అంటూనే అప్రయత్నంగా వంగి బల్లకిందకి తొంగి, చూశాడు రాజు.

పెట్టె గల్లంతు!

"హారిసీ!" అన్నాడు రాజు హడావుడిగా.

"ఆయన మీ బాబాయి కాదా! నే అనుకున్నా లెండి. ఆ హడావుడి చూసి. పాపం మీ పెట్టె తీసుకుపోయి ఆయింది వదిలేశాడు కాబోలు. ఆ పక్కకి చూడండి". అన్నాడు బైరాగి.

దానికి తాళం గీళం లేవు. రాజు ఆ పెట్టె తెరిచాడు.

సుమారు రెండువీశల న్యూస్ పేపర్లూ, రెండు మూడు కాళీసీసాలు అందులో ఉన్నాయి.

రాజుకి నోట మాట రాలేదు. 'కథనా్న పూర్తిగా చెప్పివిగాదు నరసన్నా' అన్నాడు మెల్లిగా.

'ఆయన చెబుతున్న కథ ఏమిటండీ?' అన్నాడు రైల్వే బైరాగి.

"టోకరాసురోపాఖ్యానంట" అంది రాజు నోరు; నీకెందుకు అన్నాయి. అతని నొసలు.

"అదే ఇది" అన్నాడు బైరాగి బీడీ ముట్టిస్తూ.

"పీడీ దుంపతెగ! వీడి కెప్పుడూ ఒక్కలాటి వేషాలే దొరకా... టోకరా కథలు చెబుతూ చెబుతూ నాకే టోపీ వేసి మస్కాకొట్టాడే ... ... ఆ పెట్టెనిండా ఫిలింస్టోరీలూ, డైలాగులూ, స్టిలూ్స, సినిమాటోగ్రఫీ – అన్నిటికన్న

ముఖ్యం త్రీథౌజండ్ సాంగ్సూ ఉన్నాయిగదా. ఇప్పుడెలా!" అన్నాడు రాజు మెల్లిగా.

"అవన్నీ మీరు రాసినవే! ఓరి బాబో" అన్నాడు రైల్వే బైరాగి అద్భుతరసాన్ని నటించి.

"ఔనండీ.... నేను చాలా బ్రిలియంట్ ఫెలోని లెండి ... అన్నీ నేనే రాశాను ... మావద్ద అన్నిరకముల సాంగ్సూ దొరకును ... ఏడిచేవి, నవ్వేవి, జోలపాటలూ, నేపథ్యపాటలూ అన్నీ హోల్ మొత్తం త్రీథౌజండ్ ఉన్నాయండి. ఈ దొంగపీనుగ వాటితో గబుక్కున, నాకన్న ముందర గొప్పవాడై ఊరుకుంటాడు ... ఇంత పచ్చిదొంగ అనుకోలేదు రైల్వే బైరాగిగారూ ... వీణ్నేమనాలో తెలీటం లేదుస్వామీ" అన్నాడు వరహాలరాజు హృదయ విదారకంగారుగా.

రైల్వేబైరాగి ఒక్కక్షణం ఆలోచించాడు. తనకు తోచిన మాటలు సూచించడానికి.

"పుస్తకాల్లో రాసుకునే మాటలే చాలనేపక్షంలో, దొంగపీనుగ, కంత్రీవెధవ, పచ్చికేడీ, దండువెధవ, ఇంగ్లీషులో రాస్కెల్, ఇంకా దుర్మార్గుడు, క్రూరుడు, మరీ ఘాటుగా తిట్టాలంటే అప్పులవాడూ, టిక్కెట్టు కలెక్టరు, అనవచ్చును." అన్నాడు రైల్వేబైరాగి గుక్క తిప్పుకోకుండా.

గుక్క తిప్పుకోడానికి తెరిపి చేసుకోగానే,

"అయ్యా ఒక్క చిన్న మంగుళూరు బీడీ - అణాకాగ్ర కం ఇవ్వండి" అన్నాడు.

రాజుకి బైరాగి సలహాలు నచ్చలేదు.

"థాంక్యూ, మీడైలాగు బాగానే ఉంది గాని ఘాటుగాలేదు. మాటమాటకీ నూటొక్క అర్థాలుండాలి. సినిమా డైలాగులు మీరు వినలేదు కావును. ముఖ్యంగా ఆస్నేపు డైలాగులికి, ఉండేవి రెండర్థాలే అయినా ఎంత బ్రహ్మాండంగా ఉంటాయని !" అన్నాడు రాజు.

"నీకు నాలుగు చేతులున్నాయిస్మీ" అంటూ భక్తుడు చెబుతుంటే, వింటూ నిల్చున్న విష్ణుమూర్తిలా నవ్వాడు రైల్వేబైరాగి.

"ఎందుకు నాయనా ! మానిన గాయాలని మరచిన ఆశయాలని రేపుతావు." అన్నాడు మందహాసం చేస్తూ. అది కాస్తా అతగాడి గడ్డంలో చిక్కడిపోయినందువల్లరాజుకి కనపడలేదు. కాని ఇతగాడూ ఇంకో కథ చెప్పి ఇంకేమన్నా ఎత్తుకు పోతాడేమోనని భయంవేసింది. అందుకని మాట్లాడ కుండా, బైరాగులతో నాకేమిటన్న పోజును అభినయించి, తల అటువేపు తిప్పాడు.

"హుం అన్నీపోతే పోయాయిగాని ఎడ్రసులు పోతే ఎలాగ ? ..." అని గొణుక్కున్నాడు ఉండబట్టలేక.

"ఎవరెడ్రసులు బాబూ - బీడీ ఇచ్చావు గాదు" అన్నాడు బైరాగి కాస్త దగ్గరగా జరిగి ముందుకు ఒరిగి.

రాజుకి దుఃఖం, తిక్కకోపం, జమిలిగా ముంచు కొచ్చాయి.

"ఎవరెడ్రసు లేమిటయ్యా, సినిమాస్టార్ల ఎడ్రసులు. ఒకటా రెండా? వందా! యాభయా? వందాయాభయిా... చచ్చిచెడి సంపాదించాను."

"దానికేముంది నాయనా. ఏ సినిమా పత్రికొన్నా కొల్లలుగా దొరుకుతాయి. ఈపాటిదానికే ఏటికీ బెంగ? ఒక్క బీడీ ఇచ్చావు గాదు" అన్నాడు.

రాజు ఉలిక్కిపడ్డాడు. "మీరు సొంగు రైటరాండి కొంపతీసి ?" అన్నాడు.

బైరాగి బాధగా నవ్వాడు. "వద్దన్నానా నాన్నా ! నామానిన ఆశయాలూ, నేమరచిన గాయాలూ... మళ్ళీ"

"సార్ ... తప్పు చెబుతున్నారండి మానినగాయాలూ మరచిన ఆశయాలూ అనాలి... ఇంకోటి. నన్నడిగితే ఆశ యాల్లో శకారం తీసిపారేస్తే బెష్టు. గాయాలూ, ఆయాలు అని స్మూత్గా ఉంటుంది" అన్నాడు రాజు.

బైరాగి, 'బాధను అణచుకొనుట' అభినయించి 'విషయమును మార్చ ప్రయత్నించుట' ను నటించి "ఆ ఎడ్రసులు దొరకవన్నారు చూడండి... ఎక్కడన్నా దొరుకు తాయిగా... నా బీడీ డైలాగు మీరు వింటం లేదు" అన్నాడు.

"లేదులెండి సార్ ... మీరు చెప్పే పుస్తకాల్లో సినిమావాళ్ళ పేరు ఉంటుంది కాని ఎడ్రెసులు సరిగ్గా ఉండవు. అంతెందుకు నాకు తెలిసిన ఒక అసిస్టెంటు డైరె క్టరు పేరేసి, అడ్రస్ కేరాఫ్ కొడంబాకం హైరోడ్డు అని రాసి ఊరుకున్నారు..."

"అంతేలెండి మీకు తెలిసిన ఆ అసిస్టెంటు ఆ రూటు లోనే తిరుగుతూ ఉంటాడు. పెర్మనెంట్ అడ్రసు అన్న మాట" అన్నాడు బైరాగి ముక్కుపుటాలు ఎగరేస్తూ.

"హాఁ... అలాగండి. నాకు తెలీదులెండి. నేను ఒక్కో పత్రికకి ఒక్కొక్క స్టారు అడ్రసు అడుగుతూ రాసి జవాబు తెప్పించి అవన్నీ పోగేశాను లెండి. ఎలాగైనా ఎడ్రెస్ లేకుండా మెడ్రాసు వెళ్ళడం ఎందుకని—"

బైరాగి మాట్లాడలేదు. నిముషం తలవంచుకు ఆలోచించాడు, ఇంకో నిముషం రైలు టాపువైపు చూస్తూ ఇంకా ఆలోచించాడు. ఆనక రాజు మొహం 'లెవెల్' కి దింపి "ఎవరెడ్రసులు కావాలి మీకు!" అన్నాడు గంభీరంగా.

రాజు బాధగా నవ్వాడు.

"మీరేం ఆర్చేవారా, తీర్చేవారా స్వామీ?" అన్నాడు.

"వాళ్ళిద్దరూ ఎవరో నాకు తెలీదుగాని మీరు నా మానిన గాయాలూ, మరచిన ఆ(శ)యాలు రేపారు. ఇంకెందుకు చెబుతున్నా నేనోహ కారక్టర్ యాక్టర్ని లెండి" అన్నాడు బైరాగి బాధగా తల వంచుకుని.

"ఛా!... నాకు తెలీదుసుమండీ. కల్లోకూడ అనుకోలేదు. అయితే మీరూ మెడ్రాసే నన్నమాట... సినిమాల్లోనే చేరుతారా!"

"కాపోతే పెరంబూరు కోచి ఫాక్టరీలో చేరతానండీ? మీరు మరీ ఇదిగాని... బీడీ ఇచ్చారుగాదు."

"అయితే మీరు అందరి ఎడ్రసులూ తెలుసున్న మాట —".

బి. ఎ. ప్యాసైనవాణ్ణి ఎ. బి. సి. డీలు వచ్చునా అంటూ చిన్నపిల్లాడు అడిగే ప్రశ్నకి, జవాబులా నవ్వాడు బైరాగి: ఎ. నాగేశ్వరరావుకి, 38 సారంగపాణి స్ట్రీటు, టీనగర్, ఎన్. టి. రామారావు 63బజుల్లా రోడ్డు టీనగర్... అంటూ ఏబీసీడీల వంతుగా ఏకబిగిన ఏకరువు పెట్టాడు.

రాజుకి అతనిమీద ఎనలేని భక్తి తాత్పర్యాలు కలిగాయి.

"నివురుగప్పిన నిప్పులా"- అన్నాడు ఆనందగాద్గదిక స్వరంతో.

"వెదకబోయిన తీగలా - బీడీ లేదా?" అన్నాడు బైరాగి ఉత్సాహంగా.

"సార్ తీగల డైలాగులు వద్దండి. ఇందాక నాపెట్టె ఎత్తుకుపోయిన వాడితో మాటాడుతూ ఇదే అన్నాను. ఇప్పటికి రెండు తీగలు తగిలాయి వెతక్కుండానే. వాటిలో చిక్కడి బోల్తాకొట్టాను."

"అలా భయపడితే ఎలా? సినిమాలోచేరి పైకి రావాలంటే ఎంతధైర్యం ఉండాలి, ఎంత శక్తి ఉండాలి."

"అదేం ఫరవాలేదు సార్. ఒక్కోసారి భయపడ్డ వాళ్ళకీ, ఎవరూ తెలీని చిన్నవాళ్ళకీ ఛాన్సులు వస్తాయి లెండి. దేవికారాణి కంటబడేదాకా దిలీప్‌కుమార్ పళ్ళ

దుకాణం నడిపేవాడట. ఆవిడ అతను మంచి నటుడవుతాడని పసిగట్టి, సిఫార్సుచేసి సినిమాఛాన్సు ఇప్పించిందట. అలాగే, లైట్ బాయ్‌గా ప్రవేశించి దారాపథాన బ్రహ్మాండమైన కీర్తిప్రతిష్ఠలార్జించి పెద్దయాక్టర్ ప్రొడ్యూసర్ డైరెక్టరయిన రాజ్‌కపూర్—"

"హూఁ ... ఈ కథలు అందరికీ తెలుసు. వాళ్ళకి తెలివితేటలూ అదృష్టమూకూడా కలిసొచ్చాయి. వుత్త తెలివితేటలతో ఛాన్సులు సంపాదించిన సూర్‌దాస్ కథ చెబుతావిను" అన్నాడు బైరాగి.

సూర్‌దాస్ కథ

సూర్‌దాస్ మొదట సూరత్‌లో ఒక దుకాణంమీద రైటరుగా ఉండేవాడు. హఠాత్తుగా పరారై బొంబాయిలో తేలి, అక్కడో ఇంగ్లీషు హోటలులో వెయిటరుగాచేరాడు. సీలాగే డైలాగులూ, సాంగులూ, కథలూ, రాసేవాడు తీరిక వేళలో. ఇలా ఉంటూ ఉండగా రోజూ ఆ హోటలుకి కాఫీ తాగవచ్చే ఒక డిస్ట్రిబ్యూటరు కొడుకుతో పరిచయం కలిగింది. అదెలాగంటావేమో. ఇంగ్లీషుహోటేలు కదూ మరి. అందుకని, అక్కడ వెయిటర్‌లంటే మామూలు సర్వర్లులా సామాన్యులు కారు. మాన్యులు. డైలాగు గుర్తుంచుకో బాగుంటుంది. ఏం కాఫీ తాగబోయేవారికి కూడా వాళ్ళంటే ఒకరకమైన భయభక్తులుండేవి. బేడకాఫీ తాగి, పావలా 'టిప్' అంటే బహుమానం ఇచ్చి, అణా ఎత్తు సలాం పుచ్చుకు మురిసిపోతారులే. కాఫీ బాగుండకపోయినా ఫర్వాలేదనుకో. ఈ హోటేలుకి లాలారాం అనే డిస్ట్రిబ్యూటరు కొడుకు రోజూ వచ్చేవాడు. అతను ఫలానా అని సూరదాసు పసికట్టేశాడు. అక్కణ్ణించి అతనికి సకల మర్యాదలూ చేయడం మొదలెట్టేడు. కాఫీ అడిగిన 30 నిముషాల కల్లా కలిపి తెచ్చిచ్చేవాడు. పావలా టిప్ యిస్తే రూపాయెత్తు సలాంపెట్టి "ఆప్‌కే గులాం జనాబ్" అన్నంత పనిచేసేవాడు.

లాలారాం కొడుక్కి ఆనందం పట్టశక్యంకాక, వత్సా వరమడుగు అన్నాడు హిందీలో.

"సినిమా ఛాన్సు" అన్నాడు సూరదాసు దర్జాగా.

"అది తప్పు" అన్నముక్క అనడం పొరపాటున మర్చిపోయిన ఆ డిస్ట్రిబ్యూటరుడు నాలిక్కరుచుకుని, ఇది వీడి అదృష్టంలే అనుకుని, సరే రేపురా మాపురా అని కొన్నాళ్ళు తిప్పి, చివరకు ఒకరోజున తండ్రి ఎదుట నిలబెట్టి తనమాట నిలబెట్టుకున్నాడు.

ఇంగ్లీషు హోటలు వారికిచ్చే వాగ్దానాలు అవశ్యం నిలబెట్టుకోవలసినవి గదా!

సరే, లాలారాంగారు ఆవేళ మంచి హుషారుగా ఉన్నారు. సూరదాసును చూస్తూనే ఏం కావాలన్నారు.

"సినిమాఛాన్సు" అన్నాడు సూరదాసు ముక్తసరిగా.

"ఎందులో? యాక్టింగా, రాయడమా, ఫొటోగ్రఫీయా, డైరెక్షనా? ఏమిటి!" అన్నాడు లాలారాం.

"ఏదేనా సరేండి. అన్నీ చెయ్యగల్ను అందుకే చెప్పలేదు" అన్నాడు సూరదాసు ఠీవిగా.

లాలారాంగారు మురిసిపోయాడు ఈ ఆసామి తెలివి తేటలకు. ఫలానా అని చెబితే 'అయ్యో అందులో కాళీలేదు' అని చెప్పి తప్పించుకోవడం లాలారాంకు అల వాటు. ఆ సంగతి సూరదాసుకు తెలుసు.

"ఇన్నాళ్ళకి తెలివైన వాడిని చూశాను. నీకేమివ్వ డానికి నాకభ్యంతరం లేదుగాని, కొత్తవాడివి కాబట్టి

కొన్నాళ్ళు కథలూ, డైలాగులూ, పాటలూ రాయి.'' అన్నాడు లాలారాం.

''పోనీ డైరక్షకన్ చెయ్యమనరాదూ నాన్నా?'' అన్నాడు పక్కనే ఉన్న అతని కుమారుడు.

''ఏదేనా ఒకటే అనుకో. నాకభ్యంతరం లేదుగాని, డైరెక్టరుకి ఇంకొంచెం ఒడూ పొడుగూ ఉండాలి'' అన్నాడు లాలారాం.

ఆ తరవాత నాలుగైదు ప్రశ్నలు వేశాడు నిగ్గు తేల్చుకోడానికి.

''సూర్‌దాస్‌జీ! రామాయణం చదివారా?''

''విన్నానండి. చిన్నప్పుడు మాబామ్మ ఆ కథంతా చెప్పేసింది. ఆనక, ఇంక చదవడం ఎందుకని ఒరిజనల్ చదవలేదండి.''

''వెరీగుడ్ చాలు. బాల్యంనుండీ రామాయణం అంటే అభిమాన గ్రంథం అన్నమాట. మీరు డైరెక్టరయ్యాక ఈ పాయింటుకి పబ్లిసిటీ ఇద్దాం. 'ఇండియన్ కల్చర్ ఇపుడు ఫాషన్ లెండి!' ... సరే వాల్మీకి రాసినది యింకేమన్నా చదివారా?''

''ఏవో చాలా చదివానండి గుర్తులేదు.''

''ఫరవాలేదు. మీరు ఇపుడు సినిమా రైటరు. జాగ్రత్తగా ఈ ప్రశ్నకు జవాబివ్వండి. రామాయణం ఎండింగులో ఏమౌతుంది? సీత దొరుకుతుందా?''

సూర్‌దాసు ఆలోచించాడు. ''ఏంచెప్పగలమండి? మీరు ఇలా హఠాత్తుగా అడిగితే. స్క్రిప్టునిబట్టి ఉంటుంది.

"ఒకొక్క జపాన్ చిత్రాన్ని లేక ఇటాలియన్ చిత్రాన్ని ఎన్ని ఇండియన్ ఫిలిములకి వాడొచ్చు?"

"కనీసం ఆరు కథల్లోకి లాగొచ్చునండి" అన్నాడు సూర్‌దాస్ వినమ్రత ఉట్టిపడేలా.

"వండ్రఫుల్" అని ఎగిరి గంతెయ్యబోయాడు లాలారాం. మనిషి లావైనందువల్ల అది సాధ్యపడలేదు.

"ఒక సీనులో హీరోయిన్, తల్లిని లాగి లెంపకాయ కొడుతుందనుకో. అప్పుడేం జరగాలి?"

"భోరున ఏడుస్తూ మీదపడి కౌగలించుకోవాలండి. అదయిపోయాక పాట పాడొచ్చు."

"బ్యూటీ... సోషల్ పిక్చర్‌లో క్లైయిమాక్సు సీనులో తప్పకుండా రావాల్సిన డైలాగు ఏమిటి?

"శైరో... అండి."

"సెబ్బాస్... అన్నట్టు అబ్బాస్ ఎవరు?"

"'రాహు' సినిమాకి ష్టోరీ రాసినవాడు"

"మళ్ళీ షెబ్బాస్ అంటున్నాను. అని నిన్నుతక్షణం బుక్ చేస్తున్నాను. నేను డిస్ట్రిబ్యూట్ చేసే పిక్చర్లలో మూడింటికి నువ్వే రైటరువి. ష్టోరీలాలోచించు" అన్నాడు లాలారాం.

"విన్నావా. నువ్వంత నేర్పుగా చాకచక్యంగా మాట్లాడి మాట నిలబెట్ట గలవా? రాముడికథ ఎండింగు ముందస్తుగా చెప్పలేమన్న నగ్నసత్యం నీకు తట్టిఉండేదా?" అన్నాడు రైల్వేబైరాగి.

రాజు అడ్డంగా తల తాటించాడు.

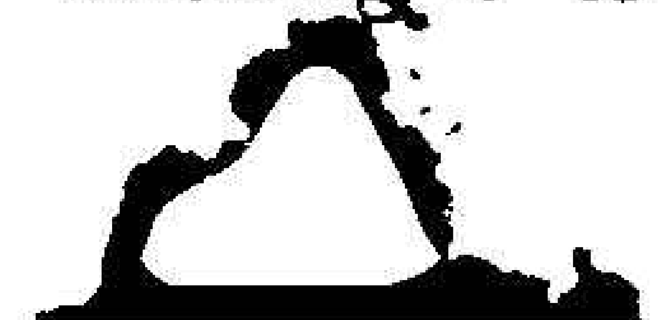
"అయితే లాభంలేదు ... ఒకబీడీఇయ్యి" అన్నాడు. బైరాగి బాధగా.

తెల్లగా తెల్లవారేవరకు రైలు గూడూరు చేర బోయింది. రాజు కిటికీమీదికి ఒరిగి నిద్రబోతున్నాడు. పట్ట శక్యం కానంత ప్రేమ పెల్లుబికిన ప్రియురాలిలాగా చల్లటి గాలి, వరహాలరాజు చెంపలను ప్రగాఢంగా అదుముతున్నట్టు నిమిరి మరీ దూసుకుపోతోంది. రైలింజనులోంచి ఎగిరి వస్తున్న నిప్పురవ్వలు ప్రేయసి నఖక్షతాలలాగా చెంపమీద చురుకు చురుకు మంటున్నాయి.

సదరు సదుపాయాలవల్ల చురుకైన రాజు బుద్ధి, నిద్రలో చిన్నసైజు 'డ్రీం సీక్వెన్సు' తయారుచేసింది. గుర్తు తెలీని హీరోయిన్‌తో, కంఠతాపట్టి కాపీకొట్టిన హిందీ ట్యూనులో డ్యూయెట్ పాడుతూ, టాపులేని హాలులో గోల్ల స్తంభాలాటలా పరుగెడుతున్నాడు రాజు.

మూడు నిమిషాలు కాగానే హిందీ ట్యూను అయి పోయినందువల్ల డాన్సు, దానిమూలాని, ఆ కలా కూడా మెల్లిగా ఫేడౌట్ అయి కరిగిపోయాయి. అక్కడితో రైలు గాలికి చల్లటి, మెత్తటితనం పోయి చలిగాలి గుణం అబ్బి నట్టయింది. మెల్లిగా మత్తుగా కళ్లుతెరుస్తా మను కుంటున్నాడు.

'తెల్లవారెను, కోడికూసెను,' అంటూ మాయా మాళవ గౌళ రాగంలో రైల్వే బైరాగి పాడుతున్నపాట

బాక్ గ్రౌండ్ మ్యూజిక్ గా అమరింది. బాగుందనుకుని అది పూర్తికావచ్చేదాకా ఆగి, కళ్లు తెరిచాడు రాజు.

రైల్వే బైరాగి నవ్వాడు రైల్వే బైరాగిలాగ.

"మీరున్నారా గురూ" అన్నాడు రాజు కొంచెం ఆశ్చర్యపడి.

బైరాగి చిన్న బుచ్చుకున్నాడు.

"ఉండక, పోయేం చేస్తానయ్యా; ఎత్తుకుపోడానికి నీ దగ్గరున్నవి ఎత్తెడు న్యూసు పేపర్లేగా" అన్నాడు కాస్తంత ఎత్తిపొడుపుగా.

"రెండు కాళీసీసాలుకూడా ఉన్నాయండి. పాత పేపర్లూ కాళీసీసాలూ బంగారు ఉంగరాల వంటివి. ఆపదలో ఆదుకొనును అని చెప్పాడు వాటిని నాకు వదిలి వేసిన టోకరా రాక్షసుడు" అన్నాడు రాజు పెంకెగా.

"అయితే నేనూ అలాంటివాడి ననుకున్నావా... మొహం చూస్తే తెలీటంలే."

"పోతన్న రాసిన ఉప్పు డైలాగు వినలేదా ఏమిటి మీరు. ఉప్పుకప్పురంబు నొక్క పోలికనుండు అని రాశాడు లెండి. మీ యిద్దరూ ఒక్క పోలికన ఉంటే బుద్ధులు వేరు వేరనుకోవచ్చు. పోలికలు వేరు కాబట్టి ఇప్పుడు బుద్ధులు ఒకటేనన్నమాట. అతను టోకరా యిచ్చాడు; మీరు యిస్తారు గ్యారంటీ. అందుకే అడిగాను" అన్నాడు రాజు.

రైల్వే బైరాగి కొయ్యబారిపోయి "ఓరి బాబో! ఎంత దారుణమైన సూక్ష్మబుద్ధి. నువ్వు నిజంగా డైరెక్టరు కావలసిన వాడివి – బాబూ" అన్నాడు.

"ఎవడు చూడొచ్చాడు. అయితే అవనూ అవుతాను. ఇందాక అలా అన్నందుకు కోప్పడకండి. నేను ఇంకా మెడ్రాసేనా చేరకుండా సినిమాపేరు చెప్పి ఒక టోకరా తిన్నాను. ఆలాటివే మూడు విన్నాను... సినిమా యింత డేంజరస్ అనుకోలేదు."

బైరాగి చనువుగా రాజు జేబులో సిగరెట్టు తీసుకొని ముట్టించి గంభీరంగా నవ్వాడు.

"పొరబడుతున్నావు. నీవు టోకరా తిన్నది సినిమా వల్ల కాదు. పోతే ఆ నరసన్న సినిమావాడూ కాదు. దొంగలు ఎక్కడేనా ఉంటారు. ఎప్పుడేనా ఉంటారు. వాడు రైలుదొంగ నాకు తెలుసు. పాపుండదు, వాడి కూటికి నేనెందుకు అడ్డురావాలని ఊరుకున్నాను చూడు, నీలాటి వెర్రిబాగులాడి మొహంచూస్తే దొంగలకి ఎంతో ముచ్చటేస్తుంది. నీకాకావలసిన కబుర్లుచెప్పి, వాళ్ళకాకావలసిన సరుకు తీసుకు చక్కాపోతారు. అంతేతప్ప, నువ్వు సినిమాలో చేరుతున్నావని తెలిసి ఎవరో స్పెషల్ డ్యూటీ వేసుకు రాలేదు అని గంభీరంగా ఉపన్యసిస్తున్నాను" అన్నాడు బైరాగి.

రాజు తలవంచుకుని కిటికీవైపు తల 'పాస్' చేసి అలా శూన్యంలోకి చూస్తూ ఊరుకున్నాడు.

"ఊఁ నువ్వు సినిమాలో చేరతావన్నమాట" అన్నాడు బైరాగి దగ్గరకి జరిగి.

నువ్వు నువ్వు అనడం రాజుకేం సయించలేదు. "ఈ వెధవకి అనవసరంగా చనువిచ్చాం. అలుసుతీసుకు నెత్తి కెక్కిపోతున్నాడు' అని విసుక్కున్నాడు.

బైరాగి కల్తీలేని జీనియసు. ఈ సంగతి పసిగట్టి, "మీకు ఎవరైనా తెలుసా సార్!" అన్నాడు. రాజు మొహం వికసించింది.

"మాది మెడ్రాసే అసలు. నాకు స్టార్సంతా తెలుసు. వాళ్ళకి ఉత్తరాలు రాశాను. ఇలా ఫలానా రైల్లో వస్తున్నానని. బహుశా నాగయ్య, నాగేశ్వరరావు, రామారావు, బి. ఎన్, కె. వి. (బి. ఎస్. సి. హాన్స్) వస్తారు స్టేషనుకి" అన్నాడు రాజు.

"అయ్యబాబోయ్" అన్నాడు బైరాగి ఆశ్చర్య పడి లేచి.

"ఏమనుకున్నావు. నేను అల్లాటప్పా పల్లెటూరు బైతుననుకున్నావా! వాళ్ళే కాదు. ఇంకా ప్రొడ్యూసుడెండ్ డైరెక్టడ్ బై, ప్రింటెడెండ్ పబ్లిషుడు బై ప్రభృతులు మొదలగు వారుకూడా వస్తారు దండలు పట్టుకుని" అన్నాడు పుంజుకుని.

బైరాగికి హఠాత్తుగా ఉత్సాహం ఉప్పొంగింది.

"భేష్. సరేగాని మరి వాళ్లు దండలు తేకపోతే!"

"తెస్తారు"

"అక్కడే పొరపాటు బడ్డావు. వాళ్లు షూటింగు నుంచి హడావుడిగా వచ్చేస్తున్నపుడు దండలు దొరక్కపోతే! మనం సప్లయి చెయ్యాలి. ఇంకోటి నాయనా:

వాళ్ళందరూ సినిమావాళ్లుగదా! వాళ్లు చూస్తూ ఉండగా స్టార్ సినిమావాళ్లు నాలుగైదో రెండు మూడో దండలు వేస్తే గొప్పగా ఉంటుంది. వీడెవడో చాలా గొప్పవాడు రోయ్ అనుకుంటారు. లేపోతే లోకువ కట్టేస్తారు" అన్నాడు.

రాజుకి ఈ ఊహ నచ్చలేదు. "మీరు దండ వేశా రనుకోండి. మీ గడ్డంగట్రా చూసి, నన్ను స్వామి వివేకా నందస్వామి అనుకున్నారంటే డేంజరు గదా ... బుక్ చెయ్యరు. నిజంగా గొప్పవాణ్ణనుకుని" అన్నాడు రాజు.

"నాయనా తిరిగి పొరబడుతున్నావు సుమా".

"ఇదిగో! రైల్వే బైరాగిగారూ, మీరలా సినిమా డైలాగులా మాట్లాడకండి. నాకు భయం వేస్తుంది. ఇందాక టోకరా యిచ్చినవాడూ ఇలాగే మాట్లాడాడు".

"దానికేం గురూ".

"గురూ అనకండి బాగులేదు".

"పోన్లే తమ్ముడూ నే చెప్పేదేమిటంటే, ఈ లోకంలో డబ్బు చాలా ముఖ్యం. అన్నిటికన్నా సొంత డబ్బు బెస్టు. అదిలేపోతే నెత్తిన కానీపెట్టి వేలం వేస్తే దమ్మిడీ పాడదెవడూను... ...సినిమాలాంటిచోట మరీ అవ సరం. "సొంతడబ్బుఎంతో ముఖ్యం, అదే తెచ్చును ఎంతో సౌఖ్యం" అన్నాడు."

"ఎవడు?"

"గుర్తులేదు. బహుశా నేనే అని వుంటారు. ఏం? శేరయేలగాని, నిన్నుచూస్తే నాకు ఎందుకో దయ కలిగింది.

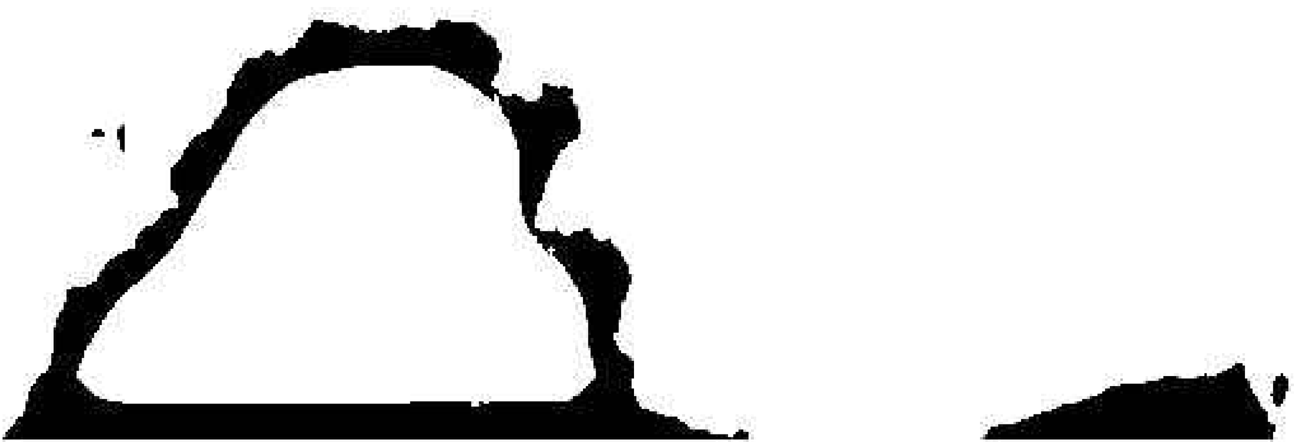
నేను హృషీకేశం పోతున్నాను ఎలాగాను. పోతూ పోతూ నీకు కాస్త హెల్పుచేద్దామని... ఒక్క కథ చెబుతా విను ...''అన్నాడు బైరాగి.

రైలు గూడూరులో ఆగింది. ''మొహం కడుక్కొని రెండు మాత్రల్లేసుకుని కాస్త కషాయం సేవించి వద్దాంపద. ఆనక స్థిమితంగా చెబుతాను మంచి కథ.'' అన్నాడుబైరాగి.

గూడూరు రైల్వే హోటలు మాత్రల్లు ఆయనకి సయించలేదు. ఎలాగో అవి తినేసి, కాస్తఉప్మాకూడ పుచ్చుకుని, కషాయం ఉరఫ్ కాఫీ త్రాగి, బీడీల కట్ట కొనిపించుకుని వచ్చి కూర్చున్నాడు.

''చెప్పండి గురూ'' అన్నాడు రాజా ఉత్సాహంగా.

గురువు కథచెప్పాడు బీడీ ముట్టించి.

సొంతడబ్బా మాహాత్మ్యము

ఇదీ నా సొంతంకాదు. ఎవరో ఎవరికో చెప్పగా ఎక్కడో ఎపుడో విన్న బాపతు.

ఒక చలనచిత్ర నట పితామహుడిని, మరొక కాబోయే నటుడు పలకరించి, నమస్కరించి, "స్వామీ శక్తివున్నా చెల్లనివారూ, లేకపోయినా చెల్లదలచుకున్న వారూ ఫెళ్ళుమంటూ వెలగాలంటే, ఏంచెయ్యాలిస్వామీ!" అని పృచ్ఛచేశాడు.

వత్సా వినుమని ఒక కథ చెప్పాడా వృద్ధుడు. ఈ ప్రపంచంలో డబ్బా అనేది చాల గొప్పది. విజయసాధనకు ఉత్తమ పరికరం. 'డబ్బా' మూడువిధములు. సొంతడబ్బా, పరడబ్బా, పరస్పరడబ్బా.

వీటిలో సొంతడబ్బా కొంతమందికే చెల్లుతుంది. రెండోది మనకి పనికిరాదు. మూడోది బెస్టు.

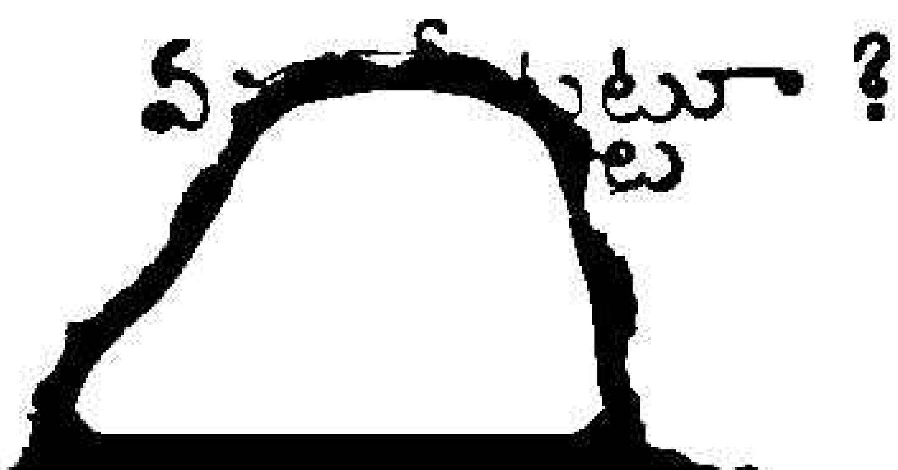
దానివల్ల ఏకోదమ్మున ఇద్దరేసి వృద్ధిలోకి వస్తారు. కొండొకచో ఒకడు ముందర పైకెక్కిపోయి, అక్కడనించి రెండోవాణ్ణి జుట్టుపట్టుకు పైకి లాగేస్తాడు. (కొండొకచో నెత్తిన కాలేసి తొక్కేస్తాడనుకో.) ఫలానా ఆయనకి దారుణమైన తెలివితేటలున్నాయి అనిఒకడు మొ[illegible]తే.

ఆ ఫలానావాడు 'అడుగో ఆ ఒకడు లేమా,... వాడు అలా ఉన్నాడు గాని నివురుగప్పిన నిప్పు, మసిపూసిన మాణిక్యం' అని ప్రచారం చేస్తాడు. అదీ ఏర్పాటు

పోతే రెండోమార్గం ఉందేం, పరడబ్బా. అది ఒక విధంగా సొంతడబ్బాకి రూపాంతరం. పరడబ్బా అంటే, ఇంకోడు గొప్పవాడూ అని మనం పబ్లికున ఒప్పుకోవడమే అన్న అర్థం సరేసరి అనుకో. అలాకాక మనం ఘనులమంటూ 'ప్రతి ఇంకోడూ' కోడై కుయ్యడం అనికూడా ఒక అర్థం వస్తుందిగా. రామచామి అనే మ్యూజిక్ డైరెక్టరు, ఈ రెండో అర్థం ప్రకారం, చూస్తువుండగా కళ్ళఎదుట, పట్టపగలు గొప్పవాడై ఊరుకున్నాడు.

పాపం అతడు ముందర, నీలాగే వేషం వేద్దామని వచ్చాడు. అది కుదరక, డైరెక్షన్ చేస్తానన్నాడు. పోనీ ఫొటోగ్రఫీ అన్నాడు. ఆఖరికి కథలూ, డైలాగులూ రాయ సిద్ధపడ్డాడు. నటనలోను, రాయడంలోను అతనికి కాస్తో కూస్తో ప్రవేశం ఉంది. కొంత అనుభవం ఉంది. అయినా అతన్ని గురించి డబ్బావాయించి ఓహో అనేవాడు లేక, అర్థణాకి చెల్లలేదు అతని శక్తి.

ఒకొక్క శాఖలో ఛాన్సుకోసం వందేసి మందిని అడిగి లేదనిపించుకోవడంతో, ఒకొక్క శాఖకి ఉద్వాసన చెబుతూ వచ్చాడు. చివరికి, సంగీత దర్శకత్వం ఒకటే మిగిలింది. అందులోకూడా లాకేత్వం ఎదురైతే అతని గతి ఏ[illegible]ట్టూ ?

ప్లేబాక్ పాటలు పాడతానని ప్రయత్నించవోయ్ అన్నాడు అతని మిత్రుడు.

మనకి పాటలు రావుగదయ్యా అన్నాడు రామచామి.

చిక్కే. అయితే మ్యూజిక్ డైరక్షన్‌కోసం ట్రయి చెయ్యి. అది సులభంకూడా. కిటుకులు నాలుగూ చటుక్కున తెలుసుకు అవీ ఇవీ కాపీకొట్టి కాలక్షేపం చెయ్యొచ్చు. కాస్తపేరొచ్చి గొప్పవాడి వయేసరికి సంగీతంకూడా వచ్చి నట్టు వచ్చేస్తుంది. అని సలహా చెప్పాడు ఆ స్నేహితుడు.

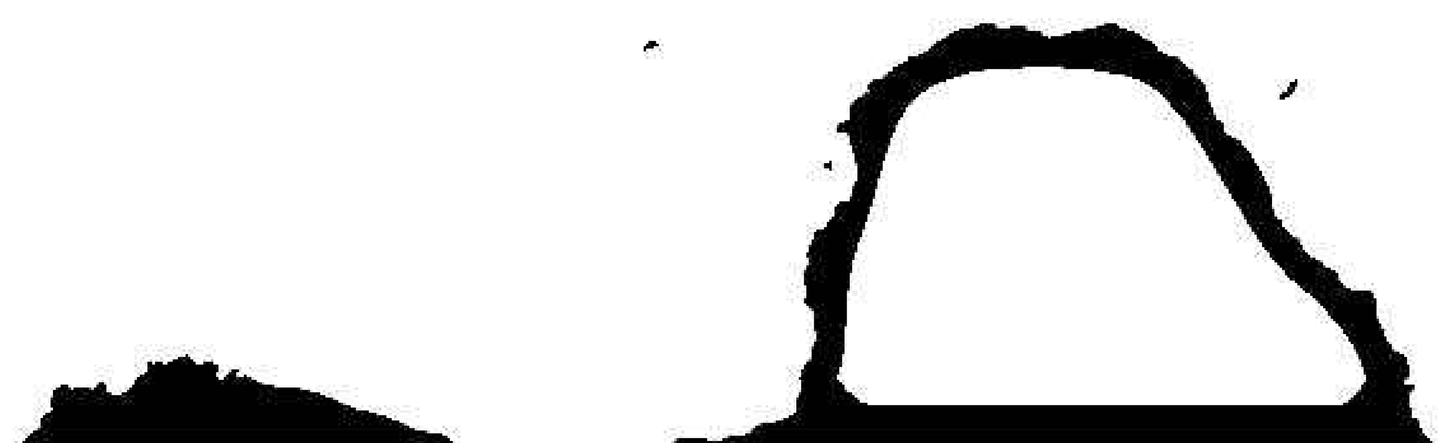
అడిగి లేదనిపించుకుంటే, ఆ దెబ్బతో అతని కథ ఆఖరైపోతుంది. అందుకని చాలా జాగ్రత్తగా ఆలోచించాడు.

అప్పటికి అతనికి ఎకరం పాతిక సెంట్ల భూమిఉంది. ఆ పై పాతిక సెంట్లూ తెగనమ్మి, ఒకళిద్దరు జతగాళ్ళతో కలిసి చిన్న ఫిలిం కంపెనీ లేపాడు. పావలా అర్ధణా పెట్టు బడితో పదిలక్షల ఆర్భాటం చేసేసరికి, 'వీడిదగ్గర వచ్చు సంభావన పాతికవేలు ఉంటుందిలే,' అనుకుని పదివేలున్న ఒక పెద్దమనిషి అందులో చేరాడు.

సరే రామచామి మ్యూజిక్ డైరెక్టరు; ఆ పెద్ద మనిషి ఫిలిం డైరెక్టరూను. మిగతా కంపెనీలకి ఈ రామ చామి సంగతి తెలిసింది.

ఓహో కాబోలనుకున్నారు.

అక్కడినుంచి రామచామి తన ప్లాను ఆచరణలో పెట్టాడు.

రామచామిది భారీవిగ్రహం తెలుగు సినిమా అంత — ఆమాటకొస్తే దాదాపు అరవ సినిమా హైలా గంత పొడుగ్గా ఉండేవాడు. కాగా సగటు భారతీయ హీరో యిన్ అంత లావుగా ఉండేవాడు.

చక్కగా పొద్దుటే స్నానంచేసి, విభూది పిండికట్లు దిద్ది, అర్ధరూపాయంత కుంకుంబొట్టు పెట్టి, గజంబద్ద మింగేసి నట్లు నిటారుగా నిలబడేవాడు.

ఏం! ఇలా తెల్లారే సరికల్లా ముస్తాబై, కంపెనీ వానులో కూర్చునేవాడు. అతని శిష్యబృందం పది హేనుమంది.

వాళ్లంతా చూడడానికి శిష్యుల్లా ఉన్నా నిజానికి గురువులన్నమాట. రామచామికి ఒకడు వణకడం నేర్పాడు. ఆ వణకడాన్ని సంగీతపు గమకంగా మార్చడం నేర్పాడు మరొకడు. రాగాల పేర్లన్నీ రాసిచ్చి బట్టీ వేయించాడు మరొకడు. వాయిద్యాల పేళ్ళూ, వాటి చప్పుళ్ల గుర్తులూ తెలియచెప్పాడు మరొకడు. హిందీ, అమెరికన్, లాటిన్ అమెరికన్ రికార్డులను తర్జుమా చేయడంలో సులువు బలు వులు బోధించాడు మరొకడు (ప్రొడ్యూసరు డైరెక్టరు అవాల్సినవాడు).

ఇలా వర్తక రహస్యాలు బాగా నేర్చుకుని, ఆనక సంగీతంకూడా నేర్చేసుకుని నిజంగానే కొంత సాధించాడు రామ...

"జి. ఎన్. బి., ఎమ్మే పాసయాక, పాతికేళ్లు పై బడి పనికిరాడనిపించుకున్నాక సరిగమలు మొదలెట్టాడు, తెలుసా!"—

మొదలగు పెద్దకథలను పారాయణం చేసేవాడు, నిరాశ చుట్టుముట్టినపుడు.

ఇదంతా ఇలా ఉండగా మరో ప్రక్క అసలు ప్లాను అమలుజరిగేది. చక్కహా పొద్దున్నే ముస్తాబై శిష్యబృందాన్ని వెంటేసుకుని నాలుగైదు కంపెనీలకెళ్ళేవాడు కుశలం అడిగే నెపంతో.

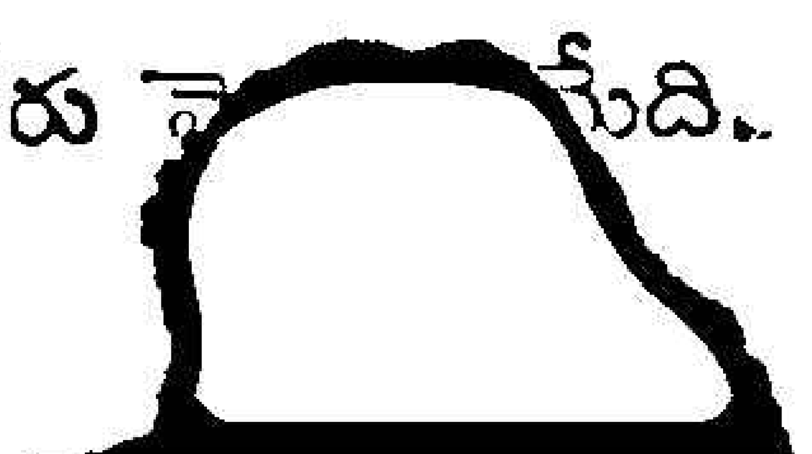
అరవై డబ్బై అడుగుల పొడుగనిపించే ఈ ఆసామి, అతని వెనక పదిహేనుగురు శిష్యులూ బిలబిల్లాడుతూ వచ్చేస్తే, ఎవడుమటుకు మర్యాద చేయడు?

"వణకంసార్ వాంగో" అనేవారు.

"బణకం బళకం" అనేవాడు రామచామి తాంబూలపు నోటితో ముద్దగా ముద్దుగా.

అంటూనే 'తరన్నారన్నా' అని ఆలపించి చూట్టూ చూసేవాడు. తక్షణం శిష్యులు పదిహేనుగురూ 'ఓహో! సెబ్బాస్! సెమ్మంగుడిదానె! వెహు ప్రమాదమాకిది' (ప్రమాదమా ఇరికిది అని తాత్పర్యం) అంటూ హాహాకారాలు చేసేవారు.

అవిపూర్తి కాకుండానే రామచామి మళ్ళీ 'దారలారలాల లారలాలలా" అని శ్పానిష్ ట్యూన్ ముక్క విసిరేవాడు. మళ్ళీ సముద్రపు హోరులాగ ఒక కెరటం విరిగిన చప్పుడు పూర్తికాకుండానే మరోదాని హోరు వి[illegible]నేది.

ఆ దెబ్బకి ఇతర కంపెనీల నిర్మాతల చెవులు హోరెత్తిపోయి, మనసులు దారుణంగా ఉప్పొంగిపోయి, మాకంటె మాకని బుక్ చేసుకున్నారు.

ఆర్నెల్లు గిర్రున తిరిగేసరికి రామచామి పెద్దసైజు మ్యూజిక్ డైరక్టరయిపోయాడు.

ఆ సరికి, అతను చాలా కష్టపడి సాధనచేసి నిజంగానే సంగీతం నేర్చుకున్నాడు కూడా.

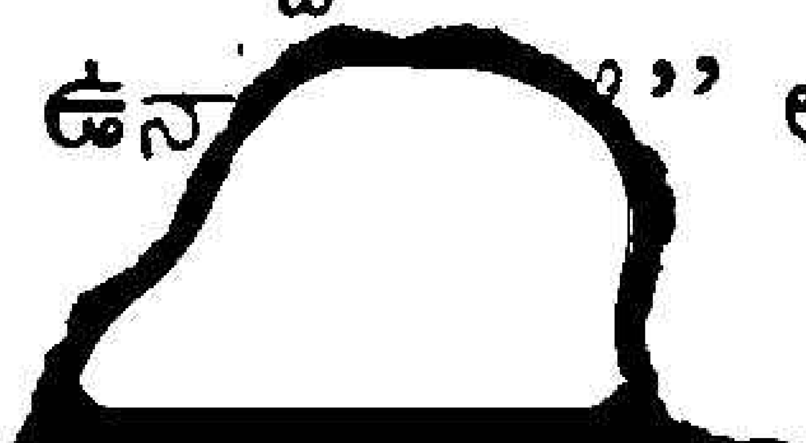
అయితేనేం. తీరాచూస్తే అది పనికిరాలేదు. అందరు ప్రొడ్యూసర్లూ, హిందీవీ, చేతనైతే విదేశవాళీ ట్యూన్‌లూ మక్కికిమక్కీ దింపాలనే వారే. అదివేరే సంగతి అనుకో.

రామచామి, కొన్నాళ్ళు అలా ఉన్నాక చిరాకేసి, అప్పటికి సంపాదించిన పలుకుబడితో, తనకు ఇష్టమైన నటనా శాఖలో ప్రవేశించి మళ్ళీపైకొచ్చాడు.

పోతే, తను గొప్పవాడవడానికి కావలసినంత డబ్బా వాయించి సాయంచేసిన శిష్యపరమాణువులకి ఛాన్సు లిప్పించి వాళ్ళకి దారి చూపాడు. నమ్మిచెడినవారు లేరు అన్నారు వెనకటికి.

అదీ కథ. అని కథ ముగించాడు ఆ అనుభవజ్ఞుడు" అని కథ ముగించాడు రైల్వేబైరాగి.

* * *

"బాబూ నీకు ఇంతటి ధైర్యం తెగింపు ఉన్నాయా? విద్య నేర్చుకోకుండా, అందులో ప్రవీణుడనని డబాయించి డబ్బా వాయించి నెట్టుకొచ్చే పట్టుదలా తెగింపూ ఉన్నా" అన్నాడు.

అడ్డంగా తల తాటించాడు రాజు.

"అయితే లాభంలేదు అన్నాడు బైరాగి. రాజు దిగాలు పడిపోయాడు.

"అయినా భయపడకు. నేను చెప్పినట్లు చేస్తే వృద్ధి కొచ్చేస్తావు. నాచేతికో ఐదురూపాయలియ్యి. బేసిన్ బ్రిడ్జి స్టేషనులో రైలాగ్గానే స్టేషన్ వెనుక ఒక ఇంటికివెళ్ళి ఓ పూలదండ కొని తెస్తాను. లేపోతే పూలేనా కొంటాను. రైల్లో దండ కడదాం. సెంట్రలు రాగానే అది వేసుకు దిగు. నీకు స్వాగతం ఇచ్చే సినిమావాళ్ళు, 'ఫలానా వాడివి నువ్వే' అని గ్రహించడానికి కూడా గుర్తు ఉండాలి కదా. అదే ఈ దండ అన్నమాట. తే డబ్బు!" అంటూ బైరాగి అతన్ని లేవదీశాడు.

బేసిన్ బ్రిడ్జి స్టేషనులో బైరాగి రైలు దిగాడు గాని, ఎంచేతనో మళ్ళీ ఎక్కలేదు.

అందుకని వరహాలరాజు బిక్కమొహం వేసుకుని ఒక్కడే మద్రాసు సెంట్రల్ రైల్వేస్టేషనులో రెండో నెంబరు ప్లాటుఫారంమీద కుడికాలు మోపాడు దేముడిని తలచుకుని.

చుట్టూ పరకాయించి చూశాడు తనకోసం ఎవరన్నా ఎదురొచ్చారేమోనని.

పదినిమిషాల తర్వాత అతనికి బుర్ర పనిచేసింది. తనకి సినిమావాళ్లు స్వాగతం ఇవ్వబోతున్నారని తను ఉత్తినే బైరాగికి అబద్ధం చెప్పాడన్న సంగతి జ్ఞాపకం

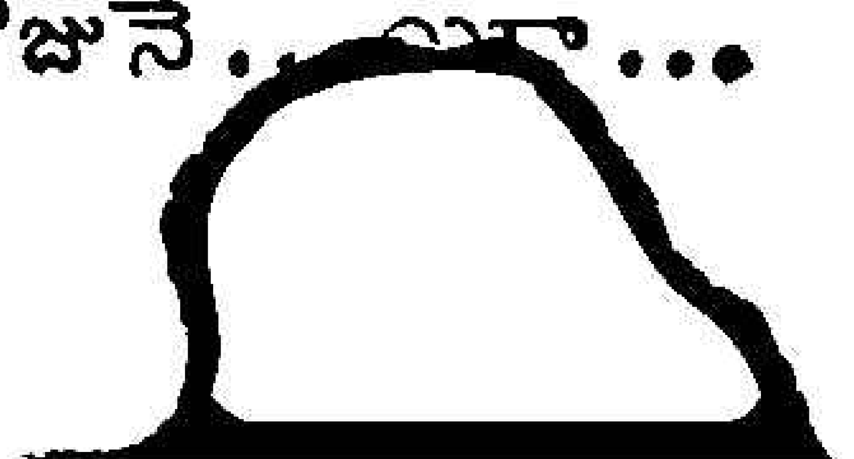

వచ్చింది. మర్చిపోయి, అది నిజమే అనుకున్నందుకు, అను కుని నిరుత్సాహపడ్డందుకూ, నవ్వుకుని, ధైర్యం తెచ్చుకుని నరసన్న తనకు వదిలిపెట్టిన పెట్టెని (చిత్తుకాగితాలు సహా) చేతబట్టి, ముందరకు అడుగుపెట్టాడు వరహాలరాజు.

దండయాత్ర

మద్రాసు సెంట్రల్ రైల్వేస్టేషనులోని రెండో నెంబరు ప్లాటుఫారం మీద నిలచి సాహసంతో కుడికాలు ఎత్తిన వరహాలరాజు ధైర్యంగా, ధీమాగా గాఠిగా ఆ కాలును నేలమీద మోపాడు. నేలకీ, అరికాలికీ మధ్య ఒకానొక బలసిన కొండ అరటిపండు తాలూకు దళసరి తొక్క ఉండడం వల్ల, ధైర్యంగా, ధీమాగా రెండో అడుగు వేయబోయిన రాజు ప్రయత్నానికి ద్వితీయవిఘ్నం లాటిది వాటిల్లింది. అయినా, ఆ ప్రయత్నం అవసరంలేకుండా ఆ కుడికాలు మీదనే ఎక్కి అతడు చాలా అర్జెంటుగా ఐదారు గజాల దూరం వెళ్ళిపోయాడు, పెట్టిసహా. ఆ స్పీడుని అలాగే ఉండనిస్తే కాస్సేపటిలో బస్సు అవసరంకూడా లేకుండా కోడంబాక్కం చేరుకునేవాడేగాని, మధ్యలో ఒకాయన తెలిసినట్టు కనబడడంతో ఆయన భుజం పట్టుకుని హాలో అని ఆగాడు. ఆయన బోల్డు ఉన్నందువల్ల ఇతడే బోల్తాబడిలేచి, సారీ అని ఆ మొహం చూచి అట్టె ఆశ్చర్యపడి మళ్ళీలేచి, హాయ్యబాబోయ్ అన్నాడు.

ఎదుటి మనిషి విస్తుపోయాడు. "సార్ ... మీరు... యు ... ఐయామ్ ఎసినిమా ... ఆవాళ్ళరోజునే... [illegible]...

మీా..." అన్నాడు రాజు కర్త కర్మ క్రియలను వరుస ప్రకారం పేర్చి ఖాళీలు భర్తీ చెయ్యడం వాయిదా వేసి!

"వాట్ సార్ ... వాటయు ... వాట్ మీా? యారినీ? ఎన్నా ఇదెల్లాం?" అన్నాడు లావుపాటి ఆసామి చిరాకు లోనే కాస్త జాలి రంగరించి.

"నో సార్ ... యూా ఆరెనైట్ ... అయాామే టికట్ ... మీారు ... ఆ వేళ రాత్రి సినిమాలోంచి ఊడిపోయారు కదండీ.

... అప్పుడు మేమందరం మళ్ళీ మిమ్మల్ని ఎక్కించం చెయ్యలేదు! ... నేను మీాకు తెలీదూ ... సన్మానం చేస్తా నన్నాడు కూడా మావాడూ."

"యన్నయ ముతాళ్ మాదిరి ... ఎన్న ఊర్రది." అన్నాడు ఎల్. ఆసామి.

"ఏం చేస్తాం. మీారు కోస్తున్నారు నన్ను ఎరగనట్టు. మీారు మహానటులనుకోండి. స్వామీా ఆ వేళ్ళే అడుగుదామను కున్నా మీాతో కలిసి తెరలోకి అప్పుడే ఎక్కిపోనా అని ... పోనీ ఈ వూాంొచ్చ అడగొచ్చుకదా ... అనుకుంటే. ఏం చేస్తాం మీారు కోస్తున్నారు నన్ను ఎరగనట్టు!" అని దిగులుగా ప్రాధేయపూర్వకంగా చూశాడు రాజు. అతనికి భయంవేసింది. ఎదటి మొహాన్ని చూసి, ఏం తోచక పాతపాట పల్లవినే పట్టుకు పుంజుకున్నాడు గాడిచెడిన గ్రామ ఫోనులా. "ఏం చేస్తాం ... మీారు కోస్తున్నారు నన్నెరగ నట్లు ఇంకేం చేస్తాం మీారు కోస్తున్నారు ... ..." ఇలా పల్లవిని కొంతసేపు ఆలపించేసరికి కొండంటి ఎదటిమనిషి మంచులా కరిగి మాయమైపోయాడు.

"హమ్మయ్య" అనుకుని రాజు మళ్ళీ ముందడుగు వేశాడు ... ... అలా అడుగులు వేస్తున్నాడు కాని అతని బుర్రలో ఇందాకటి రైలు పరుగెడుతోంది. మూడ్రోలు క్రితం చూసిన సినిమా, ఇంకోమూల మ్యాటనీలా ఆడుతోంది. బైరాగి, లావుపాటి ఆసామీ, కూడా కాస్త చోటు చేసుకుని డైలాగులు చెబుతున్నారు. ఇలా నుదురుమీద ఇవన్నీ తిరిగితే సూపర్ ఇంపోజ్ షాటు అంటారని జ్ఞాపకం వచ్చింది అతనికి. ఆనక, తెలుగు సినిమాలోని నేపథ్యపు పాట ఓటి మననం చేసుకుంటూ, కొంతదూరం సాగిపోయాడు.

అతని చేతిలో పెట్టి, 'బస్సెక్కు బ్రదర్ ఎంతసేపు మోస్తావు?' అంది.

'మరే నువ్వు నాదానివి కూడా కావు' అన్న రిప్లై డైలాగు కూడా అనుకుని, ఒక వడివేలు నడిగి బస్సెక్కి పాండీ బజారులో దిగాడు... ...

పూటుగా గాలిపీల్చి హమ్మయ్య ఈ లోకంలో పడ్డాం అనుకున్నాడు సంతోషంగా.

"మెడ్రాసులో ఎవర్నీ నమ్మకు. మూర్ మార్కెటుకి వెళ్ళకు, అరవం నేర్చుకో, ధైర్యంగా ఉండు డబాయించి బతుకు' అని తన నేస్తం ముత్తెం చెప్పిన మాటలు అతనికి ఆకాశంలోంచి ముందర మెల్లిగా, ఆనక కొంచెం గట్టిగా, తరువాత ఇంకా గట్టిగా వినిపించాయి.

"అబ్బ ఉండవోయి కాఫీ తాగాలి" అని విసుక్కుని, ఆపని చేశాడు. ఆనక గుట్టు చెప్పకుండానే ఒక పత్రిక ఎడ్రసు కనుక్కుని అక్కడకు వెళ్ళాడు.

ఒకాయన తలవంచుకు రాసుకుంటున్నాడు ఒక గదిలో.

'దబాయించి బతుకు' అని ముత్యం మళ్ళీ చెప్పాడు నేపథ్యంలోంచి.

"ఏవండీ నాగేశ్వర్రా విల్లెక్కడ ?" అన్నాడు గడప మీద నించుని గంభీరంగా.

"ఏ నాగేశ్వర్రావండీ ?"

" ఇంకే నాగేశ్వర్రావు. ఆ నాగేశ్వర్రావే " అన్నాడు రాజు. రాజు ఇంకా గంభీరంగా.

"ఇక్కడ ఆ. నాగేశ్వర్రావు అని ఎవరూ లేరు. అ. నాగేశ్వరరావు, ఆర్. నాగేశ్వరరావూ ఉన్నారు."

"తెలుసు" అన్నాడు రాజు టెక్కుగా.

"ఎవరు తెలుసు?"

"ఆ నాగేశ్వరరావు లిద్దరూ తెలుసు."

"మళ్ళీ అదేమాటా! ఇక్కడ అ. వారూ, ఆర్. వారూ ఉన్నారంటే — " అన్నాడు పత్రికలో ఆయన కొంటెగా.

"అదేనండీ నేనడిగేది. మొదటాయన సంగతి."

"ఓహో ఆయనా! అలా చెప్పరాదూ. ఏం గిరాకీ?"

"~నుంది."

"ఎడ్రసు తెలీకుండా ఎలావచ్చారు.!"

"పాఠకుల ప్రశ్నల్లో అడిగితే, 1953 ఏప్రిల్ 15వ తేదీ దాంట్లో ఉందని వాళ్ళెవరో జవాబిచ్చారు. అయినా ఎడ్రసు తెలుసనుకో... ఇక్కణ్ణించి వెళ్లేదారి కావాలి."

"వెనక్కి తిరిగితే వెళ్లొచ్చు వీధిలోకి."

రాజుకీ ధోరణి లాభం లేదనిపించింది.

"అయ్యా ఎడిటర్జీ, మీరు యాంధ్రులు నేనూ ఆంధ్రుడినే. నన్ను మీరు పైకి తీసుకు రావాలి. నవ యువకులను పైకి తేవటం మీ బాధ్యతగదాండి. అది కుదరక పోతే రామారావిల్లేనా, నాగేశ్వర్రావిల్లేనా ఎక్కడున్నారో చెప్పండి." అన్నాడు గబగబ.

"అలాగే చెబుతాను. వాళ్ళు తెలుసా."

"ఓ. మావూరు వచ్చినప్పుడు మాద్రామెటిక్కు సంఘం సెక్రట్రీగా నేను దండవేశానుకూడా. వాళ్ళకి బాగా తెలుసు."

"ఇంకేం భేషు. అయితేష్టుడియో కెళ్ళండి తిన్నగా. ఈవేళప్పుడు అక్కడే ఉంటారు."

"సరేండి ... ఈపెట్టె, సంచీ ఇక్కడ పెట్టి వెళ్తానండి ... కాస్త దయుంచి."

పత్రిక ఎడిటర్ కి జాలేసింది. మొహం కడుక్కోమని చెప్పి, కాఫీ తెప్పించి ఇచ్చి, వెళ్ళిరమ్మన్నాడు.

రాజు రోడ్డున పడిపోతూ సంతోషించాడు. 'ముత్తెంగాడికి ఏం తెలీదు. మరీ డబాయిస్తే అర్ధణాకి చెల్లం' ...

అంతా ట్రిక్కులుగా మాట్లాడి యాక్షను చెయ్యాలి. అనుకున్నాడు.

పోగా పోగా గేటు వచ్చింది. అల్లంత దూరాన చూస్తూనే జాగ్రత్త పడ్డాడు రాజు. మహామహా కార్లకే దిక్కు లేనట్టుంది. వరసగా ఆగి ఉన్నాయి.

మహానటులు కావలసిన బోల్డుమంది, ముందస్తుగా ఈ గేటుదగ్గిర గూర్ఖావాడి మూలంగా 'గేటుక్రాషింగు' చెయ్యలేక ఇంటి కొచ్చేశారుట. గూర్ఖావాడికి చాలా అధికారాలుంటాయి. ఎవడేనాసరే వాడు వద్దంటే ఆగిపోవల్సిందే. లేకపోతే లాఠీతో తోసేస్తాడు. ఇంకా మాటాడితే బాకుతీసి చూపిస్తాడుట.

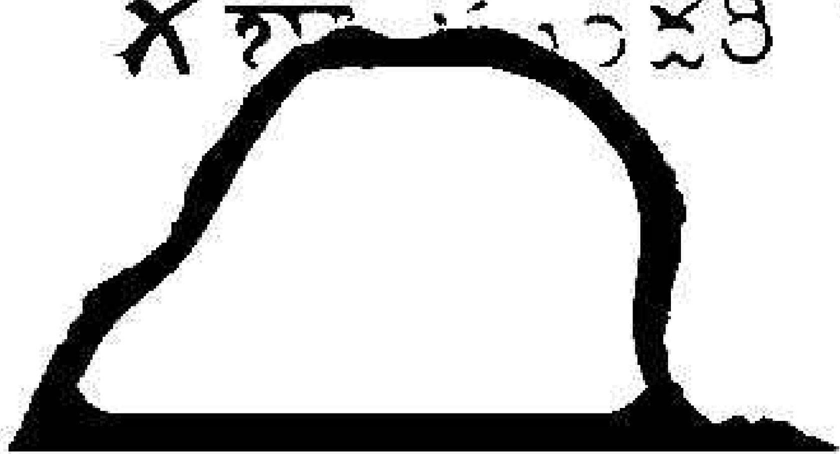
ఇక్కడ దబాయించి లాభంలేదు. ట్రిక్కులు అంతకన్నా లాభంలేదు.

అందుకని ఒక వారనించి ఒడుపుగా కార్లు తప్పించుకుంటూ గేటుకు దగ్గరగా వెళ్ళబోయాడు. గాని ఐదారు గజాల ఇవతలే గూర్ఖావాడు యముడిలా నిల్చున్నాడు.

హారినీ. గేటీవతల కూడానా. అని ఆశ్చర్యపడ్డాడు రాజు. తక్షణం జేబులోంచి రూపాయినోటు తీసి గుట్టుగా గుప్పిట పెట్టుకుని, వాడిదగ్గర ఠక్కున ఆగిపోయి "తూ ఘూర్ఖా హైం, మె ఆద్మీహూం" అనేశాడు.

"జీహా" అన్నాడు గూర్ఖా కొంచెం ఆశ్చర్యంగా.

తక్షణం రూపాయి తీసి వాడి గుప్పిట్లో పెట్టేసి గబ గ[illegible]ందరి కెళ్ళిపోయి ఠక్కున ఆగి, అర్జెంటుగా వెనక్కి

పరుగెట్టుకొచ్చాడు రాజు; "హారినీ ఇది రైలుగేటు" అనుకుంటూ.

ఆశ్చర్యపడ్డ గూర్ఖా విగ్రహంలా నిలుచున్నాడు ఆశ్చర్యపడ్డ గూర్ఖా. అతడి చేతిలో రెపరెపలాడుతున్న పాతరూపాయి నోటు చైతన్యం వల్ల ఆ శాల్తీ, పోతపోసిన విగ్రహమే అన్న భ్రమ మరింత బలపడింది రాజుకు.

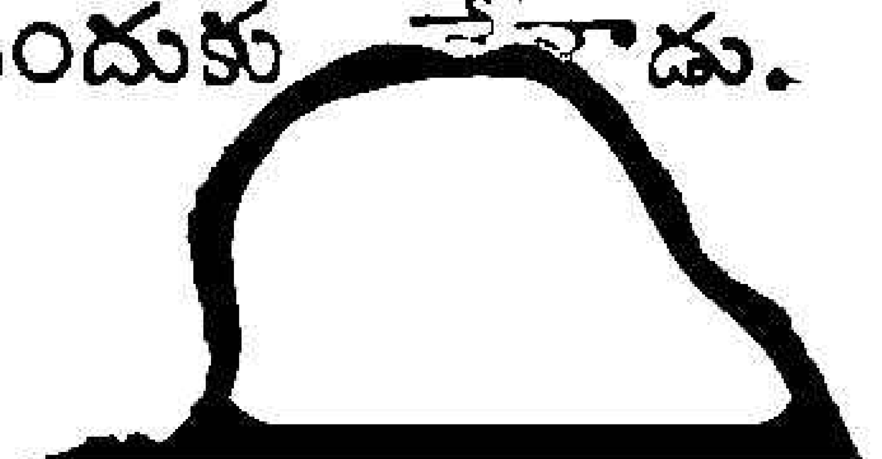
'రూపాయి నాదేగాని గూర్ఖా వీడు కాడు కాబోలు— వీడు విగ్రహం బొమ్మ' అనుకున్నాడు రాజు. రూపాయి తీసుకోడానికి మనసొప్పలేదు. మరీ నోరూ వాపీలేని బొమ్మ చేతిలో రూపాయి చెక్కేయ్యడం బొత్తిగా ఇది అనిపించింది.

ఆ పక్కనే ఉన్న ఒకాయన్ని పలకరించి 'అయ్యా! ఇక్కడ ఆశ్చర్యపడ్డ గూర్ఖాగారు ఒకాయన ఉండాలి మీరు గాని చూశారా?' అన్నాడు.

"అదేవిటయ్యా అలా అడుగుతావు. ఎదురుగుండా పోతపోసిన బొమ్మల్లె ఉండగా" అన్నాడు ఆయన.

"మరేండి అదే చూస్తున్నా. ఇది పోత పోసిన బొమ్మగదా అని. అసలు గూర్ఖా కావాలండి". అన్నాడు రాజు కొంచెం సందేహంగా; బొమ్మలా ఉన్న గూర్ఖావంక ఓరకంట చూస్తూ. అప్పుడు గూర్ఖాలా ఉన్న బొమ్మ కదిలినట్టనిపించింది.

"హారినీ. వీరినే ఇందాక నేను పలకరించింది? వీరు బొమ్మలు కాదన్నమాట. ఆశ్చర్యపడ్డ నిజం గూర్ఖాలే" అంటూ వరహాల రాజు ఒకడుగు ముందుకు వేశాడు.

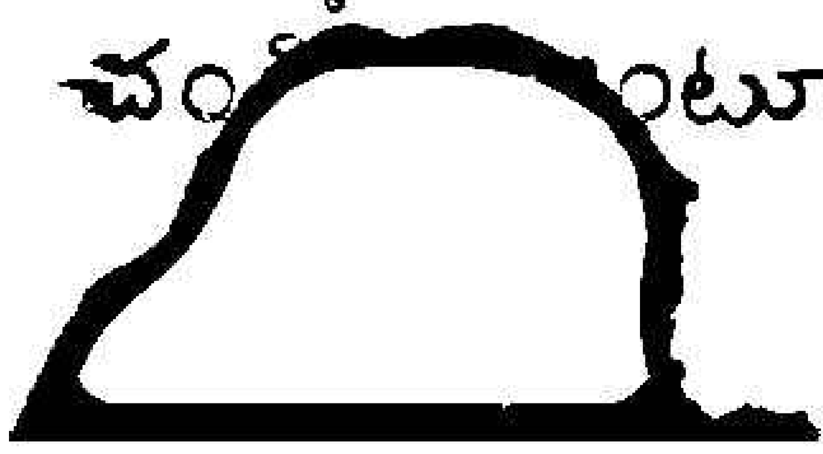

ఓ క్షణం ఆలోచించి అటూ, ఇటూ చూసి, ఆబొమ్మలా ఉన్న గూర్ఖా చేతిలో రూపాయి నోటు గబుక్కున లాక్కున్నాడు. 'ఇది నాది' అంటూ.

అంతలోకీ ఒకడుగు అసింటా ఉన్న ఒకడు, ఒకడుగు ముందుకు వేసి "ఏయ్ మిష్టర్! ఏందయ్యా ఆపని" అని రాజు చెయ్యి పట్టుకున్నాడు.

"య్యయ్యస్సార్. నోసార్. గుర్ఖా ఈజెరుపీసార్. అయిమే గేట్ సార్...ది...దిసీజె బోల్తాసార్...అయమె బోయ్...నేను, మాది మావూరు లెండి. ఈగేటు చూసి అసలు గేటనుకుని వీరికి డౌరీ ఇచ్చానండి...అదే ప్రైబు... నాది నేననుకుని".

"ఓహో అట్టనా విషయం...ఏమ్రా నిండా అవసరంగా ఉండాడు వీడు అని చూస్తిని...ఈ గూర్ఖా అట్టనే బొమ్మ మాదిరి ఉండాడే...వీడు దొంగ పిల్లకాయ మాదిరి వాడి పక్కలో నిల్చుకున్నాడే...ఏమ్రాకతా, అని యోచన చేస్తినీ ... అద్దానె బ్రదర్, ఈ కిల్లాడి పిల్లకాయలతో నిండా తొందురు వా పోచి... ...అప్పుడు ఈ నోటు నీది దానె...వీనికి బ్రైబు ఇస్తివా!...యేమి ఇదిదా స్టుడియో గేటు అని ఎంచుకున్నావా ... హడరామా ... సరియాన వేలె... అడ! ఎన్నబా ఆమాదిరి కన్నులో చూస్తావే..." అన్నాడు ఆ ఒకడు.

"సార్. మీరు చెప్పేది తెలీలేదండి. వెరీ డిఫికల్టు. వెళ్ళొస్తా. గేటు తీశారు...వస్తానండి గూర్ఖాగారూ! క్షమించంటూ హడావుడిగా వెళ్ళిపోయాడు రాజు.

పదడుగులు వేసేవరకు ఇందాకటాయన ఆదరా బాదరా వచ్చి కలుసుకున్నాడు.

"ఏవండి మిష్టర్" అన్నాడు.

"అరె మీకు తెలుగొచ్చునే" అన్నాడు. రాజు ఆశ్చర్యపోయి మళ్ళీ వచ్చి.

"నాకు అన్ని భాషలూ వచ్చును. ఇందాక "ఊరికే కానట్టు మాట్లాడాను సరేగాని ఎందాకా!" అన్నాడు.

"గేటుదాకా"

"ఏ గేటు?"

"అదే."

"ఓ... నీపేరు."

"వి. రాజు. నీది?"

"టమిల్ కంపెనీలో అయితే రామనాధన్. తెలుగు వాళ్ళ దగ్గిర రామనాధం."

'ఎందుకూ అలా?'

"అంతా వుందిలే — గాని నీకు గేటవతల ఎవరూ తెలుసు?"

"చాలామంది. నాగిరెడ్డి అండ్ చక్రపాణి, బి. యన్. కే. వి. (బి. ఎస్.సి, హానర్స్), నాగయ్య ఇంకా చాలామంది తెలుసు!"

మనిషి నవ్వాడు.

"బాబూ మందేవూరన్నావూ!"

"ఏవూరూ అనలేదే!"

"ఏదైతేనేం గాని కోతలు కొయ్యడం ఇలాకాదు. నే చెబుతాపట్టు కావాలంటే ... పూర్వం నేను దిలీప్ కుమారూ కలిసి ఓ గదిలో అద్దెకున్నప్పుడు ఇలాగే తెలీక-"

"సార్ ! మీరూ దిలీప్‌కుమారూ కలిసి ఓ గదిలో అద్దెకున్నారా! అయ్య బాబోయ్ నిజమే!" అన్నాడు రాజు.

"ఏం అందులో ఆశ్చర్యం ఏముంది? ... నేనూ అతనూ ఓ కంచంలో తిని ఒక మంచంలో పడుకొని"

"రెండేసి ఉండేవి కావా"

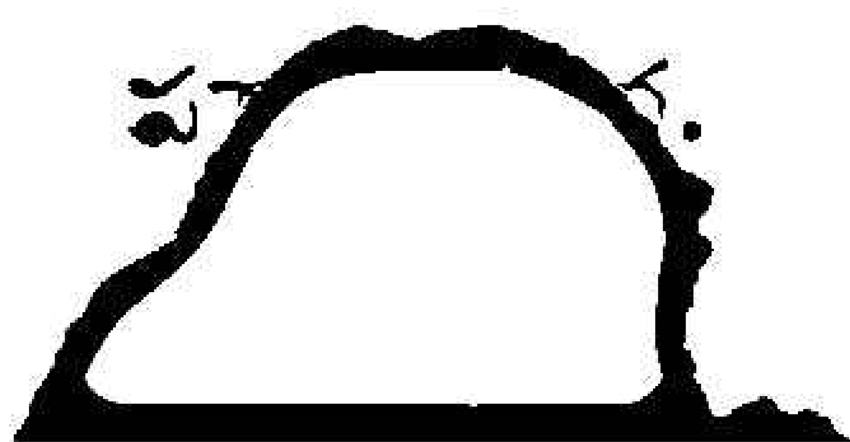
"అప్పు డెక్కడుండేవిలే ... గాని ... అలా మేం ఉండగా, ఇంకో ఫ్రెండొచ్చి, సార్ మీరు మాయింటికి వచ్చి నా కంచంలో తినాలని బతిమాలాడు నన్ను. సరేనని బిచాణా ఎత్తేశాను. అక్కడికీ దిలీప్ భయ్యా వద్దయ్యా అంటూనే ఉన్నాడు. నేను విన్నాను కాదు. తీరా నెల్లాళ్ళయ్యేసరికి అతను గబుక్కుని గొప్పవాడైపోయి అటెళ్ళిపోయాడు. నేను ఇటొచ్చేశాను. అంతేగా."

"మరి ఇపుడెళ్తే మాటాడ్తా అండి?" అన్నాడు రాజు గజగజ వణకిపోతూ.

"ఎందుకు మాట్లాడ్డు... నేనంటే ఎంతో గౌరవం. కావలిస్తే నీకు ఛాన్సిప్పిస్తా కాని...అలా వణికి పోతున్నావెందుకు?"

'భయభక్తుల మూలాన్నండి.'

'నామీదే? అయ్యబాబోయ్!' అన్నాడు ప .

'కాదు మరీ. సాక్షాత్తూ దిలీప్‌కుమార్ నేస్తాలు మీరు! ఒక్కసారి ముట్టుకోనిస్తారు?'

'కానీ, నిన్ను నిరుత్సాహ పరచడం అంటే ఇష్టంలేదు నాకు.' అని చూపుడు వేలు జాచాడు రామనాథం.

ధనాధన ధనాధనమంటూ ఎలక్ట్రిక్ రైలు వెళ్ళి పోయింది.

తుళ్ళిపడి మేలుకుని కళ్ళునులుపుకున్నాడు రైలు గేటుకు చేరబడ రాజు.

అదిగో భద్రాద్రి

'అయితే ఇది కలా! ఇలా!' అని గొణుక్కున్నాడు వరహాలరాజు, గూర్ఖోపాఖ్యానాన్ని బాధగా పీకుతున్న దవడలతో నెమరువేస్తూ. అతని చేతిలో రూపాయనోటు అమాయకంగా, రెపరెపలాడుతోంది.

'కలా ఇలా' అన్నాడు రాజు ఇంకోసారి.

"రెండూ కాదు అలా వలా తలాను. గేటు తీశారు గాని కాస్త తప్పుకోండి మేష్టారూ!" అన్నాడు ఎవరో.

రాజు వెనక్కి తిరిగి చూశాడు. చూసి తుళ్ళిపడ్డాడు. 'హలోసార్ ... చిన్న సందేహం అండి. కాస్త ఇసింటారండి" అన్నాడువినయంగా.

ఆయన తెల్లబోయి అలాగే అని ఓ పక్కకి వచ్చాడు.

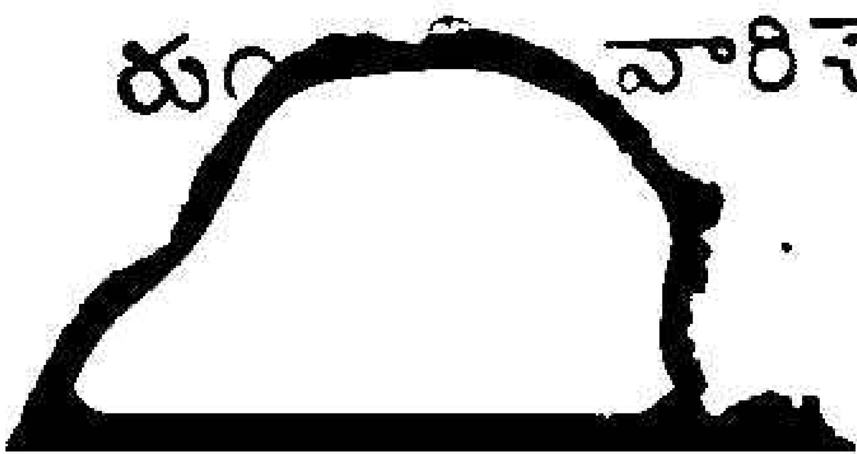
"మేష్టారూ ఒకటి కాదండి. రెండున్నాయండి."

"సరే చెప్పండి"

"ఈ రూపాయనోటు నాదేనా?" అన్నాడు రాజు ఆ రూపాయి చూపించి.

"మీచేతిలో ఉంది కాబట్టి మీదే అయుంటుంది."

"ఇందాకళ ఇక్కడ ఆశ్చర్యపడ్డ గూర్ఖాగారు ఒక రు[illegible] వారిచేతిలో రూపాయి నోటు ఎవరిది?"

"వారిదే కాబోలు... మేష్టారూ ఏమిటిది! మీరు పొద్దుట్నుంచీ ఏం పుచ్చుకోలేదా? లేపోతే కాస్త కాఫీ ఎక్కువైందా? మరోలా అనుకోపోతే 'తీర్థం' గినా పుచ్చుకున్నారా?... ఏమిటి మీరడిగేది! నాకు పనుంది వస్తా అన్నాడు ఆయన అక్కడే నిల్చుని.

రాజు సిగ్గుపడుతూ తలవంచుకున్నాడు.

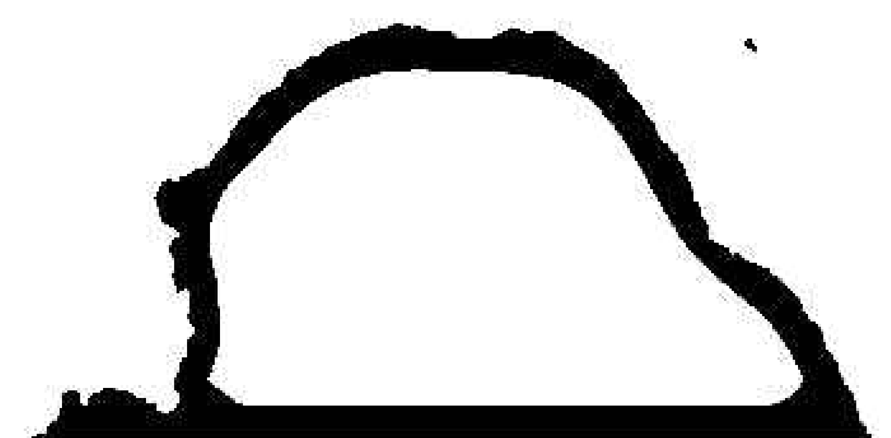
"అది కాదండి. మీరు మంచివారిలా ఉన్నారు. నేను కొత్తవాడిని లెండి నాకంతా తికమకగా ఉంది. పోనీ ఇంకోటి చెప్పండి. మీరిందాకళ చూపుడువేలు ముందరికి పెట్టారా?" అన్నాడు.

"ఏమో గుర్తులేదు"

"పెట్టారుసార్. గుర్తుచేసుకోండి. అసలు ఇంకోటి చెప్పండి చెబుతా. మీరూ దిలీప్‌కుమారూ ఒకేగదిలో ఉన్నప్పుడు ఎన్ని కంచాలలో తినేవారు? ఎన్ని మంచాల మీద పడుకునే వారు?"

ఎదుటాయనికి మతి పోబోయింది. కొంచెం ఆగమన్నాడు. "నేను దిలీప్‌కుమారూ ఒక గదిలో ఎందుకుంటామండి. ఉండేటంత స్నేహితులమే అయితే, ఒక్కకంచంలో ఖచ్చితంగా తింటాం. రెండేసి ఉన్నా చెరోపూటా వాడే వాళ్ళం" అన్నాడు హుషారు తెచ్చుకొని.

రాజుకి ఉత్సాహం పెల్లుబికింది. కలసంగతి తెలిసిపోతోంది.

"రైట్‌సార్. అదే కావాలి. అదే అడిగాను. ఇంకొక్కటి చెప్పండి. మీ పేరు రామనాధమా - ధనా!" అన్నాడు.

ఎదుటాయన పకపక నవ్వాడు. "హారిపిడుగా, ఎలా కనిపెట్టావు!" నా పేరు రెండూను. టమిల్ కంపెనీలో అయితే రామనాధన్, తెలుగు కంపెనీలో అయితే—".

"నిజమే!" అన్నాడు రాజు కొయ్యబారి పోయి "అయితే ఇందాకటిది కల కాదన్నమాట. నేను మూర్ఛపోలేదన్నమాట. ఈ రూపాయ నాదే నన్నమాట. గూర్ఖా చేతిలోంచే తీసుకున్నా నన్నమాట. మీరు చూపుడువేలు ముందుకు పెట్టారన్నమాట. రైటేనా?" అన్నాడు రాజు గుక్క తిప్పుకోకుండా.

"కొన్ని రైట్లూ కొన్ని తప్పులూ కొన్ని నాకు తెలీదు. మీరు గూర్ఖాచేతిలో రూపాయిపెట్టి పరుగెట్టి మళ్ళీ లాక్కున్నారా; వాడుకాస్త బెదరిపోయాడు. మీకు వేపకాయంత వెర్రి ఉందని. కరుస్తారని భయపడి కాబోలు, లాగి లెంపకాయ కొట్టాడు. ఆ దెబ్బకి మళ్ళీ మీరు అర్జెంటుగా రైలుగేటు దగ్గిరకెళ్ళి జేరబడ్డారు. నేను ఇది చూసి మీదగ్గిరికి వచ్చేసరికి అలా వలా తలా అంటున్నారు. నాకింకా అనుమానంగానే ఉంది. వెళ్లొస్తా" అన్నాడు రామనాధన్.

అంతలోకే గేటు మూసేశారు.

రాజు రామనాధన్ చొక్కాపట్టుకున్నాడు". క్షమించి రూ గేటుకి దారి చెప్పి వెళ్ళండి" అన్నాడు.

'ఏ గేటు ?'

"అదే..."

"ఓ మీ పేరు ?"

"వి. రాజు ... మీది ?"

"రామనాధ్. కెమికల్ కంపెనీలో ధన్, తెలుగుచోట ధం" అన్నాడు రామనాధన్నాధం నవ్వుతూ.

ఆ నవ్వుచూస్తే రాజుకి ఆరోజు కెంటు సినిమాలోంచి ఊడిపోయిన నటుడు జ్ఞాపకం వచ్చాడు.

"మేష్టారూ ఇంకొక్క సందేహం మీరెప్పుడైనా మొవ్వారం కెంటుసినిమాలోంచి ఊడిపోయారా!" అన్నాడు జంకుతూ.

రామనాధం ఉలికిపడి వింతగాచూశాడు రాజువంక. ఒక క్షణం ఆగి కొంచెం అవతలఉన్న కొట్టుకి వెళ్ళి సోడా ఒకటి కొట్టి పట్టుకొచ్చి ఇచ్చి 'ఇది పుచ్చుకో ముందర ఆనక మాట్లాడదాం' అన్నాడు గంభీరంగా.

పెద్ద సంబరంలో తప్పిపోయిన పసిపిల్లాడిలా అయిపోయాడు రాజు. అమ్మమ్మ, ముత్యం, వాళ్ళంతా గుర్తుకొచ్చారు. గబగబా సోడా తాగేసి, బ్రేవుమని తేన్చి బారుమని ఏడిచేశాడు కూలబడి.

గేటుకాపరి కథ

రామనాథంగారు రాజుని ఓదార్చేసరికి గేటు మూడు సార్లు మూసి నాలుగుసార్లు తెరిచారు.

రాజు కథ విన్నాక రామనాథంగారికి జాలివేసింది.

"అయితే గేటు అంటే అంతభయం అన్నమాట. గేటు దాటడంకోసం గూర్ఖాకి రూపాయిద్దా మనుకున్నావా? ఏం లాభం బాబూ" అన్నాడాయన.

ఏ లాభం లేదని ఆయనే జవాబూ చెప్పాడు.

"ఆ స్టుడియో గేటు దాటడం మాటల్తో పనికాదు రాజూ. వీడికి రూపాయిచ్చి దాటడం ఓ దాటడమా, దాని వల్ల ఏం లాభం లేదు. నిజంగా ఆ గేటు దాటడానికి ముందర ఎన్నో గేట్లు ఎన్నో సార్లు దాటాలి. సినిమా పరిశ్రమలో పెద్దసైజు మావయ్యలూ, బావమరుదులూ, బాబాయిలూ, బంగారు బొమ్మలాంటి అమ్మాయిలూ, లేకపోతే ఇదే రూటు అనుకో. కాని దీనికెంతో ఓర్పు కావాలి. చాలా నేర్పు కావాలి. మజాకా కాదు.

ఓ కథ చెబుతాను విను... వాహినీ గేటుకేగా నువ్వెళ్ళేది. నేనూ అటేలే. కబుర్లు చెప్పుకుంటూ పోదాం కాస్త చురుగ్గా అడుగెయ్యి.

పూర్వకాలంలో నేనూ దిలీప్ కుమారూ కలిసి ఓ గదిలో ఉండనప్పుడు — ఎప్పుడూ లేమనుకో — నేను బొంబాయిలో లాట్రీ కొట్టేవాణ్ణి. లాట్రీ అన్నమాటకి టీకా తాత్పర్యాలు నీ జేబులో డబ్బులయిపోయాక తెలుస్తాయిలే. తొందర్లేదు. ఏం ? అపుడు లాలా అని ఓ ఫ్రెండు ఉండే వాడు. వాడు నాకు గురువనుకో, అపుడు ... అతను నీలాగే ముందర గూర్ఖాకి బేడ్డబ్బులు పారేసి స్టుడియోలో పాగా వేద్దామని ఆశపడ్డాడు. కానీ, కలిసిరాలే. ఆనక నా వంటి వాడెవడో వాడి మీద జాలిపడి ఎన్ని గేట్లు దాటాక స్టుడియోకి రావాలో చెప్పాడు. ఎక్స్ట్రా వేషాలయితే సరేసరి అనుకో. మరి కొత్తగా వచ్చినపుడు హీరో రోలుకి హీనపక్షం ఏదీ గిట్టదు కదా.

సరే లాలా గేట్ల దండయాత్ర ఆరంభించాడు.

రోజూ పొద్దున్నే ఒక ప్రొడ్యూసరుగారి గేటుదాటి వెళ్ళి దండంపెట్టి చివాట్లు ఫలహారంచేసి వచ్చేవాడు. అక్కడ నించి, ఒక గేట్ డైరెక్టరు ఇంటికి వెళ్ళేవాడు. వాళ్ళది చిన్నగుమ్మం అనుకో. అయితేనేం గాక అని, అదే ఓ గేటు అనుకుని దాటి, మాటలు పడి తిరిగివచ్చేవాడు. ఆనక ఒక డాన్సు డైరెక్టరు యింటికి వెళ్ళి ఆయనతో కలసి ఇవతలికి వచ్చి చాయ్ ఇప్పించి సాగనంపి, మళ్ళీ డ్యూటీ మీద పోయేవాడు ఒంటిగంటకి పెద్దపెద్దహీరోలు, హీరో యినులు భోజనాలకు ఇళ్ళకు వస్తారు. ఆవేళకి ఒకరియింటి కెళ్ళి వరండాలో నిల్చుని మీడియం షాట్ దూరంలోంచి వారికి దండంపెట్టి చరితార్థుడయేవాడు. మధ్యాహ్నం హీరో

చిరునవ్వుకో, తల తాటింపుకో అర్థం, భావం అంటకట్టి కమ్మగా కలలుగని, అవే తిని పడుకుని లేచి మళ్ళీ రెండో షిప్టు మొదలెట్టేవాడు. ఈషిప్టులో షెక్సిపియన్ల ఇంటి గేట్లను పవిత్రం చేసేవాడు. డైరెక్టరు దగ్గిర్నించి లైటు బోయిదాకా ఏదన్నా సరేనన్న స్థితికి వచ్చాడనుకో.

"శాస్త్రకాలు మోపనిస్తే చాలు అక్కణ్ణించి అలా అలా పైకి పాకేస్తాను" అనేవాడు ధైర్యంగా.

అందుకనే వాడంటే అందరికీ భయం అనుకో. వాడు అలాగే అనేవాడు. నేనూ అంతేలే. ఆభయం కొద్దీ ఛాన్సులు రాకుండా చేసేస్తారు.

ఉత్తి అసూయ అనుకో. వేషానికి మూడు వేలుచ్చు కునే వాళ్ళు కాస్తా వీడెక్కడ చేరిపోతాడో అని, ముప్పావ లాకే ఒప్పేసుకునే వారంటే నమ్మ. నేను నమ్మతానులే.

ఏం? ఇంక సాయంత్రం మళ్ళీ ప్రొడ్యూసర్ల దర్శనం చేసేవాడు.

ఇలా గేట్లుదాటగా దాటగా దాటగా కొన్నాళ్ళకి, ఒకాయనకి జాలి కలిగింది.

"బేటా? బాత్ క్యా హై' అన్నాడు.

"బాత్ యేహై కి' అంటూ లాలా తన కథ చెప్పుకొచ్చాడు.

పది రూపాయలు తెచ్చుకో సిఫార్సు రాసిస్తా అన్నా డాయన జాలిగా.

లాలా పరుగెత్తుకుని నాదగ్గరకొచ్చి దుంపతెంపేసి, పదీ పుట్టించాడు. చెప్పద్దూ నాకూ ఆశపుట్టింది. వెధవ పది

పోతే పోయిందిగాని, హీరో ఖాన్ను ఎందుకు వదులుకోవాలని నేనూ ఓపది పట్టుకు వెళ్ళా. ఆ వెధవ మా ఇద్దరిచేతా అడ్డమైన డైలాగులూ అనిపించి రెండు పదులూ పుచ్చుకుని రేపు రమ్మన్నాడు.

అంతేనయ్యా.

'కల్లాజావ్ బేటా' అన్నాడు. వాడి కల్లు తగలెయ్యా. వరి కల్ల ముండాకొడుకు. ఆ రేపు రేపే. ఎన్ని రేపులు వాడి దిక్కుమాలిన గేటుదాటామొ తెలీదు. ఓరోజున వాడి ఖర్మంకాలి దొరికాడు.

'క్యా బేటా తు ఆగయా!' అన్నాడు సాదాగా నవ్వుతూ.

'నీ బేటా సిగతరగ. దొంగనాయాలా!,' అంటూ లేచి తన్నబోయాడు లాలా.

సరే నానాగోల అయ్యాక వాడు, 'మీ ఓపిక పరీక్షించాను' అంటూ మరిచిపోయి బతికిన శవంలా నవ్వి రెండుత్తరాలు రాసిచ్చాడు.

సరే ఇద్దరం ఒక్క దగ్గరకే ఎందుకని, లాలా ఓపెడకీ, నేనో పెడకీ పోయాం.

వాడి ఉత్తరాలు తగలెయ్యా. అవి చూడగానే గేటులో ఉన్న ప్రతివెధవా అవిచూసి నవ్వడమే. అది విన్నాక అప్పుడు గేటులో లేని వెధవాయిలు కూడా పగలబడి నవ్వారు.

'గర్మాగరం టోక్రాఖాయా క్యాభయ్యా' అన్నారు వాళ్ళు.

మాకు ఉత్తరాలిచ్చిన గడ్డపువెధవకి ఇదేవృత్తిట. ఇలా సిఫార్సులు యిస్తూ డబ్బు సంపాదిస్తున్నాడట. వాడి ఊహకూడా మంచిదేననుకో. ఇలా పోగేసిన డబ్బుతో ఓ సినిమా తీసి, అపుడేమో తన దగ్గిర టోకరా తిన్న నటులందరికీ హీరో రోల్సు ఇచ్చి ఉద్ధరిస్తాడుట. అయితేమటుకు?

నేను ఓ ఏడుపు ఏడిచి ఊరుకున్నాగాని, లాలా దీని అంతు కనుక్కుంటా నన్నాడు.

వాడు పాపం అలాగే గేట్లు దాటి దాటి చివరికి స్టుడియో గేటులో జూనియర్ గుమాస్తాగిరి సంపాదించాడు. అక్కడినించి మెల్లిగా స్టుడియోలోకి ఎలాగో జారుకుంటే ఆపైన అలా అలా పైకి పాకేస్తాడట. నేను ఇటు వచ్చేశాననుకో. వాడింకా అందంబలే ఉన్నాడు.

ఏమిరా ఛాన్సు దొరికిందా అంటే 'అదిగో భద్రాద్రి! టూ మంత్స్‌లో దొరుకుతుంది' అంటాడు. అవి వుత్తి ఎండమావులని నా నమ్మకం. నువ్వూ అలాగే అనుకో. అయినా వాడి ఓర్పువల్ల అమాంతం ఎప్పుడో మహానటుడో ఇంకోడో అయిపోతాడు. అప్పుడు ఫిలింఫేరులో రాసుగోవచ్చు. వెండి తెరకి వచ్చేదాకా గేటులో బీటుకాసిన మహా ఫలానావాడు అలాని.

బాబూ నీకు అంత పట్టుదల, ఓపికా ఉన్నాయా! అన్నాడు రామనాథ. నాథం కథ ముగించి.

'చాలా కష్టం అనుకుంటాను' అన్నాడు రాజు నానుస్తూ.

'అయితే లాభం లేదబ్బాయీ !' అన్నాడు రామనాథం.

* * *

"అదిగో భద్రాద్రి!" అన్నాడు రాజు హఠాత్తుగా.

ఏదిగో?

"అదిగో !" అన్నాడు రాజు ఒక షెడ్డును చూపించి.

"అది స్టుడియో కాదు. మాజీ కాఫీ హోటలు. స్టుడియోలు చాలా పెద్దవి. ఇంకొంచెం ముందుకు చూడు. అల్లదిగో భద్రాద్రి! వెళ్ళిరా" అన్నాడు రామనాథం మళుపు తిరుగుతూ.

కుబేరోపాఖ్యానము

వరహాల రాజు ఆ యొక్క భద్రగిరి దరిచేరే వరకు ఒక విచిత్రమైన సన్నివేశం దృగ్గోచరమైంది.

ఒక కారు, గేటు ఇవతల హఠాత్తుగా బైఠాయింపు సమ్మె చేసినట్లు ఆగిపోయింది. బహుశా డ్రైవరుకి జీతం అందలేదు కాబోలు, అందుకని ఇది సింపతటిక్ లేక సానుభూతి సమ్మె అని చూపరి దురభిప్రాయపడవచ్చు. కాని అది సత్యదూరం. దాదాపు ఆమడ దూరము. సత్యం చాలా మంచివాడు - సత్యం అంటే ఆ కారులో ప్రౌఢ్యూసరు. మంచివాడు. జీతాలు బకాయి పెట్టడు. అయితే కారు ఆగిన కారణం యేమిటి! ఇందాక దురభిప్రాయపడిన చూపరి ఇంకో క్షణం ఆగిచూస్తే, స్వామి భక్తి వల్లనే అని చటుక్కున గ్రహించేసేవాడు.

ఎందుకంటే ఆ స్వామి ఆనందంతో ఉబ్బి లావుగా అయిపోయాడు. కారుకూడా ఆ ఆనందం కాస్త పుచ్చుకుని బరువెక్కి ఉక్కిరి బిక్కిరై ఆగిపోయింది. సరే అందుకని అందులోని లావుపాటి సత్యం ఇంక ఉండబట్టలేక ఇవతలకి ఊడిపోయాడు. ఆపైన, ఆనందంతో, వినాయక చవితిలో బొడ్డపాటి కృష్ణారావులా మనోహరంగా

విలాసంగా చిందులు తొక్కుతూ అలా కాలినడకనే స్టుడియోలోకి వెళ్ళిపోతున్నాడు. గేటుదాటుతూ ఉండగా ఎదురుగా ఇంకో కారు వచ్చింది.

అందులో ఆయన ఈ ఆనంద నృత్యంచూసి ఏమిటి గిరాకి అన్నాడు.

'కుడుతుటాంగో బా... కుడుతుటాంగ, రెండు పేరుం ఒరే అడి కాల్‌షీట్ కుడుతుటాంగ. ఇది ముడింజిదన్నా వేరెన్నదా వోణుం... అడ మురుహా. ఎణ్ణాచొల్లిదణ్ణె. అంద పయలెకిటె బీడీవాంగిపుడిచేంబార్ ... ...అవ్వాళవ్వత్తా... ఒరే అడ్డియా రెండు పేరుం, 'సర్దాసార్ ఇన్నికి పూరావుం నంబసెట్‌లెత్తాన్ వేలె పణ్ణువో... అదుకెణ్ణె..., అబ్డీనుటాంగ... అడ! యన్నాల నంబవే ముడీలెణ్ణాకా... కణ్ణే యారుకుం చొల్లాదె... మనదిలె వెచ్చికో ... అంద గోంఖురా పయ్యానాలెత్తాన్ ఇవ్వాళవు అదిష్టం.'' అంటూ ఉభయభాషా ప్రవీణ లావుపాటి సత్యం ఉహూ మురిసిపోతూ పల్లవికి ముక్తాయింపు డాన్సు పూర్తిచేసి రెండో చరణం ఆరంభిస్తూ, అలా అలా తోకలేక తూకం చెడ్డ గాలి పడగలా పల్టీలు కొట్టబోయి తమాయించుకుంటూ, 'తెర వేలుపుల విహారసీమయగు చలనచిత్ర స్వర్గసీమలోకి, సాఫీగా ఫేడౌటు అయిపోయాడు.

కారులో కూర్చున్న రెండో ఆయన తక్షణం కారు ఆగి, గేటుదగ్గర నిల్చున్న ఒక నవయువకుడిని ఆప్యాయంగా పలకరించి ఆ బీడీ నాకిచ్చేద్దూ బాబ్బాబూ అన్నాడు.

ముట్టించబోతున్న బీడీ ఆపళంగా తీసేసి బిక్క మొహం పెట్టి ఒక్కసారి నాకి ఇచ్చేశాడు ఆ యువకుడు.

ఉత్త్వ సంధిచేసి మాట్లాడినందుకు స్వగతంలో చెంప లేసుకుని, ప్రకాశంగా నోరు మూసుకొని కారులో దూరి తుర్రుమన్నాడు ఆ పెద్దమనిషి.

బీడీ యిచ్చిన యువకుడు ఉస్సురని నిట్టూర్చి గోడకు జేరగిల బడ్డాడు.

*　　*　　*

ఈ దృశ్యం చూచిన వరహాలరాజు విస్మయచకితుడై పోయి, దగ్గిరసావెళ్ళి 'సార్' అన్నాడు.

"ఇంక లేవండి" అన్నాడు ఆయువకుడు.

"అదికాదు సార్" అన్నాడు రాజు.

"రూపాయలు అసలే లేవండి. బీడీలే అయిపోత" అన్నాడు ఆ యువకుడు విసుగ్గా.

"అదీకాదు సార్. ఇందాకా ఆ లావుపాటి ఆయన ఎందుకు డాన్సు చేశాడు? ఈ కారువాడితో ఆయన చెప్పిందేమిటి! ఈయనకి ఇంత పెద్దకారూ బోల్డు డబ్బూ ఉంది గదా మిమ్మల్ని లా పీడించి బీడీ లాక్కోవడం ఎందుచేత? ఇదంతా పెద్ద మిష్టరీగా ఉంది. విచ్చగొట్టరూ!" అన్నాడు.

ఆ యువకుడు రాజువంక తేరిపార చూచాడు. "మీరు ప్రొఫెస్యారు కాదు కదా? అయినా నన్నేం అడగరు గదా! జేబులో ఒకటే బటాణీ ఉంది. కాస్సేపుండి

మధ్యాహ్నం లంచిగా తిందామనుకుంటున్నాను. అది ఇవ్వ మనరు గదా!" అన్నాడు.

"నేను ప్రౌఢ్యూసర్ని కాదండి. హీరో అవుదామను కుంటున్నాను ఇప్పటికి నాపేరు రాజా" అన్నాడు రాజు.

"నాపేరు బాబు, నాది పెద్దకథ, కదిలిస్తే కథ చెప్పేడు చూశావా లోకువకట్టి అని తిట్టుకోనంటే నా కథ చెబుతా. అది వింటే మీ మిష్టరీ విచ్చిపోతుంది. బైదిబై మీరు డిటెక్టివ్ నవల్సు రాసేవాళ్లు కారుగదా?"

"కాను." అని ఒట్టుపెట్టి అరచేయి గిల్లాడు రాజు.

"అయితే పదండి నా కథ చెబుతా. ఇక్కడికి దగ్గర లోనే టీ కొట్టులో కూర్చుందాం. టీ తాగఖ్ఖర్లేదు లెండి. ఊరికే కూర్చోనిస్తాడు. నేను కూర్చుంటే చాలు వాడికి రోజుకి లక్షరూపాయల వ్యాపారం జరుగుతుంది" అన్నాడు బాబు.

'ఆ! అలాగా' అని ఆశ్చర్యపడబోయాడు రాజు.

బాబు అతన్ని గబుక్కున పట్టుకున్నాడు పడకుండా. "అలాటి పిచ్చి పనులు చేస్తే చెప్పను" అంటూ.

ఇద్దరూ కొంతదూరం వెళ్ళి స్తిమితంగా టీ కొట్టులో కూర్చున్నాక, రాజేవద్దన్నా వినకుండా రెండు అరటు తెమ్మన్నాడు.

కలియుగ కుబేరుడికథ

"నేను పూర్వజన్మంలో కుబేరుణ్ణి" అన్నాడు బాబు టీ కాస్త చప్పరించి. ఇంకో క్షణం ఆగి లొట్టవేసి, ఆలోచించి, 'ట' అన్నాడు గ్లాసుని ఠక్కున బల్లమీది పెట్టి.

"ఓహో!" అన్నాడు రాజు అందులో ఆశ్చర్యం లేదన్న భావాన్ని శాయశక్తులా నటిస్తూ.

"ఎందుకు మీరు ఆశ్చర్యపడలేదు?" అన్నాడు బాబు.

"అంతా చెత్తగా ఉందండి" అన్నాడు రాజు నేల వైపు చూస్తూ.

"అదీ సంగతి. పూర్వం నేను కుబేరుణ్ణిట. దరిమిలా ఇలా పుట్టాను. పూర్వజన్మంలో అలవాటు మూలాని ఈ జన్మంలో కూడా దేశవాళీరకం కుబేరుడిని కావాలని బుద్ధి పుట్టింది. ఒరిజనల్‌గా ఆస్తి కొంత ఉందనుకోండి. బెంగుళూరు రేసుకోర్సులో చాలవరకు ఒలికిపోయింది. సరే సినిమా తీద్దాం అని వచ్చాను.

మా మావయ్యకి ఇది గిట్టలేదు. ఒద్దు సుమీ అన్నాడు.

సినిమాలు తియ్యనులే, ఊరికే పాటలూ అవీ రాస్తాను. మహా అయితే డైరెక్షను చెయ్యడంలాంటిపనులే

చేస్తానూ అని చెప్పి ఈవూరు వచ్చేసి, కంపెనీ పెట్టేశాను. ఇంకా యేమీ మొదలెట్టకుండానే దురదృష్టదేవత నా కంపెనీలో పేరుకొని తినెయ్యడం మొదలెట్టింది. మా మావయ్య యిలా చెప్పి లాభంలేదని మారువేషం వేసుకుని ఈవూరొచ్చి ఎవరితోనో మాట్లాడాడు నన్ను ఇంటికి మళ్ళించడం ఎలాగా అని.

వాడు వెయ్యినూట పదహార్లు ఫీజు పుచ్చుకుని, "నే చూస్తానుగా సినిమా ఎలా తీస్తాడో'' అన్నాడు. ఆనక వాడేం మంత్రం వేశాడో నాకు తెలీదు కాని, నేను ఒరిజనల్‌గా పూర్వం కుబేరుడినని పుకారు పుట్టేసింది. నిజమే కాబోసు మరి. అందరూ నమ్మేస్తున్నారు. పూర్వజన్మంలో బంగారం పట్టి పట్టి బాగా సార్వైపోయినందువల్ల ఇపుడు పట్టిందల్లా బంగారం అవుతోందిట. కాని అది నాకోసం. అయితే మాత్రం పనిచెయ్యదుట. ఇప్పటిగొప్ప ప్రొడ్యూసర్లందరూ నాదగ్గర అప్పులు పుచ్చుకున్నారట పూర్వం. సొహ్రాబుమోడీ, మెహబూబ్, ఏ. ఆర్. కర్దార్, నాగిరెడ్డి, లీనా చెట్టియార్, మెయ్యప్పన్, ఇంకా, ఇలా ఎందరో కొత్తగా సినిమా తీసినపుడల్లా నాదగ్గిర ఏలాగో అలా లాంఛనానికి ఒక్క కానీయో వంద రూపాయలో పుచ్చుకున్నారట. సిసెల్ డిమిల్ 'శామ్సన్ డిలైలా' తీసినపుడు విమానం మీద మా అంగలకుదురు వచ్చేసి, నా దగ్గిర రూపాయ తీసుకొని దాన్ని డాలరుగా మార్చుకొని మళ్ళీ విమానం మీద వెళ్ళిపోయి, శామ్సను వేషం వేసిన విక్టరుమెచూరుకి ఇచ్చిన ఎడ్వాన్సులో ఈ

డాలరు ముక్కని గుట్టుగా కలిపేశాడుట. ఇది పెద్ద సీక్రెటు అనుకో. ఎవరికీ చెప్పకు సుమీ. ఒట్టేనా? (ఒట్టేను. అని రాజు ఒట్టేసి అరచెయ్యి గిల్లాడు.)

ఏముంది ఎంత రహస్యం అయినా మూడోనాటి కల్లా గుప్పుమంది. అందరూ ఇదే గుసగుసలాడడం. ఒకా యన నాతోనే చెప్పేశాడు. నువ్వు పూర్వజన్మంలో కుబేరు డివి తెలుసా? అని.

ఒక సెంటరుందిలే. అక్కడ చెప్తారు మనం పూర్వ జన్మంలో ఎవళ్ళెవళ్ళమో.

నాకొంచెం గర్వం వచ్చింది. ఇంక ఫరవాలేదూ, రికమెండేషనులు చాలా లేకుండానే హైక్లాసు స్టార్లని బుక్కు చేసెయ్యొచ్చునని. మందగ్గిర డబ్బులేదుగా. వాళ్ళుదొరికితే డబ్బు వచ్చేస్తుందిలే. డిస్ట్రిబ్యూటర్ల దగ్గిర్నించి.

ఒహో ఎంతవాణ్ణి నేను అని సంతోషపడడం మొదలెట్టాను. ఓ పావుగంటో పది నిముషాలో సంతోషించే సరికి ఏమయిందంటే,—

అంటూ బాబు గబుక్కున బల్లకింద దూరిపోయాడు. హఠాత్తుగా—'తరువాతి కథ తరువాత చెబుతా కొంచెం ఆగు' అంటూ —

టీకొట్టుకు ఎదురుగా ఒక పెద్దకారు ఆగింది. అందులో ఆసామి దుకాణంలోకి పరకాయించి చూసి, కారు తోలుకు వెళ్ళిపోయాడు.

బల్లకిందనించి కుబేరావతారం మెల్లిగా ఇవతలికొచ్చి కూర్చుంది.

'భలే డేంజరు తప్పింది. వారు కనక చూస్తే ఈ బటాణీ నాకు దక్కేది కాదు-' అన్నాడు కుబేరుడు ఉరఫ్ బాబు తృప్తిగా నవ్వి.

"సార్ ! మీ మిష్టరీ రాను రాను మరింత ఘాఢాంధకారంగా ఉంది. చప్పున మీఖద విప్పెయ్యండి."

బాబు ఉలిక్కిపడ్డాడు. 'నా ఏమిటి విప్పెయ్యమన్నారూ' అన్నాడు.

'ఖదండి. కథ'

"ఓ అంతేగదా... చెప్పేస్తాను...సరే అలా పుకారు లేచిందండి. పుకారేమిటి, గుట్టు అనుకోండి. నాజన్మగుట్టు... కొన్నాళ్ళవరకు నాకే తెలీదు. జనం నాకేసి వింతగా చూసేవారు. ప్రొడ్యూసర్లు అభిమానంతో మాట్లాడేవారు. అతనే అతనే అని నాకేసి చూసి గుసగుసలాడుకునేవారుట.

నాకేం తెలుసు. నేను ఉన్న కొంచెం డబ్బుతో ప్రొడక్షను మొదలెడదామనుకున్నాను.

కొంచెం అంటే ఇంతా అంతా కొంచెం కాదు. దారుణమైన కొంచెం లెండి. చెప్పితే సిగ్గేస్తుంది. కాని చాలామంది అంతేనట. ఎవరన్నా వస్తే కాఫీ ఇవ్వడానికి, ఎక్కడికన్నా వెళ్తే టాక్సీ ఎక్కడానికి అనికొద్దిగా ఉంచుకున్నాను. మరయితే సినిమా ఎలా తీద్దామనుకున్నావు అంటారేమో.

అక్కడే తెలివితేటలు అదో మేధస్సు, అంతే. ఉత్తిమేధస్సే అనుకోండి.

ముందర గిరాకీలేని ఆర్టుడైరెక్టరు దగ్గిర కెళ్ళాం. నేనూ మా శనిగ్రహమూను. శనిగ్రహం అంటే, చెప్పానుగా మా దాంట్లో షేరు హోల్డరని. షేరంటే షేకుకాదనుకోండి. నేను మైనార్టీ వాణ్ణి అయినపుడు నాకు బీడీలు ఇవ్వడం, మానాన్నకి చెప్పకుండా అప్పులివ్వడం అవీ ఉండేది. అవ్వన్నీ పదిలక్షల రూపాయలు అయ్యాయిట. ఇప్పుడిచ్చెయ్యి అన్నాడు వచ్చి. నేను లేదన్నాను. అయితే నీదాంట్లో పార్ట్నరుని అవుతాను అదే పెట్టుబడిమీద అని కాయితంమీద సంతకం పెటేశాడు. నేను పెట్టలేదనుకోండి. వెర్రివెధవ.

సరే ఆ ఆర్టువాడి దగ్గిరకెళ్ళి ఇలా ఓ పిక్చరుకేముచ్చుకుంటావయ్యా అన్నాం. చెప్పాడు. ఇదుగో అబ్బాయి, నువ్వుగోసి లాభంలేదు. పచ్చికొత్తవాడివి. నీకేం గిరాకీలేదు. మేము కళాభిమానం కొద్దీ నీలాంటి నవయువకులను, యువనవకులను ఫీల్డులోనికి రాసిచ్చి పైకి తేవాలనుకున్నాం. అందువల్ల నీరేటు తగ్గించి ఇంతకి ఒప్పుకుంటావా లేదా అన్నాం.

సరే అన్నాడు వాడు. ఇంద ఎడ్వాన్సు అని వాడి గుప్పిట్లో ఓ రూపాయి పెట్టేసి ముందర బోర్డు రాసియ్యి చిన్నది అన్నాం. దానికి రేకూ రంగులూ వాడే చూసుకుని రాసిచ్చాడు. దమ్మిడీ ఖర్చులేదుగదా.

సరే ఇంక కథ. కో అంటే కోటి మంది కథలిస్తారు.

"సార్ నాదగ్గిర మూడు బ్రెలియంట్ స్టోరీసున్నా యండి" అన్నాడు రాజు ఉత్సాహంగా అడ్డు తగిలి.

"నా దగ్గర మూడువందలుండాలి. మొన్ననే వీసెల్లె క్కన అమ్మిపారేశాను. కావలిస్తే గంటకి వంద రాయగలను ఎడంచేత్తో... ఏం ?

ఆపళంగా ఓ రోజున 'క—' అన్నాను. — థలూ, సినేరియాలూ సాంగులూ గట్రా రిక్షాలమీద వచ్చేశాయి. వాటిమీద కూర్చుని ఒకటే డిస్కషన్లు ఒహటే డిస్కషన్లు. కాఫీ ఖర్చులుకూడా ఆటే అయ్యేవి కావనుకో. ఎందుకంటే, మనం తెప్పించకుండా ఊరుకుంటే, ఆ రాసినవాడున్నాడు చూడు వాడే గాలన్లకొద్దీ తెప్పించేస్తాడు ఆ ఊపులో. అలా ఆశ్చర్యపోతావేం! కూర్చో. అది అంతేలే.

ఇలా డిస్కషన్‌లు ఎంతకీ తెమలకుండా 'సీరియల్'గా జరిగిపోతూ ఉంటే, నా రంగా, ఊళ్ళో ఎంత సస్పెన్సో నే చెప్పలేను. మా కసలు పిక్చరు పూర్తి అయేదాకా డిస్ట్రి బ్యూటరే అక్కర్లేదని ఓ ఫస్టుక్లాసైన పుకారొకటి షాపులో వేసి పాండీబజారులో పబ్లిక్ టీ పార్టీ ఇచ్చేశాం.

ఈ దెబ్బన పెద్ద ప్టార్లు నేనంటే నేనని మా కంపెనీకి వచ్చేస్తారని లెక్కేశాం. వచ్చేవారేగాని కొన్ని చిన్నచిన్న ఫిట్టింగులు అడ్డుపడ్డాయనుకో.

సరే డిస్ట్రిబ్యూటర్లకోసం ప్రయత్నం చెయ్యాలిగా. ఒకటి రెండు పత్రికల్లో న్యూసు వేయించాం, ఇలా ఫలానా వాడు - మాంచి నవనవలాడే నవయువకుడు, ఆదర్శజీవి, కళామూర్తి, స్వార్థజీవి, శాంతిమూర్తి, ఫిలిమ్... న్నాడూ,

వీరుగొప్ప కళాఖండం ఉత్పత్తిచేయ గలరని, ఆశిస్తున్నామూ అలాని రాశారు.

సరే పిక్చరు ఎక్కడో అక్కడ మొదలెట్టాలిగా. బెట్టు తగ్గితే కథ బెడిసి కొడుతుంది కదా.

డబ్బు ఖర్చులేని ఉత్తమ బిగినింగు మ్యూజిక్కేగదా. అది అందరికీ తెలుసులే.

ఆట్టువాడిలాగే ఆటే గిరాకీలేని ఓ మ్యూజిక్కువాణ్ణి పట్టాం. ఆయనకి డ్రామాసాంగులు ఆర్మోణీమీద కొన్నివచ్చు. పాడతానంటాడుకూడా. ఇంకో అసిస్టెంటున్నాడు. ఈయన నోటితో వరసలు అంటే, ఆయన వాటికి సరిగమలు రాసిస్తాడట. ఈ మనిషి బాగా లావుగాని గొంతుకమటుకు సన్నమే. బంగారంతీగలాగ సాగుతుంది.

సరే ఆయన్ని బుక్కుచేశాం. ఒకటే కండీషను. ఎడ్వాన్సు లేదు.

"అయ్యా ఇది టెక్నిషియనుల పిక్చరు. కళాజీవులందరు పోగై ఈ పనికి ఒడిగట్టారూ. అంజలీ, నాగేశ్వరరావు ఊరికేనే కోపరేషను చేస్తామన్నారు. రంగారావు, రేలంగీకూడ ఒప్పేసుకున్నారు. ఎవరికీ (వాళ్ళకీ) చెప్పకండీ వీళ్ళందరికీ ఫీజులూ బోనసులూ ఆఖర్ని ఇస్తాము" మాకూ అంతేను కావలిస్తే కొంతపని అయ్యాకా మీకోసం ప్రత్యేకం కొంతడబ్బు ఇస్తామూ అని చెప్పాం.

ఇంతకన్నా తక్కువకే - అంటే, డబ్బు ఎదురిచ్చి మ్యూజిక్కు డైరెక్షను చేసేసేవాళ్ళు చాలామంది ఉన్నా

రని చెప్పడంతో ఆయన తక్కువని ఒప్పుకున్నాడు. తరు
వాత ఆ మన్నాడు అసలు కండీసను పెట్టాం

"ఇదిగో బ్రదర్. కం. టాక్టు కాయితం రెడీగాఉంది. నువ్వు ఏంచేస్తావో ఏలాచేస్తావో నీ యిష్టంగాని, మళ్ళీ సోమవారం నాటికి మూడుపాటలు రికార్డింగు చేయించి మాకు ఒప్పచెప్పాలి. ఆర్కెస్ట్రావాళ్ళని కుదుర్చుకోడం, వాళ్ళచేత రిహార్సల్సు చేయించడం, వాళ్ళకి కాఫీ ఉప్మాల దగ్గిర్నించి అడ్వాన్సు లివ్వడంవరకూ అంతా నీదేపూచీ, స్టుడియో గిడియో అన్నీ నువ్వే అరువుకిమాట్లాడాలి. పాటలు మటుకు మేంరాసిస్తాం. కావలి స్తే పూజరోజు కొబ్బరికాయలూ అవీ తెస్తాం చూసుకోవాన్సు. ఇవికనక చేస్తివా, మా నెస్టు పిక్చరుకికూడా నిన్ను ఇపుడే బుక్ చేస్తాం. అదిపెద్ద కాష్ట్యూం పిక్చర్ కలర్ బై టెక్నికలర్ లో తీస్తున్నాం. కొన్ని దృశ్యాలు జీవాకలర్ లో ఉంటాయిచూస్కో" అన్నాం. ఆమ్యూజిక్కు డైరెక్టర్లు సోలతైపోయి సరే నన్నారు. కానీ పాడేవాళ్ళు వాళ్ళు అరువు పాడరేమో అన్నాడు మా శనిగ్రహం. నాదగ్గిర మేధస్సు ఉండబట్టి సరిపోయింది. లేపోతే పెద్ద సమస్యే. మ్యూజిక్ డైరెక్టరు హీరోవీ, అసిస్టెంటు హీరోయినువీ పాడెయ్యొచ్చుగదా అన్నాను. భేష్ అన్నారువాళ్ళు.

ఇంకేముంది వాడు ఆ మూడు పాటలూ రికార్డు చేయించి ఇచ్చేస్తే పత్రికల్లో రెండుసార్లు న్యూసు పడిపోతే, అవి డిస్ట్రిబ్యూటర్ వింటే, దుమ్మని డంగైపోయి డబ్బి చ్చేస్తా డంతే.

బ్రదర్ ఇదంతా నా కథలో సగం అన్నమాట. ఊరికినే చెప్పాను. ఇంట్రెస్టుగా ఉందని. ఇది సులభ పద్ధతి అన్నమాట. ప్రతి వాళ్ళనీ అలా అందరూ నమ్మరనుకో. నేను పూర్వజన్మంలో కుబేరుణ్ణి కదా మరి అందుకని మన మాటకి విలువ.

కానీ అదే కొంప ముంచింది చివరికి.

చెప్పానుగా నాదగ్గిర చాలా కొంచెం, దారుణంగా కొంచెం డబ్బుందని! ఆ మ్యూజిక్కువాడు వారం అల్లా నాలుగు వారాలు సాగదీశాడు, డబ్బు కొంత లేకపోతే లాభం లేదని కాళ్ళు తేలేశాడు. కొంత బెట్టుచేసి, ఇంక ఇద్దామా అని అనుకుంటూ ఉండగా ఓ పెద్ద ప్రొఫెసరు ఓ రోజు ప్రొద్దున్నే వచ్చాడు. 'నమస్కారం సార్' అన్నాడు.

హడిలి పోయాను వాటీజ్ దిస్ ఈనతో మాట్లాడానికే అవకాశం దొరకదనుకుంటే, యీాయనే మనింటికొచ్చాడే అని ఆశ్చర్యపడి లేచాను.

సార్ నాకు టైమైంది కాని, ఒక చిన్న ఉపకారం చెయ్యాలి. ఒకహండ్రెడ్ రూపీస్ ఇవ్వండి. కొంచెం ఇబ్బంది ఉంది. ఆనక సర్దుకుందాం అన్నాడు.

నేను షాకు తినేశానులే. ఏమిటిది. ఇంత పెద్దవాడు ఇంత పొద్దున్నే వచ్చి మన్ని వందరూపాయలు అప్పడగడం ఏమిటి అని. నేను అపుడే హైక్లాసు ప్రొఫెసర్లలో కలిసి పోయానన్న మాట ఓరి బాబో అనుకున్నాను.

అనుకుని వెంటనే చెక్కురాసేసి, రైటో బ్రెదరూ విష్‌యూ గుడ్ లక్ అన్నాను.

ఆయన ఆనందానికి పట్టపగ్గాలు లేవు. ఉన్నా పట్టడం కష్టం అనుకో. ఆనందం గుర్రమూ దున్నపోతా.

ఆయన ఆనందంగా నన్ను కౌగలించేసుకుని ఏడిచేసి కారెక్కి వెళ్ళిపోయాడు.

ఇంకో గంటకి ఇంకో ఆయన వచ్చాడు. ఆయనా ఇలాగే అర్జెంటుగా హండ్రెడు కావాలన్నాడు. వాకీజ్ దిస్, అనుకుని ఇచ్చేశాను. సాటి ప్రొడ్యూసరికి సర్దని బ్రతుకెందుకు అన్నాను. ఆయనా ఆనందంతో నన్ను కౌగలించుకుని గది నిండా వాల్ట్జ్ అనే డాన్సు చేసేసి వెళ్ళిపోయాడు. మధ్యాహ్నం మూడింటికి. ఓ డిస్ట్రిబ్యూటరు వచ్చి వెయ్యి రూపాయిలియ్యి అన్నాడు. అదివరలో మాకు పరిచయం ఉంది. నేనే ఈనదగ్గర మాట్లాడి డిస్ట్రిబ్యూషను కాంట్రాక్టు రాయాలనుకుంటున్నాను. వెదకబోయే డిస్ట్రిబ్యూటరే వేడుకుంటున్నాడే అనుకుని చెక్కురాసేసాను. డబ్బెక్కడికి పోయేనులే అని.

మర్నాడు ఒక యాక్టరు సెకర్ట్రీవచేసి, ఒక ఫిఫ్టీ రుపీస్ తీసుకెళ్ళాడు. ఇంకో గంటకి ఇంకో కొత్తాయన వచ్చి కొత్తగా కంపెనీ పెడుతున్నాను. పూజకి రావాలి అని పిలిచి పదిరూపాయలు అడిగి పట్టుకెళ్ళాడు.

ఏమిట్రా ఇది అనుకుంటూ ఉంటే, శనిగ్రహం వచ్చి మిష్టరీ విచ్చగొట్టాడు. మనం పూర్వజన్మలో కుబేరుడిమి అని అందరికీ తెలిసిపోయిందట. మనచేత్లో 2 క కానీ పడితే

చాలు అది కోటిరెట్లు పెరిగి కోట్లకొద్దీ లాభాలు తెస్తోందట. అంతెందుకూ క్రితం రోజు పొద్దున్నవంద పట్టుకెళ్ళి నాయన దగ్గిర డబ్బులేదనా ? బోల్డుంది. అయితేనేం నాదగ్గిర డబ్బు తనదాంట్లో కలిపేసి పని మొదలెట్టాడో లేదో టామిల్‌నాడ్, సిలన్, సర్కార్స్, నైజాంలకి డిస్ట్రిబ్యూషన్ బేరాలు కాళ్ళ దగ్గిర కొచ్చాయట సాయంత్రానికల్లా. మళ్ళీ మెడ్రాస్‌సిటీ, కోయంబటూర్ స్పెషల్ అన్నమాట. మరి చూస్కో తడాఖా. అలాగే రెండో ఆయన్ని మూణ్ణెల్లనించి తిప్పుతున్న బాక్సాఫీస్ స్టార్ తక్కున సంతకం పెట్టేశాడు కాంట్రాక్టు మీద. ఇంకో ఆయన డబుల్‌వర్షన్ పిక్చరు తీస్తున్నాడు. ఏక్‌దమ్మున మూడురోజులు ఇద్దరు హీరోలు, హీరోయినులు, కమీడియన్‌లూ, ఒక్క సెట్‌మీద కలసి పనిచేశారు.

సరే ఇలా నా కీర్తిదారుణంగా కాఫీహోటలుకాతాలా పెద్దసైజుకి పెరిగిపోతోంది. రానురాను ఈకీర్తివల్ల చాలా బాధ అయిపోయింది. నాకు కాతాదార్లు పెరిగిపోయారు. ఇటు నామహిమలూ, వాటి గురించి కథలూ పెరిగిపో తున్నాయి.

బ్రదర్ ఏం చెప్పమన్నావు నా అవస్థ! చూస్తూ ఉండగా నెలరోజుల్లో నాడబ్బంతా హారతి కర్పూరంలా హారించిపోయింది. ఇంక సినిమా ఏం తీస్తాను చెప్పు. అంతా కుట్రలా జరిగిపోయింది. ఉన్న సామానులు అన్నీ అమ్మే శాను. ఏంచెయ్యను. పెద్ద పెద్ద వాళ్ళు వచ్చి ఐదూ పదీ అణా బేడా అప్పడుగుతే? వాళ్ళకి లేక కాదు గదా. లేని వాళ్ళడిగితే [illegible] గసిరి కొట్టొచ్చు.

నా దగ్గర నిజంగా డబ్బయిపోయాక కూడా కొందరు నన్ను వదల్లేదంటే నమ్మే. నాకు లేదు మొర్రో అని మొత్తుకున్నా దమ్మిడీ అప్పు దొరికేది కాదు. నాకు అప్పిస్తే మళ్ళీ నా మహిమ పనిచెయ్యదట. అదీ మా మావయ్యగాడే ప్రచారంచేసి ఉండాలి. మరి నా దగ్గిర డబ్బయిపోయాక ఏం చెయ్యాలి? ఏ పని తలపెట్టినా నన్ను తలుచుకుని నా చెయ్యి వేయించకుండా ముందడుగు వెయ్యరు కొందరు. అందుకని వాళ్ళే శక్తికొద్దీ భక్తి అన్నట్టుగా ఓ ట్రిక్కు చేశారు.

ముందస్తుగా ఒకాయనొచ్చి అయ్యో ఇబ్బందిగా ఉందా అని ఓ పది చేతులోపెట్టి అలా చాటుకెళ్ళి ఈలేసే వాడు. ఇంకో ఆయన గబుక్కునవచ్చి సార్ మీ చల్లని చేత్తో ఆ పదీ ఇటు పారెయ్యండి. అని పది పుచ్చుకు చక్కా పోయేవాడు. నేను కొయ్యబారిపోయేవాణ్ణి. ఈ డ్రామా చూసి. ఉందుండి, ఓనాడు బొంబాయి లేచి పోయాను. అక్కడకన్న ఇక్కడే నయం అని తోచి మళ్ళీ తిరుగుటపాలో వచ్చేశానులే. ఏం. కొందరు డబ్బుదాకా ఎందుకని ఓ సిగరెట్టో, ఓ బీడీయో పుచ్చుకుని అదే పది వేలని కళ్ళకద్దుకు పోయేవారు. ఖచ్చితంగా వాళ్ళను కున్న పని జయం అయేదనుకో.

అయితే నాకేంలాభం. ఆఖరికి నాగురించి అల్లిన కథల పుస్తకాల డబ్బులో రాయల్టీ కూడా రాలేదు. ఒకాయన నా కథ సినిమా తీస్తానని డిస్ట్రిబ్యూటర్ల దగ్గర డబ్బుకి ట్రైచేశాడు. ఎవడేం చేసినా ...ఇతి నానా

అధ్వాన్నం గానూ తయారై పోయింది. ఇలా తిరుగు తున్నాను.

ఇపుడు నా పెట్టుబడితో సినిమా తీస్తున్న వాళ్ళు చాలా మంది ఆ పిక్చర్లు రిలీజయ్యాక, నేను సినిమా తియ్యడానికి కావలసినంత పెటుబడీ అదీ ఇచ్చి సాయం చేస్తామని చెప్పారనుకో. అందాక నాకు లాట్రీ తప్పదు. మా మావయ్య విలన్‌లా నవ్వి కసితీర్చుకుని ఊరెళ్ళి పోయాడు. అదీ నా కథ అన్నాడు బాబు.

* * *

"బాగానే ఉంది. ఇందాక డాన్సు చేసినాయన ఎందుకు డాన్సు చేశాడు" అన్నాడు రాజు సిగరెటు ముట్టించి, బాబు కొకటి ఇస్తూ.

బాబు నవ్వాడు. ఆయన ఒకడు కాడు. ఒరిజినలుగా పూర్వం ఇద్దరు ప్రొడ్యూసర్లు. తరువాత ఒకడై పోయి డబుల్ వర్షన్ సినిమాలు తీస్తున్నాడు

ఆయన ప్రొద్దున్నే వెళ్తూవెళ్తూ నా దగ్గర బీడీతీసుకుని అది కాల్చి వెళ్ళాడు. అంతే వెళ్ళిన పని జయం అయి పోయింది. ఇందాక చెప్పాడు వినలే?

'రెండు పేరుకుదుతుటాంగ' అని? అంటే ఇద్దరు హీరోలూ — తెలుగాయన అరవాయన కూడా ఒక్కసారే కాల్‌షీట్ ఇచ్చారట. ఆశ్చర్య పడడం లేదేం? హుఁ నీకేం తెలుస్తుంది కాల్‌షీట్ దెబ్బ.

బ్రదర్ ఒకటి చెబుతా గుర్తుంచుకో. నువ్వు ఈ సినిమా ఫీల్డులో ఎన్ని కష్టమైన పనులైనా సాధించవచ్చు. వెయ్యిమంది చేత ఒక్కటే రిహార్సలు, ఒక్క టేకు కూడా వేస్టు కాకుండా పెద్ద డాన్సు తియ్యొచ్చు. బాక్సాఫీసు రైటరుచేత కావలసిన వేళకి డైలాగులు రాయిం చేసుకో వచ్చు. పాటలు రాసేవాడికి, మ్యూజిక్ డైరక్టరుకీ పోట్లాట రాకుండా ఒక పూర్తిపాట తయారు చేయించ వచ్చు. కొత్తనటులచేత ఓవరాక్షన్ మానిపించ వచ్చు. శివాజీ గణేశన్ చేత చిన్న చిన్న డైలాగులే అనిపించ వచ్చు. ఇంకా ఎన్నైనా సాధించవచ్చు. వాడెవడో చెప్పి నట్టు 'తివిరి కుందేటి కొమ్మైన తైలంబు తీయవచ్చు'. వాడి దుంపతెగ! చిన్న డైలాగులో మూడుసార్లు 'త' పెట్టి రాశాడు. ఎడ్రస్ తెలిస్తే నా పిక్చరుకి బుక్ చేస్తాను – ఏం? ఎన్నైనా చెయ్యొచ్చుకాని ఇద్దరు బాక్సాఫీసు స్టార్లని ఒక్క సారిగా ఒక సెట్ మీదకు తీసుకురావడం మాత్రం ఆపాటి ఈపాటి వాళ్ళు ఓ పట్టాన సాధించలేరు. సాధించినవాళ్ళు ఆనందం పట్టలేరు. అందుకే ఆయన అలా డాన్సు చేశాడు. విచ్చిందిగా సి మిస్టరీ? అన్నాడు బాబు.

ఆహా జ్ఞాననేత్రం ఒకటి ఓపెన్ అయింది సార్. ఇంకో ఆయన—మీ దగ్గిర ఆఖరి బీడీ లాక్కున్నాయన ఎవరోకూడా తెలిపి, రెండో జ్ఞాన కన్నునికూడా తెరువరా అన్నాడు రాజు.

యద్రివ్వగ్జరసమవశ్ఛఖ్రిన్నం

బాబు కథ సాగించాడు :

ఆయనా. ఆ అవస్థ శత్రువుక్కూడా వద్దు. మూడ్రోజుల్నించి జరుగుతోంది ఆ కథ. రెండ్రోలు ఆయన నన్ను ఖాతరు చెయ్యలేదు. వట్టి సూపర్‌స్టిషన్ అని కొట్టి పారేసాడట ... చివరికి ఏ పనీ తెమలక ఖుర్చుతడిసి మోపెడయేసరికి, తోటివాళ్ళు ఆయనకి సలహా ఇచ్చారు. "కలియుగ కుబేరుడు చాలా సత్యమైన దేముడు. తక్షణం వెళ్ళి ఒక్క బీడీ వేడి పుచ్చుకో" అని. ఆయన మూడ్రోలునుండి ఒక్క సెట్‌మీద తిప్పలు పడుతున్నాడు. అందులో హీరోకి ఓ డైలాగు అనడం బాగా కుదరటంలేదు. అందులో ఓమాట మార్చాలి. దానికి డైలాగు రైటరు రావాలి. ఆయన అండర్‌గ్రౌండులో వుంటూ, ఇపుడు ఇంకో కంపెనీకి రాస్తున్నాడు. అంటే ఏ దాసప్రకాశ్ హోటల్లో, వుడ్‌లాండ్సో, కన్నెమెరానో నన్నమాట. ఆ రైటరుకి ఓ ప్రొడ్యూసరు టైముకి డబ్బివ్వలేదట. ఆకోపం కొద్దీ ఆ ప్రొడ్యూసరు శత్రువు పిక్చరుకి అడ్వాన్సైనా అడక్కుండా సొంతఖర్చు మీద అహోరాత్రాలు చెడరాసేస్తున్నాడు ఆ కవి. మధ్యని ఈ నిర్మాత [illegible]డుతున్నాడు.

"ఆ డైలాగేదో ఈ ప్రొడ్యూసరో, డైరెక్టరో యాక్టరో డిస్ట్రిబ్యూటరో మార్చి పారెయ్యొచ్చుగా. అది మామూలేగా" అన్నాడు రాజు.

మామూలే అనుకో, ఈసారి ఆమాట ఎవ్వరికీ కొరుకుడు పడడం లేదుట అన్నాడు బాబు.

"సందర్భాన్నిబట్టి ఇంకో డైలాగు రాసేస్తే?"

వెర్రినాయనా ఏమాత్రం వీలైనా వీళ్ళు సందేహిస్తారా? సందర్భం తెలియటం అనేది కథమీద ఆధారపడి ఉంటుంది. కథ డిస్ట్రిబ్యూటరుల మీద, హీరోయిన్‌ల గార్డియన్‌ల మీదా ఆధారపడి ఉంటుంది. ఇంతకీ పిక్చరు సగమన్నా కాకుండా కథ ఏమిటో ఎవరుమాత్రం చెప్పగలరు?

సినిమాకథలు వారఫలాల వంటివి. గ్రహబలాలను బట్టి మారుతాయి. చెప్పొచ్చింది. ఆ సందర్భం సంగతి కదూ. అంది లాసీనట. హీరో ప్రియురాలి జుట్టు నిమురుతూ "ప్రియా ఈ యద్రిదృగ రసమవశ్చ్ఛిన్నానికి కారణ మేమిటి" అని అడుగుతాడుట.

"అది చెప్పడం కొంచెం ఇబ్బందే కదా". "వాటీజ్ దిస్ నాన్సెన్సు" అన్నాడట హీరో.

"వాటీజ్‌ది ఇంగ్లీషుమీనింగు సార్" అని అడిగాడట దాన్ని తమిళంలోకి తర్జుమా చేసేకవి. సెట్‌మీద అందరూ తర్జన భర్జనలు జరిపారు.

కొందరు అర్థం గంభీరంగా ఉంది గాని మాట కొంచెం తేటగా ఉండాలన్నారు. తేలికగా —సిన మూలానే

షేక్స్పియరు మహాకవి అయ్యాడని మరికొందరు ఇంగ్లీషులో అన్నారు. ఇంతకీ సంగతేమిటో తేలలేదు.

"'కారణ మేమిటీ' అని డైలాగు చివర ఉంది కాబట్టి ఆ 'యద్రిద్వృగ్జరసమవశ్చచ్రఖన్నం' అన్నమాటకి అర్థం ఉండాలిగదా. చెట్టో చేమో, జబ్బో జీబూతమో, తల్లో పూలో పేలో ఏదో ఒకటి అఘోరించాలి గదా అదేదో తేలకుండా ఎలా మార్చడం?"

"పోనీ హీరోయిన్ జవాబు డైలాగురాసి ఉంటుం దిగా, దాని అర్థంబట్టి –" అన్నాడు రాజు నానుస్తూ.

"హీరోయిన్ జవాబు ఏమిటో తెలుసా! కారణ మేమిటీ అంటాడు గదా వీడు! ఆవిడ ఏమో ఏమిటో అంటుంది. కాపోయినా హీరోయిన్ డైలాగులికి అర్థం ఏమిటి!"

"హారిసీ చిక్కే"

"మరే ఆచిక్కే ఆ వాళ్ళంతా అనుకుని ఏంతోచక రైటరుకోసం వెతుకుతున్నారు. అందుకే ఇందాకటాయన ఇష్టం లేకపోయినా నన్ను బీడీ అడిగి పట్టుకెళ్ళాడు తాయెత్తుగా. ఈపాటికి పని అయుండాలి మరి" అంటూ లేచాడు బాబు.

* * *

అంతలోకే ఒక ఆసామి అటువేపొచ్చి, బాబుని చూసి భక్తితో దండం పెట్టి, "గురూ నువ్వు నిజంగా కుబేరుడివే," అన్నాడు.

కుబేరుడి గుండె గుభేలుమంది. "ఈ సిగరెట్టు చచ్చినా ఇవ్వను. ఇది వీరిచ్చారు. ఇది పని చెయ్యదు" అన్నాడు. చేతిలో సిగరెట్టు నోటబెట్టేసుకుని.

"వద్దులే ఆ డైలాగు మిష్టరీ తెలిసిపోయింది. తెలుసా! ఆ రైటరు దొరికాడట. అర్థం చెప్పేశాడు. సాయంత్రం చిన్న టీపార్టీ గ్రాటా ఉంది. నిన్ను పిలవమన్నారు" అన్నాడాయన.

"ఏమిటిట అర్థం" అన్నాడు బాబు.

"ఆ ఏంలేదు. ప్రేయసీ! ఈ పూవులు నవ్వడానికి కారణం ఏమిటే? అనిట, ఆవిడ 'ఏమిటో' అంటుంది. అంతే వడ్డగింజలో ఆవగింజ ఇంతాచేసి" అన్నాడాయన.

"అయితే ఆ మాటకి నిజంగా అర్థం ఉందన్నమాట"

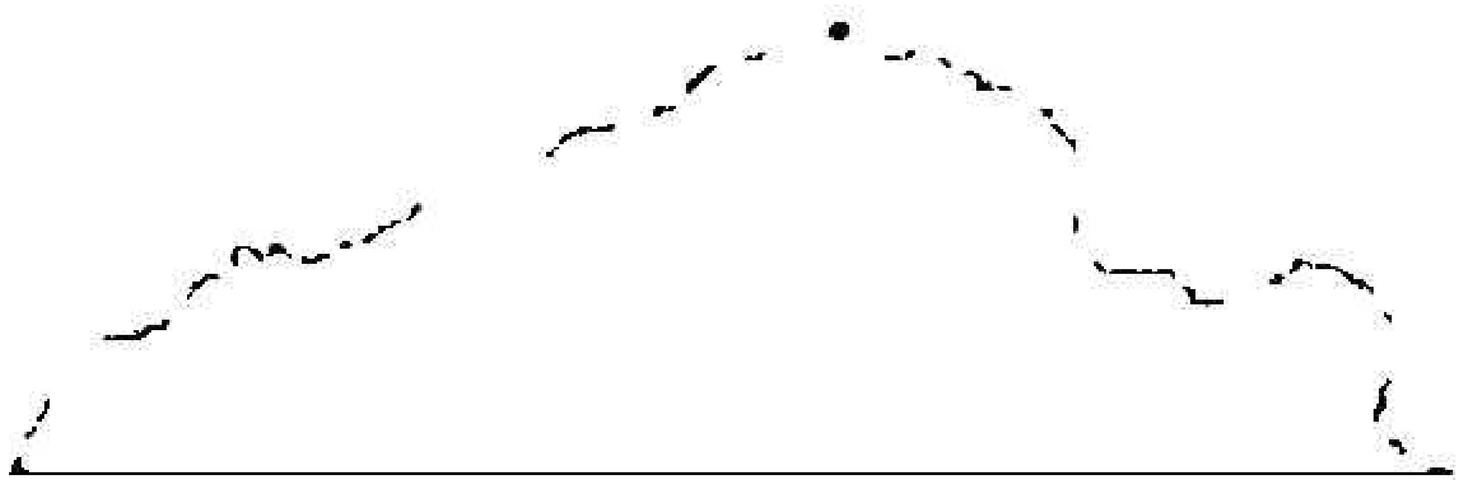
"ఎబ్బే అలాంటి మాటే లేదుట. ఆయన ఏదో రాయబోయి ఏదో రాస్తూ కొట్టేస్తూ, రాయబోయిన మాట మర్చిపోయాడు. తీరా దానికి సాపు రాసినాయన అదేదో గంభీరపు డైలాగు అని అనుమానపడి ఆ కొట్టివేతల అక్షరాలన్నీ పోగేసి ఒక మాటలా కట్టాడు. అది నానా గొడవా చేసింది. ఏమైతేనేం నీ బీడీ మూలాన రైటరు పట్టుబడ్డాడు. వాడిమూలాన సంగతి తెలిసి కథ కదిలింది వస్తా గురూ" అని వెళ్ళిపోయాడు ఆ పెద్ద మనిషి.

"బ్రదర్. చూశావా అంతా చెత్త అని తెలిసినా నా మహిమను మాత్రం ఇంకా నమ్ముతున్నారు. ఇప్పుడు చెప్పు నేనెవర్ని!" అన్నాడు కుబేరుడు గర్వంగా.

"ఎవడివైనా సరేకాని కుబేరుడివి మటుకు కావు. వరి సూపర్బి షన్. మూాథనమ్మకం. బాష్."

అంటూ బేడబిల్లు చెల్లించుకున్నాడు రాజు.

"సెబాష్" అన్నాడు కుబేరుడు పకపక నవ్వి. "నేను ముందే అనుకున్నాను నువ్వు ఈ ఫీల్డుకి పనికిరావని. నా కథనీ నన్ను చెత్తకింద జమకట్టడంతోనే నీ అయోగ్యత ఋజువైంది."

సిందుబాదు బ్రదరిల్లా

సిందుబాదు మనీపరుసు
కాదుకాదు బేవారుసు
నాదుమాట నమ్ముమమ్మ
డా యిది నిక్కమ్ము సుమ్మ.

(వి॥ మా॥ సిం॥)

అని కుబేరుడు గభాలున అంతర్థానుడై పోయాడు. రాజు తిరిగీ స్టుడియో గేటు దగ్గరకు వచ్చాడు.

ఘూర్ఖాని ప్రసన్నుణ్ణి చేసుకోవడం, స్టార్ వాల్యూ లేని పిక్చరుకి డిస్ట్రిబ్యూషన్ సంపాదించడం అంతటి కష్టం. డైలాగు మార్చేస్తాను అని పట్టుబట్టిన పెద్దనటుడిని బతిమాలి ఆ 'మాట' దక్కించుకోవడానికి (సినిమాలోకి) దర్శక రచయితలు చూపేటంతటి నేర్పు కావాలి. మధ్యాహ్నం కాల్‌షీటు కోసమని పెంద్రాళే ఐదుగంటలకల్లా వచ్చేసిన హీరో హీరోయిన్‌లను ఆరూ, ఆమాటకొస్తే ఆరున్నర వరకు కూడా సెట్‌మీద పనిచేయించ గలిగేటంతటి చాకచక్యం, మంచితనం కావాలి.

వరహాలరాజుకి ఈ సాధక బాధకాల లోతుపాతుల తీరు తెన్నుల మంచిచెడ్డల కుడి ఎడమలు కూడా తెలీవు. కాబట్టి అతడు అటువంటి ప్రయత్నానికి పూనుకోలేదు.

కొత్తరకం ట్రిక్కు, లేక ఉపాయం ఆలోచించాడు. ఉపాయం లేనివాణ్ణి ఊరు వెళ్ళగొట్టమన్నారు.

ఐదుగజాల ఇవతల ఉండగానే వరహాలరాజు మొహం మీద చిరాకు పులిమేసుకున్నాడు. ఆపైన ఠీవిని తగిలించాడు.

భ్రుకుటి ముడిచి ఆ మడతలో ఆలోచన ఒకటి బిగించాడు. అర్జెంటుపని ఉండి, అంతలోనే కారు దారిలో చెడినందువల్ల కాలినడకనే వెళ్ళిపోతున్న షేరు హోల్డరు లాగ హడావుడిగా గేటులోకి వెళ్ళబోయాడు—ఘూర్ఖా పెట్టవలసిన సలాంకు ప్రతి సలాం విసురుతూ.

వర్ధమాన నటతత్త్వవేత్త ఘూర్ఖాకి వరహాలరాజు తాపత్రయం క్షణార్థంలో అర్థమైంది. లోపల ప్రేమ పెల్లుబికింది. దాదాపు మందహాసం చేయబోయినంత పనిచేసి, ఘూర్ఖాలు అందులోనూ, డ్యూటీమీద వున్న ఘూర్ఖాలు నవ్వరాదన్న నియమాన్ని తలపుకు తెచ్చుకు తమాయించుకుని ''ఠేకో ఠేకో'' అన్నాడు కఠినంగా.

టేక్ మధ్యలో డైలాగు మర్చిపోయిన నటుడు తనంతట తనే కట్ అన్నట్టుగా, హఠాత్తుగా అపశ్రుతి పలికేసరికి ఆపి తూనాబొడ్డు అనుకుంటూ సిగ్గుపడి పాట మానేసిన కొత్త గాయకుడిలా ఠక్కున ఆగి హోలాన్ అనుకుని గిరుక్కుని వెనక్కి తిరిగాడు వరహాలరాజు.

బామ్మ చెంగునున్న బేడకాసుని దొంగతనంగా విప్పి తీసుకోబోయి అమ్మ కంటబడ్డ కుర్రనాగన్నలా సిగ్గుపడి నవ్వాడు.

'ఇప్పుకోటం లేదూ, చెంగుని ముడేసి పెడు తున్నానూ' అని బుకాయించి తప్పించుకో బోయిన వెర్రి నాగన్నలా మళ్ళీ నవ్వి, 'మై అందర్ నహీం జా రహే హూం సిర్ఫ్ దేఖ్ నా, తూ ఘూర్ఖా హై మై ఆద్మీ హైం' అనేశాడు గబగబ.

"నువ్వూ నేనూ కూడా మనుష్యులమే. ఇద్దరిలోనూ సేమ్ బ్లడ్ రన్ అవుతోంది. అంచేత నామీద దయయుంచి-"

—లోపలికి వదిలిపెట్టు సోదరా అంటూ మానవుడు సాటి మానవుడికి చేసుకునే విజ్ఞప్తి పై వాక్యాల తాత్పర్యం.

భాష చాలకపోయినా ఈ భావం ద్వార పాలకుడికి కంఠతావే. ప్రజల కష్టాలు వినివిని మామూలే అనుకుని యాదాలాపంగా తీసి అవతల పారేసే మంత్రుల మనసుల లాగే, చిన్ననటుల మొరలు వినివిని మామూలే అనుకుని బకాయిల గురించి పట్టించుకోని చలనచిత్ర నిర్మాతల లాగే, డైరెక్టరు వివరణలూ సలహాలూ విని విని మామూలే అనుకుని పట్టించుకోని పెద్ద నటుల లాగే, కాలుషీటు కాలి పోతోంది చప్పున రమ్మన్న టెలిఫోను మొరలు విని విని మామూలే అనుకుని కాలక్షేపం కావటం లేదని పడుకుని ఫాన్ లెటర్స్ చదువుకుని ఆనందించే బాక్సాఫీస్ స్టార్ల లాగే, ఆ ద్వారపాలకుడు కూడా అతి సహజంగానే ఓహో అనుకున్నాడు. హాహా అని నవ్వాలని కూడా అనుకున్నాడు. ఘూర్ఖాలు హిందీ, హిందూస్థానీ, ఉర్దూలలో పండితులు కాకపోవచ్చు. వ్యాకరణంతో రణం సాగించి దాని అంతు కనుక్కొని వారే కావచ్చు. అయినా [illegible]తో హాం,

మైతో హూఁ, వహ్‌తో హై అనాలని వాళ్ళకి లీలగా తెలుసును. వరహాల రాజు తు హై, మై హై అనేశాడు. అందుకని నవ్వొచ్చింది. అయినా నవ్వకూడదని ముందరి పేరాలో అనుకున్నాడు కాబట్టి మాట తప్పనివాడు కాబట్టి ఈసారి కూడా మానుకున్నాడు.

క్లైరో అనగానే ఆగిన రాజు భుజాన చెయ్యివేసి 'హలో. మోటరాగయీ' అన్నాడు.

రాజు కొంచెం తప్పుకున్నాడు. ఓ కారు బయటకు వెళ్ళిపోయింది. అందులో ఒకాయన విలాసంగా కూర్చుని, రాజుని చూసి హేళనగా నవ్వాడు.

రాజుకి పౌరుషం వేసుకొచ్చింది. "నవ్వు నవ్వు అలాగే నవ్వు. నీకేం నువ్వుగాక ఇంకెవరు నవ్వుతారు. అప్పనంగా బోల్డుడబ్బు, కారూ ..." అని గొణుక్కున్నాడు రాజు.

'హలో మోటర్ ఆతీ' అంటున్నాడు ఘూర్ఖా.

"నాయనా హిందుబాదూ!" అంది లావుపాటి కంఠం ఒకటి కారులోంచి.

రాజు వెనక్కి తిరిగి చూశాడు.

"స్టుడియోలో కెళ్ళాలా? గూర్ఖా వద్దన్నాడా? ఫరవాలే కారెక్కు చెబుతా" అని తలుపు తీశాడు ఆకంఠం తాలూకు ఆసామి.

రాజు కారులోపలికి ఆశ్చర్యపడ్డాడు.

తక్షణం ఆకారు వెనక్కి జరిగి కుడివేపుకి తిరిగి మళ్ళీ వెనక్కి తిరిగి ఊరి శివారుదాటి చల్లటి నల్లనీడలమీద సాఫీగా సాగిపో[illegible]ఒక పెద్దచెట్టుకింద ఒకవారగా ఆగింది.

"స్టుడియోలోకి తీసుకెళ్తానన్నారుగదా" అన్నాడు రాజు ధైర్యం తెచ్చుకుని

"తొందర్లేదు హిందుబాదూ. ముందర నే చెప్పేది విను !"

"నా పేరు హిందుబాదు కాదండి వరహాలరాజు"

"మోస్ట్ అన్ రొమాంటిక్ ... పోతే పోన్లే ... అసలు మనం విక్రమార్కుడి మార్కు కథల్లో మనుషులం - సిందుబాదూ, హిందుబాదూ ఇందులో రాకూడదు. ఇంకో బుక్కులో శాస్త్రీలు కాబోలు. అయితే నేం, నువ్వే కలగా పులగం చేసేశావు. ఇందాక కారులో - ఇంకో కారులో మనిషిని చూసి నువ్వేమన్నావు ! - " నవ్వు నాయనా నవ్వూ ... అప్పనంగా డబ్బూ, కారూ దొరికితే నవ్వ కేం చేస్తావు ?" అని తిట్టుకో లేదూ ! ఆ డైలాగు నీ బాబుగాడి దనుకున్నావా ! ఆ మధ్య చాలాలు క్రితం సింద్ బాద్ ది సెయిలర్ ఇంటి అరుగుమీద కూర్చుని హింద్ బాద్ అనే బీదవాడు సరిగ్గా ఇల్లాంటి డైలాగే అన్నాడు. అప్పుడు సింద్ బాద్ జాలిపడి లేచి, హిందుబాదుకి తనకథ చెప్పేశాడు అబ్బే ఇది కష్టార్జితం అని చెప్పాడు." అంటూ గంభీరంగా ఉపన్యసించి సిగరెట్టు ముట్టించి నవ్వాడు కారు ఆయన.

"మీరేనాండి సిందుబాదు ?" అన్నాడు రాజు.

"కాదు నాపేరు వీరభద్రరావు. అయామె ప్రొడ్యూసర్స్ బ్రదరిల్లా... నేనొక ప్రొడ్యూసరు బామ్మర్దిని. చాలా విట్టీగా, హ్యూమరికల్ గా మాట్లాడుతాను. మా పిక్చరులలో జోక్సు నేనే కట్టి కవిగారికిస్తాను" అన్నా... ...భద్రరావు.

"మరి మీకెందుకు కోపం ఆయనన్నంటే."

"ఆయనే మా బావగారు. ఆయన సిందుబాదంత మనిషి...ఎన్ని కష్టాలుపడి పెద్దవాడయ్యాడో తెలుసా!"

"తెలీదండి ఎన్ని?" అన్నాడు రాజు.

"జ్ఞాపకం లేదు. బోల్డుంటాయి. ఏం. తెలిసిందా. డబ్బు ఆయనకే కాదు ఎవరికీ అప్పనంగా రాలేదు. ఇది సాహసించి, కష్టించి సాధించింది. బేవార్సు అనుకుంటే ఇక్కడ పనికిరావు. పైగా నువు సినిమాలో చేరేవాడిలా కనబడుతున్నావు...'

రాజు గుండె చిన్న పిల్లి మొగ్గ వేసింది ఆ ఇరుకులోనే చోటు చేసుకుని.

"వీరభద్రరావు గారూ! మీ యాశీర్వచనమువల్ల నేను యాక్టరునైపోతే మీ నోట్లో వీసెడు పంచదార పోస్తాను...మీరే నన్ను రక్షించాలి" అన్నాడు. రావుగారు వెకిలిగా నవ్వారు.

"ఛాన్సిస్తే వీసె కాదు మణుగు పంచదార కొని గుమ్మరించే వాళ్ళున్నారు. అయినా పంచదారేం చేసుకుంటాం లెస్తురూ... నే చెబుతాగా వంకొని పొయ్యాలో, మిమ్మల్ని చూస్తే నాకు చాలా జాలేస్తుంది. ఆనక మా బావకి చెప్పి ఛాన్సిప్పిస్తాను గాని, కాస్త అర్జెంటుగా ఎన్నూరు వెళ్ళి రావాలి. పెట్రోలుకో పదిహేను ఉంటే ఇవ్వండి చెప్తా" అన్నారు రావుగారు ముసిముసి నవ్వులు నవ్వుకుంటూ.

రాజు ఆఫీజు కట్టి ఇకిలించాడు. "ఔను కానండి, మీరు సిని[illegible] కదా. మీ దగ్గర నోట్లకి నోట్లుకట్ట

లుగా ఉండవు? కారు సీటుకింద, బైరుల్లోపలా కూడా ఉంటాయని చెప్పాడు మా ముత్తెం!'' అన్నాడు.

రావుగారు పకపక నవ్వారు. ''ఎంత పిచ్చివాడివి ఎందుకుండవు. ఉంటాయి. అయితే అందరికీ జీతాలిచ్చు కుంటూ పెద్ద స్టార్లకి బ్లాకుమనీ కట్టుకుంటూ పోతే అయి పోతాయి. అవన్నీ మా బావ చూసుకుంటాడనుకో. నువ్వు చెప్పినట్టు టైర్లలోను కారులైట్లలోను కూడా డబ్బు లేక పోలేదు. వెనుకటికోడు, మట్టిని బంగారం చేస్తానని చెప్పి, పొలం దున్ని ఆ పంట అమ్మి, ఇదిగో అనలేదూ! అలాగే టైర్లలోంచి లైట్లలోంచి, సీట్లలోంచి కూడా డబ్బు తియ్యొచ్చు.''

''టైర్లతోటీ, లైట్లతోటీ, సీట్లతోటీ కూడా పొలం దున్ని పంట అమ్ముతారాండీ? ... ''

''బావుంది అందరూ పొలాలు దున్నితే ఇంక తిని కూర్చునే వాడెవడుట. టైరులోంచి డబ్బు తీయడం అంటే అదికాదు. కొంతమంది పెట్టుబడి దార్లుంటారా? తాకట్టు పారిశ్రామికులు? వాళ్ళకివిస్తే డబ్బు పుడుతుంది. అయితే, అదీ కష్టమే. నాకీకారు ఎరువిచ్చిన మా పిక్చర్ హీరోయి మందనుకో. నామీద అట్టే నమ్మకంలేదు. అందుకని ఆవుకి నాలుగుకాళ్ళూ కారుకి నాలుగుటైర్లు అని లెక్కపెట్టి గట్టిగా చెప్పి ఇస్తుంది. సాయంత్రం ఓ టైరు తక్కువైతే ఇట్టే పట్టేసుకుంటుంది. బ్రిలియంట్ గరల్ లే. చాలా సూక్ష్మబుద్ధి ... సరేకాని, కారుదిగు. రేపు సరిగ్గా ఈవేళకే ఇటురా మిగతా పాతికా పట్టుకుని. జాం[illegible]కుగాని ...

ఉంటే యిప్పుడే ఇచ్చెయ్యి" అన్నారు రావుగారు హుషారుగా.

"సార్ మరి నన్ను ఎగ్జామ నేషను చేయక్కర్లేదా? నాయాక్షను చూడరా" అన్నాడు రాజు దీనంగా.

రావుగారికి జాలేసింది. "సరే చెప్పు నీ క్వాలిఫికేషన్లు ... రెండు ముక్కల్లో అయిపోవాలి. వివరాలన్నీ రేపు చెబుదువుగాని" అన్నారు.

"సిక్స డ్రామాస్ ... హీరో యాక్షన్" అన్నాడు. సినిమాకాలం విలువ అప్పుడే పసి గట్టేసిన రాజు.

"వెరీగుడ్ ... వాటార్దె? ఏమిటవి?" అన్నారు రావుగారు చేతినలేని గడియారంలో టైము చూసుకుని.

'అల్చిప్ప', 'నువ్వేనా'? 'ఇదాసంఘం!!!' 'డి.ఇ వో.' 'తిథి,'... ఆ ..., వానపామండి. వానపాము." అన్నాడు రాజు.

"వండ్రఫుల్. నీ క్కావలసిన దానికన్న మూడింతలు అనుభవం ఉంది. టమిల్, కానరీస్ ఫిలుముల్లో కూడా చేరిపోవచ్చు. పోయిరా. రేపురా నేవస్తా" అన్నారు రావుగారు కారు స్టార్టుచేస్తూ.

రాజు మనసులో సముద్ర కెరటాలు లేచి విరుగుతున్నాయి. నుదురుమీద రైళ్లు పరిగెడుతున్నాయి. పిడికిళ్లు బిగించాడు. లాభం లేదు. ద్రోహం కూడదు అనుకున్నాడు.

"మేస్టారోయ్" అని ఒక్క గావు కేక పెట్టి చప్పట్లు కొట్టి, పరుగె

కారు ఆగింది. 'ఏం' అన్నారు రావుగారు కాస్త కంగారుగా. ఊటీలో చొక్కా లేని వాడిలా, వణికి పోతు న్నాడు రాజు.

"అబ్బే డబ్బుకి ఫరవాలేదు. తప్పకుండా ఛాన్సు ఇప్పిస్తా. ఒట్టు. మై బ్రదరిల్లా ఈజె ప్రొడ్యూసర్స్ బ్రద రిల్లా..." అంటూ ధైర్యం చెప్పారు రావుగారు.

రాజుకి దుఃఖం ఆగలేదు. "హైయామే ఫ్రెండ్ ... నేను వానపాము. కాదండి...ఐ మీన్ ..."

"బావుందోయ్ నే నన్నానా నువ్వు వానపామువని ...ఇంకానయం".

"అబ్బే మీరు కాదుసార్ ... అది కాదు సార్ ... వానపాము నాది కాదండి...మిత్రద్రోహంచేసి పెద్ద అబద్ధం చెప్పేశాను. ఈ పాపానికి పశ్చాత్తాపం లేదండి" అన్నాడు రాజు భోరున ఏడిచేసి.

"ఏం పాపం చేశావు?...నాకిచ్చినవి దొంగనోట్లా! లేఫోతే మా బావకి గూఢచారిగా వచ్చావా!...వాట్?" అన్నారు రావుగారు.

రాజు తెల్లబోయాడు నోటమాటరాక.

"క్యారక్టరాక్షన్ ఆనక చెయ్యొచ్చు. డైలాగులు తరవాత చెప్పొచ్చు.... ముందు నేనడిగింది చెప్పు. ఏమిటి నువ్వు చేసిన ద్రోహం" అన్నాడు.

"వానపాము నాటకంలో హీరో నేను కాదండి మా ముత్తెం. నావి మొత్తం అయిుదే. 'సికు[illegible]తాయి అని

యిదికూడా కలిపేసుకో' అన్నాడండి వాడు రైలు కొచ్చి.
అందుకని నేను అబద్ధం చెప్పేసి మీకు ద్రోహం చేసేశాను"
అన్నాడు.

రావుగారు విరగబడి నవ్వారు. "హారినీ, నిష్కారణంగా హడల గొట్టేశావే ... ఇలాటి ద్రోహాలూ మోసాలూ పెద్ద లెక్కా ... ఎవరేనా నవ్వేస్తారు. గో ... గో ... కం టుమారో" అంటూ మళ్ళీ స్టార్టు చేశాడు కారు.

కారు పదిగజాలు పోయేసరికి రాజుకి మళ్ళీ ఓ అయిడియా వచ్చింది. గబగబ చప్పట్లు కొట్టాడు. కాని కారు ఆగలేదు.

"హారినీ వీడిపేరు మనకి తెలీదే. కారూ మళ్ళీ గుర్తు పట్టలేము. ఎంతపని జరిగిపోయింది" అనుకున్నాడు.

కవి గాడి కథ

బాక్సాఫీసు హిట్ కాబోయి మూడోరోజునే మానే సిన సినిమాలా, ఛాన్సు వస్తోందని గబుక్కుని ఉత్సాహ పడబోయి గారంటీలేదని జ్ఞాపకంరాగానే ఉసూరుమన్నాడు రాజు. అని వెనక్కి మళ్ళా స్టుడియోవేపు మెల్లిగా నడక సాగించాడు. కడుపులో కామేశ్వరరావు హాల్లో అంటు న్నాడు. జేబులో ధనపతిరావు 'నిల్లో' అంటున్నాడు. ఇందాకట్టి కారువాడికి ఉన్నదంతా ఊడ్చి ఇచ్చేశాడు. ఇపుడు శోష వచ్చేలా ఉంది. గబుక్కుని సినిమాఛాన్సు వచ్చేస్తే యాక్టుచెయ్యడానికి కూడా ఓపిక ఉన్నట్టులేదు.

ఒక్కడు కాఫీపోస్తే అల్లరిచేయను అని ఆశపెడు తున్నాడు కామేశ్వరరావు.

"వాడి మాటకేంలే. ముందర కాఫీ పంపు. ఆనక ఆలోచిస్తాం పనిలోకి వచ్చేదీ రానిదీ" అంటున్నాయి కాళ్ళూ చేతులూ.

రాజు కాస్త తటపటాయించి, తెగించి, 'సార్' అనే శాడు ఎదురుగా వస్తున్న ఒక సుబ్బా ...రి.

'సార్ మాది మొవ్వారం ... సినిమాలో చేరాలి. ఇఫ్ యు డోంట్ కేర్. గివ్ మీ — కాఫీ తాగాలండీ. ఓ బేడ కావాలి. మళ్ళీ ఇచ్చేస్తాను' అన్నాడు.

సుబ్బారావు తెల్లబోయి నిల్చున్నాడు అర్థంకాక... అయ్యాక పకాలున నవ్వాడు. ఆనక దిగులు మొహం పెట్టాడు.

"పాపం..." అన్నాడు. "కాఫీయా" అన్నాడు. ...ఇంకో క్షణం ఆగి 'ఇక్కడా?' అన్నాడు.

'ఔనండి' అన్నాడు రాజు విచారంగా వినయంగా.

"కాస్త ఇసింటా రండి కారుకింద పడతారు. ఇక్కడ మహా దూకుడుగా పోతారు....సరిగ్గా రెండేళ్ళ క్రితం నేను అచ్చు ఇలాటి సన్నివేశములోనే పాల్గొన్నాను...బొంబాయిలో లెండి...ఆవాళా మీలాంటి వాడే కాఫీ గురించే బతిమాలాడు. ఎటొచ్చి అతనికి కొంచెం పేరుందిలెండి. పెళ్ళి పెడాకులూ లేవేమో బాగా పొగరుగా వుండేవాడు. అంటే ధైర్యం అనుకోండి. ఓ రోజున నేను స్టుడియో గేటు దగ్గరికి వెళ్లాను; ఇప్పుడు మీరు వెళ్ళబోతున్నట్టే ... కాని ఆశ్చర్యం! నన్ను ఆరోజున ఏగూర్ఖా ఆపలేదు! పైగా జాయియే జనాబ్ ...జాయియే. అందర్ జాయీయే అని ఆహ్వానించాడు. జనం తండోపతండాలుగా లోపలికి పోతున్నారు. స్టుడియోలో ఔట్‌డోర్ దృశ్యాలు తీసేందుకని ఏర్పాటుపెట్టిన ఖాళీస్థలం అంతా నిండి ఉంది.

దా న్ను అని దూసుకుపోయాను నేను.

ఆ మధ్యన ఒక ఆసామి చేతులు కట్టుకు నిల్చున్నాడు. ఎదురుగా ఐదారుగురు పెద్ద మనుషులు చక్కగా ముస్తాబై నిలబడ్డారు. వాళ్ళముందర బాగా పెద్దమనిషి ఒకడు ఉన్నాడు. అతనే ఓనరుడుట.

ఇవతలగా ఉన్న జనం చాలామందికి సంగతేమిటో తెలీదు కాబోలు. కాని, తెలిసిన వాళ్ళంతా ఊహలు జాలిపడి పోతున్నారు, దేనిమీదో ఎందుకో.

మధ్యన ముద్దాయిలా నిల్చున్న అతను గజగజ వణికి పోతున్నాడు కారక్టర్ యాక్టర్‌లా.

అతను చాలా ఘోరనేరం చేశాడట. నేను కనుక్కున్నానులే.

అతను కొత్తగా పైకొస్తున రైటరన్నమాట. రైటరంటే రచయిత.

ఓ పిక్చరుకి డైలాగులు రాస్తున్నాట్ట. ఆ పిక్చరు హీరో చాలా పెద్దవాడు. బోల్డు గొప్పవాడు. అందరికీ భయంలే. అతను ఇంకోళ్లు రాసిన డైలాగులు అనడు. రచయిత రాసినవి ముసాయిదావి అన్నమాట. అవి చూసి సొంతంగా ఇంకో వాక్యం కట్టి దాన్ని డజను ముక్కలుగా విరకొట్టి మరీ అంటాడు చక్కగా. అనుభవం, కీర్తి ఉన్న పెద్దరైటర్లెవరూ అతని 'మాట' కాదనరు.

ఈముద్దాయికి ఆ సంగతి తెలీదుట. తెలీక, ఆ హీరో ఇతని డైలాగు చింపేసి కొత్తది కుడుతూఉంటే, 'అయ్యో దాన్ని చంపకండి సార్!' అని ఏడిచేశా

'హా! తెరీ... ...నేను ఊరికే చింపుతూఉంటేనే చంపుతున్నానని అరిచావా. ఇవుడు నిజంగానే చంపేస్తాను కాసుకో" అని కోప్పడి అంతపనీ చేసేశాడు ఆ హీరో. రైటరు వల్లకాదు అన్నాడు.

"అయితే ఏడూ" అనేసి హీరో ఆపళంగా ఇంటి కెళ్ళిపోయాడు.

ఇంకేముంది! కొంపలు మునిగె.

హీరో అంతవాడి మాటకి రైటరు ... ఉత్త రైటరు గాడు జవాబిస్తాడా...పుట్టగతు లుండాలనే! బతికి బాగుపడా లనే? బతికి బాగుపడాలనే?... అని అందరూ ఆశ్చర్యపడి చాలాసేపటికి లేచారు. ఈలోగా అన్ని స్టుడియోలకీ ఈ కబురు పాకిపోయింది. ఈలోగానే ఎమర్జెన్సీమీటింగు జరిగి పోయింది. కోపంవచ్చిన హీరోగారి సెక్రటరీ అధ్యక్షత వహించాడు.

ఈ ఫలానా కవిగాడు ఇంత ధైర్యంగా జవాబెలా యిచ్చాడు? వాడు రాసిన కథ, మాటలూ వాడి బాబుగాడి సొత్తనుకున్నాడా?...అసలు వీడికిన్ని దమ్ము లెక్కడివి? అని చర్చ జరిపారు. అందరూ గంభీరోపన్యసించి పారే శారు. సినిమా రైటరుగా చేరి ఏడాది దాటినా వీడి కింత స్వేచ్ఛా స్వాత ...వ్యాలు, ధైర్యం, తనూ మనిషే, మొగాడే నన్న పిచ్చి ...్కం, ఎలా ఉండి పోయాయా అని ఎడతెగకుండా ...లోచించారు. తెగలేదు ... ఎంతకీ తెలియలేద... ...ట్టు .... మీటింగు వాయిదావేసి,

షూటింగ్ కాన్సెల్ చేసి, స్పెషల్ డిటెక్టివులచేత మూడు అహోరాత్రాలు పరిశోధన జరిపించారు.

వాళ్లు, నీడలా వాడివెంటపడ్డారు. దురాశలా వాడిలో దూరి కూర్చున్నారు. మూడోనాటికల్లా వాడి గుండె నిబ్బరం గుట్టు కనిపెట్టేశారు. తక్షణం ఇంకో ఎమర్జెన్సీ మీటింగు చేసి ఓ రహస్య తీర్మానంచేశారు. మర్నాడే బహిరంగ విచారణ జరిపారన్న మాట. ఇందాక నే చెప్పినట్టు ఆ రైటరుని మధ్య నించోపెట్టి అంతా చుట్టూరా నిలబడి వాడి నేరం జాబితా చదివారు.

తరవాత కిరాయి జడ్జి గంభీరంగా నిల్చుని అతనికి అందరూ కలిసి విధించిన శిక్షనుపైకి చదివాడు.

అదేమిటని అడగవే!... అది వినగానే అందరూ హాహా కారాలు చేశారు. ఆ రైటరు గోల చెప్పనక్కర్లేదు.

"ఆ శిక్షమటుకు వద్దు... అది తప్ప ఇంకేదైనా సరే" అని కాళ్లా వేళ్లాపడి మొరపెట్టుకున్నాడు...

'ఏమిటండి ఆ శిక్ష' అన్నాడు రాజు ఉండబట్టలేక.

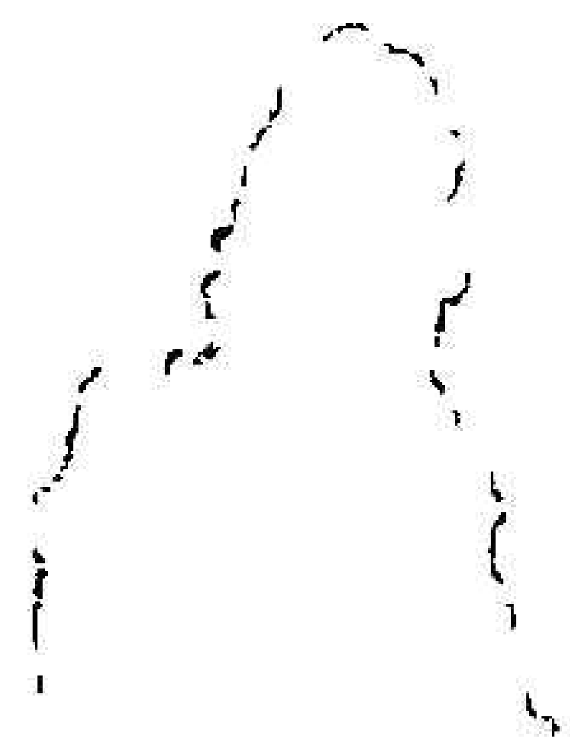
సుబ్బారావు బాధగా నవ్వి ఒక నిముషం మౌనం పాటించాడు.

"అదా!...మూడు నెలలపాటు స్టుడియో కాంటీన్‌లో కాఫీ ముప్పూటలా పూటకి [illegible]ప్పు చొప్పున ఈ ముద్దాయి త్రాగవలెను" అని శిక్ష[illegible]ు. డిటెక్టివులు కనిపెట్టిన గుట్టు అదే. ఆ రైటరు ఇంటి[illegible]రిన్నించి వేరే కాఫీ తెచ్చుకుంటున్నాట్ట. స్టుడియో[illegible] క్కకూడా

ముట్టుకోటం లేమట... అదే ఈ ధైర్యానికి కారణం... ఇంకేముంది వారం రోజులు తాగితే చాలు... నువ్వు ఇక్కడ కాఫీ తాగుతానంటే నాకు ఈ గాథ గుర్తొచ్చింది. కావాలా బేడ? ఇంద అన్నాడు సుబ్బారావు.

"అయ్యబాబోయ్... వద్దండి" అన్నాడు రాజు.

సుబ్బారావు జాలిగా నవ్వాడు. "అయితే లాభంలేదు బ్రదర్... నువ్వు సినిమాలకి పనికిరావు నీధైర్యం, Xట్రా దాచుకోవాలంటే" అన్నాడు.

వాడే! వీడు!

డ్యూయెట్ సీనులో 'హీరోయిన్ పాట వినుట'ను నటిస్తున్న హీరోలాంటి మొహం పెట్టాడు రాజు. "సొంత అయిడియాలూ, కరేజీ ఉంచుకుంటూనంటే ఇందులో పనికి రానన్నమాట" అన్నాడు అమాయకంగా.

"కరేజీలేదు కాబేజీలేదు. అవన్నీ జాన్తానై. అవ్వా కావాలి. బువ్వాకావాలంటే ఎలాగ?" అంటూ సుబ్బా రావు వెళ్ళిపోయాడు.

"డబ్బు-లక్షలు, వెళ్ళు చంపు-వద్దు కీర్తి" అంటూ గావుకేకలు పెట్టే సినిమా ఆత్మలాగ, రాజు కడుపులో కామేశ్వరరావు ఇవతలకొచ్చేసి ఎదుటపడి పవర్‌ఫుల్‌గా చీవాట్లెయ్యడం మొదలెట్టాడు. "బుద్ధిలేదా బ్రదర్ ... కాఫీకి డబ్బులు అడిగికూడా వద్దంటావా ... ఏడూ నీ కర్మం" అంటూ. ఆపాటి పనికికూడా ఏపాటీ ఓపిక లేక పోయింది రాజుకు.

సినిమాకథ, పానుపు సీనుమీద [illegible] కానుపు సీను మీదకి 'కరిగి' పోయినంత చప్పున రాజు [illegible] కలల అలల మీంచి జారి కల్లల కొల్లల మధ్యపడిం[illegible] లే నిజమని నమ్మ మనసైంది. కాని కల్లలని తెలిసి[illegible] మని ఎలా·

నమ్మడం? కాని కల్లలు కావడానికి ముందు కలలని తెలుసుగా? అయితే మటుకు? కలలూ కల్లలేగా? అన్నీ కావు. తెల్లారుగట్ల కలలు నిజం అవుతాయిట. మరి ఈ సినిమా కలలలో రాత్తిరి వచ్చిన వేమిటో తెల్లవారుగట్టొచ్చిన వేమిటో ఎలా తెలీడం? తెల్లవార్లూ వచ్చిన వాటి సంగతెలా? కలలు తెల్లవార్లూ రావు. కాసేపే వస్తాయి. వచ్చినా తెల్లవార్లూ వచ్చినట్టనిపిస్తాయి. అంచేత ఇప్పుడేం చెయ్యడం? ఝూం మని రైలెక్కెయ్యడం.

టికెట్టుకి డబ్బులేవి? లేవు. కాబట్టి? రాబర్టు బ్రూసులా ఏడుసార్లు ట్రై చెయ్యాలి. భోజరాజులా 32 సార్లు ప్రయత్నించాలి ఇప్పటికి ఆరు కథలయ్యాయి. ఆరుగురూ "భోజరాజా యూజ్ లెస్" అన్నారు.

* * *

తనూ మనసూ ఇలా డైలాగులిచ్చి పుచ్చుకొని మంచీ చెడ్డా మాట్లాడుకున్నాక మెల్లిగా బయల్దేరబోయాడు రాజు.

అంతలోకే అంతటా చిన్నరకం చీకట్లు కమ్మాయి. నీడపడింది. మబ్బేస్తోంది కామోసని పైకి చూశాడు రాజు. అలాంటి ఏర్పాటు కనబడలేదు. కోపంవచ్చిన బాక్సాఫీస్ డైరెక్టరులా సూ[illegible]డు మండిపడుతున్నాడు. ఎలక్షన్ పొలిటీషియన్‌లా ఎ[illegible]డి ఎడమా లేకుండా పేల్తోంది.

మరి [illegible]ట్లేమిటి? ఈనీడ ఏమిటి? అని తలదించాడు [illegible]కీ విచ్చిపోయింది. ఈ ప్రకృతి విచి

త్రానికి కారణం ఎదురుగా వస్తోంది. అది చాలా పెద్ద కారణం. లావుపాటి, పొడుగుపాటి కారణం.

స్క్రిప్టు మొహం చూడకుండా సెట్ మీదకొచ్చిన డైరెక్టరు భావాలలా గజిబిజిగానూ, ఆర్సన్ వెల్స్ ఫ్రేం కాంపోజిషన్ లా భయంకరంగానూ, ఆహిరి రాగంలో రిషభగాంధారాలలా నల్లగానూ, జూదరి బాకీలలా దట్టంగా ఉన్న ఒక పేద్ధ గేరాజుత్తు కనబడింది. దానికింద రెండు రూపాయలంత ఎర్రాటి కుంకంబొట్టు పెట్టుకున్న చిన్ననుదురు. దానికింద శివతాండవానికి పెట్టిన ఎర్ర ఫ్లడ్ లైట్లలాంటి కళ్ళు, చాలా వెడుగా ఎత్తుగా ఉన్న శాల్తీమీద ఎక్కి వస్తున్నాయి. అంబారీ వేసిన ఏనుగలాంటి ఆ భారీ విగ్రహమే వరహాల రాజుకి ఈ భ్రమ కలిగించింది. 'బాలనాగమ్మ సినిమాలో డా॥ గో॥ సుబ్బారావుగారి వేషం వెయ్యొచ్చు ఈ ఆసామి' అనుకున్నాడు రాజు. అనుకుని, కాస్త వారకి జరిగి పక్కకి ఒరిగి సగౌరవంగా దారి ఇచ్చాడు.

అంతలోనే కొంచెం అసింటా ఉన్న స్టుడియో గేటు లోంచి ఓ పెద్దవాను వచ్చింది. దాన్నిండా రంగురంగుల అమ్మాయిలున్నారు. కవాలీ పాటలో కోరస్‌లా, నానా గోలగాను ఉంది కారులో. ఆ కారు హఠాత్తుగా ఆగింది. అందులోంచి ఒక అమ్మడు దిగింది.

హాలీవుడ్ వాళ్ళు ఆమెను చూ[illegible] మేరిలిన్ మన్రో ఎందుకు పొమ్మంటారు. ఇటా[illegible] సోఫియా లారెన్‌కు సాటి తెస్తారు. బ్రిటి[illegible] 'సాతిండి

యన్ లక్ష్మీ నరసు" కు 'బ్రిటిష్ జవాబు' అని పెద్ద హెడ్డింగులు పెట్టి వాటికింద జేన్ మాన్స్‌ఫీల్డ్, డయానా డార్స్‌ల బొమ్మలు లంగోటీలు కట్టుకున్నవీ, —కుంటున్నవీ అచ్చువేసి హడావుడి చేస్తారు. అయితేనేం, సౌతిండియన్ లక్ష్మీ నరసుకు హాలీవుడ్ కాదుగదా, దేశవాళీ హాలీవుడ్‌లోకూడా సినిమాదృష్ట్యా ఎవరూ ఇంకా చూడ లేదు. చూసిన వాళ్ళకి ఆమె నచ్చలేదు. ఇంకోలా ఆమె నచ్చిందని అన్నవాళ్లు ఆమెకి నచ్చలేదు.

అందువల్ల నరసు ఎక్స్‌ట్రా వేషాలే వేస్తోంది. ఆమెను నటీమణి చేస్తానని ఒట్టేసి పిల్చుకొచ్చిన ఒక ప్రొడ్యూసరు బ్రదరిల్లా, 'అదనీమణి' ని చేసి ఎక్స్‌ట్రా సప్లయర్ కాతా దార్ల జాబితాలో వేయించాడు. తరవాత, నరసు వాళ్ళమ్మని పిలిపించుకుని, తేనాంపేటలో చిన్న కొంప అద్దెకు తీసుకుని కాపరం పెట్టింది. నా అన్నవాడు, మొగదిక్కు లేకుండా ఉండడం మంచిదికాదని రంగన్న అనేవాడిని చేరదీసింది.

ఒకపుడు తేలికగా తూలికగా ఫ్రెడ్ ఆస్టెయిర్‌లా శివరావులా ఉంటూవచ్చిన నరసు క్రమంగా స్థిమితపడి మెరిలిన్‌లా తయారైంది.

ఆమె చేరదీసిన రంగన్న చాలా పెద్దవాడు. తెలుగు సినిమా అంత పొడుగువాడు. దాదాపు ఇండియన్ ఫిలిం హీరోయిన్ అ[illegible] లావూ ఉంటాడు. అతని భావాలుకూడా చాలా పెద్ద[illegible]నా, ఇంకోచోటు దొరక్క నరుసుతోనే కాలక్షేప[illegible]డు — సినిమా తీయడానికి మెల్లగా ప్రయత్నిన[illegible] అనేది ఏమీ లేకపోయినా నరుసు తెచ్చే

దాంటోనే జాగ్రత్త పడుతున్నాడు. ఎంత జాగ్రత్త చేసినా, 'దాహం' పుచ్చుకోవడంలో కొంత కరిగిపోతోంది. ప్రొడక్షనంటే మాటలా? చాలా డబ్బు కావాలి. అందుకని రంగన్న నరసు డబ్బులో కొంచెం ఎక్కువ జాగ్రత్త చేయడం మొదలు పెట్టాడు. ఫైనాన్షల్ సెక్రటరీ తనే కాబట్టి, నరసు వేషాలకి సినిమా కంపెనీలూ, ఎక్స్ట్రా సప్లయిర్లూ ఇచ్చే డబ్బు అతనే వసూలు చేస్తాడు. తనను నమ్ముకున్న మనిషి కాబట్టి నరసు జమా ఖర్చులు బేరీజు వెయ్యడు. తిండి గింజలూ గట్రా పడేస్తూ వుండేవాడు. ఎప్పుడన్నా 'మావా ఓ పావలా ఇద్దూ. గాజులు వేయించుకోవాల' అంటుంది.

"మెర్రిపిల్ల... ఇంద పూలు కూడా కొనుక్కో" అని అర్ధరూపాయిచ్చేస్తాడు రంగన్న. నరసు మురిసి పోతుంది మామ ప్రేమకు. కాని ఈమధ్య మానేసింది మురిసిపోవడం. ఎందుకంటే రంగన్నకి రాత్రిళ్లు కూడా రాచకార్యాలు ఎక్కువై పోయాయి. "ప్రొడక్షన్ తీత్తన్నాను పిల్లోవ్, ఇపుడు కరుచులూ అయన్నీ అడగ మాక!" అన్నాడు. ఓసారి హుషారుగా, ఒక జూనియర్ నటుడిచేత కథా గట్రా రాయించి పట్టుకొచ్చాడు ఓరోజున. మర్నాడు రాత్రి ఆ రచయితనే పట్టుకొచ్చాడు. అతను డబ్బు అడుగుతున్నాడు. ఇతడు "ఆగవయా [illegible]రో. మనిద్దరం ముంగల ఈ స్క్రిప్టుమీాన ఈ మా[illegible] కూకుంచారి. స్ట్రీటుమెంటూ గట్రా అయితేనే గం[illegible]డమాన్ను ఇచ్చేది" అని విసుక్కున్నాడు.

ఆ "నటయిత", "ఆకలేస్తూవుంటే ఇవన్నీ ఎవడు చేస్తాడయ్యా" అని విసుక్కున్నాడు. కాసేపు ఇద్దరూ గింజుకున్నాక, రంగన్న నరుసుని పిలిచాడు.

" నరుసూ నేనిపుడే టీ ఒట్టుకొత్తానుగాని, ఈలోగా నువు ఈరితో డిస్కిషింగు సేత్తాఉండు ఈరోయిను పారుటు మీాన కూకుని మాటాడుతూ ఉండండి. నీదేలే ఆ యేసం" అని చెప్పి హడావుడిగా వెళ్ళాడు.

చిరాగ్గానే నరసూ కూర్చుంది ఆ గదిలో.

రైటరు కథగురించి కబుర్లు చెప్పడం మానేసి, గుట కలు మింగుతూ గుడ్లు మిటకరించిచూస్తూ దగ్గిసా జరుగు తున్నాడు.

మావ ఎంతకీ రాడేం అని విసుక్కుంది నరసు.

"వారు ఈ పూటకి రారు ... నీతో చెప్పలేదా నరసూ? ..." అన్నాడు. ఆ ఆసామి వెకిలిగా ఇకిలించి నరసు భుజంమీాద తేలిగ్గా వేళ్లు మోపుతూ. ఇదివరకైతే ఊరు కునేది గాని, ఇప్పుడు ఆకలి బాధ లేదు. ఒక మొగాణ్ని నమ్ముకుని వాడి చాటున పడుండ దలచుకుంది. అందుకని ఒళ్ళు మండింది. 'సీ జిమ్మడ ... యెదవ సచ్చినోడా! ఎన్ని గుండెల్రా నీకు' అంటూ లాగి లెంపకాయ కొట్టింది నరసు.

"నాకేం తెలుసు, ఎడ్వాన్సు అడిగితే, ఇలా సర్దు బాటు చేసుక [illegible] ... నీకిష్టమేనూ అని చెప్పాడు మీావాడు. [illegible] స్కలేక పోలేదు" అన్నాడు అతను లేచి నిలబ[illegible]

ఆ రాత్రి రంగన్న రాలేదు. మర్నాడుకూడా రాలేదు. "మొగ సచ్చినోళ్ళని నమ్మమని వొవురు సొప్పారు" అంది నరసు తల్లి ఆ మర్నాడు.

వారం తిరిగినా రంగన్న జాడ తెలియరాలేదు. నరసుకి దిగులు పట్టుకుంది. తరవాత చిరాకు కలిగింది.

"యదవనాయాల" అనుకుంది.

మర్నాడు డబ్బుకి ఇరకాటం అయింది. ఎక్స్ట్రా సప్లయర్ దగ్గరకెళ్ళి తనకు రావలసిన దాంట్లో కొంతేనా సర్దమంది.

"మీావాడు పట్టిగెళ్ళాడు గదా... నీకు చెప్పలేదా... చెడిందా కథ!" అన్నాడు అతను ఓరకంటచూసి నవ్వుతూ.

నరసుగుండె గతుక్కుమంది. గిరుక్కున తిరిగి ఇవతలకొచ్చేసింది. తనకు డబ్బు రావలసున్న నాలుగైదు కంపెనీలకెళ్ళి కనుక్కునేసరికి, రంగన్న అన్నిచోట్లా ఇలాగే చేశాడని తేలింది.

"నువ్వే ఇమ్మంటివిగా అతగాడికి? ఊదరగొడితే ఇచ్చేశాం ... నీకు చెప్పలేదేం? ... చెడిందా కథ?" అన్నారు వాళ్ళు జాలిపడుతూ.

"కొంప ముంచేశాడు యదవనాయాల" అనుకుంది నరసు.

దారిలో సుబ్బులు ఎదురైంది.

"రంగన్న సొంత కంపెనీ ఎదు ట్టిగా? ... ఏం గిరాకీ! ... పిట్టనిగినా పట్టారేం క రకంగా.

"నా బొంద ... ఆడు నా కొంప ముంచిపొయ్యాడు ... సినిమా తీత్తాడంట సినిమా, ఈడిబతుక్కిదొక లే తక్కువ...... యదవాని యదవ" అని తిట్టుకుంది నరుసు.

"పోన్లే పీడా విరగడైంది. మనమానాన మనం బతుకుదారి ..." అంది వాళ్ళమ్మ ఆరాత్రి పన్నెండింటికి వండి, తిండి పెడుతూ.

పదిరోజుల తరువాత ఇప్పుడు నరసు కంట పడ్డాడు రంగన్న. స్టుడియో వానులోంచి చూస్తూనే ఆపించి కిందకి దూకింది నరసు.

రంగన్న అడుగు చురుగ్గా వెయ్యబోయాడు నరసు కూడా పరుగెత్తబోయి, ఎదట రాజునిచూసి "అన్నా! ఆ యెదవ నాయాల్ని ఆపు ..." అని ఒక్క కేకవేసింది.

రాజు చేతుల్తో ఆలోచించి, రంగన్నను అటకాయించాడు.

"ఏరా ...... ఏటి? డబ్బేదీ? ... సిగ్గులేదా?" అంటూ దమాయించింది నరసు.

రంగన్న కోపం అంతా అడ్డుతగిలిన రాజుమీదికి తిరిగింది ... ఎందుకు ఆపావంటూ తన్నబోయాడు.

"నాడబ్బ... కక్కు ......" అంది నరసు ఏడుపూ, కోపం దిగమి...

"... శాక ఇత్తాలే ... ఇప్పుడు కానీనేదు" అన్నాడు...

అతను తొడుకున్న గ్లాస్కో చొక్కా జేబులో ఐదు రూపాయల నోట్ల దొంతర కనబడుతునే వుంది.

"అదేం ? అదికాదు డబ్బు ?" అన్నాడు రాజు.

"షట్ నోర్ముయ్"

"మూస్తానా మూసి చూపిస్తానా ! అన్నా నువ్వు ముంగలా డబ్బు తీసుకో చెప్తా..." అంటూ నరసు గబుక్కున రంగన్న రెక్కలు వెనక్కి విరిచి పట్టుకుంది. రాజు మళ్ళీ చేతుల్తోనే ఆలోచించాడు. తక్షణం ఆడబ్బు లాక్కున్నాడు.

"పట్టబగలు ఇట్లా దోచుకు బతుకుదామనే !"

అంటూ రంకెవేసి, నరసు పట్టు విడిపించుకుని రాజు మీదికి విరుచుకు పడ్డాడు లావుపాటి రంగన్న.

రాజు ఈసారికూడా చేతుల్తోనే ఆలోచించాడు.

రిపబ్లిక్ స్టంటు సినిమాలు చూస్తున్నప్పటినుంచి వాటిలో ముష్టి ప్రయోగాలు చేసి చూడాలని అతను ఎంతో ముచ్చట పడుతున్నాడు ఇవాళ అనుకోకుండా ఛాన్సు వచ్చింది.

లావుపాటి రంగన్న డొక్కలో ఒక్క పోటు పొడిచాడు. ఎముక దెబ్బేమో అది [illegible] గానే ఆనింది. 'అమ్మో' అన్నాడు రంగన్న. వుత్సాహం [illegible] శిపిడికిటితో రంగన్న ఎడమదవడకింద పొడిచినట్టు [illegible] రాజు. ఆ దెబ్బకి పెదిమ కరచుకున్నాడు రంగన్ [illegible] హుషారు

కొద్దీ అలవాటు లేని వాటంలో ఎడమచేతిదెబ్బ కొట్టబోయి గురితప్పి తూలాడు. రక్తం కళ్ళచూసిన రంగన్న రెచ్చిపోయి, రాజు మళ్ళీ కోలుకోకుండా అదే పనిగా బాదేశాడు.

నరసు కేకలు మొదలెట్టింది. జనం పోగవుతున్నారు.

'సూడాన వేరు కడలె' అని పాడుతూ వేరుశనక్కాయల బండివాడు ఉత్సాహంగా వచ్చి ఆగాడు. వాణ్ణి చూసి డబ్బా లాటరీవాడొకడు దుకాణం పెడదామని సరదా పడ్డాడు. పెడితే, వ్యాపారం బాగానే జరిగేది కాని, జనాన్ని చూసి, రంగన్న బెదరి, గబగబా పెద్ద అంగలు వేసుకుంటూ వెళ్ళి పోయాడు.

దెబ్బలకి స్పృహతప్పి పడిపోయిన రాజుని చూస్తే నరసుకి ఏడుపు పెల్లుబికి వచ్చేసింది.

"ముక్కు మొగం కూడా తెల్దు ... నామూలాన ఇంత దెబ్బతిన్నాడు" అని నొచ్చుకుంటూ, గబుక్కున కూలబడి, రాజు తలను ఒళ్ళో పెట్టుకుని చెంగుతో విసురుతూ "ఒరు సోడా కొండా అన్నా" అంది చుట్టూ ఉన్న ప్రేక్షకులను చూసి.

నీవే నేను!

"నేనెక్కడున్నాను?" అన్నాడు రాజు ఓ గంట పోయాక, నరసు ఇంట్లో కళ్ళు తెరచి.

అరగంట క్రితమే అతనికి తెలివి వచ్చింది. కాని అప్పుడు టాక్సీలో నరసు భుజాని కానుకుని కూర్చున్నాడు. టాక్సీ వేగంగా పోతోంది. అలాంటప్పుడు 'ఎక్కడున్నాను' డైలాగు అనటం బాగుండదు. ఇంతవరకు సినిమాల చరిత్రలో ఎవరూ అలా అనలేదు. జవాబుమాత్రం ఎలా చెబుతారు గనక. అందుకని మళ్ళీ కళ్ళు మూసుకుని ఊరుకున్నాడు.

కారుదిగి, చాపమీద ఏదో ఒక చూరుకింద పడుకున్నాననుకున్నాక ఆ ప్రశ్న వేశాడు.

"యింటో... మాయింటోనండి..." అంది నరసు మెల్లిగా.

ఇల్లు అనగా నేమి! అన్నట్టు చుట్టూ పరకాయించి చూశాడు రాజు తల కదపకుండానే. ... అసలు కదిలేలా లేదు. దిమ్మెత్తి పోయి, అసలు లేనట్టు...

నరసు, అతనివైపు దీనంగా ... దారేపోయే ఈ కుర్రాడు తన మూలానే ఇన్ని ... తిన్నాడు

గదా అని బాధపట్టుకుంది ఆమెకు. క్షమించమన్నట్టు చూసింది. ఒక్కక్షణం ఆగి, 'నా పేరు లక్ష్మీనరసు అంది' అదే క్షమాపణ అనిపించేలా. రాజుకి ఆ రెండు మాటలలోనే 'నన్ను క్షమించండి రాజ్' అన్న భావం కనబడి పోయింది.

"ఫరవాలేదు ... " అన్నాడు.

అతనికి పేరు నచ్చింది కామోసు అనుకుంది నరసు ఆమె చెంపలలో కెంపులు వెలిగి తళుక్కుమని జారిపోయాయి సిగ్గుపడి. చెంపకి చారెడున్న ఆమె నల్లటి కళ్లు వాలిపోయి వాటిని వెతకబోయాయి. జారి, పారిపోయిన ఆ కెంపులు తమ చాయనే ఉన్న పెదిమల చాయలకు వెళ్ళి కొనలలో నించి తొంగి చూడబోయాయి.

'తప్పు' అంది సూటిగా ఉన్న ముక్కు.

తెల్లటి మునిపంట ఆమె ఆ పెదిమనదిమి పట్టి, పొంకె కెంపుల జతను అందులో పెట్టింది. రాజు సదరు కార్యక్రమాన్ని కలర్ బై టెక్నికలర్ లో చూసి ముగ్ధుడై పోయాడు.

అమ్మాయిల చిరునవ్వులకు అర్థాలు తీసుకు సంతోషించడం అతనికి బాగా అలవాటులేదు. చేతకాదు.

కాని, 'బాగుంది' అనుకున్నాడు టూకీగా.

'నా పేరు రాజు' అన్నాడు ముక్తసరిగా.

'నా పేరు నరసు. మీ దేవూరు?" అంది నరసు సిగ్గుపడుతూ. రాజు [illegible]ప్పాడు.

"ఇక [illegible] ున్నారా!"

'వ [illegible]

'హీరో'

'హీరో!'

'మరే. హీరో రోలు'

'ఎందులో?'

రాజు తికమక పడ్డాడు. ఎందులో అంటే ఎవరు మటుకు చెప్పగలరు? తనువచ్చి ఇరవైనాలుగ్గంటలన్నా కాందే.

'ఇంకా తెలీదు. ఇవాళే వచ్చాను' అన్నాడు.

నరసుకి తెలిసిపోయింది. నవ్వింది. 'చిట్టితండ్రీ అదా కథా?' అనుకుని.

శుభమా అని ఊళ్ళోదిగిన రోజునే తనమూలాన తన్నులుతిన్న ఈ కుర్రాడిని చూస్తే నరసుకి ఎక్కడ లేని అభిమానం పుట్టుకొచ్చింది.

"ఎక్కడ బస? ... డబ్బు తెచ్చుకున్నారా? ..." అంది.

'ప్లెంటీ' అన్నాడు రాజు గంభీరంగా కిటికటాల లోంచి చూస్తూ.

'అయ్యబాబోయ్! ఇరవై వేలే!!! జాగర్త బాబా' అంది నరసు ఎగిరి గంతేసి.

'నో ... నో ... నో!' అనా[illegible] రాజు కొంచెం తీవిగానే.

"ఓ ... వండలా?" అంది న[illegible] స్తిమితపడి.

[illegible]

రాజుకి కోపం వచ్చింది. "కొంచెంకూడా గంభీరంగా ఉండలేదీపిల్ల. అన్నీ తెలుగులో చెప్పెయ్యాలంటుందెలా" అనుకున్నాడు. అబద్ధం చెప్పడం ఇష్టంలేదు.

'వందలు కాదు ... పదులుకూడా కాదు ... ఒకట్లు. అంతే' అన్నాడు కొంచెం చిరాగ్గా.

'ఓ ... ' అంది నరసు నవ్వాపుకుంటూ.

'అవీ లేవు, ఫీజు కట్టేశాను' అన్నాడు రాజు ఇంకా కోపం తెచ్చుకుని.

'ఫీ ... జు ! ... ఏం ఫీజు ?... ఎవరికట్టేశావ్ ...' అంది తృళ్లిపడి.

'ఉందిలే ... హీరో ఛాన్సుకి ... ఆయన రమ్మన్నాడు ... నేను వెళ్ళాలి' అన్నాడు రాజు.

'ఎక్కడికెళ్లేది ... కాసేపు నిదరోయి ... ఇంత తినెళ్లచ్చు కళ్లు తిరిగి పడితే ఏటి దిక్కు ...!' అంది కాస్త భయపెడుతూ; అతను వెళ్తాడని భయపడుతూ.

"మరి వెళ్ళకపోతే ఎలా ... హీరో రోలు ఊరికినే వస్తుందా ?' అన్నాడు రాజు.

"నీ కెట్టా వస్తదయ్యా ... ఎవడిస్తాడంట. నీ కెవరు తెలుసు !"

"ఇంకా ఎవరూ తెలీదనుకో ... ఎంతసేపేం తెలీడం. నేనందరికి ఉ[illegible]ు రాజానుగా వస్తున్నానని!" అన్నాడు రాజు ధీమ[illegible]

'న్నీ [illegible].' అని నాలిక్కరచుకుంది నరసు.

[illegible] ఆశపడటే. ఉంది

కథ. తనతోతీసికెళ్ళి వేషాలిప్పిస్తేమంచిదేమొ... రెండ్రోలు
కో సారేనా తిండి దొరుకుతుంది అనుకొంది. ఇలాంటి
వాడికి సాయం చేస్తేనే నయం. చూట్టానికి బాగున్నాడు.
మంచివాడిలా, బుద్ధిమంతుడిలా ఉన్నాడు. లేపోతే ఎవ
డన్నా వరసగా ఇన్నిసార్లు నిజం చెప్తాడా? ...

'ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నావ్' అన్నాడు రాజు లేచి
కూర్చుని.

'నీ గురించే ... నాకు నాలుగైదు కంపెనీలవోళ్ళు
తెలుసు. నావెంటరా .. ఏసాలిప్పిస్తా... రెండో మూడో
ఇత్తారు. కమీసను తెగ్గోసుకున్నా కూడు గడుస్తదిలే.
ఆనక అదిట్టం ఉంటే నివ్వే పెద్దోడివౌతావు ఎవుడుసూశాడు'
అంది నరసు.

'ఛీఛీ ... చివరికి ఎక్స్ట్రావేషా లెయ్యమంటావా?
ఎవరనుకున్నావు నేను... ఆరు డ్రామాల్లో హీరోవేశాను...
ప్రాణం పోయినాసరే హీరో రోలుకి తక్కువ ఏదీ పుచ్చు
కోను' అన్నాడు రాజు కొంచెం కోపంగా.

నరసు నవ్వాపుకుంది. 'పోన్లే అలాగే ఈరో రోలే
వద్దుగాని ... ముంగల చిన్న చిన్న సీనుల్లో యాసం
ఎయ్యాలి ... నేనో, మా సుబ్బులో, ఊర్మిలో ఎవరో నీ
పక్కని ఈరోయినుంటారు' అంది.

రాజు గంభీరంగా తల తాటిం[illegible] నరసుమీద
జాలేసింది. ఏమనడానికీ తోచలేదు.

'వెర్రిబాగుల పిల్లా' అన్నాడు [illegible] "అమా
యకురాలా. కఠినంగా మాట్లాడానని [illegible] నే

నీతోటి గాని, నీ సుబ్బులుతోటి గాని, ఆఖరికి అదెవరూ ఆ యూర్మిళ తోటిగాని నటించను... నీ యాశ నిరాశ చేయు చున్నందుకు క్షమించు లక్షీన్నరసూ'' అన్నాడు.

"కొత్తలో నాయంటోళ్ళతో కాపోతే, అంజలీదేవికి ఈరో ఏత్తావేమిటి?''

"యస్...ఇఫ్ నాట్ సావిత్రి ... ఆర్, జానకి'' అన్నాడు రాజు.

"ఆర్. జానకి అని ఎవరూ లేదు. సావుకారు జానకి వుంది'' అంది నరసు.

'నీ కింగ్లీషు అస్సలు రాదన్నమాట' అన్నాడు రాజు.

'మద్దిన ఇంగిలీసు గోడవెందుకు' ... అంది నరసు చిరాగ్గా.

'అయామ్ సారీ'

'మళ్లీ అదేకూతా...ఇక్కడెవ్వరికీ బయ్యం లేదు. యాసం ఎయికపోతే మానెయ్యి నాకేం మద్దిని!'

'అదికాదు నరసూ ... నేను హీరో వెయ్యాలని వచ్చాను. ఫిఫ్టీన్ రుపీస్ ప్రొడ్యూసరు ప్రబదరిల్లాకి ఫీజుకూడా ఇచ్చానా, ఆకారెక్టు వదిలేస్తే ఎలా చెప్పు ... అందులో మరి ఏ సావిత్రో ఎవరో వుంటారా ... అంతే కాని... నువ్వు నచ్చలేద [illegible] దు...ఆమాట కొస్తే నువ్వు ఏంజల్‌లా ఉన్నావు. నీ [illegible] చిపిల్లని ఎక్కడా చూళ్లేదు'' అన్నాడు.

నర [illegible] ట్టే కరిగి పోయింది. "పోన్లేరాజా... అదే పోవ [illegible] సాలే ఏద్దుగానిలే ... అవి దొరక్క

పోతే, ఆనక చిన్నేసాలెయ్యి. నే నిప్పిస్తాను. ఎయ్యో ఒకటి దొరికే దాకా మాతోపాటే గంజో అంబలో తాగతా ఉండు. డబ్బులు కూడా లేనట్టున్నాయి." అంది.

అతికష్టం మీద సరేనన్నాడు రాజు.

అమ్మయ్య అంది నరసు. రాత్రి భోజనాలై, పడుకున్నాక, కమ్మటికల అల్లుకు చూడబోతూ ఉండగా పక్క గదిలోంచి లీలగా రెండు డైలాగులు వినిపించాయి రాజుకి.

"నీకేం ఒళ్ళా పై తెలుస్తున్నట్టు లేదే - ఈ మెదవెవడు - ఈణ్ణెందుకు తెచ్చినట్టు. పొద్దున్నే లేసిపొమ్మను" అంటోంది నరసు తల్లి.

'అమ్మోవ్ ... ఇట్టం వుంటే ఉండు లేపోతే ఎల్లుగాని, నామాట కాదనమోక. నాఅన్న మొగోడు లేపోతే, ఈడ పరువుగా బతకలేం. నాకుపరువుకావాల ..ఈయబ్బాయి మంచోడు. సెప్పినట్టింటాడు ... మంచేనా సెడేనా అతన్ని నమ్ముకుని ఆ నీడని బతకదల్చుకున్నా. మెదవేశాలేయక ... ఇపుడే సెపుతున్నా ఆయనఈయింటికల్లుడు. అదంతే. ఎల్లుండే, మంచిమాటచేసుకుని, నాలుగు డబ్బులు చూసుకుని తిరప తెల్తున్నా ...ఏ మారాజు నడిగినా ఇత్తాడు పదిరూపాయలు. ఇట్టముంటేకూడా వచ్చి దీవించు - అంతే ఒకటే మాట, అడ్డమైన వెధవల్నీ నమ్మి గడ్డితింటం నాకిట్టంలేదు. ఈ బుల్లోడు ఇంక మనోడు ఆడుమనిస్ని మనం ఆణ్ణి [illegible]కుని పడుండాల్సిందే. అంతే ఒకటే మాట ఇక[illegible]ం వచ్చిన కూతలు కుయమోక. ఆడే నేను నే[illegible]కో అంతే ఒకటే మాట..."

రాజుకి సంగతేమిటో తెలీటం లేదు. తన గురించే వాదించుకుంటున్నా రనిపించింది. ఏమిటో ఎందుకో అనుకున్నాడు. అసలీ నరుసెవరు; తనెవరు అనుకున్నాడు. నరసు మంచిపిల్ల అనుకున్నాడు. బావుంది అనుకున్నాడు. 'చాలా' అంది మనసు. మరే అన్నాడు ... రాజు. పెళ్లాడరాదు? అంది మనసు. ఛీపో నువ్వు మరీ బడాయి అన్నాడు రాజు. ఏడిశావు నీకిష్టమేలే అంది మనసు. ఏం లేదులే నేను హీరో వెయ్యాలి ... అయితేనేం పెద్ద పెద్ద సినిమా వాళ్ళందరూ సుబ్బరంగా పెళ్ళాడి కాపరాలు చెయ్యటం లేదూ? అంది మనసు. ఔననుకో అన్నాడు రాజు. అనుకో ఏమిటి నీతలకాయ. పెళ్ళాడితే అదృష్టం కలిసొస్తుంది కూడా. నలుగురూ గౌరవిస్తారు అంది మనసు. పాయింటే అన్నాడు రాజు

అంతలో పక్కగదిలోంచి ఏడుపులాంటి ఎక్కిళ్ళు వినబడ్డాయి. మొగుణ్ణికొట్టి మొగసాలెక్కినట్టు నన్ను తిట్టి పైగా ఏడుపెందుకు? అంటోంది ముసలికంఠం.

'కాదు ... ఏడుపుకాదు' అంటోంది నరసు.

'చూడు ఏడుస్తోంది' అంది రాజు మనసు.

'ఎందుకో తెలుసులే ... ఊరుకోబెడతా చూడు' అంటూ లేచాడు రాజు. లేచి గదిగుమ్మంలో కెళ్ళాడు.

వసారా స్తంభానికి చేరబడి ఉన్న నరసు దేదీప్యమానంగా ...ంది. ఆ వెలుగులో మసిబారిన హరికెన్ లాం... ...పోయిన ముసలమ్మా మసగ్గా కనబడ్డారు.

రాజుని ఆదరించి, అన్నంపెట్టిన నరసు మధుర మైన పరిమళాలు గుబాళిస్తోంది. ఆమె సిగలో మల్లెచెండు పరిమళాలు అందులో కలిసి, ఆ ప్రజ్ఞ సొంతానికి జమకట్టు కోబోతున్నాయి.

గుమ్మంలో నిలిచిన రాజు, గొంతు సరిచేసుకున్నాడు మెల్లిగా. నరసు గబుక్కున తలయెత్తి చూసింది రాజువంక. ఆమె నుదుట ఎర్రటి బొట్టు కెంపులా వెలిగింది. మా కన్నానా అన్నాయి ఆక్షణాన ఆమె చెంపల్లో వెలిగిన కెంపులు.

రాజు సాహసించి, తెగించి త్యాగం చేశాడు:

'ఏడవకు నరసూ ఏడవకు...ఇందాక ఊరికినే అలా అన్నాను...నీతో నిజంగానే హీరోవేషం వేస్తాలే...ఏడ వకు' అన్నాడు లాలనగా.

'అబ్బే ఏడవటం లేదు' అంది నరసు రుద్ధ కంఠంతో. 'ఒద్దు ఏడవకు' అన్నాడు రాజు కూడా రుద్ధ కంఠంతోనే.

తొమ్మిదింటికి తెల్లవారింది. రాజులేచి చేతిలో 'శ్రీరాజ్' చుట్టుకుని కళ్ళ కద్దుకున్నాడు. వంటిట్లో నరసు కనబడింది. చాలా అందంగా ఉంది. నీలిరంగు చీర కట్టు కుంది. దానికో చాయ తక్కువచేసి అదేరంగు రవిక తొడు క్కుంది. చీరెమీద జరీపోగులు సినీమా... లలో భావంలా, అస్తినాస్తి సందేహం కలిగిస్తూ మెరుస... ...యి.

అప్రయత్నంగా తన అ... చూచు కున్నాడు రాజు. ప్రేమ ఘట్టంలో... ...ట్ లాగ,

దాని తరువాత డైలాగులాగ మాసి మట్టిగొట్టిన తన లాగూ చొక్కా చూస్తే తనకే చిరాకేసింది.

నరసు చూడకుండా అమాంతం మాయమై పోదామని ముచ్చట పడ్డాడు గాని జరిగింది కాదు. ఈలోగా నరసు చూడనే చూసింది. ప్రేమలో నవ్వింది. 'ముగం కడుక్కు స్నానం చేసిరా, కాఫీ తాగుదుగాని' అంది.

రాజు సిగ్గుపడి ముడుచుకు పోయాడు. స్నానం గీనం కానిచ్చి, తలా గిలా దువ్వుకున్నా, మాసిన గడ్డం, బట్టలు మూలాన రోజూలా రాజు ప్రకాశించ లేక పోయాడు.

కాఫీ తాగతానే సిగరెట్టు పెట్టె పట్టుకొచ్చి ఇచ్చింది నరసు.

ఈ అభిమానం, ఆదరణ, మర్యాద చూడగా రాజుకి మతిపోయింది. అణువణువూ కృతజ్ఞతతో నిండిపోయింది. ఏంచేస్తే తన కృతజ్ఞత తెలుస్తుందో బోధపడ లేదు. నుదురు మీద ముంగురులు తిరుగుతున్నా బాగుండును; వాటిని సవరించి కొంత రుణం తీర్చుకోవచ్చు. తిలకం కాస్త వంకరగా ఉన్నా బాగుండును. దిద్దికొంత ఋణం తీర్చుకో వచ్చును. లిప్‌స్టిక్ చెరిగినా, పౌడరు ఓచోట పేరుకున్నట్టున్నా బాగుండును. సర్దవచ్చును. పాదాలు బోసిగా ఉన్నట్టనిపించినా బాగుండు; పారాణి తీర్చి అలంకరించవచ్చు. పట్టాలున్న మూలాన వాటి అవకాశం లేకపోయింది.

అ దారుణంగా ఇంత కృతజ్ఞతా అజ్ఞాతంగా ఉ ృథా కావలసిందేనా! దేవుడు లేడా? ఉంటే ఆ నించడా!

ఉన్నాడు. అందుకనే నరసు సిగముడిలో తురుము కున్న మూడు పూలలో నడిమధ్య నున్నది, పట్టు తప్పి, వాలి, రాలిపోయే ప్రమాదకర పరిస్థితిలో పడి, 'వాలిపోలితి నోయి పోలి రాలెదనోయి' అని పోలో పాడింది.

భయపడకుము అంటూ రాజు ఆ పుష్పానికి అభయ మిచ్చి, ఆదుకుని, దాన్ని సిగలో సరిగా అమర్చాడు — 'అరె. ఈ పువ్వు రాలిపోయేలా ఉంది' అని జనాంతికంగా ప్రకటించి.

నరసు నవ్వింది.

తరించినట్లనిపించింది రాజు ప్రాణానికి. ఇంక టపా కట్టేసి పొరుగులోకం వెళ్ళిపోయినా ఫరవా లేదనిపించింది. అయితే అపుడే లాంగు జర్నీ ఎందుకులే అని నవ్వుకున్నాడు.

"అలా వెళ్ళొస్తా!" అన్నాడు లేచి నిలబడి.

'యాడకెళ్లేది. ఈ పూట నాకు సూటింగు నేదు. మద్దినాల నాతో సూడియోకి ఒద్దుగాని" అంది నరుసు.

"అదికాదు నిన్న పేపరాఫీసులో పెట్టే, సంచీ పెట్టొచ్చాను. అందులో గుడ్డలున్నాయి. తెచ్చుకుంటాను. ఇవి మరీ మాసి పోయాయి" అన్నాడు రాజు.

'సర్లే తొందరగా వచ్చేయ్' అంది నరసు.

"వెళ్ళొస్తాను సీతా." అన్నాడు [illegible] నయంగా.

"ఒహోహో. బలేవోడి లాగ[illegible]గాగు!" అంది నరసు పకపక నవ్వుతూ.

లేచి, ఓ చిన్న కాగితం, పెన్సిలు ముక్క తీసి రాజు కిచ్చింది.

'రాయి! నా పేరు రాయి అందులో నర్సు. యం. లక్షిన్నర్సు... యడ్రస్—'' అంటూ చెప్పింది.

'అయామ్ సారీ ... సీత అనుకున్నా' అన్నాడు రాజు.

'నయ్యాంగదా ముంగ లేసెప్పావు యీ మాట ఆనక తిరిగొచ్చి సీత ఇక్లేడ అంటే, ఈడ ఎవరూ సెప్పేవోళ్ళు గాదు మల్లా ఇంకెక్కడకో బోయి మెత్తగా తన్నులిందువు' అంది నరసు పకపక నవ్వి ఆ చీటీ రాజు జేబులో పెడుతూ.

డిస్కవరీ ఆఫ్ కొలంబస్

కనుక్కుని, వెతుక్కుని పేపరాఫీసు కెళ్ళాడు రాజు. నలుగురైదుగురు కూర్చుని కులాసాగా కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు.

తనని నిన్న ఆదరించి నాయనెవరో గుర్తు తెలీక తటపటాయిస్తూ ఆ గదిగుమ్మంలో నిలబడిపోయాడు రాజు.

"నా కివాళా రేపూకూడా షూటింగు లేదు. 'సుబ్బరంగా రెష్టు తీసుకో అమ్మా' అన్నాడు ప్రొడ్యూసరు" అంటున్నాడొకాయన కాళ్ళు ముడుచుకు కూర్చుంటూ.

రాజు తుళ్ళిపడి అటుచూశాడు. అమ్మా అన్నాడంటాడేమిటి, అమ్మా బొమ్మాను అనుకుని. చూస్తే ఆయన మొగాడే, మరి ఆ ప్రొడ్యూసరెవడో వీణ్ణి రెష్టు తీసుకో అమ్మా అని ఎందుకన్నాడు! చూస్తే పచ్చి మొగాడుగదా. బుగ్గమీసాలు 'గేరాజుట్టూ' వాడూను. అయితే ఒకవేళ బాలనటుడేమోలే అని సర్ది చెప్పుకున్నాడు.

'నాగ్గూడా లేదుగా షూటిం[illegible] — ఎల్లుండే నా [illegible] డాన్సుంది. లైటింగూ అదీ అయేస[illegible] ఎల్లుండవుతుంది. దానికే భవుశా వెళ్ళను. [illegible]లుకులంగా కుట్టించమంటే కుదర్దు పొమ్మన్నా[illegible] డైరెక్టరు.

నేనెందు కెళ్ళాలేం!' అన్నాడు ఇంకో ఆయన. ఆ శాస్త్రికి బుగ్గమీసాలున్నాయి జహంగీరులా.

రాజుకి గుండె గుభేలుమంది. ఏమిటీ మిష్టరీ? ఆడాళ్ళంతా మొగవేషాల్లో ఉన్నారా ఇక్కడ షూటింగవుతోందా!...

"నన్నడిగితే మానెయ్యమంటాను. పట్టుపడితే వదలకూడదు. నేను మానెయ్యాలే!... కిందటెన్నెల పిక్చరు మొదలెట్టినపుడు, సెకండు హీరోయినిమ్మని అడిగాను లేకపోతే, ఒక డాన్సు వుండే రోలన్నా కావాలన్నాను ... అది కుదరదూ, కోయవాడి రెండో కూతురే వెయ్యమన్నాడు నన్ను ... అక్కర్లేదు పొమ్మన్నాను" అన్నాడు తృతీయుడు.

"ఓ యబ్బో నీ కబుర్లకేం లేవోయ్. అది కుదరదన్నవాడివి మొన్న ...లో చిన్నత్త వేషం కావాలని అడగలేదు? నాకు పోటీగా" అన్నాడు నాలుగో శాస్త్రి.

రాజు బుర్ర పనిచెయ్యడం మానేసింది. ఉన్నా ఊడినా ఒకటేనన్న భావంతో గుడ్లు ఊడి పడబోయాయి.

సన్నగా సళాకలా వున్న ఇంకో ఆయన హాండిల్ బార్ మీసం సర్దుకుని, 'మేష్టార్లూ మీసంగతికేం గాని మొన్న సుబ్బన్న గారూ నేనూ ఓ అమ్మాణ్ణి ఆశీర్వదించాం ... నా రంగా ఏమిపిల్ల అనుకున్నారు. మన డిస్ట్రి
వరీలెండి మన రిసిన పత్రికల్లో ఒకటి రెండు వారాల్లో
బొమ్మ అదీ న్నాం ... అబ్బ రెండుకళ్లూ చాలవను
కోండి. ఆ ర్వచనం రేటులో ఫిఫ్టీ పెర్సంటు
డిస్కౌంటు తన్మయానందంతో.

'ఎవరదీ' అన్నాడు సెకండు హీరోయిను వేషంకోసం ముచ్చట పడ్డాయన

'కళ్ళు కలువల్లు. ముక్కు నువ్వుపువ్వు. నుదురు 'రిఫ్లెక్టరే' ఆ మెరుపూ ఆ తళుకూ నే చెప్పలేను.'

'ఒద్దులెండి. అయినా ఆ పోకులు మేకప్పులలో వచ్చేస్తాయి. ఒడ్డు పొడుగు ఉండాలి ఏపుగా ఉండాలి.' అన్నాడు పట్టు పరికిణీ కట్టించమని డైరెక్టరుతో పోట్లాడినాయన.

'వేరే చెప్పాలా మేష్టారూ ... అచ్చు ప్రబంధ నాయికే.' అన్నాడు ఆమెను డిస్కవర్ చేసిన కొలంబస్ మధురస్మృతిపథంలో షికారు బయల్దేరుతూ. అందరూ ఒక్కనిముషం మౌనం పాటించారు; తాప సూచకంగా, కొందరు సంతాప సూచకంగా.

'అయితే ఒక్క విషయం' అన్నాడు కొలంబస్ కొంటెగా చూస్తూ.

ఏమిటది అన్నాయి ఎనిమిది కళ్ళు; ఒక్కలోపం ఉన్నా చాలునన్న ఆశతో.

'ఆ పిల్లకి నడుం లేదు' అన్నాడు కొలంబస్.

'లేదు!' అన్నాయి ఎనిమిది గొంతుకలు.

'లేదు'

'అస్సలు?'

'బొత్తిగా'

'నిజం?'

'నిజం.'

'ఓరి బాబోయ్ !' అన్నాయి గొంతుకలు.

'ఆ... మరేవిటనుకున్నారు. నరుం లేదు. అస్సలు లేదంటే నమ్మండి మేష్టార్లూ' అన్నాడు కొలంబస్.

'అంటే రెండు సెపరేట్ ఒళ్ళులు అన్నమాట' అంది ఒక గొంతుక అపనమ్మకం ధ్వనిస్తూనే.

'ఒళ్ళుంలు అన్న శబ్దంలేదు. అలాంటి బహువచనం ఎక్కడా కనబడదు మీకు' అన్నాడు కొలంబస్

'మీ గ్రామం తెగ లేపిరి, ఛస్తుంటే సంధి నుంతంలా. అడిగిందానికి జవాబు చెప్పవయ్యా' అన్నాడు తర్డ్ హీరోయిన్.

కొలంబస్ నిస్సహాయుడై పోయినట్లు చూచి, ఒక్కసారి విరగబడి నవ్వేసి 'హాం మీ యిళ్ళులు బంగారం గానూ!... లేదంటే లేదనా అర్థం...ఛీచ్ఛీ వారా ... వురికే చమత్కారానికన్నాను ... లేదంటే, ఉందా లేదా అని పించేటంత సన్నగా ఉందన్న మాట. మొగతా బాడీ మీద కంపేర్ అండ్ కాంట్రాస్ట్‌గా' అని మళ్ళా పగలబడి నవ్వేశాడు ఆయన.

సభికులకు అదేం నచ్చలేదు ఈ వివరణ. అనుమానంగా కోపంగా చూశారు.

''ఏవ మోన్యాన్! నాటకాలాడబోక మూకాడ. కింద టెన్నెల నన్ను 'న [illegible] బొమ్మె్మయించడానికి తాంబూలం పుచ్చుకున్నప్ [illegible] ప్పావు. ఆ రెన్నెల్లదాకా ఇంకెవళ్ళీ దీవించి కాం [illegible] వ్వావు అని ఒట్టెయ్యలేదే! ఇప్పుడు మళ్ళీ ఇదే [illegible]

అని ఒకాయన అనబోయాడు.

అలాంటిదేదో జరుగుతుందని కొలంబస్‌కు తెలుసు. తక్షణమే రాజు అతని కంటికి కనబడ్డాడు. కనపడగానే జ్ఞాపకం వచ్చాడు కూడా.

" హల్లో బ్రదర్, ఎప్పుడొచ్చావ్ ? రా. కూర్చో అలా నిలబడిపోయావేం ? ... ఖమాన్ ... " అన్నాడు రాజుతో అర్జెంటు రాజకార్యాలున్నట్టు.

రాజు తుళ్ళిపడి, మేలుకుని, ఈ హఠాత్సన్మానానికి ఆశ్చర్యపడి లేచి, 'యస్సార్ అయామె స్టుడియో సార్ ... యువారె బాక్స్ యందు మై బాగ్ సార్ ... యష్టర్డే అయామే బీటింగ్ ... " అంటూ సాధ్యమైనంత తేట తెల్లంగా సులువైన ఆంగ్ల గ్రామ్య భాషలో తన భావాలను బట్వాడా చేయడానికి ఉపక్రమించాడు.

" ఫష్ట్ కం అండ్ చెయిర్ డౌన్ ఇన్ ది సిట్ " అన్నాడు కొలంబస్ నవ్వుతూ.

తక్షణం సభికులు లేచి, నిరసనగా ముక్కుపుటా లెగరేసి, వెళ్ళిపోయారు.

రాజొక కుర్చీలో కూలబడి తన కథ చెప్పాడు తెలుగులో.

రాజు ఆత్మకథ మొదలు పెట్టబో ... వరకు కొలంబస్ తుళ్ళిపడి హోల్డాన్ అన్నాడు. ' ... బ నీ పుణ్యం ఉంటుంది. నీ కథతో నన్ను తో ... దిలి పెట్టకు. కన్నీళ్ళొస్తాకు లేదు. ఈ సారికి న ... అన్నాడు.

"వాట్‌సార్ నిన్న నాకు కాఫీకూడా ఇచ్చి అంత ఆదరించి మాట్లాడారే—అయ్యో అని విచారించారే — ఫరవాలేదని ధైర్యం చెప్పారే — పెట్టె, సంచి ఇక్కడ పెట్టుకోవచ్చునన్నారే — ఇవాళ ఇంతకోపం ఎందుకు నా మీద ఎడిటరు గారూ! బై ది బై డైలాగెలా వుంది?"
అన్నాడు రాజు బాధగా.

"హారినీ యిల్లు బంగారం గానూ. ఇందాకట్నుంచీ నా మాటలు విని నేనే ఎడిటర్ననుకున్నావా? ధంపేశావు. వారువేరు. ఇప్పుడే వస్తారు. నేను ఉత్త క్రైగోడుని. ఊరికినే వచ్చానన్నమాట. ఇంకానయం ముందరే చెప్పావు. నేను ఒక ప్రొడ్యూసరు బ్రదర్నిల్లాని. ఇంకో ఎగ్జిబిటర్ మేనల్లుడిని... వెరీ పవర్‌ఫుల్ మాన్‌ని. ఏమనుకున్నావో.—పోతే డైలాగు బ్రిలియంట్‌గా లేదు" అన్నాడు కొలంబస్.

"అయ్యబాబోయ్! నిజంగానే! అయామె యంగ్ మెన్ సార్. అయివాంటు జాయింటు ఫిలిం ఫీల్డు ... అయామె హీరో ఫర్ సిక్స్ డ్రామాస్ ... "

"తెలుగులో కంటిన్యూ చెయ్యి. అదరవైస్ సమ్ రీడర్సు విల్‌నాట్ అండర్‌స్టాండ్యూ" అన్నాడు కొలంబస్.

"రైటో సార్. నేను చలనచిత్రములలో చేర నభిలషించుచున్న ఆంధ్ర యువకుడిని. ప్రతిభావంతుడిని. బోల్డు ఉత్సాహం ఉంది."

"వెరీ [illegible] త్సాహంకాక ఇంకేమిటి ఉన్నాయి?"

"ఆ [illegible] దర్శ్యాలూ, ఓ రేకుపెట్టె, ఎం. శ్రీరాములు అం [illegible] రి సంచీ, (మావద్ద యక్సర్ సైజు

బుక్కులు; ఎక్కములు బుక్కులు, పెన్సిళ్లు, రబ్బర్లు, సకలాంధ్ర వాచక పుస్తకములు మేలైన డిటెక్టివు నవలలు మొదలగునవి సరసమైన ధరలకు దొరకబడును. ఇట్లు –) ఉన్నాయండి. సంచీలో ఓ చొక్కా లాగు, కొంచెం లిక్రేచరు ఉందండి.''

''వెరీగుడ్. పెట్టెలో ఏముంది.''

"పెట్టెలోనాండి ... పెట్టెలో నవల్సులూ, స్క్రీను ప్లేలూ, సినిమా సాంగ్సులూ అవీ ఉన్నాయండి'' అన్నాడు రాజు బోల్డు సిగ్గుపడిపోతూ.

''ఎన్ని వీశెలు?'' అన్నాడు కొలంబస్ సిగరెట్ ముట్టిస్తూ నిర్లక్ష్యంగా.

రాజుకు కోపం వచ్చింది. 'కళని వీసెల్లో తూచే నిష్కళు లనుకోలేదు; మీరు' అన్నాడు గంభీరంగా ఇంటి పైకప్పు వంక చూస్తూ.

''బాగుంది బ్రదర్. ఒక్క పెట్టే అన్నావు కాబట్టి వీశె అన్నాను. నా సొమ్మేం పోయె. మణుగులనమంటే అలాగే అంటాను పుట్లు అనమన్నా నాకు అభ్యంతరం లేదు. అవేవో పందుములు, గరిసెలు, ఇంకా తులాలూ, ఫలాలూ, ఏబులాలూ, పేలాలూ, అమృతలాలూ ఇలా ఏలెక్కన తూయించడానికీ కూడా నేను పేచీ పెట్టను'' అన్నాడు.

'అసలు కళని ఎవరేనా తూస్తా

'లేకపోతే డబ్బులెలా గిడతా [illegible] కోవూ ?'

'బాగుంది సార్. అలా అమ్ముకునేటట్లయితే అంత కష్టపడి రాయటం ఎందుకు?'

"ఎందుకేవిటి? తెల్లకాయితాలు అమ్మాలంటే కష్టంగదా? గవర్నమెంటు వాళ్లు ముందర లైసెన్సు అదీ పుచ్చుకోమంటారు. వాటిమీద ఏదో ఓటి రాసి పడేస్తే ఆ బెడదలుండవు. అదృష్టం వుంటే ఏ వహీదా రెహమానో చదువుతుంది. ఆనక నీమీద 'ప్యాసా' తియ్యొచ్చు".

రాజుకి బోధపడలేదు. అందుకని తనకు తెలిసినపద్ధతిలోనే చెప్పదలచినది చెప్పడానికి ఉపక్రమించాడు. ఇప్పుడవన్నీ చెప్పకపోతే, ఆనక "చేయిజారినపిట్ట చిక్కిపోయెనే" అని డైలాగు అనుకుంటూ క్లోజప్‌లో విచారపడాల్సొస్తుందని ఆతనికి తెలుసు.

అందుకని పుంజుకుని, "నావద్ద సినిమాకి మొత్తం నాలుగొందలయాభై సబ్జెక్టులు రెడీగా ఉన్నాయిసార్. చూడరాదా!" అన్నాడు ఆశగా, సూటిగా.

"అయ్య బాబోయ్. అయితే నువ్వోరైటు. వీశెల్లో తూచలేం; అడుగుల్లో కొలవలేం. ఉజ్జాయింపుని వీశెడు కథ మూడు మైళ్ళ పొడుగుంటుంది గద ఆ లెక్కన నీదగ్గిర ఓ పదిపుట్లు కథ [illegible] ఎన్ని మైళ్లు! చెప్పు. ఖమాన్. వీశకి మూడు మైళ్లు [illegible] ? ... ముందర పుట్టి కెన్ని వీశెలో చెప్పు ... [illegible]? పుట్టి కెన్ని మైళ్లు! మైలు కెన్ని

వీశేలు, వీశె కెన్ని గంటలు? ఇవికూడా తెలీపోతే యువా రన్ ఫిట్ ..." అన్నాడు కొలంబస్.

'సారీ సార్. తెలీదండి'

'హుం ... ఇలాంటి వాళ్ళంతా రైటర్లవుతున్నారు ... బ్రదర్. ఓకే కొండగుర్తు. ఈ ప్రపంచంలో నీకు తెలీందేదీ లేదు. నీకు తెలీందేమైనా ఉందేమో ఒక వేళ ఆ సంగతి నీకు తెలీదేమో అని ఎవరైనా అంటే, అదీ తెలుసని వాదించు. ఝూమ్మని దబాయించు' అన్నాడు కొలంబస్.

'సబ్జెక్టు చూస్తారండి '...' అన్నాడు రాజు ఆయన ఉపన్యాసం కానిచ్చి.

'ఏమి సబ్జెక్ట్లోయ్! సబ్జెక్టూ పెసరట్టూను. పుట్ల కొద్దీ ఉంటే నేనెక్కడా చూడను. క్రైము లేదు ... నో క్రైము!'

"ఇందాకళనే చెబుతూ ఉంటే, మీరు అంతా విన లేదండి. ఆ నాలుగొందల యాభై నేనింకా రాయ లేని వండి. రాయాలి. ఊరికినే హెడ్డింగులు రాశానన్న మాట. వింటారా!" అంటూనే, గబగబ పక్కగదిలోకెళ్ళి ఓ మూల ఉన్న తన పెట్టితీసి చూసి, 'అయ్యో బాబోయ్!' అని పరు గెత్తుకొచ్చాడు రాజు.

"పెద్ద టోకరాండి. నా పెట్టె [illegible] కొట్టేసి వాడిది నాకు తోసేసాడండి రైల్లో. మర్చిపో[illegible] ప్పుడెలాగ? నా లిఖేచరు..."

"నీ లిటరేచరు పోతే మరేం ఫరవాలేదులే. ఆ కొత్త పెట్టెలో ఏముందో చూడు. అందులోనైనా కాస్త పనికొచ్చే కాయితం ముక్క లుండచ్చు ... నోట్లు లాటివి."

"ఏం లేవండి. సుమారు రెండు వీశల న్యూసు పేపర్లు, రెండు కాళీసీసాలు ఉన్నాయండి. బెంగుళూరు, బొంబాయి, కలకత్తా, ఢిల్లీలలో పాత పేపర్లు వీసె ఎలాగో నేదీ రాసిన అట్ట ఓటి ఉందండి ... అయితేనేం ఫరవాలేదు. నా లిటరేచరు నాకు కంఠతావే. చెప్పనాండి?"

"ఊఁ కానీ, ఏంచేస్తాం నీదయ." అన్నాడు కొలంబస్.

"శుక్లాంబరధరం విష్ణుం" చదువుకుని పుంజుకున్నాడు రాజు రాబోయే చిత్రాల జాబితా "అతుకుల బ్రతుకులు, బతుకుల అతుకులు, గతుకుల బతుకులు, బతుకుల్లో గతుకులు, శిథిలగృహం, శ్మశానవాటిక, సుందరి ఎ. మ్మే. బన్‌రొట్టి, నాన్‌రొట్టి, (ఈ రెండూ క్యామిడీల్లెండి) బావా మరదళ్లు, వానా వడగళ్లు, జోడెడ్లబళ్లు, ఆశ, (మూడక్షరాలవి, లక్కీ పేర్లు చెప్పనాండి?) నిరాశ, దురాశ, పేరాశ, కులాసా, దిలాసా, (ఈ రెండూ హ్యూమరికల్) పలాసా, మసాలా (ఇవి ఫైటికల్‌వి) లలాలా (మ్యూజికల్) సీత, లీల, బాల, గోల, రాధ, బాధ, బలి, శబరి, కబరి, అంబారి, లంబాడి, (ఇక్కణ్ణించి నాలుగు వండి) మా మావయ్య, మీ అత్తయ్య, శేషశాయి, హాయి హాయి, ఇసుగిల్లు, పొరుగిల్లు, గల్లుగ[illegible]ర్యోధను, దుర్మార్గుడు, సన్మార్గుడు, ధర్మరాజు[illegible], మెడ్రాస్, గుడివాడ జంక్షన్, (ఇది డిటెక్టివు [illegible] హెడ్డింగులనుకోండి ... మీదయ.

అన్నాడు కొలంబస్) తరువాత కాంచనమాల, రూటం బాంబ్, శిలీముఖం, సగంసగం, నువ్వూ నేనూ..."

"అట్టె అట్టె హోల్డాన్...శిలీముఖం అంటే ఏమిటి బ్రదర్" అని అడ్డు తగిలాడు కొలంబస్.

రాజు అరక్షణం ఆగాడు. 'తెలీదండి' ఏదో ఓటి. మనకెందుకు పోనిస్తురూ, ఏం...సోషల్స...సుధా, మధూ, నిర్మలా మోహన్—

"ఆగవయ్యాంటే...శిలీముఖం సంగతి చెప్పవేం? అర్థం చెప్పూ".

'హెడ్డింగులికి అర్థం ఏమిటి సార్ నాబొంద...కథకి కాళ్ళా చేతులా అన్నట్లు దీనికి అర్థమూ పర్థమా... క్యాచీగా ఉండాలి అంతే'

'మీాబొంద...వెతికితే అర్థం పర్థం అన్నీ ఉంటాయి. శిలీమొహం అంటె ... శిలి అనే వాడి మొహం అన్న మాట. బాగా దానాలూ అవీ చేశారు, వీడూ, దభీచీ అనే ఇంకోడూ. అసలు వాళ్ళిద్దరిదీ జాయింటు స్టోరీ. నువ్వు విడ దియ్యడం బాగానే ఉందనుకో. రెండు పిక్చర్లకి పని కొస్తుంది. ఏం? ఆ శిలి అనేవాడి మొహంతో ఓ స్టాట్యూటు కట్టారు. దాని కథ అన్న మాట తెలిసిందా?"

"తెలిసింది కానండి తప్పేమోనండి. మీారు చెప్పిన వాడి పేరు శిబి అనుకుంటా!'

'లాభంలేదు. మోస్ట్ అన్ ఫిట్. [illegible] జ్ఞానాకి చెల్లవు. ఎప్పుడూ అలా సి కంటే పెద్దవాళ్ళ మా [illegible] కాదేమో అనకు. కైరోఅనడమే. పెద్దవాళ్ళు సిలి [illegible] తే. శిబి

అంటే శిబే. అయినా శిబేమిటి నా బొందలా ఉంది. సితే అయుంటుంది. వాడిపేరు'

"నీ హెడ్డింగులు వింటే ఓటి జ్ఞాపకం వస్తుంది అబ్బాయ్. ఓ కథ చెబుతా విను" అన్నాడు కొలంబస్.

* * *

నువ్వింకా ఉత్త హెడ్డింగులే రాశావు మా ఫ్రెండు శేషగిరి కట్టలికట్టలు కథలు రాశాడు సినిమాలకని ... ముఖ్యంగా పౌరాణికాలమీద స్పెషలిస్టు అన్నమాట. సీతారాముల దగ్గిర్నించి సాయిబాబా దాకా ఎంతమంది దేవతలూ రాక్షసులూ ఆడా మగా ఉన్నారో అందరి కథలూ విడి విడిగా జమిలిగా సమిష్టిగా తయారుచేసి వాటికి ట్రీటు మెంటు రాసి అట్టేపెట్టుంచాడు. ఎవరన్నా ప్రొడ్యూసరు అర్థరాత్రప్పుడు ఓ సబ్జెటు కావాలంటే రెడీ అనేవాడు గిరి. అయితేనేం ఎవరూ వీడికి కానీయిచ్చిన పాపాన పోలేదు. కథ వీడిదగ్గిర పుచ్చుకోడం చూస్తాననడం చూసి, దాన్ని ఇంకో పేద్ద రైటరెవడికో యిచ్చి రాయించుకోడం ... గిరి గాడు బోరెత్తి నెత్తి మొత్తుకోడం ... నాన్సెన్స్. శూర్పణక ఖధ వాడిబాబు ఖిల్లా అని వాళ్ళు తిట్టడం ... ఇదీ వరస ...

ఒకనారి గిరిగాడు జటాయువు కథ సినిమాకి బెస్టుగా ఉంటుందనుకున్నా[illegible]ు. అనుకోడమేమిటి ఇద్దరు ముగ్గురు ప్రొకరు [illegible] మెల్లిగా ఈ సంగతి చెప్పి, రాత్రి తెల్లవార్లూ [illegible] తను కథ రాసి పారేశాడు. జటాయువు

కథ తెలుసుగా. వాడి అన్న సంపాతి అని ఓడునా్నడు. ఇద్దరూ ఒకత్తెనే ప్రేమించారన్నమాట. వాళ్ళ నాన్న బీదపక్షి. అంటే ముసలాడు. బలం లేదన్న మాట. మరి డేగలకి బలమేగదా ఆస్తి. సరే ఆ ముసలాడు ఓ చెట్టు కొమ్మమీద కంబళి కప్పుకుని దగ్గుతూ కూర్చుండగా బిగి నవుతుందన్న మాట.

"డేగలు కంబళీ కప్పుకుంటాయండి?" అన్నాడు రాజు జంకుతునే.

"ఎందుకప్పుకోవు. అయితే, చేనేత కంబళ్ళు కప్పు కుంటాయి అలాని డిస్ట్రిబ్యూటరుకూడా చెప్పాడు. ఆనక రైటర్ని అడిగితే, ఆయన రైట్ అని చెప్పాడు. ఒరిజినల్ రామాయణంలో ఓ శ్లోకంలో బిట్వీన్ దిలైన్సు — అంటే రెండు లైన్ల మధ్యన ఉందిట".

"ఏదీ? చేనేత కంబళీయాండి! అంత పల్చగా నేసే వారా!" అన్నాడు రాజు ఉత్సాహంతో, ఆశ్చర్యంతో.

"నీ బొంద. జటాయువులు కంబళ్లు కప్పుకుంటాయీ అన్న సంగతి ఉంది. సరే కథ విను. ఆ జటాయు తండ్రి అలా ఇంట్రవెల్ దాకా దగ్గుతూ బతికుంటాడు. ఈ లోగా జటాయూ, సంపాతీ ఆ పిల్ల డేగకోసం పవర్ ఫుల్ డైలాగుల్లో ఛెడామడా తిట్టుకుంటాయనుకో, అపుడే ఆకా శంలోకి ఎగిరి ఇద్దరూ రెక్కల్తో యుద్ధం చేస్తాయి. రెక్కల యుద్ధం ... కనీవిని ఎరుగని రెండ[illegible]ండభేరుండాలు నోటిలో కాగడాలు పట్టుకుని రెక్క[illegible]న్నద్భుత భయానక రౌద్రదృశ్యాలను చూడుడు[illegible] రాసుకో

వచ్చి పోస్టర్లమీద — ఏం. వాళ్లు కొట్టుకున్నాక సంపాతికి రెక్కలు తెగిపోతాయి. అక్కడ శాడ్ సాంగు ... ఇదిచూచి ఆ పిల్ల మనసు విరిగిపోతుంది.

'హ్వాట్ లైఫ్ ! నామూలన బ్రదర్స్ ఫైట్, చేశారు. వన్ ఫెలోకి రెక్కలు తెగిపోయాయి. పూర్ బర్డ్' అనుకుని ఓ పాటపాడి, బాగా పైకెగిరి రెక్కలు ఆడించడం మానేసి, కిందపడడం మొదలెట్టింది.

ఆ గండభేరుండి క్రింద పడిందా? పడితే గిడితే బతికి (చేనేత) బట్ట కట్టిందా? (ఇక్కడకూడా చేనేత ప్రాపగాండా పెడితే జనాభాని బాగా ఆకర్షించొచ్చు) జటాయువేనా ఆమెని పెళ్ళాడాడా? వాడిరెక్కలు ఏమయ్యాయి? జటాయు సీతని రక్షిస్తాడా? సీతకి రాముడు కనబడతాడా? వెండితెర మీద చూడుడు.

"తరవాతి కథ చెప్పడానికి వీల్లేదనుకో. అక్కడే కీలకం అంతా ఉంటుంది. అది కాస్తా చెప్పేస్తే, ఆ కథని ఎవడేనా కొట్టెయ్యొచ్చు. అందుకని బేరం ఖరారని నమ్మకం కుదిరితేనేగాని ఎవరూ వివరంగా కథ చెప్పరు" అన్నాడు కొలంబస్.

"మరి నాకు మతిపోతోంది. ఎలాగా" అన్నాడు రాజు.

"పోతేపోనీ మరేం ఫర్వాలేదు. మిగతా కథ విను. అంటే జటాయు కథ కాదు. అది రాసిన గిరిగాడి కథ. వాడు జా[illegible] ఉంచుకున్నాడు. వాడి బ్రోకరు ఫ్రెండు, పెద్దపెద్ద[illegible], ప్రొడ్యూసర్లదగ్గిర మూచాయగా

ఆ కథ చెప్పి, దీన్ని ఫలానావాడు రాస్తున్నట్టు, అద్భుతమైన బాక్సాఫీసు ట్రీటుమెంటు చేస్తున్నట్టూ. ఆమాట అతిరహస్యమైనట్టూ, తనకే ఎలాగో తెలిసినట్టూ. నట్టుతూ మెల్లి మెల్లిగా స్ట్రోక్ ఇస్తూ వచ్చేవాడు. ఒకానొక పెద్ద స్టారు అదివిని బాగుందనడం జరిగింది. తక్షణం ఆ బ్రోకరుడు ఓ ప్రొడ్యూసరు దగ్గిర కెళ్ళాడు

"ఫలానా బాక్సాఫీస్ స్టార్‌కి ఫలానా కథమీద దారుణమైన మోజు ఉంది. ఈ సంగతి యింకా ఎవరికీ తెలీదు మీరు కనక ఆకథ విని కొనుక్కుంటే, ఆ స్టారుని సులభంగా బుక్ చేసుకోవచ్చు" అని చెవిలో చెప్పాడు.

ఆ ప్రొడ్యూసరు ఎంత లావువాడైనా యధాశక్తి ఎగిరి, చిన్న గంతు వెయ్యడం సహజంకదా. సిఫార్సు తెచ్చుకోకుండా, పెళ్ళాం బిడ్డల్ని వెంటబెట్టుకువెళ్ళి ఆ స్టార్‌ను తన చిత్రంలో వేషం వెయ్యమని బ్రతిమాల నవసరం లేకుండా, కేవలం ఒక్క కథ కొనడంవల్ల చులాగ్గా బుక్ చేయడానికి వీలవుతోంది గదామరి.

సరే, అబ్బీ ఆ కథ ఎవరిదోయ్! అన్నాడు. ఫలానా శేషగిరిగారు రాస్తున్నారు అని చెప్పాడు బ్రోకరు. రైఠో అని ప్రొడ్యూసరు బయల్దేరి వెళ్ళాడు. గిరిని అడిగాడు. గిరి ఎంతో సంతోషించాడు. డబ్బు అదీ మాట్లాడుకున్నారు.

అంతలోనే చిన్న చిక్కొచ్చి పడింది. సదరు ఏర్పాట్లు చేసిపెట్టిన బ్రోకరు సగానికి సగం వాటా యివ్వమన్నాడు, గిరిని. నేనింతగా కాన్వాసు పోతే నీకు దిక్కేమిటి అని పోట్లాడాడు.

"అరే, నాకు ఆ ప్రొడ్యూసరు ఇచ్చిన డబ్బు చాలా కొంచెం కదా. దాన్ని రెండెట్టి భాగించడానికి వీల్లేదే ఎలా?" అన్నాడు గిరి.

"ఎందుకు వీలుండదు? నా ప్రోగ్రాండా అప్పనంగా వస్తుందనుకున్నావేం పాపం" అని డగాయించాడు బ్రోకరు.

"అయ్యో. నీ కివ్వడానికి నాకేం అభ్యంతరం లేదు. కాని ఆయన నాకిష్టమిచ్చింది చాలా కొంచెం కదా. దాన్ని సగం సగం వాటా వెయ్యడానికి అస్సలు వీల్లేదు. 'ఇప్పటికిది లాంఛనంగా తీసుకోండి' పిక్చరు రిలీజయ్యాక మిగతాది మీకిస్తానూ అలాని చెప్పాడు ప్రొడ్యూసరు గారు. వృద్ధిలోకి రాదలచుకుంటే ఈ ఛాన్సు వదులుకోవద్దని బెదిరించాడు. అందుకని ఒప్పుకున్నాను" అని మొత్తుకున్నాడు గిరి.

"అదంతా నాకనవసరం రిలీజయ్యాక వాడేమిస్తాడు. నువ్వేం పుచ్చుకుంటావు. ఇస్తే గిస్తే అదంతా నువ్వే ఉంచుకో. ఇప్పుడిచ్చింది మటుకు చెరిసగం వాటా వెయ్యాల్సిందే. వీల్లేదంటే [illegible] పెళ్లను. ఎంతిచ్చాడో తియ్యి ఇవతలకి" అన్నాడు బ్రోకరు. అప్పుడు నేను అక్కడే ఉన్నానులే. అప్పటిదాకా గిరిని తిడుతున్నాను. ఇప్పుడు వీడి పోట్లాట చూస్తే నవ్వాగటం లేదు. ఆఖరికి ఆ గిరికికూడా నవ్వొచ్చేసింది అంత దుఃఖంలోను.

"ఇంద తీసికో. ఇదే నా తొలి సినిమా ఆర్జన. బావుంటే, చాతనైతే దీన్ని భాగించు రెండు తోటి" అంటూ, [illegible] పెట్టిన తాంబూలంలోని 'అడ్వాన్సు' తీసి గదిమా[illegible]ు.

'అయ్య బాబోయ్' అన్నాడు బ్రోకరు కొయ్యబారి పోయి. ఎందుచేతనో తెలుసా?

"భవుశా చెక్కు రాసిచ్చుంటాడు ప్రొద్యూసరు" అన్నాడు రాజు దగ్గిరున్న తెలివితేటలన్నీ వాడేసి.

"సెబాంద. అయామ్ సారీ... మీ బాందలు ఆ ప్రొద్యూసరుగారు తాంబూలంలో పెట్టి ఇచ్చింది కాష్. హార్డ్ కాష్. 1902 వ సంవత్సరపు గుండు గల రాజుగారి రాగికాసి" అన్నాడు కొలంబస్.

రాజుకి అర్థంకాలేదు. ఆనక, 'వెళ్ళొస్తా బ్రదర్' అంది అతని మతి.

'1902 వ సంవత్సరపు గుండు ఏమిటండీ? పేటెంటు చేసిన ఫాషనా!" అన్నాడు ఇంకేం తోచక.

"ఆ కాలమానం గుండుకు విశేషణం కాదు కాణీకి. గుండు, కాణీమీద రాజుగారి బొమ్మకి సంబంధించినది. సదరు గుండుగల రాజుగారి బొమ్మగల కాణీ అన్నమాట. కల్తీలేని కాణి. దాన్ని రెండు వాటాలు వెయ్యడం ఎలా!'

'మరేండి, మూడు వెయ్యొచ్చెమొ'.

"దమ్మిడీలు దొరకట్లేదుగా. దొరికితే, ఓ దమ్మిడీ కమీషను ఇచ్చి, రెండు తీసుకుని చెరోటి పంచుకోవచ్చు. సర్లే అదెందుకు పీలైతే మాత్రం ఏం చేసుకుంటారు గనక".

ఆ బ్రోకరు నాలుగు తిట్టి, సీ... ...స్తానుండు అని బెదిరించి వెళ్ళిపోయాడు. నమ్మనమ... ...మూడో

నాటికల్లా "జటాయువు పెళ్ళి" అనే పిక్చరు తీస్తున్నట్లు ఇంకో ప్రొడ్యూసరు ప్రకటించాడు.

వీడికెల్లా తట్టిందిరా ఈ అయిడియా అని నేను వాకబు చేద్దునుగదా. జరిగిందేమిటో తెలుసా? మా గిరి దగ్గర కథ తీసుకున్న ప్రొడ్యూసరు దాన్ని ఇంకో రైటరుకి చూపించి, డైలాగులూ గట్రా రాయమని బేరమాడి పుష్కలంగా డబ్బిచ్చాట్ట. తీరా మోసి ఆ రైటరు తన ఆప్తమిత్రుడైన ఇంకో ప్రొడ్యూసరుకి దాన్ని అమ్మేశాట్ట. 'అదేం పనయ్యా' అంటే 'జటాయువు నీసొంతం ఖదా! దాన్ని నా యిష్టం వచ్చినవాడికి అమ్ముకుంటాను. అవటా' అన్నాట్ట ఆ పెద్దరైటరు. ఇటు గిరిగాడి గోలకి అంతులేదు. వీడూ, వీడితోపాటు మొదట వాణ్ణి మోసంచేసిన ప్రొడ్యూసరూ కలిసి జాయింటయిపోయి డ్యూయెట్ ఆరంభించారు. అ రెండోపార్టీ వాళ్లు అట్నించి గోలపెడ్తున్నారు. ఇంతట్లోకీ చల్లగా ఓరోజున "జటాయువు పెళ్ళి" అనేది ఎక్సెఫిలింసువారి నెక్స్టుపిక్చరు అంటూ ప్రకటన వచ్చేసింది. ఆ పనిచేసిన ప్రొడ్యూసరు అమాయకుడే. కానీ ఈ మా గిరీవాళ్లు చేసిన గోల తాలూకు పుకారు షికారెళ్ళి అతనికి సోకింది. అతను తక్షణం ఇంకో రైటర్ని కుదుర్చుకుని తను విన్న కథ యావత్తు చెప్పి, ఓ పెద్ద హోటల్లో ఉంచి తాళంపెట్టి, రెండుగంటల సేపులో ఆ కథకి టెంపరరీ ట్రీటుమెంటు రాయించేశాడు. దాన్ని పట్టుకుని, మొట్టమొదట– ఆ ఖద మీాద మోజుపడ[illegible] తెలుసుగా – అక్కడి కెళ్ళి చూపించాడు. ఆ [illegible]గోతం ఏంతెలుసు? కథ బాగుందని,

డబ్బు బాగా వస్తుందని కాంట్రాక్టుమీద సంతకం పెట్టె య్యడం జరిగింది. వెంటనే ఆ ప్రొడ్యూసరు ఆ కథని ఆ సబ్జెక్టుని రిజిష్టరు చేయించేసుకుని ప్రకటన వేసేశాడు. ఇంకేముంది గో హో విందం.''

''పిట్ట తగవు పిట్ట తగవు పిల్లి తీర్చేను. విన్నావా. ఆ కథ ఎక్కడ పుట్టింది ? ఏ కంపెనీ మెట్టింది ? చిత్రంగా లేదు ? నువ్వేమిటో సవాలక్ష హెడ్డింగులు వర్ణించావు ఇపుడు. ఇవన్నీ నీవేనని గేరంటీ ఏమిటి ? ఇవి దక్కించుకు గట్టెక్కే ప్రజ్ఞ ఉందా ?'' అన్నాడు కొలంబస్ కథ ముగిస్తూ,

''జాగ్రత్తగా ఉంటానండి. అసలిలాటి పరిస్థితి రానియ్య నండి'' అన్నాడు రాజు ధైర్యంగా.

''అయితే ఇది చెప్పు. నువ్వు గిరిగాడి పరిస్థితిలో ఉంటే ఏం చేస్తావు ? ఆ సబ్జెక్టుని ఎలా రక్షించుకుంటావు ?'' అన్నాడు కొలంబస్.

''దాని విషయంలో చేసేదేముంది ? నీళ్ళొదులు కోడమేనండి...సుబ్బరంగా ఓ సోషలు కథ రాసుకుంటా''

''యూజ్ లెస్. పనికిరావు. సోషల్ స్టోరీ ఎవడికొ కావాలి ! కాస్ట్యూమ్ పిక్చరు గురించి మాట్లాడుతూ ఉంటే ? ... సరేవిను, గిరి ఏంచేశాడో తెలుసూ ! ఈ గోల మూలానా వాడిపేరు నలుగురికీ తెలిసిందిగా మరి. అందు కని జటాయుసినిమా తీస్తానన్న వాడంటే బాగా కోపం ఉన్న ఇంకోడి దగ్గిరకెళ్ళి సంగతంతా [illegible]రంగా చెప్పి, వాళ్ళు తనదగ్గిర చెక్కేసింది అ[illegible]కనీ, అది

వేరనీ తన కథలో హీరో సంపాతేకాని జటాయువు కాదనీ చెప్పాడు. అసలు వాల్మీకి అయిడియా కూడా అదేనుట. అయ్యా వాల్మీకి గారూ మీ జటాయు స్టోరీ పిక్చరు తీస్తాం గాని హీరో ఎవర్ని వెయ్యమంటారూ అని గనక అడిగితే, పిచ్చివాళ్ళలారా సంపాతినే హీరోగా పెట్టుకోండీ, పిక్చరు హిట్టవుతుంది అని చెప్పేవాడే వాల్మీకి అని చెప్పాడు గిరి. అందుకని సంపాతి హీరోగా ట్రీటుమెంటు ఉందనీ అది మొదలెడితే బెస్టనీ నచ్చచెప్పాడు. అదృష్టం కూడా కలిసొచ్చిన మూలాన ఆ ప్రొడ్యూసరు రైటో అనేశాడు; అంతే ఈసారి గుట్టు చప్పుడు లేకుండా, 'జటాయు' పిక్చర్లో హీరోనే వీళ్ళ 'సంపాతి' పిక్చరుకికూడా ఎక్కువడబ్బుమీద బుక్ చేసి, వరసగా 20 కాల్‌షీట్‌లు కుదిర్చేసుకుని 20 రోజుల్లోనూ సగం పిక్చరులాగి అవతల పారేశారు. ఇంక అవతలి వాళ్ళకి అపుడు తెలిసింది సంగతి. వాళ్ళింకా షూటింగే మొదలెట్టలేదు. అపుడు పోటీగా తీసినా లాభంలేదని మానుకున్నారు. తక్షణం వీళ్ళు 'సంపాతి' పేరు మార్చి మళ్ళీ 'జటాయు' అనే పెట్టుకున్నారన్నమాట. ఆ వేషం వేసిన పక్షి జన్మనీలో ప్రైసింగ్ ఐ వచ్చిందిలే, భలే చురుగ్గా యాక్టుచేసి పారేసింది. దాని పోర్షను మిగతా దెప్పుడు పూర్తిచేస్తారో నాకు తెలీదు. అదీ కథ. రాజా నీకిలాంటి చురుకుతనం, నేర్పు ఉన్నాయూ!'' అన్నాడు కొలంబస్.

'లేవండి' అన్నాడు వరహాలరాజు నీరసంగా.

''అయితే [illegible]ం లేదు నువ్వు సినిమాలో చేరడానికి పనికిరావు'' [illegible]ంబస్.

రాజు దిగాలు పడిపోయాడు. కొలంబస్ జాలిపడి పోయాడు. కాస్సేపటికి తను లేచి, మెల్లిగా రాజునికూడా లేవదీసి, "ఏంచేస్తాం, అయామ్ సారీ" అన్నాడు.

"మరేండి. నేనుకూడా సారీయే... ఏం చేస్తాం. డబ్బేనా లేదు. నేనే ఓ ఫిలిం తీసి నాకు వేషం ఇచ్చు కుందును." అన్నాడు రాజు చాలాసేపు ఆలోచించి

"లాభంలేదు. ఇప్పుడలా అనుకుంటావుగాని, అప్పుడు మనస్సొప్పదు. పిక్చరు దెబ్బ తింటుందని భయపడతావు. ఒకటే గుర్తుంచుకో అబ్బాయి. రికమెండు చేసినపుడు ఎవడినైనా సరే ఆఖరికి మనని మనం రికమెండు చేసుకున్నా సరే, సొంత పిక్చరు విషయంలో మటుకు నాటికి రొంత కూడా లొంగకూడదు. రిస్కు. పెద్దప్రమాదం. అంచేత ఇంకోడి సినిమాలో ఇలాటి సిఫార్సులు ఇవ్వడం, పట్టికెళ్ళడం మంచిది. ఫరవాలేదు" అన్నాడు కొలంబస్.

"అదీ రైటేనండి."

"రైటుకాక?...సర్లే. స్టుడియోకి పోదాం వస్తావా?" అన్నాడు కొలంబస్ తామిద్దరికీ అక్కడ అర్జెంటు పనున్నట్టు.

"తీసికెళ్తారా?" అన్నాడు రాజు ఉత్సాహంగా.

"స్టుడియో నాదికాదుగా... అంచేత ఫరవాలేదు. రా..." అంటూ కొంటెగా నవ్వాడు కొలంబస్.

ఇద్దరూ బయల్దేరారు.

"అన్నట్టు మీపేరేమిటి సార్?" అన్నాడు రాజు హఠాత్తుగా.

"ఏదైతేనేంలే. ఈ కథ రాస్తున్నవాడు కొలంబస్ అంటున్నాడుగా. వాడి మాటే కానీ"

"సరేండి కొలంబస్సుగారూ—"

"ఇదుగో. నువ్వు మళ్ళీ చిలవలూ పలవలూ పెడతా వెందుకు—బస్సూ కారూ అంటూను. కొలంబస్ అను."

"సరే సార్. నా పేరూ అలాగే చేశాడండి. వరహాల రాజు. యమ్మెస్ యస్ వరహాల రాజు గదా. ఇంటిపేరూ అవన్నీ తీసేసి ఉత్తిరాజు అని రాస్తున్నాడు. పోగరు."

"నాకన్న నయమేకదోయ్. నీది చక్కహో తెలుగు నేము. రేప్పొద్దున బుక్కయ్యాకా—"

"రేప్పొద్దున్న బుక్కవుతానండి? ఎందులో ... హీరోయినెవరు? డబుల్ వర్షణలో కూడా మేమిద్దరమేనా? ముందర మూజిక్కెవరో చెప్పండి. నాకు యం. సత్యం శాంగు బ్యాగ్రౌండ్ పెడితే బాగుంటుంది. మరేమో —"

"గురూ! హోల్డాన్ ... నా డైలాగు పూర్తి కానియ్యి. రేప్పొద్దున్న నువ్వు బుక్కు అయితే గియితే, ఆ పిక్చరు వస్తే గిస్తే అప్పటి సంగతి. అప్పుడు పబ్లిసిటీకి నీ పేరు బాగుంటుందీ అని నా అయిడియా. 'డాష్ పిక్చర్సు వారి ఎక్స్ చిత్రంలో ఫలానాదేవి, ఉత్తిరాజూ నాయికా నాయకులుగా నటిస్తున్నారు' అలాని రాసుకోవచ్చు—"

"సార్ వన్ మినిట్ నేను చెప్పింది 'ఉత్తరాజు' కాదండి. రా[illegible]వాడు నా పేరుని కత్తిరించేసి, ఉత్తినే 'రాజు' అ[illegible] అని రాస్తున్నాడు అని చెప్పానండి.

ఉత్తి రాజు అయితే నాలుగక్షరాలు గదండీ. ఇంకో రెండు కలిపితే వరహాల రాజు అనే రాయొచ్చుగా. అంచేత—"

"పోనీ రాజే అనుకో. అది మటుకు బాగులేదూ? చక్కగా రెండక్షరాలు... రాజు. రాజు...ఆ మాటకొస్తే రాజ్. బాగాలేదా?"

"మరేండి లక్కీనేమ్ కూడా . . ." అన్నాడు రాజు మనసులో తన హృదయాధి నేతను తలచుకొని

* * *

స్టుడియో లోపల ప్రవేశించడానికి, క్రితంరోజున రాజు చాలా అవస్థ పడ్డాడు. ఇపుడు కొలంబస్‌తో కలిసి సునాయాసంగా వెళ్ళిపోతున్నందుకు పరమానంద భరితుడై పోయి, ఆశ్చర్యపడి లేచి నానా హడావుడీ చేయవలసింది. కాని, 'రాజ్' నామస్మరణలోపడి, ఆ మైకంలో ఉన్న మూలాన, అతనికి ఆ సంగతి తెలియనేలేదు. స్టుడియోలో అతని వెనుక నాలుగైదు చోట్లకి గిరగిర తిరిగాడు. ఎందులోకీ వెళ్ళలేదు. ఒక్కచోట ఇద్దరూ ఆగారు. కొలంబస్ ఎవరితోనో ఏదో మాట్లాడాడు. అంతలో రాజుకి ఒక అద్భుతం కనబడింది. కొలంబస్ తనవైపు తిరగ్గానే "సార్" అన్నాడు.

కొలంబస్ నవ్వాడు ప్రేమతో. "వత్సా నీకు తోచిన సందేహం నాకు తెలుసుకాని ఒక కథ జ్ఞాపకాని కొచ్చింది చెబుతాను. ముందర అది విను" అన్నాడు.

* * *

కొంతకాలం పూర్వం అచ్చు వాణ్ణే బొంబాయిలో ఓ స్టుడియోకి తీసుకెళ్ళాను.

అవీయివీ చూశాక, అన్నీ అడిగి తెలుసుకున్నాక, ఇలాగే ఓచోటఆగాం. హఠాత్తుగా అతనికి చిత్రమైన ఊహ పోయింది. "సార్-ఇది సవరాలకొట్టా ఇక్కడ విగ్గులుంటాయా అన్నాడు. (అయామ్సారీ ఇది భవుశా గ్రీనురూము కాబోసు) అన్నాడు రావు.—వాడిపేరు రావులే—అంచేత అన్నాడు రావు.

గ్రీను రూమేమిటి మేకప్‌రూము అనాలి అనిచెప్పాను నేను. మీకు తెలీదు సార్ గ్రీను రూమనే అంతా అంటారు. నేను బోల్డు నాటకాలు వేశాను అన్నాడు. నేను బోల్డు సినిమాలు తీశాను. దీన్ని మేకప్‌రూమే అంటారు అన్నాను నేను. వాడు ఓడిపోయి, సర్లెండి, మొత్తానికిది గ్రీనురూమన్న మాట అని తేల్చేశాడు.

"నీ దుంపతెగా. ఇంతాచేసి అదానువ్వనేది. అయితే శుద్ధ తప్పు. ఇది గ్రీనురూమూ కాదు. ఏంకాదు'' అంటూ ఆశ్చర్యపోయి, వచ్చాక, "ఇది రికార్డింగు రూము'' అని చెప్పాను. "ఇక్కడ సవరాలూ ఉండవు, విగ్గులూ ఉండవు, ఇక్కడ శాంగులు రికార్డుచేస్తారు. కావలిస్తే విను'' అన్నాను. అప్పుడే లీలగా వినబడ్డాయనుకో పాటలు.

వాడికోపం వచ్చింది. 'వాట్‌సార్. మరీ అంత పల్లెటూరి బైతుకింద జమరాసేస్తున్నారు నన్ను. ఇది మేకప్ రూము కాకపోతే, ఇక్కడ ఈపీచు అంతా ఏమిటండీ! ఏవిటిదంతా' అన్నాడు కోపంగా.

"ఏమిటి [illegible] అంటే ఏమిటి? ఏముందిక్కడ నాకేం కనబడదే[illegible]

"ఎందుకగుపడదు! నాకళ్ళు పెట్టుకు చూడండి" అన్నాడు.

సరేనని వాడికళ్ళతో చూసాను.

అంతే చట్టవిరిగేలా ఆశ్చర్యపడ్డానన్నమాట. అక్కడంతా బోలెడంత జుట్టు. పెద్దపెద్ద గేగాలూ, క్రాపింగులు, కొప్పులూ, అవన్నీని. కొంత నల్లటిజుట్టు, సవరాలకి సరిపోతుంది. కొంత పండినజుట్టు, కారెక్టరు యాక్టర్ల గడ్డాలకీ, విగ్గులకీ బాగుంటుంది. ఏమిటా ఇది అని దివ్యదృష్టితో చూచాను.

('వాడికళ్ళతో అన్నారుగా' అన్నాడు రాజు)

ఏడిశాడు వాడి కళ్ళేం పనికొస్తాయి బోడికళ్ళు. (బైదిబై డైలాగెలా వుంది?)...ఇది మూలకారణం తెలుసుకోడానికి కావలసిన దృష్టి అన్నమాట. సరే దాంతో చూస్తే ఏం కనబళ్ళేదు. వాట్ అనుకుని తెలివితేటలు తీసి ఉపయోగించాను.

(ఉన్నాయాండి! అన్నాడు రాజు వినయంగా)

కొంచెం సేపట్లోనే మిస్టరీ విడిపోయింది. తక్షణం వాడికా సంగతి చెప్పి అక్కణ్ణించి తగిలేశాను.

ఇంతకీ ఆ పరమసత్యం ఏమిటనుకున్నావు. అది నిజంగా రికార్డింగు రూమే! అక్కడ నిజంగా వంద విగ్గులకు సరిపడే జుట్టూ ఉంది. ఈ రెండూ ఎలాచేరాయి!

అని ప్రాసిక్యూషన్ లాయరులా ఆగి తాపీగా సిగరెట్టు ముట్టించాడు కొలంబస్.

చెబుతాడేమోనని ఓపిగ్గా చూశాడు రాజు. కాని, కొలంబస్ ఆనటన బావుందన్న దురభిప్రాయంలో స్వామి వివేకానంద స్వామికి మల్లే చేతులు గట్టుకొని, ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని ఆస్వాదిస్తున్నాడు.

"చెప్పండి మరీ" అన్నాడు రాజు. కొలంబస్ చెప్ప లేదు. అందుకని రాజు ఆలోచించాడు, ఆ పని అలవాటు లేకపోయినా.

"భవుశా, ఈ రికార్డింగు రూము పెట్టడానికి ముందు, గ్రీను రూము కట్టివుంటారు ముందస్తుగా" అన్నాడు.

"నీ తలకాయ. తప్పు ఆ మధ్య భూమి చల్లారి, దాని మీద జీవకోటి పుట్టినప్పట్నించీ ఇక్కడ రికార్డింగు రూమే ఉంది తప్ప మేకప్పురూములేదు. ఉన్నప్పటికీన్నీ ఇలా ఎవడూ విగ్గు జట్టుని జల్లడు. ఇదేం మాటలా, బోల్డు ఖరీదు. పిక్చరు తియ్యడానికే బోల్డు అవుతూంటే, విగ్గులు తెచ్చి చింపేసి, ఆ జుట్టు వెదచల్లడానికి కూడా ఎవడు ఖర్చు పెడతాడు. హాబీ మంచిదేనేమోకాని, నాకు తెలిసినంత వరకూ—నాకు చాలా తెలుసు, ఈ ఫీల్డులో అలాంటి హాబీలు ఎవరికీ లేవు." అని గంభీరంగా ఆగిపోయాడు కొలంబస్.

"పోన్లే. సంగతేమిటో చెప్పవయ్యా నా ప్రాణం తీస్తున్నావు. నీ పోజూ నువ్వూను" అన్నాడు రాజు.

"సంగతీ, చాలా విషాదకరమైనది. పెద్ద ట్రాజడీ థీము. దీనికి తకిశిక్కు వయోలిన్సతో నాద నామక్రియలో ప్యూర్ [illegible] మ్యూజిక్ బాక్ గ్రౌండు కావాలి"

"మేష్టారూ మీారు తొరగా తెమల్చక పోతే లాభం లేదు. ఇక్కడచోటు అయిపోతోంది. నలిగి పోతున్నాను నేను" అన్నాడు రాజు విసుగ్గా.

"చోటైపోతే పక్క పేజీలో కథ రాసిన మేష్టార్ని కాస్తఅడుగుదాం. సంగతేమిటంటే ఇది పెద్ద ట్రాజడీ. ఈ జట్టంతా సంగీత కళారాధకులది."

"నిజంగా ! ఎవరన్నా డెక్కేశారా, లేపోతే, మొక్కబడుందా" అన్నాడు రాజు.

'ఆ రెండూ కాదు. వాళ్ళ జుట్టు వాళ్ళే పీక్కున్నారు.'

"ఏం ఎంచేత ! . . . ఇంకోటి మేష్టారూ మీ బుద్ధి పోనిచ్చుకున్నారు కాదు. మీరు ఇలా ముక్కలు ముక్కలుగా చెప్పి, ముక్కముక్కకీ పోజుపెట్టి, తెలుగు సినిమాలా సాగిపోవడం బాగులేదు. మీగ్గాదు చెప్పేది !"

"సర్లేవిను — ఇక్కడ కోట్ల కొద్దీ పాటలు రికార్డు అయ్యాయి గదా. బాక్సాఫీసు సూత్రాలు అని ఉంటాయి చూడు. అవి బిగించేవారు జనానికి. 'వాటికోసం అని' వాటి మూలంగా, ఇంగ్లీషు, శ్పానిష్, ఇటాలియన్, ఇండియన్, ఇంకా వేవో బోల్డు దేశాలున్నాయి. ఆరకరకాల సంగీతాన్ని తెచ్చి మనదాంతో కలిపి కాచి గిరగిరతిప్పి సాగదీసేవాళ్ళు. ఇలా చేస్తేనే పాటలు హిట్‌లు అవుతాయి గదా మరి. అయినా కొందరు సంగీతం వచ్చినవాళ్లు ముందర ఒద్దు మొర్రో అని తేలిగ్గా మొత్తుకున్నారు. ఆనక, భరించలేక జుట్టు పీక్కుని కుప్పలు పోశారు. ఆ పాటలు కట్టినవాళ్లు కూడా అంతే అనుకో. ఇష్టంలేక పోయినా, ఆ పనిచేసి, ఆనక, జుట్టు పీక్కొని కుప్పలు పోసి పోయేవాళ్ళు. కొందరు సంకర సంగీతానికి అంకిత మిచ్చారు. కొందరు అప్రశుతులికి అంకితం ఇచ్చారు. తరువాత మానేశారనుకో, అలవాటై పోయి. ఇదే అది. — దీనిలో కొంత ప్రేక్షకుల విరాళం . . . బంగీలో పంపిస్తారు. తెలిసినవాళ్ళు తెచ్చి పడేశారు" అన్నాడు

'తెలిసిందండి' అన్నాడు రాజు.

"ఔనుగాని బ్రదరూ ఒక్క సందేహం. ఇందాక నువ్వేదో అడగ బోయావు. నీకీ కథ చెప్పాను. ఏమిటదీ. నీకూ ఈ సందేహమే వచ్చిందా. నీకూ ఈ విగ్గులు కన బడ్డాయా?" అన్నాడు కొలంబస్.

"ఔనండి" ... అన్నాడు రాజు సిగ్గుపడుతూ.

"యూజ్-లెస్—అయితే నువ్వుపనికిరావు. ఇలాటివి నీకు కనబడకూడదు, కనబడితే నువ్వు బాక్సాఫీస్‌కి ఆమడ దూరాన ఉన్నావన్నమాట. ఇందులో చేరలేవు. చేరినా బాక్సాఫీస్సాంగు బతికినన్నాళ్ళు కూడా నిలబడలేవు" అన్నాడు కొలంబస్.

రాజూ, కొలంబస్ అలా కొంచెం దూరం నడిచేసరికి సన్నగా, పొడుగ్గా, వయోలిన్‌లా సొగసుగా ఉన్న చిన్నవా డొకడు ఎదురై 'హలోసార్' అన్నాడు కొలంబస్‌ని చూసి.

"ఏం బ్రదర్ కులాసానా?"

"ఆహాఁ మీ దయవల్ల. రాత్రి పి. యన్. పి. వాళ్ళ ఫిల్ము కత్తిరించాను. ఇంకోగంటలో ప్రొజెక్షనుంది. ఈలోగా ఓసారి చూదాం వస్తారా" అన్నాడు.

"ప్రొజెక్షనా? ...ఎన్నిరీళ్ళేం."

"నాలుగు"

"బావుంటుందా."

"నామటుకు నాకు బాగుంది."

"ఫిలిం కాదోయ్, నేను చూడటం. వాళ్ళేమనుకుంటారో అని."

"అదా. ఫర్వాలేదు రండి. మీ బావ వాళ్ళకి బాగా తెలుసు. ఆయన్తో పనుందిట కూడాట."

"అందుకని నన్ను దువ్వుతున్నావా ముందు" అన్నాడు కొలంబస్.

"సార్! దువ్వటం చేతనైతే ఈపాటికి ప్రొడ్యూసర్ డైరక్టర్ని అయి ఊరుకుందును... ఊరికే పిలిచాను."

అంతవరకూ వింతగా చూస్తున్న రాజు, అప్పుడు కొలంబస్కి గుర్తుకొచ్చాడు.

"ఓ, అయామ్ సారీ... ఈయన రాజుగారు. రాజా! వీరు బాబీగారు. అసలు పేరు—నాకు గుర్తులేదు. మేమంతా ఎడిటర్ బాబి అంటాంలే. బ్రిలియంట్ ఫెలో. ఎడిటరన్న మాట" అన్నాడు కొలంబస్ పరిచయం చేస్తూ.

"నమస్కారం" అన్నాడు బాబి.

"నమస్తే సార్... అయితే ఎడిటర్జీ, ఎన్. టి. రామారావుకన్న నాగేశ్వరరావు ఆర్నెల్లు పెద్దవాడని నేనూ, కాదని నా మిత్రుడు ముత్యం వాదించుకుంటున్నాం. మీరెవరితో ఏకీభవిస్తారెడిటర్జీ!" అన్నాడు రాజు.

"బ్రదర్ మిస్టేక్, గ్రేట్ మిస్టేక్. పొరబడితివి. ఈ ఎడిటరు వేరు. ఈయన ఫిలిం పత్రికల ఎడిటరు కాదు. ఉత్తి ఫిలిం ఎడిటరు. ఇక్కడ తయారయే సినిమాల్లో కొంత చెత్త కత్తిరించి ...ంతో కథలాంటిది చేసి ఇస్తాడన్న

మాట. ప్రొఫెస్సరు నీకు వరమిచ్చినా, ఈయనకి గిట్టక పోతే నీకు మామూలుగా దిక్కుండదు. అమాంతం కత్తిరించి అవతల పారేస్తాడంతే. అదీ సంగతి అన్నాడు కొలంబస్.

"ఓ, తెలిసింది సార్. ఎడిటర్ అంటే జంబులింగం, తిలక్, మాణిక్యం వీళ్ళందరూకదూ. తెలుసునండి, దర్శకులుగా గూడా ప్రసిద్ధికెక్కిన చలనచిత్ర ఎడిటర్లెవరూ అని మేం అడిగితే సిహెచ్. నారాయణమూర్తి, తిలక్ అని రిప్లయికూడావచ్చిందండి—సార్ ఎడిటరుగారూ యక్స్యూజ్ మీ. ఏమనుకోకు సుమీ! అయామే మిస్టేక్ ... అయితే చలన చిత్ర నటీనటుల భవిష్యత్తు మీ చేతులో ఉంటుంది. అంతే నంటారా?"

"మీ ఇష్టం. అనమంటే అంటాను." అన్నాడు ఎడిటర్ అతనికేసి చిత్రంగా చూసి.

"పోనీ ఓసారి అందురూ. మీసామ్మొం పోయె. ఔను గాని ఎడిటరుగారూ దువ్వడమనగా నేమిసార్. కొంచెం, వివరంగా సెలవిస్తారా?"

"ఆ? ఏమిటి?" అన్నాడు ఎడిటరు బాబి త్రుళ్ళిపడి.

"మీరిందాక చెప్పారు గదు సార్. ప్రొఫెస్సరు డైరెక్టరు అయిపోడానికి దువ్వడం రావాలని ... అయామె బ్రిలియంట్ యంగ్‌మాన్ ... దారుణమైన తెలివి తేట లున్నాయని మా ఊళ్ళో అందరూ అంటారండి. ఇది నేర్చుకుని ప్రొఫెస్సరు డైరెక్టరయి పోదామని ... అంతకన్న ఇంకేంలేదు."

"అది చాలు. ఊహ మంచిదే కాని, మీరడిగిన ప్రశ్నకి జవాబు బాగా తెలీదు కాని, అదుగో ఆ లావుపాటి ఆ స్వామిని చూశారా. ఆయన క్రాపింగు అసలు దువ్వో లేదు గదా ఆయన అలా మలుపు తిరిగి వచ్చేలోగా ఏం జరుగుతుందో చూడండి" అన్నాడు బాబి.

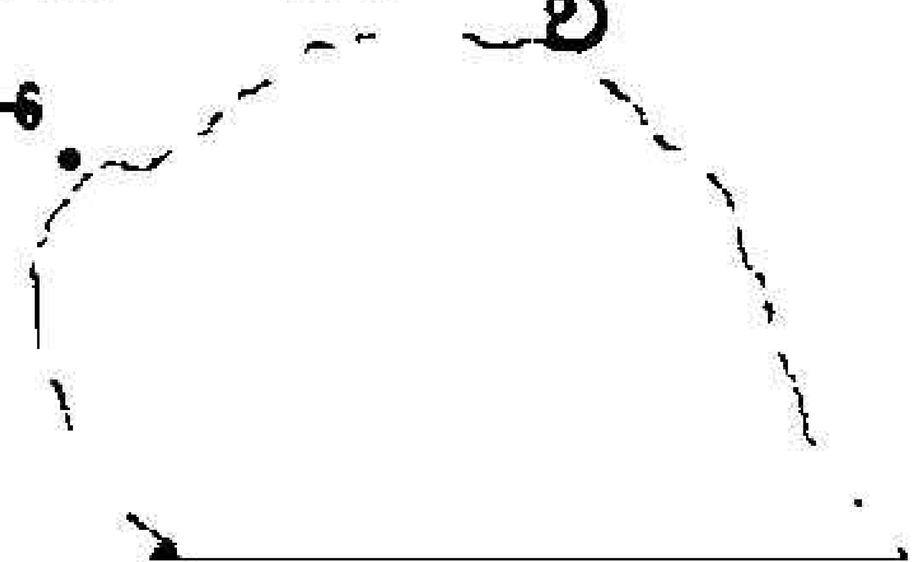
అంతలోకే, ఆలావుపాటి ఆయనకి ఇద్దరు ఎదురై నమస్కారం పెట్టి, ఏదో చెప్పారు. ఆయన తల తాటించాడు అలాగా అని. వాళ్ళో అరనిమిషం మాట్లాడి వంగివంగి దండాలుపెట్టి వెళ్ళిపోయారు. చూస్తూ వుండగా, ఆయన క్రాపు దానంతటదే సర్దుకుని, నున్నగా దువ్వబడి ముస్తాబై పోయింది. ఆయన మొహం, హీరోయిను పాట అయిపోయినపుడు వెలిగే హీరో వదనంలా ప్రకాశించింది.

"అదీ దువ్వడం అంటే, మళ్ళీ వాళ్ళ చేతుల్లో దువ్వెన్న వుందా ? లేదు. వాళ్ళాయన తలకాయను చేత్తో ముట్టుకున్నారా ? లేదు. చూచారా? అయినా ఆయన చింపిరిజుత్తు దానంతటదే దువ్వబడింది. అదీ సంగతి రండి షైమైంది" అన్నాడు ఎడిటరు బాబి.

* * *

థియేటర్‌లో ఆ నాలుగురీళ్ళూ వేస్తున్నారు.

మొదటి సీనులో నిర్మల బి. య్యే. అనిపించే రకం అమ్మాయి వయ్యారంగా ఉయ్యాల ఊగుతోంది. పెద్ద హాలులో.

"ఆమె రామయ్య అనే రైతు కూతురు నిర్మల బి. య్యే." అన్నాడు బాబి.

"జమీందారు గారింటికొచ్చింది కాబోలు" అన్నాడు రాజు.

"అబ్బే. వాళ్ళిల్లే. జమీందారు ఇల్లుసెట్టు ఇంకా చిన్నది." అన్నాడు బాబి.

"మరి బీదరైతుకి అంత పెద్ద ఇల్లుంటుందా!" అన్నాడు రాజు.

"ఉష్" అంటూ రాజు మోచేయి గిల్లాడు కొలంబస్.

"ఏం ఎందుకుండదు? రైతులుమాత్రం మనుజులు కారా. వారికి మాత్రం మేడలు లేవా...సార్! దేశంలో ఇలాంటి భావాలు ఉన్నంత కాలం ఈదేశం బాగుపడదు" అన్నాడు బాబీ. ఇంకోక్షణం ఆగాక 'అసలింకోటిలెండి. ఇది ఫస్టుసెట్. అందుకని బెస్టుసెట్ వేయించారు. ఆవేళ షూటింగ్‌కి జెమిందారు రోలువేసే ఆయన రాలేదు. అందుకని ఈ సెట్‌ని పేదరైతు రామయ్య ఇల్లులాగా వాడుకున్నారు, అఫ్‌కోర్సు తరువాత కొంచెం మనకి ట్రబులొచ్చిందనుకోండి. డిస్ట్రిబ్యూటర్స్ వేళకి డబ్బుపంపలేదు. అంతలోనే హీరోయిను, హీరో ఇద్దరూ కాల్షీటు ఇచ్చారు. వరసగా త్రీడేసు. ఆ మూడు రోజులూ వాడుకోపోతే, మళ్ళీ మూణ్ణెల్ల దాకా కలిసిరారు. అందుకని సూక్ష్మంలో మోక్షంగా చిన్నసెట్టువేయించేశారు, జెమిందారు ఇంటికి. అంటే కాస్తడబ్బు జాగ్రత్తగావాడే జ[illegible]న్న మాట.

ఇంక ఆ బీదరైతు చూస్తే వాడి అంతస్తుకి తగని మూడంతస్తుల మేడ సెట్‌మీద కాపరం ఉంటున్నాడు గదా చూడండి. ఎంత దుబారా మనిషో. ఈరోజున దేశంలో బీదవాళ్ళే ఎక్కువ డబ్బు ఖర్చుపెడుతున్నారు. ఓమూల ప్రణాళికకు పొదుపుచేసి మిగల్చండని ప్రభుత్వం గోలపెడు తుంటే వీళ్ళు ఇలా ఖర్చు పెట్టడం తగునా... అందుకే ఈ రెండు సెట్టింగులూ జూక్స్టాపోజుచేసి సిక్స్‌మినిట్ సాంగు పిక్చరైజ్ చేస్తాం. ప్రబోధం అన్నమాట... బీదరైతుల్లారా! మూడంతస్తుల మేడలకోసం డబ్బు దండగ చెయ్యకండి. కావలిస్తే ఈ పిక్చరులో జమీందారు కొంప, రైతు భవంతి చూసి బుద్ధితెచ్చుకోండి, అనిచెప్పి హిట్‌లు కొడతాం. ఆపాట ఏరువాక స్టైపులో రాయిస్తున్నాం లెండి. హిట్ అవుతుంది. తెలిసిందా!''

''లేదుసార్ ఏమీ తెలీలేదు నాకు''అన్నాడు రాజు.

''ఒంటికి మంచిది. మరేం ఫర్వాలేదు'' అన్నాడు కొలంబస్.

అంతలోకీ లైట్లు వెలిగాయి.

'అరె సినిమా అయిపోయిందే. మనవేం చూళ్ళేదు. ఇంతచిన్న పిక్చరేంటి' అన్నాడురాజు.

'సారీ, కబుర్ల గొడవలో చూళ్ళేదు. ఆపరేటరు నాలుగు రీళ్ళు తీసేశాడు కాబోలు. మళ్ళీ వేయిద్దాంఉండండి'' అన్నాడు బాబీ.

''ఓ రాజా! అదీ సంగతి. అంచేత ఈ తెలివితేటలు నీదగ్గరునా[illegible]థలో వాళ్ళలా నువ్వు అటువంటి

సమస్యను అలా ఎదుర్కొన గలవా!" అన్నాడు కొలంబస్ గంభీరంగా అటూ ఇటూచూసి.

'ఇంకా అన్ని లేవు సార్' అన్నాడు రాజు విచారపడి లేస్తూ.

"అయితే యూస్ లెస్ లాభంలేదు" అన్నాడు కొలంబస్.

"అదేవిటి సార్. మొదట్లోనే లాభంలేదనేస్తే ఎలాగండి."

"రైటేననుకో. ఓ పిక్చరు ఫ్లాపుఅయి దెబ్బతింటేనే గాని, అనకూడదు. అది నీ అయిడియాలే" అన్నాడు కొలంబస్.

"అవునుగాని సార్. అడగడం మర్చిపోయాను. ఇప్పుడు మనంచూసిన పిక్చరు పేరేమిటి సార్!"

"బ్రదర్ ! ఇది బావులేదు ఒక్క డైలాగులో రెండు సార్లు 'సార్'లు వాడేవు. నువ్వెందుకు పనికివస్తావు ?"

"నేనాండి!" అని ఉత్సాహంతో లేచి పోయాడు రాజు. "నేను హీరో, హీరోయను, రేలంగి, రంగారావు, తంగవేలు, వేషములు, గుమ్మడి, పెరుమాళ్ళు లాంటివి, సూర్యకాంతం, వంగరలగా నటించబడును. ఇంకా డ్యూయెట్లు పాడి, రాసి పెట్ట బడగలను. డైలాగులు లేని రోలు ఇచ్చినా ముహంనిండా ఫీలింగులు పెట్టేసి అమోఘముగా నటించి పెట్టబడును."

"శైరో — ఎరక్క అన్నానయ్యా. ఆ మాట" అని విసుక్కున్నాడు కొలంబస్.

రాజు మనసు చివుక్కుమంది. నొచ్చుకున్నాడు. కాస్సేపాగి, నవ్వుట నభినయించి, 'అయితే ఈ పిక్చరు పేరు చెప్పారు గారు' అన్నాడు వినయంగా.

కొలంబస్‌కి జాలేసింది.

తారక మంత్రం ఉపదేశిస్తున్న సన్యాసిలా మంద హాసం చేసి, వాత్సల్యంతో రాజు వీపు తట్టాడు.

"నాయనా రాజా. ఎంత అమాయకుండవు ... ఆల కించు. మనం దేముళ్ళని రాముడనీ, కృష్ణుడనీ, అల్లా అనీ, ఇల్లా అనీ పిలుకుంటాం. పేరు వేరుగాని, దేముళ్ళందరు లేరు. ఈశ్వరు డొకడే. అతనికే అనేక రూపాలు, అనేక నామాలు. అతను మనసినిమాల్లాగే ఆది మధ్యాంత రహి తుడు. నాయనా రాజా! మన సినిమాలలో ఈ ఈశ్వరదర్శన. రహాస్యం దాంకుని వుందన్నమాట. ఇదీ సరిగ్గా అంతే. "సుబ్బలక్ష్మి" అంటావు ఓ సినిమాని "సూరజ్"అంటావు మరోదాన్ని. 'ముర్ఖునభూలో' అంటావు ఒక సోషల్‌ని. అలాగే బంగారుపువ్వు, వెండిబండి, అట్టబుట్ట, చెమ్మచెక్క ఇలా స వాలక్ష పేర్లు. కాని, సినిమాలో? అవన్నీ ఒకటే గదా. వాటికి భాషా ప్రాంతం అనే భేదాలు లేవుగదా. నిన్నా రేపూ అనే తేడాలు లేవుగదా. మొదలూ, తుదీ, తలా తోకా అనేపట్టింపులు లేవుగదా. నువు ఓ పిక్చరు మాటినీ ఆట చూస్తావు. రెండో ఆట ఇంకోచోట చూడు. మాటనీ ఆ... ...సీనుతో ఇది మొదలవుతుంది. దాని

మొదటిసీనుతో ఆపుజేస్తారు. నాలుగురీళ్లు సుఖపడితే ఆరు రీళ్ళ వేడికన్నీళ్ళు. మధ్యమధ్య నాలుగురీళ్ళ హాస్యపు చన్నీళ్లు. ఇంకో రెండు రీళ్ళలో కథఆపుచేసి, జనాన్నవతలికి వదలిపెట్టేస్తారు. ఇంతేగదా, నాయనా" అన్నాడు కొలంబస్.

"ఇంతే ఏమిటండి. నాబొంద. నాకు పోర్షను ఇవ్వకుండా శివాజీ గణేశనంత డైలాగు మాట్లాడారు" అన్నాడు రాజు విసుగ్గా.

"సరిగ్గా ఇంతే బ్రదర్. ఎడిటింగు అంటే ఇదే. నీకు ఉందనుకుంటున్న పోర్షను పిక్చరు విడుదల అయేదాకా వుందని గారంటీ లేదు. సినిమాలో, నీగూబ గుయ్యిమనేలా ఎవడో కొట్టాడనుకో ఎవరో పెడ్తారు నీతాలూకు బాధను క్లోజప్‌లో నటిస్తాడు. నిన్నెవడో తిట్టాడనుకో పెద్దవాళ్ళెవరో కోపం నటిస్తారు. ఆఖరికి నీకాలు జారిందనుకో నీబదులు ఇంకెవరో పడతారు. వీటినే 'ఫిట్టింగులు' అనబడునులే. ఇందాక అడిగావుగా అందుకు చెప్పాను. అలా కోడిలా చూడకు నాకేసి—" అన్నాడు కొలంబస్.

రాజు, భయపడ్డ కోడిలా చూస్తున్న మాట నిజమే. కాని, ఆచూపుల చివర కొలంబస్ లేడు అవి అతన్ని దాటి పోయాయి. మాంచి కష్టాల ఘట్టంలోవున్న కారెక్టర్ యాక్టర్‌లా రాజు నిర్వికార వదనుడై, నిశ్చేష్టుడై, నిర్విణ్ణుడై చూస్తున్నాడు.

రాజు ఆలోచనలో పడిపోయాడు. కొలంబస్ అతని భుజంతట్టి లేవదీశాడు. లేస్తూనే కళ్ళునులుపుకొని "సారీ" అన్నాడు రాజు.

'ఏం గిరాకీ, ఏమిటంత దీర్ఘాలోచన?' అన్నాడు కొలంబస్.

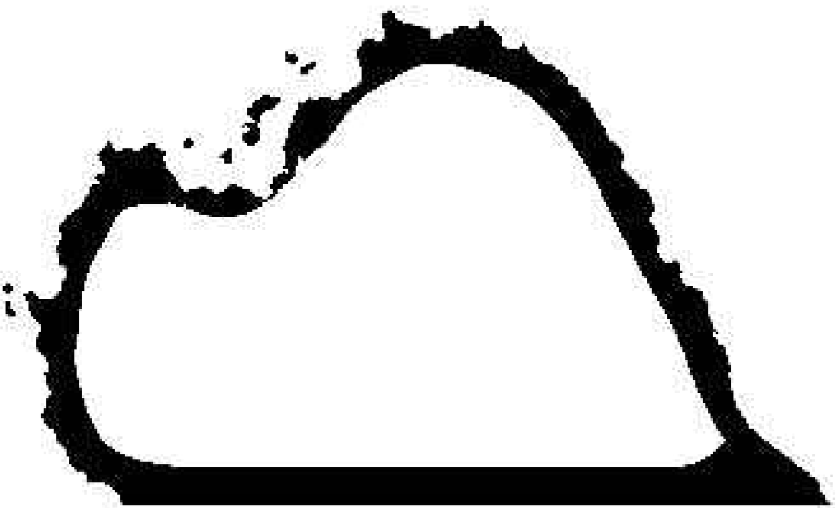
'అబ్బే ఆలోచనకాదు. అది మనకసలు అలవాటు లేదు. మీరే ఏదో చెప్తానన్నారుగా మరోకథని.'

"ఆ ముక్క నేననందే. వెంకటరమణ కాబోలు. వాడేనా పొరబాటున మరోసారి పైకథ అనబోయి, పైసారి మరోకథ అన్నాడుగావును. ఔను గాని—"

చూస్తూవుండగా రాజుబిరబిగుసుకుపోయాడు. తెలుగు సినిమాలో కష్టాలు భరిస్తూ, చీవాట్ల డైలాగులు వింటున్న మంచిపాత్రలా ముక్కుపుటాలు పూరించాడు. మోర పైకెత్తాడు. ఆనక ఊపిరి బిగపట్టాడు. లాంగ్‌షాట్‌లోంచి చూస్తే రవివర్మ విశ్వామిత్రుడి ఫక్కీలో తయారయ్యాడు.

'అదేం అలా అయిపోతున్నావు? ఫిట్లొస్తాయా' అన్నాడు కొలంబస్ రాజు మాట్లాడలేదు. తక్షణం, సూక్ష్మబుద్ధి కొలంబస్ క్షణంలో నలువంకలా పరకాయించి, పాతిక ముప్ఫైగజాల దూరాన మేనక ఉందని పసిగట్టాడు.

ఆ మేనక, ఫుల్ కాస్ట్యూమ్‌లో ఉంది. ఏ పిక్చరులోదో తెలీదుగాని, జనరల్ అప్సరస అనుకుంటే ఇబ్బంది లేదు.

కొలంబస్, ఆప్యాయంగా, ఆమెవంక చూసి చిరునవ్వు విసిరాడు. మేనక రుసరుస లాడి, "నువ్వుకాదు నీపక్క వాడిని ఇటు చూడమను" అన్న భావానికి అభినయంపట్టింది.

'వీడా' అని ప్రతిసంజ్ఞచేశాడు కొలంబస్.

ఔను మరే అంది మేనకతల.

'నిన్నట' అన్నాడు కొలంబస్ రాజువంకచూసి. 'నిన్నే' అన్నాడు ఇంకోక్షణం ఆగి;

'నీ దుంపతెగ! అసాధ్యుడిలా ఉన్నావే. ఊళ్లోదిగి 24 గంటలన్నా కాలేదుగాని, అప్పుడే పిల్లని పట్టడం, విడవడం, బడాయిపోడందాకా వచ్చేశావే. ఓ దుష్యంతుడా! భరతుడు కనబడడేల!" అన్నాడు ఆనక.

' గురూ ' అన్నాడు రాజు ఆపాదమస్తకం తలత్ మహమ్మద్ కంఠంలా వణికిపోతూ.

"మలేరియావా ?" అన్నాడు కొలంబస్.

"కాదు. లక్ష్మినన్నరసు. ఎగస్ట్రా. షి ఈజే వాంటింగ్ టు హీరోయిన్ మీ. అంచేత డోంటు సీ. అటువేపు చూడకండి" అని ప్రాథేయపడ్డాడు రాజు.

కొలంబస్ దూరాన వున్న మేనక, లేక శకుంతల వేపు చూశాడు; రాజుని క్లోజప్‌లో పరిశీలించాడు. 'హరి పిడుగా, మొత్తానికి కథకుడివే సినిమాకథంత పనిచేశావు," అన్నాడు వుత్సాహంగా.

"నో సార్. కథకుడు కాదండి నేను. అయామ్ వాంటింగు టు హీరో—"

'సర్లేవయ్యా. నిన్ను బెల్లించి ఇపుడెవడూ రైటరుగా బుక్ చేసెయ్యడులే. గ్రంథ సాంగుడివేనూ అంటున్నా.'

'గ్రంథ సాంగ్సుఎప్పుడూ రాయలేదండి. రాయగల ననుకోండి.'

'భేష్ అలాగే. ఇప్పటికి చర్చ నిక్కడ వదిలెయ్యి. ఆ అమ్మాడెవరో పిలుస్తోంది గాని వెళ్ళి మాట్లాడు.'

'నోనోనోనో. ఇపుడొద్దండి డేంజర్. ఆ అమ్మాయి మంచిపిల్లే. కాని, పాపం నాతో హీరోయిను వేస్తానంటుంది. నేను చూస్తే పాపం —— ముందరే ఇంత చిన్నవాళ్ళని ఎలా ఎంకరేజి చేస్తాను? అయామే హీరో ఆఫ్ సిక్స్ డ్రామాస్. భయపడుతుంది కదా. స్టార్ వాల్యూ కూడా లేదు. ముందర ఏ అంజలీ, సావిత్రీ, వైజయంతీమాలా వాళ్ళతోనో నాలు గైదు పిక్చర్లు వేసాక చూస్తానన్నాను. లక్ష్మీన్నరసు ఇపుడే వెయ్యమంటుంది. యూ వోన్లీ టెల్మీ. మీరేచెప్పండి నాకు. హౌకెనై యేబుల్. నేనెలా——"

"నామాట విని నువ్వు మీ ఊరి డేరాహాలులో ట్రాన్స్లేటరుగా చేరిపోరాదు!" అన్నాడు కొలంబస్ సిగరెట్ ముట్టిస్తూ.

"నో సార్. కాదండి."

'స్టాప్ - ఆగు - ఆ పిల్లసంగతి చూస్తావా లేదా? నేనే చూద్దునుగాని, కొంచెం భయంగా ఉంది. ఆస్టుడియో కంకణాలతో కొడ్తుతుందని ... అవి పాడైపోతాయి గదా అందుకు.'

'డోంటంటే డోంటేనండి. మనతో ఒకటేమాట. మనం ఇటీనించిలా పోదాంరాండి' అన్నాడు రాజు వెనక్కి తిరిగి కొలంబస్ చెయ్యిపట్టుకు లాగుతూ.

*   *   *

"పిలుత్తూంటే నీగ్గాదు ? యాడకి లగెత్తుండావ్" అని కంచుగంట మోగింది. రాజు చెవులో.

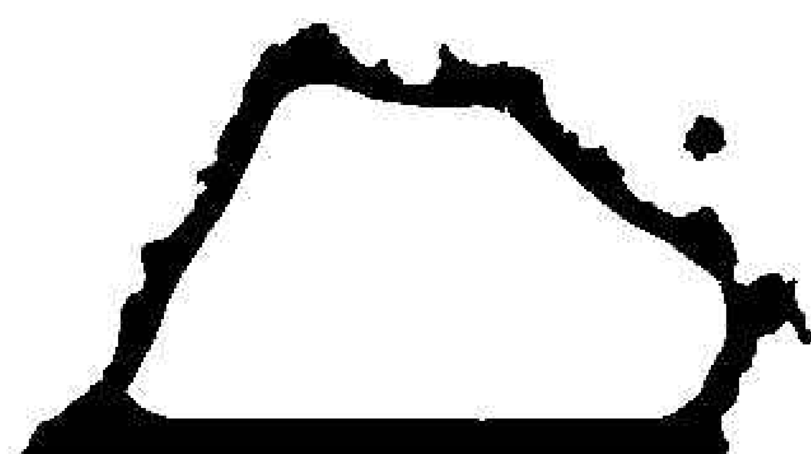
జంకుతూనే వెనక్కి తిరిగాడు రాజు 'దటీజ్ నాట్. అది కాదు నర్సూ' అంటూ సంజాయిషీ ఆరంభించాడు. దగ్గిర కొచ్చేసింది గదా అని.

"ఇదిగో బుల్లోడా ! ఇలాటి ఎంగిలి కూతలు కుయి మోక నాకాడ. అడిగిందానికి జవాబియ్యి. గంటనించి జెబ్బలాడి పొయ్యేలా పిలత్తావుంటే, పల్లకుంతావేందీ అంట" అంది నరుసు దమాయింపుగా.

రాజుకి ముచ్చెమటలూ పోసేశాయి. అల్లంత దూరాన అంజలీదేవి, నాగేశ్వర్రావు, రేలంగీ, ఇంకా ఎవరెవరో వేషాల్లో నడిచి వెళ్తున్నారు. ఆటోగ్రాఫుల పుస్తకం ఉంటే, అందరి సంతకాలూ సంపాయించేదుం గదా అనుకున్నాడు. అంతలో గుండె గుభేలు మంది. వాళ్ళు ఇటే చూస్తున్న ట్లున్నారు.

'అయ్య బాబోయ్ ఇంకేమైనా వుందా. వాళ్ళు చూసి గుర్తు పట్టేస్తే'—అనుకున్నాడు.

మరో స్టుడియోలోంచి సావిత్రీ, ఎన్. టి. రామారావూ వస్తున్నారు.

ఓరి బాబోయ్ వీళ్ళిటూ, వాళ్ళటూ. ఎలాగా! లక్ష్మీ నృరసో,తనో ఇద్దరూనో అమాంతం మాయమైపోతే బాగుండు నని ఆశ పడ్డాడు రాజు. తెరవేలుపులు ఎడనించీ పెడనించీ దగ్గిరికొచ్చేస్తున్నారు. రాజుకి ఉపాయం తోచలేదు. కొలంబస్, కిరాతార్జునీయంలో వరాహంలా – ఇతడికి రెండు తలలా! అనిపించేటంత వేగంగా ఇటూ అటూ, అటూ ఇటూ చూస్తూ ఆ గ్రూపుకి, ఈ గ్రూపుకీ నమస్తేలు విసురు తున్నాడు. ఏ ఒకళ్ళేనా తగలక పోతుందా అని.

రాజుకి మతిపోతోంది. 'క్లైమాక్సు సీనులో బ్యాక్ గ్రౌండ్ మ్యూజిక్కులా' చెవులు హోరుమంటున్నాయి. "ఇంకేముంది. అంజలీ, సావిత్రీ వాళ్ళూ నన్ను ఇక్కడ – ఇలా యీ ఎగస్ట్రాత్తో చూసేస్తే, తరవాత హీరోయిను వెయ్యనంటారు. వాళ్ళు హీరోయిను వెయ్యకపోతే నేను ఎన్ని హీరో రోళ్ళు వేసి ఏంలాభం మనసా!" అను కున్నాడు. అందుకని తక్షణం రంగు ఫిరాయించేశాడు.

'హు ఆర్ యూ—లక్ష్మీనృరసూ? వాటీజ్ యువర్ నేమ్? నీ పేరేమిటి?' అన్నాడు వీలైనంత గట్టిగా, గంభీ రంగా చుట్టుపక్కల అందర్నీ ఆశ్చర్యపరచేటంత బెట్టుగా.

'ఏందీ?...ఏందీ. నీ పేరేటా... నారిసీ. బలేవోడివే— నీసిగ్గు సట్టుబండలుగాను' అంది నరసు విరగబడి నవ్వుతూ.

'వాళ్లు', వీళ్ళవంక చూడకుండానే ఇందాకా రాకుం డానే పదిగజాల అవతల ఉన్న ద్వారంలోంచే అటే వెళ్ళి పోయారు, తీరా....

కొలంబస్ కూడా సిమితపడి సర్దుకుని, అలవాటు ప్రకారం టెక్కు నటించి, వీళ్ళలోకంలోకి వచ్చాడు.

రాగానే అతని కంటికి ఆనింది పంచకల్యాణి గుర్రంలా ఉన్న లక్ష్మీనరసు.

'సో! నీపేరు లక్ష్మీనరసు అన్నమాట అన్నాడు చనువుగా.

'మాటాలేదు గీటాలేదు ... నాపేరు వదో ఓటి. నాతోటి నీకేటి మద్దిన.' అంది నరసు రుసరుస లాడుతూ.

'ఓరబ్బో. గుర్రం కట్టెయ్ మరి. ఎవరితో మాట్లాడుతున్నావ్ తెలుసా? అయ్యాంమె ప్రొడ్యూసర్స్ బ్రదరిల్లో అన్నాడు కొలంబస్ కొంచెం కోపంగా.

"ఒస్సీ ... నాకు తెల్దేటి నీ బెదరిల్లాతనం. ఒగ్గేయి కోతలు ... అవునుగాని రాజా! మద్దినాల కూడుదిని నాతో సూటింగ్ కొత్తాసన్నావు ... అదే పోవడమా. ఇంకా తిన్నావా లేదా. ఇలాటోల్లతో తిరిగితే ఏటి లాభం. కూడా గుడ్డా' అంది.

'నన్ను మన్నించు నరసూ' అన్నాడు రాజు పశ్చాత్తాపంతో కుమిలిపోతూ.

ఈలోగా కొలంబస్, ఇకిలించి, మెళ్ళో ఒంటిపేట రోల్డుగోల్డు గొలుసు పోగ్గా మెలిపెట్టి తిప్పుకున్నాడు. బంగారపు ముందరిపన్ను, ఈగొలుసూ రూపంలో ధైర్య సాహసాలను ప్రదర్శించి, జేబులోంచి పదిహేను రూపాయల వాక్స్వాతంత్ర్యాన్ని, తీసి లెక్క వేసినట్టు చూసి, పొడిదగ్గు

దగ్గి, నరసుకు దగ్గిరగా జరిగి "అయితే లక్ష్మీ ఇవాళ కాల్ షీట్ ఎక్కడ?—అదే ఏ పిక్చర్లో" అన్నాడు ఆప్యాయంగా భుజంమీద చేయి వేయబోతూ.

రాజాకి అతని తరహా నచ్చలేదు. కాస్త మోహా మాటం, కొంచెం భయం వేసినా తెగించి. 'యూ సీ, కొలంబస్ గారూ. అయామ్ - నేను, నేనూ నరసూ - అయి మీనూ - మీరలా ముట్టుకోకండి' అని నసుగు తున్నాడు.

నరసుకి అంతకన్నా నచ్చలేదు కొలంబస్ చొరవ. అందుకని, కొలంబస్‌కు సంబంధించినంత వరకూ, రాజ్యాం గంలో వాక్స్వాతంత్ర్యానికి సంబంధించిన సెక్షను పావు గంటదాకా పని చేయడానికి వీల్లేనంత పవర్‌ఫుల్‌గా ఫుత్ర చేత్తో జవాబిచ్చి, "మాపిటేలకేనా కొంపచేరు" అని రాజుని పురమాయించి చరచర నడిచి వెళ్ళిపోయింది.

*　　　*　　　*

'చురుకుపాలు ఒక్కరవ్వ ఎక్కువున్నట్టుంది!' అన్నాడు కొలంబస్ పావుగంట తరువాత తేరుకుని.

'యస్సార్' అన్నాడు రాజు దిగ్భ్రాంతుడై.

'ఏమి యస్సారు మీబొంద! కూబ గుయ్యిమంది సార్! పైపెచ్చు పరువుపోతేను. ఎవరెవరు చూశారో ఏమిటో' అన్నాడు కొలంబస్ చుట్టూ కలయజూసి.

'నో సార్' అన్నాడు రాజు కంగారుపడి.

కొలంబస్‌కి ఒళ్ళు మండిపోయింది. 'షటప్' అన్నాడు చూకుడుగా.

'ఆల్‌రైట్ సార్' అన్నాడు రాజు బిక్క మొహం పెట్టేసి.

ఒక నిముషం ఎవరూ మాట్లాడలేదు.

'కాఫీ తాగుదాంపద' అన్నాడు కొలంబస్.

కూలబడి మంచినీళ్లు తాగాక, 'ఇంతకీ అమ్మాయి ఎవరు మీ చుట్టాలా?' అన్నాడు కొలంబస్.

రాజు మొహంలో చిన్నసైజు దీపంలాంటి దేదో వెలిగి ఆరిపోయింది. ఆలోచించాడు. తటపటాయించాడు. చివరికి తెగించి 'ఔను సార్' అనేశాడు తలవంచుకుని ముసి ముసి నవ్వులు నవ్వుతూ.

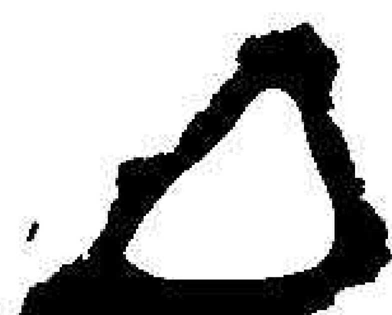
'ఏమిటలా సిగ్గుపడి పోతున్నావు. కొంపతీసి ప్రేమించావా ఏమిటి?' అన్నాడు కొలంబస్ ఉత్సాహంగా.

'ఔను సార్. యస్.' అనే సరికే, నవ్వు అతని పెదిమల సరిహద్దు దాటిపోయింది. బలవంతాన ఆపుకుంటున్నాడు. ఆనందాన్ని, ఉత్సాహాన్ని అదుపు చెయ్యలేక భుజాలు నానా అవస్థా పడుతున్నాయి.

'అలా భుజాలెగరెయ్యకు. జడ్డివాడను కుంటారు ఎవరైనా ... పెళ్ళాడుతున్నావా? లేకపోతే టెంపరరీ అవ్వేనా?'

'పెర్మనెంటే నండి'

'ఎప్పణ్ణించి'.

'నిజం చెప్పాలంటే ఇందాకనించేనండి. మిమ్మల్ని ఇలా చేత్తో అనలేదూ—'

'ఇలా అనడం ఏమిటీ నీ తలకాయ. చెంప ఛెళ్ళు మంది. గూబ గుయ్యి మంది—' అన్నాడు కొలంబస్ చెంప తడుముకుంటూ. రెండు గుక్కలు కాఫీ తాగేదాకా కొలంబస్ మళ్ళీ ప్రసన్నుడు కాలేదు. అయ్యాక, రాజు భుజం తట్టి, 'అయితే, మరి యిందాక ఆపిల్లని పలకరించడానికి ఎందుకు సిగ్గుపడ్డావు? ... ఎవరన్నా చూస్తే పరువు పోతుందని భయమా?' అన్నాడు.

రాజు సిగ్గుపడ్డాడు. 'యస్సార్ అయామె హీరో బికాజ్ ... అందుకనండి. కానీ అది ఇపుడే వేస్తానంటుంది నాతోటి. నేను చూస్తే సావిత్రీ వాళ్ళతో తప్ప హీరో వెయ్యను గదా. దానికి చెప్తే తెలీదు. షి డోంట్నో బట్ హా ... అదంటే నాకు ఇష్టమే కాని, బట్ హా కెనై పాసిబుల్ హియర్. ధటీజ్ బికాజ్ అంచేత అదీకథ!' అన్నాడు రాజు వుద్రేకంగా.

'బ్రదర్ నువ్విక్కడ తప్పబుట్టావు. అమెరికన్ పిక్చర్లలో వెయ్యాల్సిన వాడివి ... సర్లేగాని, డబ్బేమాత్రం ఉంది?'

'ఇక్కడ జేబులో ఏంలేదండి. కొంచెం ఉంటే పొద్దున్న ఫీజు కట్టేశానండి. మరి నా పెట్టీ బేడా పేపరాఫీసులో ఒదిలేశాను గదండి.'

'వెరీగుడ్! ఒక్కడుగు వెళ్లొద్దాంరా చెబుతా. నాదగ్గర చిక్కింది రేపుగాని మారదు.' అంటూ లేచాడు.

కొలంబస్. ఐదు నిముషాలలో ఇద్దరూ ఇవతలి కొచ్చారు. కొలంబస్ దర్జాగా టాక్సీని పిలిచాడు.

* * *

పేపరాఫీసులో ఎవరూ లేరు. కుర్రాడు కునికిపాట్లు పడుతున్నాడు.

కొలంబస్, రాజు లోపలికెళ్లారు. 'అన్నట్లు మర్చిపోయానండి—ఈ పెట్టె నాదికాదు. రైల్లో మారిపోయి ఎవరిదో నాకు వచ్చేసింది.' అన్నాడు రాజు.

"నిజం! లక్కీ ఫెలో. బహుశా దీన్నిండా నీకదృష్టం ఉంటే —"

"దీన్నిండా పాతపేపర్లున్నాయనుకుంటా"

'నానెన్సెన్స్. అదృష్టం ఉంటే, అవి నోట్లకట్టలై పోవచ్చు. బంగారునగలు కావచ్చు.'

"లేకపోతే?"

'నీకర్మం. ఆడదాని శవం ఉండొచ్చు. చావుబాజా, గావుకేక, కాయరాజా, నవలల్లో శవాలన్నీ పేర్చి ఉండొచ్చు. తెరు తెరు" అన్నాడు కొలంబస్ ఆశగా లొట్టలు వేస్తూ.

తాళంచెవి అక్కరలేకుండానే పెట్టెమూత వచ్చేసింది. దాన్నిండా కాళీస్థలం, అందులో ఓమూల ఓపచ్చ బేడకాసు ఉన్నాయి.

రాజు కొంచెం ఆశ్చర్యపోయాడు. 'బేడకాసు దొరికినందుకు. కొలంబస్ కొయ్యబారిపోయాడు, బేడే ఉన్నందుకు; టాక్సీవాడు బయట ఉన్నాడని గుర్తుకురాగానే'.

ఒక క్షణానికి తెప్పరిల్లి, 'హారిసీ ఇదేనా! 'పెట్టెబేడా' పేపరాఫీసులో ఉన్నాయన్నావు' అంటూ విరగబడి నవ్వసాగాడు.

కొంతసేపటికి రాజుకుకూడా అందులో జోకు తెలిసింది. 'మరే! పెట్టె బేడా!' అంటూ పెట్టి పైకెత్తి ఆడించి బేడ చేసే చప్పుడువింటూ ఎంతో సంతోషంగా నవ్వాడు.

'ఇడియట్' అన్నాడు కొలంబస్ నవ్వాపుకుని కళ్ళనీరు తుడుచుకుంటూ.

'నక్క మాటలను
వినని గాడిదకు
డొక్క బద్దలై పోలేదా?'

(—పంచతంత్రం)

'కిం కర్తవ్యమ్'' అనుకున్నాడు కొలంబస్. ఓ క్షణం ఆలోచించి, 'భజగోవిందం' పాట తెలుసా, 'భద్రాజ మానం?' అన్నాడు రాజు భుజం తట్టి.

'జ్ఞాపకం లేదండి'

'భేష్. దార్లో కొస్తున్నావు. ఏది అడిగినా, 'రాదు' అనరాదు. గుర్తులేదు అనాలి, అన్నపాఠం వంట బట్టిందన్న మాట. సినిమాకి పనికొస్తావు ఫరవాలేదు... సరేగాని టాక్సీ డ్రైవరు సంగతేమిటి?'

''టాక్సీ డ్రైవరు చిత్రములో దేవానందూ వాని యొక్క భార్య కల్పనా, బ్రాకెట్టు కార్తీక బ్రాకెట్టు ఆనందూ నటించిన ఈ చిత్రానికి —'

'ఆగు. అదికాదు. మనగుమ్మంలో మనకోసం కాసుకూర్చున్న యొక్క టాక్సీ డ్రైవరు సంగతి. వాడికి డబ్బివ్వక పోతే తోలు ఒలిచేస్తాడు.'

'ఎవరిదండి?' అన్నాడు రాజు.

''నీదే''

"అయ్యబాబోయ్ ఎలాగా?... డబ్బు లివ్వకపోతే మనని ఇంక ఎక్కనివ్వడా!"

"నిక్షేపంలా ఎక్కనిస్తాడు కాని మళ్ళీ దిగనివ్వడు."

'మీ బావగారు ప్రొఫెసరుగారు కదాండి. అక్కడి కెళ్ళమని, గట్టిగాఅరుద్దాం...డబ్బులిస్తారు. అప్పుడేమో –'

'ఊహ మంచిదే. కాని, మా బావకి నేను కనబడితే నాగూడా డొక్కచీల్చి డోలు కట్టిస్తాడు. పొద్దుట ఆయన ఓ చెక్కిచ్చాడు. తీరా అది మార్చేసరికి ఒక ... ఒక ఆడ ఫ్రెండు అప్పుతీసుకుంది.'

'అలాగాండి . . . మరి మీ బావకి చెప్పేస్తే ఆవిడ మళ్ళా యిచ్చేస్తుందని?'

'ఆవిడ మళ్ళా ఇవ్వదుగా. అప్పుతీసేసుకుంది'

'ఓహో అదాండి. మీరే ముందస్తుగా బాకీ అన్న మాట. భలేవారే.'

'షటప్.'

'యస్సార్'

* * *

ఐదు నిమిషాలయ్యేసరికి బయట కారు హారన్ మోగడం మొదలెట్టింది. ఇంకో నిముషానికి టాక్సీడ్రైవరు తల తొంగి చూచి తప్పుకుంది.

'బ్రదర్ లాభంలేదు ... లే' అన్నాడు కొలంబస్ నిట్టూర్చి.

'వెళ్తే ఎలాగండి. వాడు తోలు ఒలిచేస్తాడన్నారు గదా?'

'ఔను దానికేం చేస్తాం. వాడిష్టం'.

'అంటే, నన్నెగా వాడు—'

'మరే నిన్నె.'

'అయ్యబాబోయ్. ఎలాగండి ఐవిల్ హోల్డు యువర్ లెగ్స్. మీకాళ్ళు పట్టుకుంటాను. దీజార్ నాట్ యువర్ హాండ్స్. ఇవి మీ చేతులుకావు' అన్నాడు రాజు బెంబేలెత్తిపోయి.

'నావి కాపోతే నీవా ... షటప్'

'యస్సార్'.

తనమీద కాస్సేపు జాలిపడ్డాక రాజు మీద పడ్డాడు కొలంబస్. ఆనక తను లేచి, రాజును లెమ్మని భుజం తట్టాడు. లేచి పెట్టెపట్టుకు బయల్దేరమన్నాడు. మళ్ళీ "ఒద్దులే ... నేనే పట్టుకుంటాను. నీకింకా చేతకాదు. చిన్న నటుడివేగా" అంటూ తనే పెట్టె పట్టుకుని రెండడుగులు వేసి, మళ్ళీ వెనక్కొచ్చి, పెట్టెతెరచి, అందులో విచ్చుబేడ తీసి జేబులో పడేసుకు, పెట్టెమూసి బయల్దేరాడు. రాజు, వెనకే భయపడుతూ వస్తున్నాడు.

గుమ్మంలో టాక్సీ 'డ్రైవరు ఎదరై 'ఎన్నాసార్' అన్నాడు విసుగ్గా.

కొలంబస్ ధీమాగా నవ్వాడు; 'వెయిటింగ్ ఛార్జెస్ ఇస్తాన్లేవోయ్. డబ్బుతో పనిమూలాన లేటైంది' అంటూ;

తక్షణం, కొలంబస్ చాలాబరువైన పెట్టె మోస్తున్నాడని డ్రైవరుకి అనిపించింది.

'ఇబిడీ తళ్లుంగె' అన్నాడు ఆ పెట్టెని అందుకోబోయి.

'హ్హామమ్మ, నువ్వొద్దు. వేండా. నాన్ మొయ్యరే. నేనే మోస్తాం లే!' అంటూ బరువు మొయ్యడాన్ని అభినయించి, కారులో కూర్చున్నాడు.

'ఫో నేరా ఫో'' అన్నాడు. కొంతసేపటికి దీపాలు వెలిగాయి.

*　　　*　　　*

'అంగె నిల్లు' అన్నాడు కొలంబస్ ఓ ఇల్లు చూపించి. ఆయింటి దగ్గిర బండి ఆగింది.

'ఇరు' అన్నాడు కొలంబస్ కారుదిగుతూ. రాజు ఎడంచేత్తో అవలీలగా ఆ పెట్టె తీసెయ్య పోయాడు.

కొలంబస్ ఛళ్ళున అతని చేతిమీద ఓటివేశాడు. 'ఆ పెట్టెని ముట్టుకోవద్దన్నానా, డబ్బా మరోటా! బరువు. ప్రతిచోటకీ దాన్నేం మోస్తావు' అని మందలించాడు.

'అందులో —' గొణగ బోయాడు రాజు.

'మరేం ఫర్వాలేదు ఈ బండి నాకు తెలుసులే' అంటూ చరచర రాజుని ఈడ్చుకుపోయి ఓ యింట్లో ప్రవేశించాడు కొలంబస్.

లోపల ఎవరో మీసాలతనూ, ఇతనూ 'టార్జాన్ యండ్ ది జంగిల్ బాస్' లో జానీ విసిముల్లర్ కన్న, తరవాత టార్జానులు వేసిన లెక్స్ బార్కర్ ఎంతగొప్ప

వాడూ అన్న విషయమై పది నిముషాలు గుసగుసలాడుకున్నాక 'ఎడిటర్జీని' ని అడక్కుండానే ఏకీభవించేశారు.

'ఇట్నించి అవతల వీధిలోకి దారుందా' అన్నాడు కొలంబస్.

'ఓ' అన్నాడు గూటంలా ఉన్న ఆ మీసాల అతను.

'కమ్' అన్నాడు కొలంబస్.

రాజూ అతనూ పెరటి గుమ్మంలోంచి ప్రక్క వీధిలోకి వెళ్ళిపోయారు.

'పెట్టో!' అన్నాడు రాజు.

'పెట్టె వాడికీ, బేడ మనకీ' అంటూ నవ్వాడు కొలంబస్.

* * *

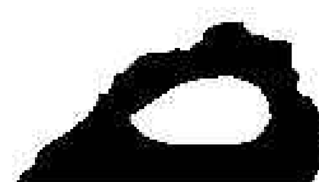
టాక్సీవాడు 45 నిమిషాలు కూర్చున్నాడు. బీడీలు అన్నీ అయిపోయాయి. లేచి, వెనక సీట్లో పెట్టె వంక నిశితంగా చూశాడు.

మళ్ళీ కొలంబస్ ప్రవేశించిన ఇంటివైపు చూశాడు.

పెట్టె తెరిచి చూస్తే బాగుండదు.

చూసేదేముంది. తెలుస్తూనే వుందిగా అనుకుని, మెల్లిగా టాక్సీని పదిగజాల దూరం తోసుకుపోయి అక్కడ లోపల కెక్కి ఇంజన్ స్టార్టుచేసి తుర్రుమన్నాడు.

'ముతాల్ పసింగో...అప్పడీ కూడ, నాల్పత్తంచి నిమిషం నా మరియాద గత్తానె ఇరిందె. ఇదుకు మేలె ఎవ

నాలె ముడియం. ఇదిపోరుం ... ఇది నమ అదిష్టం' అను కున్నాడు వెనక సీటులో పెట్టేకేసి ఆప్యాయంగా చూస్తూ.

* * *

రాజూ, కొలంబస్ మళ్ళీ కాఫీ హోటల్లో దూరారు.

"ఏం? దిగులుగా ఉన్నావు? జీవితం బాగులేదు!" అన్నాడు కొలంబస్ తన విజయానికి మురిసిపోతూ.

"ఏంలేదు. ఇందాకట్నించి ఆలోచిస్తున్నాను. పాపం లక్షీన్నరసుని అలా అవమానం చేసేశానే అని. ఎంత కృత ఘ్నుడిని అనుకుంటుందో! నేనే, ఎమ్మెస్ రామారావునైతే పెద్ద బాగ్రౌండ్ సాంగ్ పాడేవాణ్ణి. ఇంక అసలిలా చెయ్యను. అది చెప్పినట్టే వింటాను. ఇద్దరం కలిసే గొప్ప వాళ్ళం అవుతాం—" అన్నాడు రాజు.

కొలంబస్ జాలిగా నవ్వాడు. 'బ్రదర్ వుట్టి భ్రమ. అదెందుకు నిన్నెందుకు చేరదీసిందో నాకు తెలీదు కాని, రేప్పొద్దున్న అదికనక రెండు పిక్చర్లలో హీరోయిను అయితే, మొట్టమొదట మెడ పట్టి గెంటించేది నిన్నే. టోకరా ఇచ్చేది నీకే. అనుభవం మీద చెబుతున్నాను. ఎప్పుడూ ఇంకోళ్ళతో కలిసి పైకి రావాలని ఆశపడకు. పైకెక్కే వాడి పక్కన నించుంటే వాడెప్పుడూ నీనెత్తిని కాలు పెట్టి ఇంకో మెట్టెక్కాలని చూస్తాడు. అవ సరం వస్తే అందుకు సందేహించడు. సినిమాలేకాదు, ఎక్కడేనా అంతే. ఇంతెందుకు ఓ కథ చెప్తాను విను.

చాలాకాలం క్రితం రాజారావు, రామారావు అని ఇద్దరు బావమరుదు లుండేవారు. ఇద్దరూ నెల్లాళ్లు అటూ యిటుగా హాలీవుడ్ వచ్చారు సినిమాలో చేరాలని. రాజారావు చిన్నచిన్న వేషాలు సంపాదించడం మొదలెట్టినా, రామారావు ఇంకా వీధులవెంట తిరిగేస్థితిలోనే ఉంటూ వచ్చాడు చాలా రోజులు. నిజానికి ఇతను ప్రజ్ఞానవంతుడు, కథలూ, పద్యాలూ, పాటలూ అవి రాయడంలో కాస్త చెయ్యి తిరిగిన వాడు. నాటకాలు వేసి, నటనలో కూడా అనుభవం సంపాదించాడు. వీటికన్న ముఖ్యం, ఆతని తెలివి తేటలు. అందువల్లనే అలా అవస్థ పడేవాడనుకో.

రాజారావుకి బతుకుతెరువు తెలుసు. ఎవరో డిస్ట్రి బ్యూటర్లనీ, మంచిచేసికొని వాళ్ళవాడుగా ఉంటూ, వేషాలు సంపాదించేవాడు. సాధారణంగా సినిమాలో కథ ఆరంభం కావడానికి మొదట్లోనే చచ్చిపోయేవాళ్ళ వేషాలు దొరికేవి. అలాఉండగా ఒక టమిల్ పిక్చర్ డబ్ చేసే బేరం వచ్చింది. డిస్ట్రిబ్యూటర్లకి, 'గౌరవ-అడ్డమైనవాడూ' అయిన రాజారావు ఆ బేరాన్ని సంపాదించాడు. రచన, డబ్బింగు, డైరెక్షను డైలాగులు చదవడం గట్రా అన్నీ తనే చేసేటట్టు ఒప్పందం. మీరు రాసినవేమన్నా ఉంటే చూపించ మన్నారు వాళ్ళు. మనవాడికి పాట్టకోసి సెర్చిలైటేసి వెతికితే అక్షరం ముక్క కనబడదాయె. ఇప్పుడే వస్తానుండండి అని చెప్పి, రామారావు రూముకి వెళ్ళి, అతగాడు రాసిన పుస్తకాలూ అవీ పట్టుకొచ్చి చూపించాడు. వాటిమీద టి. ఆర్. రావు అని పేరు ఉంది. రామారావు ఇంటిపేరు 'టి' వారులే అందుకని

అలా వేయించుకున్నాడు. చిక్కు, రాజారావు లక్కు ఎక్కడంటే, రాజారావు ఇంటిపేరుకీ కూడా 'టి' అనే అక్షరంతోటే మొదలవుతుంది. అందుకని, వీడూ టి. ఆర్. రావు అవుతాడు గదా. సరే కాంట్రాక్టు రాసుకున్నారు. ఇప్పుడు డైలాగులు రాసేవాడెవడు? పరాయి వాడికి తెలిస్తే చిక్కని, అతను రామారావునే కూర్చోబెట్టి, పని ఇస్తాను చేస్తావా అన్నాడు. రామారావు సందేహించాడు.

అతని మేలుకోరిన ఒక పెద్ద మనిషి, సినిమా అనుభవాలతో తలపండిన వాడు ఒప్పుకోవద్దని సలహా ఇచ్చాడు.

'అబ్బాయి! నువ్వు పైకి రావలసిన వాడివి. నీ ఫ్రెండ్ రాజారావు అలాటివాడే. అందువల్ల మీ యిద్దరూ జాయింట్‌గా పైకి రాలేరు. ఎవడో ఒకడు ఇంకోడి నెత్తిన కాలుపెట్టి పైకెక్కాలి. ఆతనికి పని ఏమీ తెలీక పోయినా, అంతా తనేచేస్తానని బేరం ఒప్పుకున్నాడు. కాబట్టి ప్రజ్ఞాశాలి. నీకు పని తెలిసినా, సందేహిస్తున్నావు. కాబట్టి నువ్వు లోక వ్యవహారంలో పరమ వాజమ్మని. అంచేత మీ కాంబినేషన్ నీకు మంచిది కాదు." అని నూరిపోశాడు.

కాని రాజారావు బలవంతం చేసినందువల్ల రామారావు ఆసలహాలు పట్టించుకోకుండా, పనిచేయడానికి ఒప్పేసుకున్నాడు.

ఇంక చెప్పేదేముంది. రాజారావు నానా హడావుడీ చేసి పెద్దరికం చెలాయించేవాడు.

ఇతన్ని గది కదలొద్దని శాసించి, సినిమాకి డైలాగులూ, పాటలూ అన్నీ రాయించేసుకున్నాడు. ఇదికాక, ఇంకా అడ్డమైన చాకిరీ చేయించుకుని ప్రొడక్షన్ ఖర్చులన్నీ జేబులో వేసుకునేవాడు. డబ్బింగులో, మూడు కారెక్టర్లలకి రామారావుచేత డైలాగులు చెప్పించాడు. ఎడిటింగ్ పనికి తన తరఫు మనిషిగా కూర్చోబెట్టి రాత్రిళ్ళు కూడా పనిచేయించాడు. ఎంత లోకువగా వాడుకున్నాడంటే, ఆఖరికి డబ్బింగులో, తను కోపధారి డైలాగులు బాగా చెప్పడానికితగ్గ వేడిమూడ్ రావడానికని రామారావుని నిలబెట్టి ఉత్తపుణ్యానికి తిట్టిపోసేవాడు. ఇంకా ఏం చెప్పను బ్రదర్. తల్చుకుంటే గ్లిసరిన్ లేకుండా కళ్ళ నీళ్ళొస్తాయి. చివరికి ఏమైందనుకున్నావు?

పిక్చరు టైటిల్సులో డైలాగులు రాసినవాడు టి. ఆర్. రావు అని వేయించాడు. "అదేమిటి, టి. రామారావు అని వెయ్యరాదా, ఇంకెక్కడికన్నా వెళ్తే యిది చూసి అయినా ఛాన్సిస్తారూ" అని అడిగాడు రామారావు.

"ఫరవాలేదు బ్రదర్ అలాగే ఉంచు. నాపేరు టి. రాజారావు. అంటే ఇద్దరికీ పనికొస్తుంది. నీదని నువ్వను నాదని నేనంటా" అన్నాడు రాజారావు.

'సరే డబ్బన్నా పారెయ్యి రూముకి అద్దె కట్టాలి' అన్నాడు రామారావు.

'ఎంత'

'పదిహేను'

"వెరీగుడ్. పాతిక తీసుకో. బోయినానిక్కూడా ఉంటుంది. గుడ్‌లక్" అనేసి లేచిపోయాడు రాజారావు.

* * *

'19 వేల అడుగుల ఫిలిముకి డైలాగులూ, పాటలూ రాసి, మూడు పెద్ద కారెక్టర్ల డబ్బింగుకి డైలాగులు చెప్పి, మూణ్ణెల్ల అహోరాత్రాలూ అడ్డమైన చాకిరీ చేసినందుకు ఇదా ఫలితం' అని పెద్ద డైలాగు రాసి చదువుకుని మరీ ఏడిచాడు రామారావు.

ఆపైన, అతను పని వెతుక్కుంటూ అక్కడా అక్కడా, ఫలానా పిక్చరుకి డైలాగులు రాసిన టి. ఆ్రావుని అని చెప్పుకునే వాడు.

కాని ఎవరూ నమ్మలేదు. రాజారావు పేరు కొట్టేస్తున్నా డనుకున్నారు. ఓ రోజున రాజారావే తనకి తెలిసిన నలుగుర్లోనూ పెట్టి కడిగేశాడు ఇతన్ని. తప్పు కామా ఇలాటి దొంగపనులు చేస్తావా అని.

చూశావా ఆనాడు, అతనికి సలహా ఇచ్చిన అనుభవజ్ఞుడి మాటవింటే, ఇంత అవస్థ వచ్చేదా? ఇప్పుడు భవిష్యత్తు కూడా లేకుండా పోయింది. అని కథ ముగించాడు కొలంబస్.

రాజు బరువుగా నిట్టూర్చాడు.

"అన్నట్టు ఇంకో తమాషా విను. ఇది జరిగిన ఆర్నెల్లకి ఒక సింహళభాష పిక్చరు డబ్బింగు అవుతోందని వార్త వచ్చింది. మాటలూ పాటలూ రాస్తున్న వాడిపేరు టి. ఆర్. రావు అని తెలిసింది. రాజారావు అని రామారావు అనుకున్నాడు. రామారావు పైకొస్తున్నాడేమోనని రాజారావు హడలి పోయాడు. ఇంతకీ ఈ మిష్టరీ ఏమిటంటావు. ఆ టి. ఆర్. రావు ఎవరంటావు ?"

రాజు ఓ నిముషం ఆలోచించి బహుశా రాజారావే నేమో అన్నాడు.

'సీ బొంద. కాదని చెప్పానుగా ఈ టి. ఆర్. రావు పేరు రంగారావు ! ...... యూస్‌లెస్ బ్రదర్. నువ్వు పనికిరావు. ఈమాత్రం కనిబెట్టకపోతే ఏం లాభం?' అన్నాడు కొలంబస్.

కొలంబసూ, రాజూ హోటల్లోంచి ఇవతలకు వచ్చి నాలుగు అడుగులు వేసేవరకు, వారిని వరుసుకుంటూ వచ్చి ఓ పెద్ద పాతకారు ఆగింది.

'బ్బబబ ... బ్బాబ' అన్నాడు కొకొక్కొలంబస్.

'య్‌య్యెయ్యె య్యెకు' అన్నాడు కకక్కారులోని బబబ్బాబ.

కొలంబస్ మారుమాట లేకుండా కారులోకి భయపడ్డాడు. తారుదారిమీద కారు జారిపోయింది.

రాజుకి ఒక నిముషందాకా ఏమీ తెలియలేదు. ఒక ఫిలిములో కారెక్టరు ఇంకో ఫిలిం సెట్‌లోకి వస్తే, దాని తాలూకు డైరెక్టరు చివాట్లేసి మళ్ళీ అసలుకథలోకి లాక్కుపోయినంత మామూలుగా, కొలంబస్ వెళ్ళిపోయాడు. ఇలాటి ప్రమాదాలు మామూలే ననడానికి ఏ సినిమా చూసినా నిదర్శనం కనిపిస్తుందిగదా.

శిఖరారోహణము

హారైజన్ లోకి వెళిపోతున్న హీరోకిమల్లే, భారంగా అడుగులు వేసుకుంటూ, తలవంచుకు వెళ్ళిపోసాగాడు రాజు; నేపథ్య గీతం పాడుకుంటూ. అలా పోగాపోగా మెడ నొప్పెట్టి తల ఎత్తాడు. ఎదురుగా ఓ పెద్ద గేటు కనబడింది. ఆ గేటు బార్లాతీసి వుంది. దగ్గరకు వెళ్లేసరికి దానిమీద ఓ చిన్నబోర్డు కట్టి వుంది. అందుమీద 'Please Keep the gate closed' అని రాసివుంది.

(గేటుమూసి మరీ వెళ్ళండి అని తాత్పర్యం)

రాజు అది చదివాడు. తక్షణం ఆపని చేయబోయాడు.

'స్వాతంత్ర్యము నా జన్మహక్కని' అనే పాట గుర్తుకు వచ్చింది.

ఎంత డబ్బుంటే మాత్రం, వీడెవడో చెబితే నేను చెయ్యడం ఏమిటి అనుకున్నాడు ఆగిపోయి. దారంట పోయేవాళ్ళకి ఇలాపనులు చెప్పడం తప్పుకాదూ!

ఇంకో క్షణం తరవాత బయల్దేర బోయి మళ్ళీ ఆగిపోయాడు. వెయ్యకపోతే అదేం ముప్పు! ... అసలు బాగుండదేమో... మానర్స్ లేవు అంటారు. కల్చర్ సున్న

అనుకుంటారు. మెద్రాసు వచ్చినపుడు మొవ్వారం వాడిలా ఉండడం బాగుండదు.

వేసేద్దాం అనుకున్నాడు గేటు తలుపుమీద చెయ్యి వేసి.

వద్దుస్మీ అంది మనసు.

ఫరవాలేదులే అన్నాడు రాజు.

* * *

'వాడెవడో ఇడియట్‌లా వున్నాడే... కాని వాట్ గ్రేట్ యాక్టర్! సందిగ్ధావస్థని గ్రాండ్‌గా పోర్ట్రే చేస్తున్నాడు' అన్నాడు ఆ యింటి పోర్టికోలో నిల్చున్న ప్రొడ్యూసరు.

ఆయనకి ఎడా పెడా నిల్చున్న సినీ వంది మాగధులు నవ్వాడు.

"హామ్లెట్ వేసిన లారెన్స్ ఒలీవియర్ 'టుబి ఆర్ నాట్టుబీ' సీనులో వీడికన్న ఏం పొడిచేశాడు ... ఈ మహానటుణ్ణి 'ది ఒలీవియర్ ఆఫ్ ఇండియా' అంటే తప్పేముంది. ఆ పోజు ... ఆ నటన ఎంత కొత్తగా ఉంది. నాకు బాగా నచ్చింది సార్ ... నేను మీకు ఎపుడూ చెపుతూ ఉంటాను. కొత్తనటులలో య్యామటేలంట్లు ఉంటాయని. నామాటే రైటైంది. నేనే నెగ్గాను" అన్నాడు వందిమాగధులు.

"యాటదీ? ... యవుడనుకున్నారు ఆ యబ్బాయి. మీ యిట్టం వచ్చినట్టు కూత్తన్నారు పాన్ పీసంతా' అంది ఆవెనుక నే నిల్చున్న లక్ష్మినరసు కోపంగా.

"నోనో. మిస్ నర్సూ. అతను మంచి యాక్టరని చెబుతున్నాను వారికి. అంతే" అన్నాడు వందిమాగధులు.

'నివ్వేం సెప్పనక్కల్లే ... అదంతా నాయవ్వారం' అంది నరసు.

'అతన్నిట్టా పిలవ్వొయ్యో' అన్నాడు - ప్రొడ్యూసరు.

వందిమాగధులు పిలిచాడు.

రాజు కొంచెం కంగారు పడ్డాడు. జంకుతూనే దగ్గరకి వచ్చాడు.

"అబ్బే ... నేనేం చెయ్యలేదండి. అయామే గేట్ ఈజే బోర్డు ... ఊరికినే బోర్డుని గేటేస్తున్నా,' అన్నాడు.

'ఏమిటీ?' అన్నాడు ప్రొడ్యూసరు.

"గార్డుని బేటేస్తున్నానండి ... అదికాదు మాటిని గేసేస్తున్నా" అన్నాడు రాజు తన అభిప్రాయాన్ని సాధ్యమైనంత స్పష్టంగా వివరిస్తూ.

'కంగారు గొడ్డు' అన్నాడు ప్రొడ్యూసరు జాలిగా నవ్వుతూ

"యస్సార్. హేస్టీ యానిమల్' అన్నాయి వందిమాగధులు.

ఈలోగా రాజు స్థిమిత పడ్డాడు. ఇందాకటికన్న మంచి వాక్యాలు ఆలోచించాడు.

"సారీ సార్! ... అయామ్ గేపింగ్ ది క్లోట్" అనేశాడు ధైర్యంగా నవ్వి.

ప్రొడ్యూసరుకి అభిమానం పెల్లుబికింది. 'వెరీగుడ్. వండ్రఫుల్ ఎక్స్ప్రెషన్... నువ్వు డైలాగులు రాయొచ్చు. నీ అయిడియా పసిగట్టేశాననుకో. గేటు మూసేస్తున్నానూ అంటావు. అంతేగా?'

రాజు హృదయంలో కృతజ్ఞత పరవళ్ళు తొక్కింది.

"యస్సార్. మరేండి - అదేండి. మూసు గేటే — అహ, గేటు మూసేటుత్తున్నాను."

హఠాత్తుగా ఆగిపోయాడు రాజు — అందరూ తన వంకే చిత్రంగా చూస్తున్నారని గమనించి.

అంతవరకు అతనికి కనబడకుండా ఆ లావుపాటి ప్రొడ్యూసరు చాటున ఉండి, నవ్వాపుకుంటున్న లక్ష్మీనర సుకి జాలేసింది.

"రాజా నువ్వింక మాటాడకు. కూచో చెప్తా..." అని, "బాబాయ్, ఈడే నా మొగోడు. నే సెప్పినోడు" అంటూ ప్రొడ్యూసరుకి రహస్యం చెప్పింది.

నాగేశ్వరరావుని పిక్చర్కి బుక్ చేయగలిగినంత సంతోషం వేసింది ఆయనకి.

"నువ్వేమిటి నేను చెప్పినవాడు. భేష్' అన్నాడు ఎంతో సంతోషంతో. రాజు నరసుని చూడగానే, సిగ్గు పడిపోయాడు.

'నువ్విక్కడి కెలా వచ్చావు' అన్నాడు సినేరియో జీర్ణంకాక. డైరెక్టరు పప్పులో కాలేశాడు అని పాఠకులు చివాట్లేసే ఘట్టాలు ఇలాంటివే.

అయినా, లక్షీన్నరసు తను అక్కడి కెందుకు వచ్చిందో, తనకి డబ్బుగల బాబాయి ఎలా దొరికాడో చెప్పదలచుకోలేదు. చెప్పేందుకు ఏమీలేదు. అందుకని నవ్వేసింది.

బాబాయి ఉరఫ్ ప్రౌఢవ్యాసరు గారు ఒహోహో అన్నారు హుషారుగా. 'ఫరవాలేదు గట్టివాడే... అమ్మాయి! నామాట విని రాత్రికే బొంబాయి మెయిలు ఎక్కేసెయ్యండి. తెల్లారేసరికి కొండెక్కి పెళ్ళాడేసి, రేపు సాయంత్రానికి చక్కా రావచ్చు. ఓ రెండొందలకి చెక్కు రాసిస్తానుండు' అంటూ లోపలి కెళ్ళాడు.

'అక్కర్లేదయ్యా. నాకాడ శానా డబ్బుండాదిలే' అంది నరసు.

* * *

"వాట్ ! వాటీజ్ దిస్' అన్నాడు రాజు; గదిలోంచి మిగతా పాత్రలు ఫేడౌట్ అయిపోయి, తనూ నరసూ మిగలగానే.

'వాటో నేదు వీటూ నేదు బాబాయి సెప్పింది ఇనుకోనేదేటి. మనిద్దరం పెళ్ళి చేసుకుందారి. ఆనకసినిమాలో ఈరో యీరోయిను ఏసాలేద్దారిలే. మీ బామ్మకి ఉత్తరం ఆనక రాద్దారిలే'' అంది నరసు.

"నో నో నరసూ నో నో. త్రీ క్రైమ్సు నో నో. నేను ఈ ఊరుకొచ్చి రెండ్రోజులైంది. రెండ్రోజుల్లోనూ బోల్డుమంది బోల్డుకథలు చెప్పారు. నేను యూస్‌లెస్ పనికి రాదనకూడా చెప్పారు. ఇక్కడన్నీ టోకరాలు. నేను

మావూరు వెళ్ళిపోతా. మాబామ్మకోసం బెంగెట్టుకున్నా. మాకు నాన్నా వాళ్లు లేరుగదా. ఒకత్తే ఉంటుంది పాపం. అందుకని వెళ్ళిపోతాను" అన్నాడు సోఫాలోంచి లేవబోయి.

నరసు విరగబడి నవ్వి అతన్ని మళ్ళీ కూలేసింది.

"చూడు రాజా నువ్వు ఏ మూర్తాన నాకంటబడ్డావో నీమీద నాకు మనసైంది. నాకోసం నావుదెబ్బలు కూడా తిన్నావు. ఇంత మంచోడిని నిన్ను ఒగ్గనే ఒగ్గను. ఒకటే మాట" అంది.

"బట్. అయామ్ యూస్లెస్—"

"అయ్యన్ని నాకాడ సదవమాక. ఊళ్లోకొచ్చిన కాణ్ణించి నివ్వు దగుల్బాజీల ఎంట తిరిగి, అంతా అంతే ననుకుంటున్నావు కాని, ఈడ ఎంతెంత కథలున్నాయో నీకు తెల్దు. ఇప్పిడే వత్తానుండు" అంటూ నరసు లేచి అవతలగది గుమ్మం దగ్గరకెళ్ళి 'బాబోయ్! ఈ బుల్లోడు మనువూ గినువూ వొద్దని ఎల్లిపోతున్నాడు సూడు' అంది.

బాబాయి గర్జిస్తూ హాల్లోకొచ్చాడు. " 'వవిటీ' వెళ్తాడూ. ఎక్కడికిట. అవటా ఎల్లుండి షూటింగు ఉంది. ఎల్లుండి రిహార్సలు. మీ యిద్దరికీ వేషాలున్నాయి. వేళకి రాపోతే ఎలాగ? నువ్వేం హీరోవనుకున్నావా లేటుగా రాడానికి ఎగెయ్యటానికీను, కొత్తవాడివి. టైముకి రాపోతే యావజ్జీవ ఖైదు వేసేస్తారు," అన్నాడు.

రాజు బిక్కచచ్చిపోయి, నోరావలించి గుడ్లప్పగించి చూస్తూ కూర్చుండిపోయాడు.

"తెలిసిందా ఇంకా వెళ్ళిపోతానంటావా!" అంది నరసు.

"వెళ్ళిపోతానంటే యావజ్జీవ ఖైదు అయిపోయాక వదిలేస్తారా పోనీ" అన్నాడు రాజు ఆశవదలక.

ప్రొడ్యూసరు గారు హిందీ సినీ విలన్‌లా నవ్వి చుట్ట ముట్టించాడు.

"ఫూల్! నీకు తెలివితేటలున్నాయి గదా అవి కొంచెం వాడిచూడు. నువ్వు చేసే నేరానికి నిజంగా ఏం చేస్తారో ఆలోచించి నువ్వేచెప్పు. యావజ్జీవ ఖైదు పూర్తి అయ్యాక వదిలి పెడతా రంటావా?" అన్నా డాయన.

ఇష్టం లేకపోయినా ఆలోచించాడు రాజు.

"వదలరండి... భవుశా ఉరిశిక్ష వేస్తారు. నాకు తెలుసనుకోండి. ఆఫ్ కోర్సు. నేను ఓ స్టోరీ—'ప్రేమపిట్టలు' అనే దాంట్లో ఇల్లాగే ఎండింగు రాశాను" అన్నాడు కొంచెం ధైర్యం తెచ్చుకుని.

ప్రొడ్యూసరు గారు ఆనందంతో ఉప్పొంగిపోయి, చప్పట్లు కొట్టాడు.

"శబాష్ బేటా శెబాస్... నీకు కొంత బుర్ర వుందనుకున్నాను గాని బొత్తిగా ఇంత బుర్రుందనుకోలేదు.

నువ్వసలు డైరెక్టరు కావలసిన వాడివి. ఈ ఐయడియా ఎవరికీ చెప్పక. నెక్స్ట్ పిక్చర్‌లో వాడేదాం. ఇంకేం క్వాలిఫికేషను లేకపోయినా ఇదొక్కటే చాలు సినిమాకి. మిగతావీ చప్పునే వంటబడతాయిలే. ఈలోగా మా నరసుని పెళ్ళాడి చిన్న వేషాలేస్తూ ఉండు. మా పిక్చరులోనే వున్నాయి రెండు. ఎల్లుండే స్టుడియోకి రండి. ముందు తిరుపతెళ్ళండి" అంటూ ఆయన గదిలోకి వెళ్ళిపోయాడు.

రాజుకి, హఠాత్తుగా ఓ కొత్త అయిడియా తట్టింది. తనకి నిజంగానే సినిమాల్లో వేషం దొరుకుతుందన్న మాట. ఎల్లుండే షూటింగుట. ఓరి బాబోయ్. వండ్రఫుల్‌రోయ్! అనుకున్నాడు.

అనుకుని ఎగరబోయాడు. నరసు దగ్గరగా జరిగి అతన్ని స్థిమితపరచింది.

"నిజమే కదూ!" అన్నాడు నరసు మొహాన్ని క్లోజప్‌లో చూస్తూ.

'కాదూ!' అంది నరసు.

'ఔను' అన్నాడు రాజు.

చెంపమీద చెంప సూపరింపోజు అవుతున్న మత్తులో, 'ఇది కలా ఇలా' అన్నాడు రాజు.

'వల' అంది నరసు అతని మెడచుట్టూ చేతులు వేస్తూ.

పి. ఎస్.

ఐదారు పేరాల పైన నరసు రాజుని సముదాయించే సీనులో 'మన పెళ్లయాక మీ బామ్మకు ఉత్తరం రాదాం' అంది. రాజుకి నాన్న లేడని, బామ్మే ఉందని నరసుకు ఎలా తెలుసు! రాజుకి ఈసంగతి తెలిస్తే, పాసార్థిగాడు పప్పులో కాలేశాడు అని సినిమా పేపర్లో ఏకేసేవాడా? కాదు. అయినా రాజు పుట్టుపూర్వాలూ అతని డబ్బు లక్ష్మన్నరకీ కాపలాగా ఒక్క బామ్మమటుకే బతికుందన్న కిటుకూ లక్ష్మన్నరసుకి తెలుసని (వాళ్ళబాబాయిద్వారా) పాసార్థికి తెలుసు.

విక్రమార్కుడి సింహాసనం

"సార్. వరహాలరాజూ సార్ ..."

'ఎవరది' అన్నాడు సోఫామీద తలవాల్చి కన్నులర మోడ్చి కూర్చున్న వరహాల రాజు; నరసుమీదనుంచి చూపుతీసి, వచ్చిన పెద్దమనిషి కేసి తిప్పడానికి ప్రయత్నిస్తూ ఎంత ప్రయత్నించినా, నున్నటి మెత్తటి పట్టుచీర మీద అది ఆమె మెడదాకా జరిగి తిరిగి జారిపడిపోతోంది. నరసు బద్ధకంగా నవ్వి మెల్లిగా మునివేళ్ళతో అతని గడ్డం పట్టుకుని తలపైకెత్తి అటువైపు తిప్పింది.

'థాంక్యూ. డాళింగ్' అన్నాడు రాజు ముక్కుపుటాలు ఎగరేసి అటు చూడబోయి.

రాజు ఆ వచ్చిన మనిషికేసి వింతగా చూశాడు.

"మళ్లీ ఇటు సూడమాక జారిపడేవు" అంది నరసు కేరుతూ నవ్వి.

"యస్; ఎవరు మీరు? సినిమా ఛాన్సుకోసం వచ్చారా? సారీ. నో ఛాన్సు. న్యూటాలంట్లకి సినిమా స్కోపు లేదు."

"మీ కొత్తవాళ్లతో రిస్కు. డబ్బుగిట్టదు. అవస్థ. ఒళ్లొంచి పని చేస్కోరాదూ. పెతివాడూ సినిమాలో చేరతా

నసకపోతే. మా ప్రాణాలుపీకి లాభం ఏమిటి ... వాట్ సర్బ్యాన్స్—యూమై రైట్స్? ... అందరూ సినిమా తీస్తే చూసేవాడెవడు. హహ్హాహ్హా '' అన్నాడు.

"నూసుపేపరాడో యేటో. సిత్తరంగా సూత్తన్నాడు మానకాసి. కసింత ఒల్లు దెగ్గిరెట్టుక మాటాడు బుల్లోడా!" అంది నరసు మెల్లిగా.

రాజు నిటారుగా లేచి కూచున్నాడు.

"సిడౌన్ సర్. రాఫిలిం ట్రబుల్. తరవాత, అయి వాంట్ పీసు. డోంట్ వాంట్ వార్ సార్ ... నా అభిమాన రచయిత వరహాలరాజు. అభిమాన ప్రొడ్యూసరు కూడా వరహాలరాజేనండి. అభిమాననటి, ఇగో, మా నరసు. డైరెక్టరు ఇంకాలేదు. అభిమానసాంగ్సు రైటరేమో వి. రాజు ... ఇంకా, ఇంకేం కావాలి. గ్రేటెస్ట్ యాక్టర్లపేర్లు ... ఇపుడే కాదులెండి. రేపురండి. కాంట్రాక్టులు రేపు సంతకాలవుతాయి. అపుడు టెలిఫోన్ కొడతాను ... రాసుకోరేం ఇవన్నీ! పెన్నూ కాయితం తెచ్చుకోలేదా! ఏవి నూసు పేపరయ్యా? నీది."

ఆవచ్చిన పెద్దమనిషి వెనక్కి చూశాడు. ఎవరూ లేరు.

'మీరు తిడుతున్నది నన్నే?' అన్నాడు.

'నిన్నే. నువు పేపర్లవాడివి కాదా?'

'కాదు'

'అయితే నేనూ కాదు'

'మీరు పేపరు వాడని నేను అనలేదండి'

'అదికాదు. నేను ఇందాక నించీ నీతో మాట్లాట్టం లేదూ అంటున్నా'

'మరి ఎవరితో మాటాడుతున్నారు ?'

'ఎవరితోనూ లేదు. అసలు మాటాటమే లేదు. నేను నిదరోతున్నాను. అయామ్ స్లీపింగ్.'

''అందికే వచ్చానండి మిమ్మల్ని లేపుదామని''

'ఎవరునువ్వు? అలారం టైంపీసువా. స్టుడియో గంటవా ? తూతూ బాకావా ? హూవార్ యూ ? ఇక్కడ నీకేంపని ?' అని కోప్పడ్డాడు రాజు.

'క్షమించండి నేను అసిస్టెంటు డైరెక్టర్ని. 'పై వారం మరో కథలో' వాణ్ణి. రెణ్ణెల్లనుంచి మీకోసం చూసి, చూసి, ఇవతలికి వచ్చేశాను మిమ్మల్ని తీసుకు వెళ్దామని. యువర్ స్టోరీ ఈజ్ నాట్ మూవింగ్. తమరి కథ కదలటం లేదు. నాపేరు రాయుడు, అని సవినయంగా మనవి చేశాడు రాయుడు.

'దానికీ నీకూ సంబంధం ఏమిటి చెప్పు. లేపోతే డొక్క చీల్చేస్తా' అన్నాడు రాజు ఉద్రేకంగా.

నరసు కంగారుపడి, 'ఇదేటిది మద్దిన? ఆడెవడో నేనెరగను నేనెవడో —'

''అబ్బెబ్బే నీసంగతి గాదు నర్సూ. దానికి నీకూ అంటే, నాకథ కదలడానికీ, వాడిపేరు రాయుడు అవడానికి సంబంధం ఏమిటీ అంటున్నా. అంతే.''

రాయుడు వినయంగా నవ్వాడు. "క్షమించండి సార్. నాకూమీకథకీ ఇంతవరకూ సంబంధంలేదు. నేను కొత్త కథలో వాణ్ణి అని చెప్పానుగదండి. నాకు ఇందులో పోర్షను లేకపోయినా, ఇది జరగటల్లేదని, నేనే తెగించి వచ్చాను. తమరు దయచెయ్యాలి. షూటింగ్‌కీ అన్నీసిద్ధంచేశాం. ఆర్టిస్టులు సెట్‌మీదికి వచ్చేసి తమకోసం కాసుకున్నారు." అన్నాడు రాయుడు.

రాజు అద్దందగ్గరకి ఆశ్చర్యపోయి, తల దువ్వుకు వచ్చాడు.

'అయితే నాకథ ఎందుకు్కదల్లేదు ? ఎన్నాళ్ళనించి ? ఇపుడు నేనెవర్ని? అన్నాడు సిగరెట్టు ముట్టించి.

రాయుడు మనవి చేశాడు. "రెణ్ణెల్ల్రక్రితం కాబోలు తమరు ఈ సోఫాలో కూర్చుని ఇది కలా ఇలా అన్నారు. "కాదు వల" అంటూ ఈ అమ్మడుగారు తమరి కంఠంచుట్టూ చేతులు వేశారు. ఆ దరిమెనా తమరికి బోలెడు ఆస్తి ఉందని తమరు ప్రొడ్యూసరు అనీ ఈ కథ రాస్తున్న పాసార్థిగారు హింటుకొట్టి పబ్లిసిటీ ఇచ్చారు."

"తరువాత ? తరువాత !" అన్నాడు రాజు.

"తరవాతాండి. తరవాత, అంతే. మీగుట్టు తెలిసి పోడంతో, మీ దగ్గిర ఎంత డబ్బుందో అంత తెలివితేట్లూ, కరేజీ, ఇంకా బోల్డుటాలంట్లూ ఉన్నాయని మేం పసిగట్టేశాం అండి. మీకు సిల్కు్కషర్టులూ, వాచీలు జోళ్ళు కుట్టించాం. మీఫాషన్ చాలా బాగుందని, మిమ్మల్ని ఇమిటేట్‌చేసి

మీలానే మేమూ కుట్టించుకున్నామండి. ఎలాగేనా మీఅంత ఫాషను మాకెలా వస్తుంది లెండి. మీరు హాలీవుడ్డు, స్విజర్లాండూ, సోమాలీలాండూ అన్నీ టూరు చేసి, అక్కడి సినిమా ఇండస్ట్రీసి, ఫాషన్‌లనీ చూసి స్టడీచేసి వచ్చినవారు గదా ... తరువాతేమో ఐదారుగురు యూరపియన్ యాక్టర్లు - ఆడయాక్టర్లన్నమాట. వాళ్ళందరూ మిమ్మల్ని పెళ్ళిచేసుకుంటామన్నారండి మీరేమో లక్ష్మీనరసుగారిని తప్ప ఇంకోళ్ళని పెళ్ళాడనని చెప్పి వాళ్ళని డైవర్సు చేసేశారట."

'ఓరి బాబోయ్. అంత గొప్పవాణ్ణా నేను, విన్నావా నర్సూ'

'ఓరి బాబాయ్ అని ఇంకో రెండుసార్లుకూడా అనుకో వచ్చండి మీరు. మేవంధరం మీకు వినబడేలా అంటూనే ఉన్నాం వచ్చేకథలో. మీరు అక్కడికి రాక వినబళ్ళేదు.'

"ఎందుకురాలేదు నేను. కారులేదా నాకు! డ్రైవరు సెలవుపెట్టాడా. కాల్‌షీటు ఇవ్వనన్నానా?" అన్నాడు రాజు కోపంగా.

"అదికాదండి ఆ పాసార్థిలోలు కెళ్ళారు. మిమ్మల్ని-"

"ఏడీ వాడు! ఎక్కడున్నాడు ..."

"ఆవతలి కథలో ఉన్నారండి. మిమ్మల్ని కేకేసుకు రమ్మన్నారు."

"ఏం పొగరు?"

"మరేంటి వారికి ఒళ్ళు పొగరెత్తింది స్వల్పంగా! కానీ గట్టిగా అనమోకండి ఆయనేగద మీకు డబ్బు కట్రా సప్లయి చేశాడు"

"ఏడిశాడు వాడిబొంద ... ఐనా మనలో మన మాట ఎంతేం?"

"లక్షన్నర ఉంటుందని హింటు కొట్టాడండి."

"ఓరి బాబోయ్"

"మరేనండి ఓరి బాబోయే. అధరిమేనా తవరికి ఇంటలిజెంట్సు టెయిలరింగ్ షాపులో గుడ్డలూ అవీ కుట్టించాం. ప్రొడక్షను పెట్టించి, బల్ల, ఫాను, బెల్లు, మర తలుపు కొని తెచ్చాం. మీరిపుడు పెద్ద ప్రొడ్యూసరు."

"ఓరి బాబోయ్. పెద్ద డైరెక్టర్ని కానా!"

'పెద్ద డైరెక్టర్లు కూడానండి'

'పెద్ద యాక్టర్ని?'

'మరేండి పెద్ద యాక్టర్ని కూడా'.

"ఇంకా, పెద్ద యాక్ట్రెస్సుని—అదొద్దులే. ఇంకా పెద్ద ఏమేంగా ఉండొచ్చు?"

'అన్నీనండి పెద్ద రైటరు, లైటరు, ఫైలరు, వైటరు, డ్రైవరు, రైడరు, రీడరు, డీలరు, లీడరు ఏదిపడితే అదే నండి.'

'సార్ వాల్యూ చాలా ఉందా!'

'బోల్డు'

'అయితే, నేను రేటు పెంచొచ్చుగా.'

'ఒద్దండి — యాక్టర్లు వాళ్ళంతట వాళ్ళే పెంచే శారు—'

'నాన్సెన్స్ — వాళ్ళు పెద్దవాళ్ళైతే, రేటు ఎలా పెంచుతారో, నేను ప్రొడ్యూసర్ని ఐనకొద్దీ, వాళ్ళరేటు అలాగే దించుతాను. చిన్న ప్రొడ్యూసరు లక్షవేలిస్తే పెద్ద వాడు యాభై వేలియ్యాలి — అంతేనా?'

'అంతేనండి కాని, నెస్టు పిక్చరులో అలా బేరం చేద్దాం. ఇపుడు వాళ్ళ రేట్లకే అందర్నీ బుక్ చేసేశాం. అందుకని వదిలెయ్యండి. అదేనా డిస్ట్రిబ్యూటరు ఇచ్చు కుంటాడు. మన సొమ్మేం పోయె. వాళ్ళని కూడా భాగు పడనియ్యండి.''

"వెరీగుడ్. పడనీ ఈసారికి. అయితే ఇపుడు మనం పిక్చరు తీస్తున్నాం కదూ! పేరేమిటి?"

'ప్రొడక్షన్ నెంబరు వన్ సార్'

'స్టోరీ ఏమిటి'

రాయుడు, రాజు కళ్ళలోకి పరిశీలనగా చూసి, ఫక్కున నవ్వాడు. "పిచ్చరు తీయ్యకుండా, స్టోరీ ఏమిటండీ మీరు మరీ విట్టీగా మాటాడుతారు! భలేవారే" అనేసరికి నవ్వు పెల్లుబుకి పోయింది. విరగబడి నవ్వసాగాడు.

'కట్' అన్నాడు రాజు కోపంగా.

'లైటాఫ్' అని గావు కేక పెట్టాడు అసిస్టెంట్ డైరెక్టరు రాయుడు అలవాటుకొద్దీ.

కునికిపాట్లు పడుతున్న నర్సు తుళ్ళిపడింది.

"అబ్బ! యంత కేకేసినావు. నీజిమ్మడ. సచ్చినోడా" అని గొణుక్కుంది.

రాజు సిగ్గుపడి పోయాడు తన తెలివితక్కువకి. "సారీ, బ్రదర్. ఇపుడే నిద్దర్లేచాను. అందులోనూ రాత్రి సెకండ్ షో కెళ్ళాను. కాసిని అయిడియాల కోసం...ఏదో మాటజారింది...అసలు నా అయిడియా ఊరికే శాంగ్సు బుక్స్‌కి స్టోరీ రాశారా అని. అంతేగాని, పిక్చరు తియ్యకుండా స్టోరీ తయారుకాదని, ఆ మాత్రం తెలీదూ?"— అన్నాడు ముసి ముసి నవ్వులు నవ్వుతూ.

రాయుడు స్థిమిత పడ్డాడు. 'చెప్పెన్లెండి ... కాని ఓటి చెబుతా. మిమ్మల్ని పూర్వాశ్రమంలో అందరూ యూస్‌లెస్ అన్నారందుకే. అనుభవం లేదుగదా.'

"పూర్వాశ్రమా? అదేమిటి? వాడెవడు?" అన్నాడు రాజు.

"పూర్వం మీరు ఎవరండీ... ఉత్తిన్యూటాలంటే గదా. కొత్త యువకులు. అప్పుడు మీదగ్గిరేమున్నాయి. (రేకు) పెట్టే, (సత్తు) బేడా. ఓజత చొక్కాలాగు. ఆశలూ, కాసిని ఆశయాలూ, వేస్టుపేపర్లూ. అంతేగా. పాసార్ది చెప్పాకనే గదా మీమెరిటు మాకు తెలిసింది. అపుడే గదా. హారినీఇంత 'గొప్ప' వాణ్ణి అలా అన్నామే అని నాలిక్కరుచుకున్నాం ... సర్లెండి కాని, స్టుడియోకి బయల్దేరండి' ఆర్టిస్టులంతా కాసుకుని ఉంటారు."

రాజు గంభీరంగా ఇంకో సిగరెట్టు ముట్టించి, 'కానీ. రిహార్సల్సు పూర్తిఅయ్యేసరికి అక్కడికి చేరుకోలేమా' అన్నాడు.

రాయుడు, ఉలిక్కిపడి, తలపైకెత్తి చూసి పగలబడి నవ్వాడు. "ఏమన్నారు... రిహార్సల్సా! ... రిహార్సల్సేనా మీరన్నది? ... సార్. మీరు చెప్పినట్లు ఈ రెండు అయిడియాలూ, ఏది, స్టోరీ, సినిమా పేపర్లకియిస్తే, రిహార్సలు, రెండూ అయిడియాలు కళ్లకద్దుకు బాక్సులు కట్టి, లేదా బానర్లు ఇచ్చి పబ్లిసిటీ యిస్తారు అన్ని దేశాల్లోకూడా. నాకు పదో పరకో దొరుకుతుంది ఇవ్వమంటారా!"

'ఎలారాయొచ్చో శాంపులు చెప్తా అని' గబ గబ న్యూసురాశాడు రాయుడు; హెడ్డింగు; నేటి నిర్మాతల స్థితి; దానికిందనే ఇంకో హెడ్డింగు. ఒక అమాయిక నిర్మాత బూజు భావాలు. దానికింద: ఈనాడు ఫిలిం ఫీల్డులోకి చాలా మంది ప్రొడ్యూసర్లు ఎంటరయిపోతున్నారు. వీరికి ఫిలిమ్మేకింగు గురించి ఏ. బి. సి డీలు కూడా తెలీవని డేర్ చేసి చెప్పొచ్చు. (అప్పచ్చిలాగ. ఇది హ్యూమరులెండి) రీసెంటుగా ఏస్ ప్రొడ్యూసరు 'డాష్' గారు ఇచ్చిన స్టేటుమెంటులో అయిడియాలు చిత్తగించండి.

"ఈ నిర్మాత మాతృడికి, పిక్చరు కంప్లీటు కాకుండానే స్టోరీ ప్రిపే (తయా) రవాలిట. కనీసం పిక్చరు ఏసబ్జట్టు (పెసరట్టులాగ) గురించో రఫ్ అయిడియా ఏనా ఉండాల్ట. (డాల్డాలాగా).

"ఇంతేకాదు. షూటింగు స్టార్ట్ కాడానికిముందు రిహార్స్‌ల్సు అనేవి వేస్తారని ఈ వెర్రిబాగుల నిర్మాత ఇనోసెంట్ అయిడియా — ఇలా బూజుపట్టిన భావాలవారు (ఆవాళ్లాగా) నేటి మన నిర్మాతలు.

" ఎలా ఉందండి ఈ అయిడియా? " అన్నాడు రాయుడు ఒగురుస్తూ.

'ఏడిసినట్టుంది. ఇదిగనక ఎవడికేనా తెలిసిందో, నా కంపెనీలోనే కాదు. ఏకంపెనీలోనూ నీకు పుట్టగతుల్లేకుండా చేస్తా. కబర్దార్' అన్నాడు వరహాలరాజు కసిగా. అని 'కావలిస్తే ఆ అయిడో ఏదో నేనే యిస్తా తీసుకో' అని బ్రాకెట్‌లో చెప్పి, ఇంగ్లీషులో నవ్వాడు. 'ఐదో ఏదో కాదండీ ఏదో పరకో దొరుకుతుందనుకున్నాను.' అని సరిదిద్దాడు రాయుడు.

తరువాత ఇద్దరూ మరో సారి వచ్చే కథలోకి బయల్దేరారు.

రాజువెడలె రవితేజము లలరగ, రాయుడు వెను వెంటను నడవగ.

"కారు లేకపోవడం బాగాలేదోయ్" అన్నాడు రాజు నాలుగడుగులు వేసి.

'మరేండి ఏం బాగులేదు. కొనేసెయ్యండి.'

'ఏమిటి అస్సలింకా కారే కొనలేదా నేను! ప్రొడ్యూసును పెట్టినా కారుకొనకపోడం ఏమిటోయ్ !'

'మరేండి' అన్నాడు రాయుడు ముభావంగా.

'మాబు చేస్తారేమోనని భయంగా ఉందోయ్' అని భయపడ్డాడు రాజు పెద్దవీధిలోకి రాగానే.

'ఏమిటండీ ?'

'మాబు — అదే జనం నన్ను ముట్టడించేసి ఆటోగ్రాఫులూ అవీ కావాలంటారేమోనని ... వెధవది. సినిమాలో ఉంటే ఇదేచిక్కు— స్వేచ్ఛావాయువులూ గట్రా పీల్చలేం. ఎక్కడికెళ్ళినా — ''

'టాక్సీలో పోదామాండి' అన్నాడు రాయుడు హఠాత్తుగా.

'పోదాం కాని నాకు సిగ్గు సుమీ. వెధవది టాక్సీ ఎక్కి సొంత ప్రొడక్షనుకి వెళ్ళడమా. ఛీం ఛీం డ్రిల్ల అంటారు ... అదేబెంగ.'

'ఏం చేస్తాం కిష్టాన్ పాదర్ సైజు వాడు గాడిద కాళ్ళు పట్టుకున్నాట్ట లోగడ.'

'ఇప్పుడు మనం టాక్సీకాళ్ళు పట్టుకోవాలా ?'

'ఇప్పుడు అక్కర్లేదండి. దిగేటప్పుడు డబ్బుల్లేకపోతే. దానికి చాలా టైముంటుంది' అని పకపక నవ్వాడు రాయుడు.

రాజుకి నవ్వురాలేదు. ఎందుకు రాలేదన్నట్టు చూశాడు రాయుడు.

''నీకేం తెలుసోయ్ డబ్బయిపోయిన ప్రొడ్యూసరు అవస్థ. నీకు అంతా నవ్వులాటగానే ఉంటుంది. మా సమస్యలు వేరు'.

'ఓరి బాబోయ్' అన్నాడు రాయుడు మెల్లిగా.

ఇద్దరూ బస్టాండు దగ్గరకు చేరి టాక్సీ కోసం నిలుచున్నారు.

రాయుడు దీర్ఘాలోచనలో బోర్లా పడిపోయాడు. రాజు సిగరెట్టు ముట్టించి దిక్కులు చూస్తూ నిలబడ్డాడు. ప్రజాభిప్రాయం వినబడింది కొంచెం అసింటా.

'బ్రదర్ గోదాలోకి కొత్తగొడ్డు దిగిందంట విన్నావా!' అన్నాడు ఒక ప్రజ. అతనిపేరు గురువు. కాబట్టి రెండో వాడి పేరు లఘువు అయితీరాలి.

'ఏమి కథ' అన్నాడు లఘువు గుడ్లు మిటకరించి గుటకలు వేస్తూ.

"ఏమిటేమిటి! మోస్టు వండ్రఫుల్ గొడ్డన్నమాట. పేరురాజుట. సుద్ధ క్రాకు. వాడికి పిక్చర్ ఫినిష్ కాకుండా– ఆమాటకొస్తే మొదలేనా పెట్టకుండా కథ దేనిగురించో, చెప్పాలిట ప్రాణాలు తీసెస్తున్నాట్టలే అసిస్టెంటు డైరెక్టర్లని వాళ్ళనీని"

'ఏవిచిత్రం నువ్వు మరీబడాయి. ఎప్పుడూ ఇలాటి నీలి వార్తలే మోసుకొస్తావు. బుర్రున్న వాడెవడైనా నమ్మ్తాడా?' అన్నాడు లఘువు తిప్పుకుంటూ.

గురువు నిట్టూర్చాడు. "రైటే బ్రదర్. నమ్మడం కష్టమే. కాని అలా లఘువుగా కొట్టెయ్యకు. కావాలంటే ఇంకోటి చెబుతాను. రిహార్సలు వెయ్యమంటాట్ట. ఇది చాలా!"

'హరహాగా' అన్నాడు లఘువు చెవులుమూసుకుని.

'రాయుడూ విన్నావా!'

'విన్నా.'

'మన్నా!'

'ఔనన్నా.'

'అన్నన్నా. ఎంతచిత్రం. ఎలా తెలిసింది అప్పుడే! ఇప్పుడేగా! మనం అనుకున్నాం.'

"డేగాలేదు కాకీలేదు సార్. దాని సంగతి అంతే. పుకార్లస్పీడు అలాగే ఉంటుంది."

రోడ్డుమీద అటూ యిటూ పోయే కార్లలో వాళ్ళంతా, వీళ్ళవంకే చూసి ఫక్కున నవ్వుకుంటున్నారు.

'ఊరంతా తెలిసిపోయిందే.'

'అట్టుడికినట్టుడికి పోతోంది.'

'హా చంద్రమతీ'

'ఏదిగతీ! బై ది బై ఎవరావిడ, యడ్రసేమి'

* * *

'టాక్సీరాలేదు. బస్సెక్కుదామండి.'

'కానీ.'

'కానీ ఏమిటి మళ్ళీ. ఏం సందేహం?'

'అబ్బే. సరే కానిమ్మన్నాను.'

'ఎందుకు మీదగ్గర లేదా కాస్లు!'

'నీకొక్కవాలా!'

'నాకాఁదు. మీకాఁవాలేమోనని కానిమ్మంటు న్నారు గదా.'

'అదా. మరీబడాయి నువ్వు. ఏం తెలీనట్టే.'

'ఒట్టు'

'బస్సొచ్చింది ఎక్కు.'

* * *

'ఇక్కడే దిగండి. ఈ కొణ్ణించి, అరమైలు నడవాలి.'

'వాలి అంటే గుర్తొచ్చింది. వాలి సుగ్రీవ సబ్జక్టు ఎలా ఉంటుందోయ్ రాయుడూ!'

'బ్రహ్మాండంగా ఉంటుందండి. కాని చాలా డబ్బవు తుంది. సెట్టింగులూ, కాస్ట్యూములూ, పెద్ద ఆర్టిస్టులూ కావాలి.'

'దానికేముంది. వాలికీ వాడి ఆలికీ బాక్సాఫీస్ స్టార్లని పెడదాం. మిగతా రోల్సుకి, చిన్నవాళ్ళని, కొత్త వాళ్ళనీ వేసుకుందాం. రోలుకో వంద ఎడ్వాన్సు పుచ్చుకో వచ్చు. బ్లాక్‌లో 50 అడుగుదాం' అన్నాడు రాజు ఉత్సా హంగా.

'నాకు ఆశ్చర్యంతో ఏం మాటాడ్డానికీ తోచటం లేదు సార్, అంచేత నేనేం మాట్లాణ్ను. మీరు చెప్పుకు పొండి' అన్నాడు రాయుడు ఆశ్చర్యంతో.

రాజు సంబరపడిపోయాడు. 'చెప్పేందుకేముంది.మనం ఎంతసేపూ, ఆర్టుకి అన్యాయం చెయ్యకుండా, జాగ్రత్తగా వాలి కథను వాల్మీకి రాసినట్టు తీసిపారేస్తే, పిక్చరులో

సెట్లు, గిట్లూ, స్టార్లూ గీర్లూ, లేకపోయినా, చచ్చినట్టూ హిట్టయి ఊరుకుంటుంది. సింపుల్' అన్నాడు.

రాయుడు ఈసారి తేలుకుట్టినట్టు తుళ్ళిపడ్డాడు.

'వాట్‌సార్. మీరు మరీ బొత్తిగా ఇంత అమాయకులు అనుకోలేదు. వాల్మీకి వాళ్ళు ఫిలిం కథలకన్న డ్రామెటిక్ రాస్తారని వాదించే గుంపులో కలిసిపోతే, మీకు భవిష్యత్తులేదు. అసలు వాళ్ళకి ట్రీటుమెంటూ అదీ ఎలా తెలుస్తుందండి. అప్పటికి ఫ్రాయిడ్ పుట్టనేలేదు. సైకాలజీ అనేమాటే వినుండరు వాళ్ళు. అదే తెలీపోతే, ట్రీటుమెంటేం చేస్తారు. వాళ్ళని తప్పట్టడం లేదు సుమాండి. మీకు స్టుడియోలో ఇద్దరు ముగ్గుర్ని పరిచయం చేస్తాను. వాళ్ళు చెప్తారు మీకు వాలికథ ఎలా తియ్యాలో. అంతేగాని సొంతంగా మీరు ఇందులో దిక్కండి. దెబ్బతినేస్తారు. ఇదేం ఆర్టా మజాకానా. ఇలా అన్నానని కోప్పడకండి. మీతమ్ముళ్లాంటి వాణ్ని. మీరు నన్ను పైకి తేవాలి. అసలు ఐ లవ్ ఆర్ట్. వెధవది అదేమిటో చిన్నప్పణ్ణించీ అంతేనుట నేను. పువ్వుపుట్టగానే పరిమళిస్తుందనుకో వచ్చునుకోండి. అయితేమటుకు నేను. మరీ అన్యాయమంట. చదవరా నాయనా అని మానాయనా ఆయన నాయనా జాయింటుగా గోలెత్తినా, నేను ఆర్టోయ్ బాబోయ్ ఆర్టోయ్ అని హద్దస్తమానమూ ఒకటే గోలట. దానికోసమే మావూళ్లో నిరుద్యోగం, ఈ వూళ్లో మా ఫ్రెండు రాలీసైకిలూ త్యాగంచేసి, ఇలా బతికున్నాను. నాకే డబ్బుంటేనా, పెద్ద డైరెక్టర్నయి పోయేవాణ్ణి'' అన్నాడు రాయుడు ఆయాసపడుతూ.

"మరేం ఫరవాలేదు. ఇప్పుడెలాగూ 'వాలిసుగ్రీవ' పిక్చరు నీకేయిస్తాను. డోంట్‌వరీ. అర్టంటే పడి చచ్చే వాళ్ళంటే పడి చచ్చేవాళ్ళలో నేనొకణ్ణి."

"బావుందండి మీరు ఒక్కరు కాకపోతే ఇద్దరెలా అవుతారు. వచ్చేశామండి స్టుడియోకి. ఇక్కడ ఇద్దరు ముగ్గుర్ని పరిచయం చేస్తాను" అన్నాడు రాయుడు.

*   *   *

'అయామే గ్రేట్ షోమన్' అన్నాడు ఇద్దరు ముగ్గురు.

'నాది పూర్తిగా ఎంటర్టెయిన్‌మెంటాలిటీ అండి. ప్రజల పావలా అర్థణాకీ, మొహం మొత్తిపోయి, వేము తీపెక్కేదాకా ఎంటర్టెయిన్‌మ్యెంటు పెట్టేస్తాను. అయామే జీనియస్ అని, నా అసిస్టెంట్లూ, బంట్లూ అంతా అంటారు. నా వెనకే కాదు. ఎదటకూడా అముక్కే నిర్భయంగా చెప్పే స్తారు. ఎండ్ ఐ లైక్ ఫ్రాంక్‌నెస్. నిర్మొహమాటంగా కుండ బద్దలుకొట్టినట్లు నిజం మాట్లాడే వాళ్ళంటే ప్రాణం పెడ తాను' అన్నాడు ఇద్దరు ముగ్గురు ఇంకోక్షణం ఆగి.

"సరే అయితేమీరువాలిసుగ్రీవ ఎంటర్టెయిన్‌మెంటా లిటిగా ఫిలిం తీస్తారా" అని నిర్మొహమాటంగా మొహంపెట్టి అడిగేశాడు రాజు.

'తీస్తాను' అని అంతకన్న నిర్మొహమాటంగా చెప్పే శాడు ఇద్దరు ముగ్గురు.

'నాకు నిర్మొహమాటం అంటే చాలా యిష్టం. పడి చస్తాను' అన్నాడు రాజు.

'నేనూ అంతే ... మనిద్దరికీ స్పిరుచువల్ గా అంటే ఆధ్యాత్మికంగా ఏకాభిప్రాయం కుదిరిందన్న మాట. ఇంక అన్ని అభిప్రాయాలూ ఒకటే. అంచేత మనము తీసే పిక్చరు —'

రాజు మెల్లిగా రాయుడు వేపు జరిగి — 'ఏమిటంటాడు!' అన్నాడు.

ఇద్దరు ముగ్గురు ఆ మాట విన్నాడు. విని నవ్వాడు. స్పేర్ టైములో — అంటే తీరిక వేళల్లో నేను అబిసీనియన్ ఫిలాసఫీ చదువుతాను లెండి. అది నా హాబీ.'

'అయ్య బాబోయ్' అన్నాడు రాజు.

'ఔనండి. నేనసలే ఇంటలెక్చువల్ ని. దానికి తోడు మాడస్టీ జాస్తి. నాకు ట్రాజడీ మృత్యువు, చీకటి, శ్మశానం, ఆకుజోళ్ళు, చాలా యిష్టం. ఈ సంగతి 'సినిమార్ పేపర్' నించి నన్ను ఇంట్రవ్యూ చెయ్యవచ్చిన అతను కూడా చెప్పాడు. ఈ ఐదు సబ్జెక్టుల మీద నేను డబుల్ డబుల్ వాల్యూమ్ క్యాలికో బైండు బుక్కులు రాస్తున్నాను. భవుశా బిమల్ రాయ్ కి వాటిలో ఓదాన్ని, శాంతారాంకి వాటిలో ఇంకోదాన్ని, ఫిలిం తియ్యమని ఇస్తానని తెలుస్తోంది. వరల్డ్ రైట్సు నా రూములోనే ఉంటాయనుకోండి. ఇందాక నేం చెప్తున్నానూ? ... మర్చిపోయాను ఈ ఫర్గాట్. నాకిదో జబ్బండి. ఈ ఫర్గాటింగు ... నాకు మరుపు ఉందన్న

మాట కూడా మర్చిపోతాను. అప్పుడప్పుడు హాయ్ ... హావ్వ... ఆబలింతలు — లిద్ద డొస్తోల్లికాబోళు... హాయ్.'

"మీరు వాలి సుగ్రీవ తీస్తానన్నారు" అన్నాడు రాజు—దొరికిన ఛాన్సు వదల కూడదని.

'హమ్మయ్యా వాలి సుగ్రీవకదూ, యస్. అది నా స్పెషల్ సబ్జెక్టు మీరు యెవరన్నడిగినా నా దగ్గరకే పంపిస్తారు. ఓటోక్లాసులోంచే అది ఫిలిం తీస్తాననేవాణ్నట... బాయ్. ప్రొడ్యూసరుగారు డబ్బులిస్తారుగానీ, గెట్ గుడ్ కాఫీ, ఓ గోల్డ్‌ఫ్లాక్ పెట్టికూడా... వాలి కథలో తమాషా ఏమిటంటే... మీదగ్గిరో సిగరెట్టుందా... వాడికీ రావణుడికీ ఒక కామన్ పోలిక ... ఏమిటిది... చార్మినారా, ఐ లవిట్ నాకు బలేయిష్టం... చార్మినారుకీ, రావణుడికీ, అయి మీన్ వాలికీ, పోలికేమంటే,—ఒక సైకాలజీ వుందండి. మీరు ఎప్పుడేనా చూశారో లేదోగాని ఇప్పుడు రావణుడున్నాడా చిన్నప్పట్నించీ హివాజ్ లవింగ్ దట్ గర్ల్ సీతా. ఆమాట కొస్తే పూర్వజన్మంనించీ అనాలి అంటే, సీత ప్రీవియస్ బర్త్ అన్నమాట. ఏం అలాంటపుడు అతను ఎంత బాధపడతాడు? వాడూ హ్యూమన్ బీయింగే. మానవ మాత్రుడే. వాడి లోను బ్లడ్ పరిగెడుతోంది. అయినపుడు దిస్ యంగ్ డెవిల్ ఆఫేరామా—ఈ రాములవారు వచ్చి ఆపిల్లని చటుక్కున పెళ్ళాడేశాడు ఏం?''

''వాలికథ'' అన్నాడు రాజు భయపడుతూ.

'వస్తున్నా అయామ్ కమింగ్. ఇదంతా వాలి సైకాలజీయేగా... అంచేత నాచురల్లీ రావణా గాట్ యాంగ్రీ... సో, హీ స్టోల్ సీతా. ఆ పిల్లని దొంగిలించాడు. వాలికేసు కూడా దాదాపు యింతే. దీనికి పార్లర్‌గా ఉంది. ఇతను కూడా చిన్నప్పట్నించి, రుమని లవ్ చేసి ఉండాలి. అందుకని పొలిటికల్‌గా, రాజకీయంగా, అల్లకల్లోలాలూ అపారాలూ వచ్చినపుడు, హీ మేడ్ గుడ్. బ్రదర్‌ని తరిమివేసి రుమని కాజేశాడు. రాము డొచ్చినపుడు సుగ్రీవుడు అడగ్గానే ఎందుకు సాయం చేస్తానన్నాడు? జస్ట్‌ఫర్ దిస్ రీజన్. ఇదే కారణం. తన భార్యని రావణుడు ఎత్తుకుపోయాడు గదా. అలాగే, సుగ్రీవుడి వైపుని వాలి చెక్కేశాడు. అదీ మెయిన్ రీజన్. ఆ బాధ తెలుసు కాబట్టే సుగ్రీవుడికే సాయం చేశాడు. ఇంకోటి. రాముడు వాలిని చంపగానే మనం ఆసీను కట్ చేసి రావణాసురుడి సభని చూపించాలి. ఇలా ఈ బాణం తగిలి వాలి నేల కూలగానే అక్కడ రావణాసురుడి చేతిలో వైన్‌గ్లాసో ఏదో జారి పడిపోవాలన్నమాట. పెద్ద బ్యాగ్రౌండ్ మ్యూజిక్. సిక్స్‌టీ డ్రమ్మూ, థర్టీఫోర్ వైలిన్సూను. కామెరా సీతమీదకి పాన్. మళ్ళీ రావణుడి మీదకి కట్. టిల్‌షాట్. క్లోజప్, 'ఏమిటీ యపశకునము' అని డైలాగు. బ్రీఫ్‌గా, పవర్‌ఫుల్‌గా. ఈ ఇన్సిడెంటు రావణుడి భవిష్యత్తుమీద ఫోర్కాష్టులాటిదన్నమాట. దీన్ని మనం బాగా ఎక్స్‌ప్లాయిట్ చేస్తే షాట్సు పడిపోతాయంతే. మన రామాయణం అపూర్వాం,

అనుత్తరం అయిపోతుంది." అని ఆగాడు. ఇద్దరు ముగ్గురు రాజు మాట్లాడ్డానికి ఛాన్సు ఇచ్చి.

ఒక నిముషంలో రాజు కోలుకున్నాడు. "మరి మనం తీస్తున్నది వాలిసుగ్రీవ కథ కదండి. వాలి బ్రదర్‌కి పోర్షన్ ఉన్నట్టు లేదే ... మీరు చెప్పేది రామాయణం ట్రీట్ మెంటులావుంది."

ఇద్దరు ముగ్గురు జాలిగా నవ్వి, రాజు భుజం తట్టాడు. 'మరేం భయపడకండి. వాలికథే తియ్యాలని మనకి శాసనం ఏమిటి. ఎవడా శాసించే వెధవ. డొక్క చీల్చి డోలుకట్టి ఆర్కెస్ట్రాలో పెట్టిస్తాను. అంతగా మనం తీసేది చివరికి రామాయణంగా తయారైతే పేరు మార్చేద్దాం. రామాయణం అనే పిలుద్దాం. వాటీజ్ దేర్. వాటీజ్ నేనేమ్. నాకు పేర్లలో నమ్మకంలేదు. అయామ్ ది గ్రేటెస్ట్ షోమాన్ నా అసిస్టెంట్లన్నట్లు. ఆల్మోస్ట్ ఏజీనియస్. పూర్తిగా జీనియస్ నని పబ్లికున ఒప్పేసుకోపోడానికి కారణం మాడెస్టీయే నంటే నమ్మండి. నిర్మొహమాటం అంటే ఉన్న అభిమానంకొద్దీ ఈ కాస్తేనా చెబుతున్నాను ... ఇప్పుడు చూడండి నేను వాలికథ మొదలుపెట్టి రామాయణంలోకి జారిపోయానంటే, ఎంత పరాకో మీరే చూసుకోండి. ఎవడేనా అలా చేస్తాడా అని. అసలు రామాయణానికీ వాలిసుగ్రీవులకీ ఏమైనా సంబంధం ఉందా. అదేమిటి! వీళ్ళెవరు! అయినా నేను పరాకున ఇందులోకి జారిపోయానంటే, జీనియసువల్ల వచ్చేనష్టం మీరు గ్రహించగలరు."

"అదేమిటిసార్ అలా అంటారు. వాలి సుగ్రీవులకీ రామాయణానికీ సంబంధం లేపోతే ఇంకేముందండి" అన్నాడు రాజు కొంచెం తటపటాయించి.

ఇద్దరు ముగ్గురు మళ్ళీభళ్ళున నవ్వాడు. 'అదటయ్యా మాట ! సంబంధం లేదంటే లేదనా. అన్నిటికీ అందరికీ ఎప్పుడూ ఏదో ఓసంబంధం ఉంటూనే వుంటుంది. రామాయణానికీ భారతానికీ వుంది; దానికీ హామ్‌లెట్‌కీ వున్నది. దానికీ ఇంకా ఏదిపడితే దానికీ సంబంధం ఉంది. రేపు మనం వాలి స్టోరీని తీసినపుడు ఫ్లాష్‌బాక్‌లో భారతయుద్ధం, హామ్లెట్‌లో ఘోస్టుసీను చూపిస్తామా లేదా."

'చూపిస్తామనుకోండి' అన్నాడు రాజు భయపడుతూ గుటక వేసి.

'ఇంకేం. అలాటప్పుడు. మరి వాటికి సంబంధం లేదనగలమా.'

'అనలేమనుకోండి' అన్నాడు రాజు నసుగుతూ.

అయినా రామాయణాన్ని 'ఆదికావ్యం' అంటారని మా మేష్టారు అన్నాడు."

'హూస్. అదా నువుచెప్పేది. అది రైటైతేకావచ్చు. అంటే, రామాయణం ఫస్టున పబ్లిషు అయినట్టుంది. కానీ భారతమే ముందుజరిగినట్టు నాకుగుర్తు. ఇంక హామ్లెట్టంటావా అది చాలా పాతది. వీటికన్న ముందరదని మొన్న ఒక సీను దొర కూడా చెప్పాడు. ప్రింటు కావడానికి చాల రోజులు

ముందర్శించి, దాన్ని డ్రామా ఆడేవారుగదా. అయినా మనం ఓపనిచెయ్యొచ్చు. పెద్దబాక్సాఫీస్ అయిడియా. ప్రొడక్షనుతోపాటు మనం ఓ పేపరు మొదలెడదాం. అందులో ఓ కాంట్రవర్సీ. వాద ప్రతివాదన వేదిక అని దానికి హెడ్డింగు'

'ఏదిముందు? హామ్లెటా, రామాయణావా. ది మహా భారటావా? ఏది ముందు జరిగింది! ఏది ఫస్టున పబ్లిషు అయింది? అని నోటీసు వేదాం. ఇందులో బయటపడే ట్రూతుని మామహత్తరపౌరాంఫిక చిత్రము వాలిసుగ్రీవలో చేర్చుతాము అని కూడా బెదిరిద్దాము. అక్కడితో జనం దీని మీద కొట్టుకు ఛస్తారు. ప్రజలుట్టి వెర్రి వెధవలు. గొర్రెల మంద సైకాలజీ. ఇటు మాంఛి పబ్లిసిటీ; పిక్చరు గారంటీ హిట్టు. సరేనా?"

'సరేండి' అన్నాడు రాజు బిక్క మొహం పెట్టి.

'మ్హీరు ఫల్‌గా ఉన్నారు. ఏది ఓ హండ్రెడు ఇలా పారెయ్యండి.'

'నో సార్. హండ్రెడ్ ఈజే బ్లాంక్ అయామే చెక్. టుమారో మార్నింగ్ కాష్' అన్నాడు రాజు.

"వెరీగుడ్ సో. ఈ పిక్చరు నాకిస్తారుగా" అన్నాడు ఇద్దరు ముగ్గురు.

'ఎంత మాటండి' అన్నాడు రాజు నవ్వి.

* * *

'మీరు చాలా అన్యాయం చేశారు. డైరెక్షను నాకే ఇస్తానని ముందర చెప్పి, తీరా వాడికి మాటిచ్చారు' అన్నాడు అసిస్టెంట్ డైరెక్టరు రాయుడు కోపంగా, బాధగా

'మాటేగదోయ్' అన్నాడు రాజు ఆరుబయట గాలి పీల్చి హామ్మయ్య అనుకుంటూ.

'ఏమోనండి మా మామయ్య పోయెం గ్నాపకం వస్తోంది 'క్షణక్షణముల్ ప్రభు దివ్యచిత్తముల్' అని అన్నాడు రాయుడు దిగులుగా.

ప్రొడక్షన్

"ఏవండోయ్! వరహాలరాజుగారూ?"

"ఎవరదీ! ఇలా కొంచెం దగ్గిర్గా క్లోజప్పులోకి రండి."

"నమస్కారమండి. నేను... గుర్తులేనూ! రాయుణ్ణి! భవదీయుణ్ణి."

"జ్ఞాపకం రాలేదు. కొంచెం ఫ్లాషుబాకులో మాట్లాడి మీ వెనకటి కథ చెప్పండి" అన్నాడు రాజు నల్లకళ్ళజోడు లోంచి గంభీరంగా చూస్తూ.

రాయుడు వినయంగా నవ్వాడు. 'చెప్పడానికి నేను రెడీయేకానండి, వెనకటి కథంతా చెప్తే ఇప్పుడు కథకి చోటు చాలదని భయం. పాసార్థిగారు ఊరుకోరు.'

వారుట్టి దగాకోరులా ఉన్నారే. ఎక్కడా దొరకడు. బాక్సాఫీసు ఫిలింరైటర్లకన్న అన్యాయం. నేను డబ్బుల్లేక లాట్రీ కొడ్తుంటే అప్పుడంతా రాసి, తీరా ప్రొడ్యూసరయ్యే సరికి పబ్లిసిటీ ఇవ్వాలని పరారీ అయిపోయాడు ... డోంట్ కేర్. నీకథ చెప్పు. నువ్వెవరు?"

"నేను రాయుణ్ణి గదండీ. మీరూనేనూ నాలుగైదు కథలనుంచి కలిసి తిరుగుతున్నాం. ఒక్క టీ తాగి, ఒక్క సిగరెట్టు కాల్చుకున్నవాళ్ళం ..."

"హాఁహాఁ తెలిసింది. నువ్వు రాయుడివన్నమాట—ఆసంగతి చెప్పవేం."

"చెప్పానండి"

"చెబితే చెప్పావుగాని ఇప్పుడేం చెయ్యాడం వాటీజ్ మై నెక్స్ట్ స్టెప్."

'ముళ్ళపూడిగార్ని కనుక్కు రానాండి?'

"య్యస్ ... కాదు కాదు చఫ్! వాడెవడు మధ్య నేనేం చెయ్యాలో చెప్పేందుకు. నాయిష్టం వచ్చినట్లు చేస్తాను. వెంటనే పిచ్చరు తీస్తాను. స్టుడియోకి నడు" అన్నాడు రాజు పాసార్థిమీద కోపంకొద్దీ.

రాయుడుమటుకు సై అనలేదు. కొంచెం గౌరవంగా, కాస్త జాలిగా నవ్వాడు "సార్! పాసార్థి వద్దన్నా సరే, సరే నన్నా సరే; మీరుమాత్రం యిప్పుడు పిచ్చరు తీయ లేరు."

"షటప్. అయామే లాక్ రుపీస్. ఎందుకు తియ్య లేను."

"బట్ యువార్ నాటే రాఫిలిం కోటా ... మీ దగ్గర లక్షల లక్షల డబ్భైవేల రూపాయలున్నా ఫిలిం తియ్యలేరు. ఇప్పుడు రాఫిలిం దొరకటం లేదు. అందికనే కదా కిందటిసారి నాల్నెల్ల ముందర మీరు స్టూడియో

షూటింగు కెళ్ళి గల్లంతయి పోయారు. ఆవాళ ఫిలిం లేక కాల్షీటు కాన్సిలైంది. అప్పణ్ణించి ఇంకా ఫిలిం తియ్యలేదేం మరి ... మీరే ఆలోచించండి.”

రాజు ఆశ్చర్యపడి లేచాక, నిజమేనా అన్నాడు. రాయుడి జవాబు వినకుండానే, అంచేతేనన్నమాట నేను కనబట్టం లేదు అన్నాడు. మరిప్పు డెలా అన్నాడు.

రాయుడు ఎలా అని ప్రతిధ్వనించాడు.

పోనీ పానార్థి నడిగితే, రాఫిలిం కోటా యిప్పించ మని ?”

“ఆయన బొంద. ఆయనేం యిప్పిస్తాడు.”

రాజు ఆలోచనలో మునిగిపోయి తేలాడు.

“వాడి సొమ్మేం పోయింది? కథలో ఉత్తుత్తి సినిమా కోసమే కదా ఈ కోటా” అన్నాడు తెలివిగా.

“ఉత్తుత్తి సినిమాలకోసం కోటాల గిరాకీ కూడా చాలా ఎక్కువలా ఉందండి. కొందరు నిజం సినిమాలు తియ్యడానికి ఉత్తుత్తి కోటాలు దొరుకుతున్నాయి, మనలా ఉత్తుత్తి సినిమాలు తీసేవాళ్ళకేమో.”

“షటప్ ... నే నెవరనుకుంటున్నావు. అయామే లాక్ రూపీస్ బిగ్ ప్రొడ్యూసర్ డైరెక్టర్ యాక్టర్. నాకు బోల్డు గ్లామరుంది !”

‘మరేండి. మీకు సినిమామీద చాలా గ్లామరుంది.’

* * *

“ఉత్త కాకి గోల”

* * *

'ఎవరది!' అన్నారు రాజూ రాయుడూ జాయింటుగా తుళ్ళిపడి. ఒకళ్ళ నొకళ్ళు చూసుకోడం అయ్యాక చుట్టూరా చూశారు. ఎవరూ కనబళ్ళేదు. 'ఎవరది మన్ని కాకిగోల అంటా. నువ్వా?' అన్నాడు రాజు మెల్లిగా.

"కాదు మీరా?"

"కాదు ఎవరో—"

"ఎవరూ కనబట్టం లేదండీ... కానీ"

"పార్థిగాడు కాదుగదా?"

"కాదు వాడలా అనడు లెండి. కాని—ఎవరో చెప్పనా? ఈ కథ చదువుతున్న వారనుకుంటా."

"నిజమే ?"

"ఒట్టూ"

* * *

రాజు హఠాత్తుగా గాంభీర్యం పులుముకున్నాడు. కాలరు సర్దుకున్నాడు. కళ్ళజోడు తీసి తుడిచి మళ్ళీ పెట్టుకున్నాడు. పోగ్గా పొడిదగ్గు దగ్గాడు. టీవి నటించాడు. ఆదారే వస్తున్న అద్దెకారు నాపాడు. మాట్లాడకుండా ఎక్కిపోయాడు. "స్టార్ట్" అన్నాడు ముక్తసరిగా.

"ఎంగె" అన్నాడు టాక్సీవాడు.

'ఇమ్మీడియట్లీ' అన్నాడు రాజు ధాటీగా.

"అది సర్దాంబా ... య్యెంగే అని కెట్టా, అది చొల్ల మాటేంగరియే."

'స్టుడియో' అన్నాడు రాజు టూకీగా కోపంగా.

'ఇద్గో పరక్కరేం.'

రాజు స్టుడియో హాలులో కూర్చున్నాడు.

"నెంబరు టూ ఫ్లోరు, కుడివాటాలోట మనషూటింగు పదండి" అన్నాడు రాయుడు వైనం కనుక్కొచ్చి.

వరహాలరాజు ఎంతో సంతోషంతో పొంగిపోతు న్నాడు.

"చూడగా చూడగా నేను సినిమా వాళ్ళలో కలిసి పోయినట్టే ఉందే" అన్నాడు.

"కాక మరేమిటండీ ఫిలింప్రొడ్యూసరు అయి ఉండి కూడా ఆశ్చర్యం ఏమిటండీ మరీ బడాయి. ఏదో ముతక సామెతవతుగా ఉంది మీరన్నది".

* * *

సెట్ మీద చీకటి నిశ్శబ్దంగా ఉంది. ఒకరిద్దరు కునికి పాట్లు పడుతున్నారు. ఒక స్థూలబాల, మేకప్‌మన్ కొసరికొసరి వేసిన పిసరంత రంగును జాకెట్ మిరర్‌లో సరిచూసి దిద్దు కుంటోంది. 'మా తాత చచ్చిపోయి నాకు డబ్బురాగానే' తీసే నెక్స్ట్ పిక్చరులో తను ఆమెను ఎంత పైకి తీసుకురాబో తున్నాడో, మెల్లిగా చెబుతున్నాడు ఒక ప్రొడక్షన్ అసి స్టెంట్. ఏడిశావుపోదూ అంటోంది ఆమె పేళనగా. 'కొయ్ నారంగా' అని ఆ గిరీశాన్ని వెక్కిరిస్తున్నాడు ఒక అసిస్టెంట్ డైరెక్టరు. ఓ మూలనున్న ఈ ముగ్గురూ మినహా మిగతా వాళ్ళంతా దిగులుగా చూస్తున్నారు దశదిశలా.

సెట్ మధ్యన, కామెరానీడన, ఓ కుర్చీలో ఒక గేరాజుస్తు పెద్దమనిషి సన్నగా, నల్లగా, దిగులుగా కూర్చు న్నాడు. ఏపుగా పండిన జొన్నచేలో, కంకుల బరువుకి తల వాల్చిన మొక్కలా, అయిడియాల భారంతో దాదాపు నడ్డి వరకూ ఆయన వంగిపోయాడు. మోకాళ్ళమీద మోచేతు లాన్చి ఎడమ అరచేతిలో మొహం దాచేసుకుని, కుడిచేతి వేళ్ళతో ఒత్తు జుత్తును లాలిస్తున్నాడు.

రాజూ రాయుడూ సభామందిర మధ్యానికి వచ్చారు జోళ్లు చప్పుడుచేసుకుంటూ. సభలో ఉన్నవారంతా హడలి పోయి వింతగా చూశారు వారివంక. హాలాహలం మింగ బోతున్న శివుడిని దేవతలు అలా చూసిఉండరు. శిబిచక్ర వర్తి పావురంకోసం అని తక్కెడలో ఎక్కుతున్నపుడు ఆయన ఫాన్‌లు అలా చూసిఉండరు. సిడ్నీకార్టన్ తన ప్రియురాలి సౌఖ్యం కోసం గిలటిన్‌లో తలపెట్ట తలపడినపుడు ప్రేక్షకులు అలా చూసిఉండరు. అయితే పైవాళ్ళు ఓ గొప్పకార్యం కోసం ఇంత త్యాగం చేశారు. మరి వీళ్ళు? వీళ్ళు దేని కోసం ఇంత త్యాగం చేస్తున్నారు? ఇంతటి సాహసం ఏల? అని పరి పరి విధాల తర్కించుకున్నారు. డైరెక్టరుగారికి కోపం వస్తే వాళ్ళకి పుట్టగతులుండవే అని పరితపించారు. ఇలాఉండగా, దీనికి తోడుగా రాజు పేట్రేగిపోయి, కాళి దాసు తాలూకు 'రాభణాసురుడు' డైలాగు లాటిది ఒకటి అనేశాడు.

మొదట అతనూ ఓర్పుచూపాడు. కుర్చీలో ఆయన తనకి మర్యాద చేస్తాడేమోనని. ఆయన ఎంతకీ కదలకపోయే

సరికి, శ్రద్ధగా చూశాడు. తెలివైనవాడు కాబట్టి ఓహో అనుకున్నాడు కారణం ఊహించేసి.

"ఎవరు పోయారూ!" అన్నాడు గట్టిగా.

రాయడికి పైప్రాణాలు పైకి పోయాయి. లోపలివి అరికాళ్ళదాకా దిగిపోయాయి.

"ష్. ఎంతమాట అనేశారు. ఆయనే డైరెక్టరుగారు. మూడ్‌లో ఉన్నారు. ఇప్పుడే ఆయనకి అయిడియాలు అవుతున్నాయి." అన్నాడు రాయుడు భయభక్తులతో.

అంతలోకి డైరెక్టరే తలెత్తారు. 'ఎవర్రా నువ్వు' అంది ఆయన మంద్ర గ్రీవం.

"నేనండి. ప్రొడ్యూసర్నండి. తమరి యజమానిని" అన్నాడు రాజు వినయంగా.

"ఓ. కూర్చో. మాటాడకు" అన్నాడు డైరెక్టరు గారు.

రాజు కూర్చున్నాడు. 'యాక్టర్లు ఎవరెవరండీ ... మ్యూజిక్కు ఎవరండీ. శాంగ్సులు ఎవరండి' అన్నాడు ఉత్సాహంగా.

'సైలెన్స్' అని గావుకేక పెట్టాడు డైరెక్టరుగారు. సైలెన్స్ చక్కావచ్చి జేతులు కట్టుకు నిల్చుంది.

డైరెక్టరుగారు రాజు మీదకి అభిమానం రంగేసిన నవ్వు విసిరారు. రాజు దానికి కృతజ్ఞత పులిమి ఆయనకి మళ్ళీ యిచ్చేశాడు.

'యాక్టర్లు ఇపుడపుడే రారు. రాత్రి ఏడింటికి వస్తారు మ్యూజిక్ రెడీ అయినచె ... ఎవర్రా అక్కడ మ్యూజిక్కు ఇలా తెండి.' అన్నాడు డైరెక్టరు.

సన్నటి నల్లటి కుర్రాడొకడు ఓ అట్టపెట్టి తెచ్చి అందిచ్చి నిల్చున్నాడు.

"ఇతనేనా మ్యూజిక్ డైరెక్టరు!" అన్నాడు రాజు.

"అబ్బే నేను కాదండి. నాకేం తెలీదు. అన్నాడు కుర్రాడు త్రుళ్ళిపడి.

డైరెక్టరు నవ్వాడు. 'మ్యనం' అన్నాడు సగర్వంగా.

'మీకు మ్యూజికు డైరెక్షనింగుకూడా వచ్చా?'

'మీకురాదా!' అని ఉరిమాడు డైరెక్టరు.

"వచ్చుననుకోండి...!"అన్నాడు రాజు గుటకమింగి.

"మరింకే అలాడుగుతారు. ఇదిగో ఇందులో పన్నెండు పాటలున్నాయి. పదకొండే అనుకోండి. పదకొండో దేమో, పిక్చర్లో నాలుగోది అన్నమాట. అది సిక్స్‌మినిట్ సాంగులెండి."

రాజు ఆశ్చర్యపోయాడు. "ఎంత ఆశ్చర్యం! నేను నిన్న ప్రొడ్యూసరు అయ్యాను. యివాల్టికే మ్యూజికల్ రికార్డింగు ఫినిషింగయి పోయిందంటే-భలేగా వుందికదూ."

"కాదు మరీ — రికార్డింగేమిటి. ఈ సాంగ్సన్నీ హిట్ అయిన సాంగ్సే, అందుకే అందరూ ప్రొడ్యూసర్లూ, నా సెలక్షనంటే, పడి ఛస్తారు."

"ఏదీ చూణ్ణివ్వండి" అన్నాడు రాజు అట్టపెట్టె అందుకుంటూ.

'వన్ మినిట్' అన్నాడు డైరెక్టరు ఆ పెట్టిమూత అదిమిపట్టి; 'ఇందులో ఎవరెవరుంటారు గెస్ చెయ్యండి' అన్నాడు.

రాజుకి అర్థం కాలేదు. 'ఎవరంటాడేమిటి. ఇందులో మనుషులుంటారా?' అన్నాడు రాయుడితో మెల్లిగా.

'ఆయన్నే చెప్పమను' అన్నాడు రాయుడు నవ్వి.

డైరెక్టరు అట్టహాసం చేశాడు "హాఫీస్నాయ్యార్; స్నాహాద్, రామచంద్ర,—ఆఫ్‌కోర్సు శంకర రెండ్ జైకిషనూ, బర్మన్, బిశ్వాస్, సరే అందులో సాంగుకోసం త్రిపాఠీ, అక్కడికేమయింది ఇండియాన్ బాక్సాఫీసు మ్యూజిక్ డైరెక్టర్సు ఏడుగుర్ని మన పిక్చరుకి బుక్ చేశాం అన్నమాట చూసుకో మరి తడాఖా."

"ఓరి నాయనో! వాళ్ళలో ఒకొక్కడినే మనం భరించలేమని పేపర్లో రాశారే! ఏడుగుర్నే. ఇంకేమన్నా ఉందా. మనం పిక్చరు తీస్తున్నామా? దివాళా ఎత్తున్నామా? వాళ్ళ సోడాలికే రోజు ఇరవై రూపాయి లవుతాయట.— సోడాలతో నీళ్ళోసుకుంటార్ట.— మంచినీళ్ళు అలవాటులేక బాదంకీరూ గట్రా తాగుతారట. ఏర్కండిషన్ లేకపోతే గదంతా అయిస్క్రీం పోయిస్తారట"

"మరేం ఫరవాలేదు అధైర్యపడకుడు. నేను రోజుకి పదిరూపాయలు దాటకుండా చూస్తాను." అన్నాడు హాశా

త్తుగా వచ్చిన ఒక నడికారు మీసాలాయన చాలా ఉత్సాహంగా.

"వీరెవరు?"

(వారిపేరు 'సశేష' గిరి. ఉద్యోగం ప్రొడక్షన్ మేనేజరు గిరి. ఎలాంటి ఖర్చులోనైనా డబ్బు కాస్తో, కూస్తో 'శేషం' వేస్తాడని వినికిడి.)

'వీరెవరు?'

'వీరి పేరు శేషగిరి ప్రొడక్షను మేనేజరు' అన్నాడు డైరెక్టరు.

అని, డబ్బు పొదుపుచెయ్యాలని ఊహూ ఉత్సాహపడిపోతున్న సశేషగిరివంక చూసి, 'గిరిగారూ! మీరేమీ పొదుపు చెయ్యక్కర్లే అదేదో నేచూస్తా... రాజుగారూ! మీరెవర్నీ నమ్మకండి ప్రొడక్షన్ మానేజర్లని పెట్టుకోడం దురుసునోటి అప్పులాళ్ళ తిట్లు భోంచెయ్యడానికేనని గుర్తుంచుకోండి'' అని ధైర్యం చెప్పాడు డైరెక్టరుగారు.

"సరే యిప్పుడు ఏంచేద్దాం. మ్యూజిక్కు సంగతి చెప్పండి" అన్నాడు రాజు విసుగెత్తి.

డైరెక్టరుగారు గ్రామఫోను తెప్పించారు. అట్ట పెట్టె విప్పి, ఒక్కొక్క ప్లేటు పెట్టించారు.

గ్రామఫోను పెతున్నాయన, ఒక్కొక్కపాటకీ ముందు దానిపేరు, మ్యూజిక్ డైరెక్టరు పేరూ చెప్పి, పెడుతున్నాడు. ఇది శాడ్ సాంగ్, ఇది గ్లాడ్ సాంగ్, ఇది మాడ్ సాంగ్, మూడ్ సాంగ్, అని తీర్పు చెబుతున్నారు డైరెక్టరుగారు.

అయితే యిపుడు మనం హిందీ పిక్చరు తీస్తున్నా మన్న మాట. హారిసీ! అన్నాడు రాజు తెలివితేటలన్నీ వాడేసి.

"నోనో తెలుగే. ఇది హిట్టయితే ఏకంగా టమిల్, హిందీలలో తీసి పారేద్దాం ... ఇపుడు మీరు వింటున్నవి అన్నీ హిందీ హిట్ సాంగ్స్, వీటిని అన్నిటినీ మనం ఎడిట్ చేసి తెలుగు చేస్తూన్నాం ఇగో ఈయనే ఇవి ఎడిట్ చేసే ఆయన" అన్నాడు డైరెక్టరుగారు.

గ్రామఫోను పెడుతున్న పెద్దమనిషి గంభీరంగా రాజుకి దండం పెట్టాడు.

'మ్యూజిక్ డైరెక్టరో మరి?' అన్నాడు రాజు.

"మ్యూజిక్ డైరెక్టరు అంటూ వేరేలేరు. వాళ్ళు చాలా అడుగుతారు. చెప్పినట్టు అందరూ వినరు. మనకు మూజికు ఎడిటరే ఉంటాడు. డైరక్షను మనదే" అన్నారు డైరెక్టరుగారు. దగ్గిరేఉన్న కుర్రాడు ఆయన గుండెమీద తీవిగా కొట్టాడు.

రాజు బుర్రలో ఓ ఆలోచన మెరిసింది. ఏదో అన బోయి తగ్గాడు ... తటపటాయించాడు. తెగించి లేచి, "డైరెక్టరుగారూ ఓ చిన్నమాట. అసింటారండి" అన్నాడు.

డైరెక్టరు కదల్లేదు. చుట్టూచూసి, హుూంకరించాడు. అంతా దూరంగా వెళ్ళారు. 'చెప్పండి' అన్నాడాయన.

ఈ అయిడియా చూసిన రాజు ఆశ్చర్యానికి అంతు లేదు. ఆనందానికి హద్దులేదు. 'ఎలాగేనా డైరెక్టరంటే డైరెక్టరే' అన్నాడు.

"కాపోతే డైరెక్టరంటే ప్రొడ్యూసరెలా అవుతుంది."

"అదికాదుసార్. మీకెంత బ్రమ్మాండ అయిడియా వచ్చింది! మ్మనం అసింటా వెల్దాం అంటే, మిగతా వాళ్ళని దూరంగా పంపేసి, మనం కదలకుండానే అసింటా వెళ్ళినట్టు చేశారు. అయిడియా కాదూ ఇది మరీ!"

'అదా అన్నాడు' డైరెక్టరుగారు ఇలాంటివి చాలా సహజమన్నట్టు.

రాజు, ఆయన దగ్గరగా జరిగాడు.

"చూడు గురూ! ఈ పిక్చరులో శాంగ్సు తెలుగు లోనే ఉంటాయిగదా! అవి మన్ని రాయినిస్తారూ? అయామే గుడ్ సాంగ్ రైటర్;" అన్నాడు రాజు మెల్లిగా.

డైరెక్టరుగారు ఫెళఫెళ నవ్వేశారు కొంచెం అసింటా ఉన్న స్టుడియో కొండగుహ 'ఎళఎళ' అని ప్రతిధ్వనించింది.

'భలే వాడివయ్యా ఈ పిక్చరు నీది. నువ్వే ప్రొడ్యూసరువి. పాటలు రాయాలనుంటే నిన్ను అడ్డేవా డెవడు. దర్జాగా రాసెయ్ కాని ఒకటే చిక్కు నువ్వు పెద్ద రైటరని నాకు తెలీదే. పసిగట్టలేకపోయా. అందుకని ఏంచేశానంటే భావమరిది లేడూ'—

'మీకు బామ్మర్ది ఉన్నాడా?

'ఉన్నాడులే. వెధవ ఫోర్తుఫారం తప్పి అడ్డగాడిదలా తిరుగుతూంటె – తప్పితేనేం గాని, వాడికి యమటేస్టుందిలే – సరే ఈ లైనులో పెడదామని ఓడజను పాటల పుస్తకాలు వాడి ముందర పడేసి పాటలు రాయి వెధవాయా అన్నాను.

తీరాచూస్తే వాడన్నీ హిట్‌సాంగ్సు రాసేశాడు! దారుణం కదూ! అన్నీ బ్రహ్మాండంగా ఉన్నాయి. ముందరేమో, పాటకి వంద ఇప్పిద్దామనుకున్న వాణ్ణల్లా సంతోషం కొద్దీ పాటకి నాలుగొందలు యిప్పిస్తానన్నాను. వాడిబిల్లు చూస్తారు గదూ అన్నట్టు... ఇదో రాజుగారూ... ఒకటిచెబుతా. మనం కవులనెపుడూ బాధపెట్టకూడదు. అది చాలా మహాపాపం. కాని సినిమావాళ్ళంతా అంతే. అన్నిటికీ తగలేస్తారుగాని కవిదగ్గర కొచ్చేసరికి బేరం ఆడతారు పొదుపు చేస్తారు. వందిచ్చి పదొందలికి బిల్లు రాయించుకుని, స్టార్లకిచ్చిన బ్లాకు డబ్బుని సర్దుకుంటారు. దానికికూడా తిప్పితిప్పి ఏడిపిస్తారు. ఇది నాకిష్టం లేదు. అంచేత మీరు ముందర కవిగాడికి ఇవ్వండి. పాటలన్నీ ఫస్టైనవి.

రాజు ఈ గంభీరోపన్యాసానికి ఉప్పొంగిపోయాడు. అతనికి చాలా గర్వం కలిగింది. ముందే ఆదర్శకంపెనీ అన్నాడు. తప్పకుండా కవికి ఇచ్చేదామన్నాడు.

"కాని ఇంకొక్క రిక్వెస్టు సార్, నేను శాంగ్సు రాయకపోతే పాయెగాని, రాసిన వాటిలో ఎక్కడేనా 'అర్నవము' అనే మాట పెట్టించండి. అది భలేవరుడులెండి. నాకు చాల యిష్టం. ఎప్పణ్ణించో అదిపెట్టి పాటరాయాలని, అదిపెట్టి పిక్చరు తియ్యాలనీ కలలు గాంచుతున్నాను" అని ప్రాధేయ పడ్డాడు.

ప్రొడ్యూసరు ముచ్చట చెల్లించాలని డైరెక్టరుకూడా ముచ్చట పడ్డాడు. అసలు అలాటి పెద్దమాటలు ఓడజనేనా ఉండాలన్నాడు. ఉంటే డిస్ట్రిబ్యూటర్సుకూడా తొరగా

డబ్బివ్వొచ్చును అన్నాడు. వెంటనే ఫ్లోరు అవతల గాలి పీలుస్తున్న తన బావమరదిని పిలిపించాడు.

'ఈనే కవిగారు!' అని పరిచయం చేశాడు. 'ఏరా అబ్బీ!' 'ఆర్ణవం' ట అదెక్కడేనా పెట్టావా పాటల్లో" అన్నాడు.

'లేదు బావా ఏమిటది?'

"నీ బొంద ఎందుకు పెట్టలే? బుద్ధిలేదు! ఆర్ణవం అన్నమాట లేకుండా పాటలు రాసినవాడివి నువ్వెందుకు పనికొస్తావు? అసలు అదిలేకుండా ఎవడన్నా పాటలు రాస్తాడా అని. వెంటనేపెట్టు" అని గర్జించాడు.

"పెడతాను బావా కాని అలాటి మాటలేదు. ఉన్నా ఇందులో పనికిరాదు" అన్నాడు బావమరిది ధైర్యంగా, ఓ పక్క తలత్ మహమద్ కంఠంలా గజగజ వణికిపోతూ.

"ఛస్! ప్రొడ్యూసరుగారి కన్నా తెలుసా నీకు?"

జేబులోంచి కాయితాలు తీసి గబగబ చూసి, 'అయినా ఎక్కడా పట్టదు బావా. అన్నీ సైటుగా ఉన్నాయి. చోటూ లేదు సందర్భం కుదరదు' అన్నాడు బావమరది జంకుతూనే.

'పెట్టమంటే నీగ్గాదూ... సూపరింపోజు చెయ్యి చోటు లేపోతే ... మీ కవిగాళ్ళతో ఇదేచిక్కు చెబితే వినరు. తిడితే కనరు. స్వతంత్రం మింగేస్తున్నారు ప్రొడ్యూసర్లని గోల' అని మండి పడ్డారు. డైరెక్టరు గారు.

బావమరది ముందు బిక్కమొహంపెట్టి ఆనక దుఃఖ సముద్రంలో మునిగి పోయాడు.

ఇదంతా చూసి, రాజుకి ఏడుపొచ్చేసింది. భయం వేసింది.

'ఛీ! నామూలాన కదా కుటుంబ కలహం వచ్చింది. అర్ణవం కోసం కుటుంబచ్ఛిద్రం అయిపోతే నాహృదయం ఛాండం భరించలేదు. సార్! అర్ణవం మానెయ్యండి' అన్నాడు భోరున ఏడుస్తూ, స్టుడియో ఆకాశంలోకి చూస్తూ.

డైరెక్టరు గారికీ ఈసీను చూసేసరికి గుండె దుఃఖం పొంగి పొరలి పోయింది.

అప్పుడు ముగ్గురూ ఏడిచేశారు. డైరెక్టరుగారూ, ప్రొడ్యూసరూ, కవీను.

కాసేపు ఏడిచాక, 'అర్ణవం ఎలాగో అలా పెట్టేయ్' అన్నారు డైరెక్టరు కళ్ళు తుడుచుకుంటూ.

'పెట్టేస్తాను బావా.' అన్నాడు బావమరది ఎక్కిళ్ళు ఆపుకుంటూ.

'ఒద్దు' అన్నాడు రాజు ముక్కు చీదుకుంటూ.

పెడతాం అన్నారు వాళ్ళు; వద్దంటాడు రాజు.

రాజు ఎంత వద్దన్నా, అని ఏడిచినా వినకుండా నిర్దాక్షిణ్యంగా డైరెక్టరూ, కవీ కలిసి ఓ శాడ్ సాంగులో రెండుమాటలు కొట్టేసి అక్కడ అర్ణవం అనేమాట పెట్టేశారు.

అప్పుడు; "నా ఆత్మ శాంతించింది. నా జీవితాశయం తీరింది. పాటకూడా చూడండి. ఎంతో బావుందో! అర్ణవానికి అర్థం అభివృద్ధి అని ఈజీగా తెలిసిపోతోంది.

ఓ కొత్తమాట ప్రజలకు చెప్పేస్తున్నాం, కొన్ని లక్షల కోట్ల మంది భారతీయులు ఈ పిచ్చరు చూసి, ఈ పాటవిని, కష్టపడి పనిచేసి, ఆర్నవాన్ని సాధిస్తారు" అన్నాడు రాజు ఆనంద బాష్పాలు కారుస్తూ.

"ఔను" అన్నాడు డైరెక్టరూ కవీకూడా ఆనంద బాష్పలే కారుస్తూ.

* * *

ఈ ముగ్గుర్నీ లాగ్‌పాట్‌లో చూసిన ఒక వర్ధమాన నటుడి బుర్ర చురుకుగా పనిచేసింది. ఓహో అనుకున్నాడు.

తక్షణం అతనిగుండె కరిగిపోయింది. అదంతా పైకి తన్ని కళ్ళలోంచి, నీరై కారడం మొదలెట్టింది. చొరవ చేసి, అతను గబగబ వాళ్ళదగ్గరకు వచ్చాడు.

ముగ్గుర్లో దర్జాగా ఉన్న డైరెక్టరుగారికే దండంపెట్టి గద్గదస్వరంతో 'సార్!' అన్నాడు. ఆ ముగ్గురూ ఇతనివంక చూశారు.

"సార్! మీరధైర్య పడకండి. ఈకష్టం మీకు రావాల్సింది కాదు. మీరే ఏడిస్తే, మాలాంటివాళ్ళం ఏంకాను. పోయినవాళ్ళతో మనమూ పోగలమా! పోలేము. వారు లేరు. మనకిక లేరు. ఉన్నారారు ... నాకు దుఃఖం వచ్చేస్తోంది. ఇవి సత్య కన్నీళ్ళే ... గ్లిసరిన్‌మీద ఒట్టు. మీ కుటుంబానికి నా సానుభూతి; వారి ఆత్మకి శాంతి కలుగుగాక" అన్నాడు. అని వినయంగా నవ్వాడు.

డైరెక్టరుకీ, రాజుకీ, కవికీ నోట మాటలేదు. తెల్ల బోయి విన్నారు.

"ఎవరోయ్ ఆ వారు. ఎవరిమాట నువ్వు చెప్పేది" అన్నాడు డైరెక్టరు.

వర్ధమానుడి గుండె గుభేలుమంది. 'ఎవరూపోలేదా?' అన్నాడు మెల్లిగా, జంకుతూ.

" గెటౌట్ ఇడియట్ " అని గావుకేక పెట్టాడు డైరెక్టరు.

* * *

"మన వాళ్ళెవరూ పోలేదుగా గాబట్టి తిట్టిపోశాం అనుకో. కాని నిజంగా మనం దుఃఖంలోనే ఉంటే, ఈపాటికి ఇందాకటి వాడు మన పిచ్చర్‌లో ఏ హీరోవో హీరోయినో ఎట్‌లీస్టు ఎక్‌స్ట్రానో అయిపోయే వాడు గదా. పొరబాటై పోయింది. కాని వాడు ఎంత తెలివైనవాడో చూశారా! ఎంత చొరవో చూశారా" అన్నాడు రాయుడు ఆ రాత్రి నిద్రబోయేవేళ.

"ఔనౌను. భలే ఇంటలిజెంట్ వాడు చాలా మంచి వాడు" అన్నాడు రాజు.

"మరి అలాటి సూక్ష్మబుద్ధి, అలాటి చొరవా, సాహసం, మీలో సహమేనా ఉన్నాయా? మీరు ఇంకోళ్ళ చుట్టాలకోసం పబ్లికున అంత నాచురల్‌గా ఏడవగలరా" అన్నాడు రాయుడు ఆవలిస్తూ.

"ఉహు".

"డెన్ యూస్లెస్. మీరు ఫిలిం ఫీల్డుకే పనికిరారు. వారసత్వం కలిసి ప్రొడ్యూసరు అయారు గామట్టి సరి పోయింది కాని"—అన్నాడు రాయుడు.

రాజు, ఆవలించి 'హాయ్ రాజ్' అనుకుని పడుకుని, అందమైన కలలు చూడడానికి నాందిగా కళ్ళుమూసుకుని, పగటికలలు తయారు చేయడం మొదలు పెడుతున్నాడు. శ్రావ్యగానంలో అపశ్రుతిలా, చిక్కటి వెచ్చటి చీకటిలో హఠాత్తుగా వెల్తురు పేలింది. ఆ ధాటికి అతని మేడలు అదిరి కలలు విరిగిపోయాయి. త్రుళ్ళిపడి 'ఎవరూ' అన్నాడు.

"నేనండి ... అమ్మగోరు మిమ్మల్ని పిలత్తన్నారు. సాయం పడుకోడానికి. బయ్యంగా ఉందంట" అంది పనిపిల్ల సాధ్యమయినంత నవ్వకుండా.

"సాయం! నేనూ? ... ఏ అమ్మగారూ." అన్నాడు రాజు.

రాయుడు కూడా మేలుకున్నాడు. "ఏ అమ్మగారైతే మీ కేమండి. ఆడది ... అబల! నిస్సహాయురాలు, చీకటిలో ఒంటరిగా చలి భరించ లేక సాయం పిలిస్తే వెళ్ళనంటారు... ఇదేం న్యాయం...మీకు ఎదలేదా? దయలేదా? లేపోతే రాదా? లేదా నేవెళ్ళేదా? అన్నాడు. అతను వీరావేశంతో.

రాజు విసుక్కున్నాడు "నువ్వూకాస్త ఆగవయ్యా ...ఎవరో పరాయి ఆడది గామోసు. ఏయ్‌పిల్లా...ఇపుడు నిదరొస్తోందిటా, కావలిస్తే పొద్దున్న వస్తారుటా, అందాకా ఆంజనేయ దండకం చదువుకో అనిచెప్పు. కావలిస్తే రాయుడు

వస్తాడు. నువ్వుకూడా వుండు. ఇంకా భయమయితే.'' అన్నాడు.

ఆ పిల్ల మళ్ళీ చక్కావచ్చి ''దవడ పల్లు ఊడ గొడతా రంటండి'' అంది.

''ఎవరిపీ'' అన్నాడు రాజు బద్ధకంగా.

''కనుక్కొత్తా నుండండి'' అంది పిల్ల.

అప్పటికి రాజు ఉలికిపడి 'ఏయ్' అని గర్జించి ఆ పిల్లని ఆపాడు.

'ఎవరే మీ అమ్మగారు ?'

'అక్కడదాకా వచ్చారన్నమాట అయ్యగారు. పిల్లా ఢోవ్! ఈ యెంగవేసాలన్నీ నాకాడెయ్యమోక' అని కొత్త కంఠం వినబడింది.

'ఎవరీ ఆకాశవాణి' అని విస్తుబోయి తలెత్తి చూశాడు రాజు.

ఎదురుగా గుమ్మంమీద చీకటి ఇవతలగా వెల్తురుకు అవతలగా, రెండింటికీ సరిహద్దుగా నిల్చుంది లక్ష్మీనరసు. ఐశ్వర్యానికి ఔదార్యంలా ఉన్న నల్లంచు తెల్లచీర కట్టుకుంది. చేతకానిదాని అబద్ధంలా పల్చగానూ ఎదటి మనిషి ప్రజ్ఞని అణగద్రొక్కేవాడి ప్రయత్నంలా నల్లగానూ ఉన్న ఆర్గండీ రవిక తొడిగింది. అమాయకత్వంలా తెల్లగాఉన్న కళ్ళకి నల్లటి కాటుక పెట్టుకుంది. కాటుక చక్రాలమధ్య రెండుదీపాలు వెలిగించింది. అవి మరీ హైపవర్ లాంపులు కాకపోయినా కాటికమధ్య ఉన్నందువల్ల రాజుకి దివ్య

జ్యోతుల్లా కనిపించాయి. పాండ్స్ క్రీంతో నిగనిగలాడుతున్న ఆమె ముఖానికి మరీ బంగారంతో పోటీచేసే స్తోమతు లేక పోయినా, వెనకాల ఉన్న చిక్కటి చీకటి, వెల్తురు మూలాన ఆ చీకటికో చాయ తక్కువైనా నల్లగా మెరుస్తున్న జుట్టూ కలసి యథాశక్తి ఆ ముఖాన్ని ఆకర్షణీయంగా చేస్తున్నాయి. మొత్తానికి, ఆడదాని తెలివితేటలమీద అట్టే నమ్మకం లేని బ్రహ్మచారి, ఓ మోస్తరుగా వేసిన అసంపూర్ణ వర్ణ చిత్రంలా ఉంది నరసు.

'నువ్వా' అన్నాడు రాజు.

'గాపకం వచ్చానా?'

'లేదు. సారీ ... ఎక్కడో చూసినట్టుంది. గాని—'

'వోరి నాయనో! అప్పుడే కళ్లు నెత్తిమీన కెక్కినాయే ... లచ్చినరసునే మరిచి పోనావు ... ఆ?' అని గదమాయించింది నరసు.

రాజుకి అంతా గుర్తుకొచ్చింది. నరసుని మరిచిపోయి నందుకు ఒళ్ళు చచ్చిపోయి నట్టయింది.

'నన్ను క్షమించు నరసూ... నన్ను క్షమించు. ఏదో ప్రొడక్షన్ హడావుడిలో మర్చిపోయాను. మనం అసలు తిరపతి వెళ్ళి పెళ్ళిచేసికోవలసింది కదూ ... మీ బాబాయి కూడా — అన్నట్టు మీ బాబాయేరి?'

'వత్తాడు ... సూటింగుకెళ్లేడు తేగాని... దా. అల్లో కూకుందారి. నువ్వేవేం సేసినావో అంతా సెప్పాలి దా' అంటూ ముందుకువచ్చి రాజుని లేవదీసి తీసుకుపోయింది నరసు.

రాయుడు తెల్లబోయాడు. 'వార్ని బాబోయ్! మన వాడికి హీరోయిను కూడా ఉందే' అనుకుని.

'నాకు భయం వేస్తోంది. నీకు సాయం ఉండనా' అన్నాడు అందంబలేడున్న పనిపిల్లనుచూసి.

'పళ్లు రాలగొడతాను ... ఈసారి ఒవురియో కను కూరానక్కలేదు బుల్లోడా' అని గిరుక్కున తిరిగి చక్కా బోయింది ఆ పిల్ల.

* * *

హాల్లో, సోఫామీద నరసు తల్లో పూలపరిమళం మధ్య, పల్చటి చీకటి మధ్య కూర్చుని గత రెండు రోజులూ తానెక్కడెక్కడి కెళ్ళేడో, ఏవేం చేశాడో చెప్పాడు రాజు. చెబుతున్న కొద్దీ, తన కథ అతనికే వింతగా కనబడుతోంది. అక్కడక్కడ అది తన కథకానే కాదన్న అనుమానం వేసింది. అనుమానం కలిగినపుడల్లా, ఈసిరి, నరసు తనకు దక్కకుండా అంతర్థానం కావచ్చునన్న అధైర్యం పట్టుకుంది.

'నేనెవరు ? ... (రాజుని) నాకీ డబ్బెక్కడిది ... (లక్షన్నర ఆస్తి ఉందిటగా) ... ఎవరు చెప్పారు ? (లక్షీన్నరసు బాబాయి). వాడెవడు ? ...,

'వాడెవడు. అసలు మీ బాబా యెవ్వరు ? నరసూ' అని అడిగాడు రాజు. ఆ ప్రశ్న చీకట్లో చాలా సేపు తారట్లాడింది.

'ఎవరైతే నేలేం' అంది నరసు అతని జుట్టును సముదాయిస్తూ.

రాజుకి ఆ ప్రశ్నకి జవాబు తెలుసుకోవాలన్న పట్టు దల సడలిపోతోంది. నరసు మెత్తని చేతులు సముదాయిస్తూ ఉంటే, ఆమె మెత్తని మాట ఉపశ్రుతిగా వినిపిస్తూంటే మెల్లిగా కళ్ళుమూసుకుని తనకి యిష్టమైన కలలు అల్లు కోవడానికి మళ్ళీ మొదలు పెడుతున్నాడు.

"బాబాయి అంటే మాబాబేలే..." అంటోంది నరసు...

బా...బాయికి ఇదివరకు చాల డబ్బుండేది. నాట కాల వాళ్ళతో తిరిగేవాడు. నరసు తల్లి, ముత్యాలును చూసి ఒకప్పుడు సరదాపడ్డాడు. నాటకాల్లో వేషాలేయించి సినిమాల్లోకి ఎక్కించేస్తా ననేవాడు. ఈవైనం ముత్యాలు తమ్ముడికి తెలిసింది. ముత్యాల్ని పెళ్ళాడకపోతే, ఇతని డొక్కచీల్చి డోలుకట్టించి, ఇలాంటి 'యదవ నాయాళ్ళ' కథలను ఆడోలుమీదే దండోరా వేయించాలని ప్రోగ్రాం వేసుకున్నాడు ముత్యాలు అన్నదమ్ముడు.

"దాన్నిగనక పెళ్ళాడితే ఆస్తియివ్వనని ఇతగాడి తండ్రీ, నూతిలో దూకుతానని తల్లీ ప్రకటించారు. తల్లి దండ్రుల కార్యక్రమాలకన్న, బావమరిదిదే కొంచెం ఎక్కువ యిబ్బందిగా ఉన్నందువల్ల నరసుతండ్రి, అప్పట్లో ముత్యా లును వెంటబెట్టుకు చెన్నపట్నం వచ్చేశాడు. ఐదేళ్ళు నానా అవస్థా పడ్డారిద్దరూ. ఆనక తండ్రి హరీమన్నాడు, తల్లి ఇంకో నెల్లాళ్ళకి కళ్ళుమూసింది. అప్పుడు, ఇతగాడు స్వగ్రామం వెళ్ళి ఇల్లూ వాకిలీ ఆస్తి చిక్కబట్టుకుని, పూటుగా డబ్బు చేతబట్టుకు చక్కావచ్చాడు. దరిద్రంలో

ఉండగా, ముత్యాలు చాలామంది మాటలు నిజమని ... నమ్మేస్తోందని అనుమానం కలిగినందువల్ల ఆమె మీద అతని ప్రేమ దినదిన ప్రవర్థమానంగా పెరగలేదు. చేతికి డబ్బు వచ్చేసరికి అతగాడికీ, ముత్యాలుమీద మనసు పూర్తిగా విరిగిపోయింది. బుద్ధిలేదు విశ్వాసం లేదు అని తనకి తనే నచ్చచెప్పుకుని, చెన్నపట్నంలో రైలు దిగే సరికి మనసు ఖరారుచేసుకుని, అతను యింటికి వెళ్ళకుండా ఇంకోపేటలో సుభ్భరమైన యిల్లు తీసుకుని సినిమాతీసే వ్యాపారంలో దిగాడు. ఐదేళ్ల దరిద్రంవల్ల, కష్టాలు అవమానాలూ పడినమీదట రాటుదేలాడేమో, డబ్బువచ్చిన మీదట తెలివిగా మనుషుల్ని ఉపయోగించుకోవడం, అవసరం లేనివాళ్ళని వదుల్చుకోడం నేర్చుకున్నాడు. అతడు కొత్తింట్లో దిగిన నెల్లాళ్ళకి, ముత్యాలు అతని ఎడ్రసు సంపాదించి, వెళ్ళి మొత్తుకుంది. అప్పటికి నరసు నాలుగేళ్ళ పిల్ల.

ఆమె దుఃఖాన్ని వ్యాఖ్యానించడానికి 60 వయోలిన్‌లూ, 600 క్లారియోనెట్‌లూ కూడా చాలవు. లక్షమంది ఎమ్మెస్ రామారావులు ఆనరు ...

'పిల్లమొకం సూడు' అని కాళ్ళావేళ్ళా పడి ఏడిచింది.

'చూశాకనే ఈ నిర్ణయానికి వచ్చాను. అది నా కూతురు కాదు ...... నీకూ నాకూ ఋణం తీరిపోయింది...' అని దులిపేశాడు.

ముత్యాలుకు రోతపుట్టింది.

ఆ స్థితిలో మళ్ళీ తన తమ్ముణ్ణి పిలిపించి మొగుడికి ఒళ్ళు హూనంచేయించాలని ఊహాపోయినా ఛీ ఎందుకులే అనుకునేటంత అసహ్యం వేసింది.

తరవాత ముత్యాలు, మనసు రాయిచేసుకుని పిల్లని పెంచడమే తనకి ముఖ్యం అని సచ్చచెప్పుకుని, అందుకోసం తనకు చేతనైన పద్ధతిలో జీవితాన్ని వినియోగించుకుంది.

ఆమెని కాదని కాదని కాలదన్నిన, అబ్బికి కూడా రోజులు అంత బాగా కలిసిరాలేదు. అతను వాటాకలిపిన సినిమా దివాళాతీసింది. అయితే తలకాయలు యథాశక్తి మార్చి, ఎలాగో అలా ఓ మేడా కారూ నిలుపుకునే తెలివి తేటలు మాత్రం గడించాడు.

ముత్యాలు ముసలిదైె, నరసు పెద్దదైంది.

ఓరోజున, సినిమాలో వేషానికి నరసు కావాలని ఒక షాఫురుద్దీన్ వచ్చి ఆమెను కంపెనీకి తీసుకెళ్లాడు.

నరసు తొలిసారిగా తండ్రితో మాట్లాడింది అక్కడే. అంతకు ముందు చాలాసార్లు ముత్యాలు అతన్ని దూరం నించి చూపించి అదిగో ఆయనే నీబాబు అని చెప్పింది. కాని దగ్గరకివెళ్ళి పలకరించనివ్వలేదు. ఈసారి అనుకోకుండా ఈ దౌర్భాగ్యపు సన్నివేశం తటస్థపడగానే... నరసు నిలువెత్తున లేచిపోయి, అతన్ని తిట్టిపోసి, ఆనక తనెవరో చెప్పేసింది. తండ్రి దాదాపుగా కూతురు కాళ్ళమీద పడ్డంత పని చేశాడు. 'నేను మహాపాపిని నాకు ప్రాయశ్చిత్తం లేదు' అనికూడా అన్నాడు.

నరసు, 'మా యమ్మని మళ్లీ తెచ్చి యింటో బెట్టుకో' అని ప్రాయశ్చిత్తం సూచించినా అతనికి నచ్చలేదు...

ముత్యాలుకీ నచ్చలేదు. "కాళ్ళిరగ్గొడతాను... ఆడు ఈడకొచ్చినా, నువ్వాడకెళ్లినట్టు తెలిసినా" అంది కోపంగా.

'ఆడు ఈడకి' రాపోయినా నరసుమటుకు అడపా తడపా వెళ్ళి పలకరించి వచ్చేది. కొన్నాళ్ళు, ఎవరేనా వున్నపుడు నరసుని పలకరించడానికి భయపడేవాడు తండ్రి. 'బాబాయ్ అని పిలవకు' అని సలహా కూడా యిచ్చాడు. కాని మెల్లిగా ధైర్యం తెచ్చుకొని ఆప్యాయంగా చూసుకునేవాడు కూతుర్ని. ఒకటి రెండు పత్రికలు వాళ్ళ 'కథ' ను సీరియల్ గా రాయబోయాయి.

'డొక్క చీల్చేస్తాను' అని, చిన్ననాడు తన బావమరిది కట్టిన డైలాగుని ఆ పేపరువాళ్ళ ముందర వల్లించి వెళ్ళాడతడు. ఇదిచూచి నరసూ భయపడింది. 'ఫరవా లేదమ్మా' అన్నాడు తండ్రి. ఫరవావస్తే అడపా దడపా డబ్బిచ్చేవాడు. ముత్యాలు ఒప్పుకోలేదు.

'యాదవేసా లెయిమోశ. డబిత్తే చేదాయేం. వద్దంటానికి మనమేం సినిమాలో యేసాలం అనుకున్నావా.' అని నరసు తల్లిని కోప్పడింది.

ఈ నరసు ఆర్జన ఆరంభించాక హాయాం ఆమెకే ఇచ్చేసింది ముత్యాలు; గొణిగే హక్కు మినహా. వారం రోజులనాడు, నరసు, వరహాలరాజుకి ఆశ్రయం ఇచ్చిందని

వినగానే, బాబాయి మండిపడ్డాడు. ఆనక, వాణ్ణొదిలెయ్ మన్నాడు. నరసు వినలేదు. తన కథలాగే కూతురు బతుకూ భయంకరంగా అవుతుందని భయపడి 'ఎల్లుండి తిరపతెళ్ళి పెళ్ళాడేయండి' అన్నాడు. తన విషయంలో ముత్యాలు చేసిన పొరబాటు కూతురు విషయంలో జరక్కుండా ఉండాలని...

మగతలో ఉన్న రాజుకి ఈ కథ లీలగా వినిపించి, లీలగానే అర్థం అయింది. తనకి డబ్బెలావచ్చిందీ అన్న అతని మొదటిప్రశ్న ఇంకా చీకట్లోనే తారట్లాడుతోంది. అది తేలక అతను మథనపడుతున్నాడు. ఇపుడు నరసు కథ విన్నాక భయంకూడా వేసింది. జీవితం ఇంత గంద్రగోళంగా ఉంటుందని అతనికి నమ్మకం కలగకపోయినా అనుమానం వేస్తోంది. తన సిలుకుచొక్కా, పరుసూ, నరసూ, కారూ, సినిమా, డైరెక్షను అన్నీ పోతాయేమోనని భయంవేసింది.

నరసు దగ్గరగా ఉండడం, ఆమెచెయ్యి తన చెంప మీద నిమురుతూ ఉండడం మాత్రమే అతనికి నచ్చాయి. చుట్టూరా వెచ్చని చీకటి కొంచెం ధైర్యం కలిగిస్తోంది. ఇంకా తెల్లారాలిగదా. ఈలోగా ఏంజరగదు. అందాకా ఫరవాలేదు అనుకుని, మళ్ళీ పగటికలల ఉత్పత్తికి ఉపక్ర మిస్తున్నాడు.

* * *

హఠాత్తుగా ఆ చిక్కటి వెచ్చటి చీకట్లో—

చెరువులో రాయిలా, నిశ్శబ్దంలో గావుకేకలా, దాంపత్యంలో ద్రోహంలా, అబద్ధంలో నిజంలా, దరిద్రంలో

డర్బీస్వీప్‌లా, ఆశలో నిరాశలా, మబ్బులో మెరుపులా, వీణాగానంలో తీగ తెగడంలా, మామూలు పత్రికలో యుద్ధ ప్రకటన వార్తలా, మృత్యువులో జీవితంలా, స్నేహంలో వంచనలా, ప్రభుత్వంలో కుట్రలా, ఈ ఉపమానాల గంద్ర గోళంగా వెకిలిగా వింతగా భయంకరంగా సహజంగా అద్భుతంగా హఠాత్తుగా ఆ గదిలోపలి చీకటిలోపలి అతని ప్రశ్నకి జవాబులా నూరు కొవ్వొత్తుల వెల్తురు బద్దలయే సరికి రాజుకి ఒళ్ళు ఝల్లుమంది. గుండె గుభేలు మంది.

నరసు తుళ్ళిపడిలేచి, చీరె సర్దుకుని నిలబడి 'ఎవరదీ' అంది.

ఖయస్, లైలాలు కూర్చుని కమ్మగా కబుర్లు చెప్పు కుంటూ ఉండగా ముక్కామల కృష్ణమూర్తి 'యింతలేసి' కళ్ళు చేసుకుని, కొరడా ఛెళ్ళుమనిపిస్తూ వచ్చిపడినప్పుడు ప్రేమికుల గుండెలు ఏమయ్యాయో, వాళ్ళు ఎంత ఆశ్చర్య పడ్డారో, ఎంత దుఃఖించారో, భయపడ్డారో, కోప్పడ్డారో, పడ్డారో, ఆ ఘట్టంలో వాళ్ళ భావాలమీద సుబ్బరామన్ గారు ఎన్ని వాయిద్యాలతో ఎలాటి స్వరాలతో సానుభూతి పలికించారో వరహాలరాజుకీ, లక్ష్మీనర్సుకీ గుర్తుండి ఉండదు. కాని, ఆ క్షణంలో — ఘనీభవించిపోయిన ఆ క్షణంతోపాటు వారూ కొయ్యబారిపోయారు. లైలా మజ్నూ చూడకపోయినా పైన చెప్పిన ఘట్టాన్ని అనుభవించి ఉంటారు.

ఈ వాక్యాలన్నీ, మన సినిమాలలో జరగబోయే ప్రమాదానికి సూచనగా ముందే వినిపించే సంగీతంలాఉన్నా.

ముక్కామల కృష్ణమూర్తి వరహాలరాజుని కొట్టే ప్రమాదం మటుకు లేదు.

ఆ గదిలోకి వచ్చిన మనిషి నరసు బాబాయి. అతని చేతిలో కొరడా లేదు. దీపం వెలగగానే లేచి నించుని 'ఎవరూ' అన్న నరసు వెంటనే కొయ్యబారి పోలేదు. 'నువ్వా బాబాయ్' అంది అంతవరకూ మగతలో వున్న రాజు కూడా, మెల్లిగా కళ్ళు తెరచి, రెపరెపలాడించి 'మీారా' అన్నాడు.

"షటప్. రాస్కెల్. గెటౌట్. చీట్" అన్నాడు బాబాయి తక్కువ మాటలలో ఎక్కువ భావాలు పొదిగి.

రాజు నవ్వాడు. తన వెనక ఎవరో ఉన్నట్టునాన్న రన్న దురభిప్రాయంతో, వెనకనున్న మనిషిని వెనకేసుకొస్తూ 'కోప్పడకండి సార్. పూర్ ఫెలో' అన్నాడు పెద్ద మనిషిగా.

'షటప్! గెటౌట్' అన్నాడు బాబాయి మళ్ళీ. తెలుగు సినిమా కారులు, తీసిన కథనే తీసినట్టు, వేసిన అయిడియానే వేసినట్టు, ఆయనా కొత్తమాటలు తట్టక పాతవే వాడాడు. పాతకథల సినిమాల లాగే అవీ కొంత పనిచేశాయి.

'ఎవరూ నన్నా ?' అన్నాడు సూక్ష్మబుద్ధి రాజు చటుక్కున వెనక్కి తిరిగి చూసుకుని.

చంద్రలేఖలో సెట్టింగులలా భారీ ఎత్తున వున్న ఒక పెద్దమనిషి, అతని బుద్ధిలా సన్నగా పొట్టిగా, చూట్టానికి

చుంచులా కనిపించు ఇంకో బుల్లిమనిషీ బాబాయి వెనకాల బాక్‌గ్రౌండ్ మ్యూజిక్‌లా నిల్చుని వున్నారు. కోపంలో మునిగి తేల్తున్న బాబాయికి భాష అందటంలేదని వాళ్ళకు తట్టగానే ఇద్దరూ పుంజుకున్నారు.

"ఆ ఆ మా ఉణ్ణైత్తాన్ ... ఏన్‌కుడాదు? ఉణ్ణాయ్ నంబి తణ్‌పెణ్ణాయ్ కుడుక్కాసి త్తమాణ నంబ అణ్ణావుక్కు వంజనె సెయ్యలామంద్రయోజనై ఎణ్ణత్తిల్ ఇణ్ణేరముం వైత్తికొండిరింద కుట్రవాలియే! ఉణ్ణైయ్‌త్తాన్ ... ఏన్ కుడాదు?" అన్నాడు పెద్దవాడు గుక్కపట్టి.

"ఆమ్ ఏన్ కుడాదు!" అని వంతపాడాడు చిన్నవాడు క్రింది షడ్జమం నించి పై షడ్జమానికి షికారెళ్ళొచ్చి.

నరసు ఝడుసుకుంది. రాజు ఆమె వీపు తట్టాడు.

"అల్ల" అని మళ్ళీ పుంజుకున్నాడు పెద్దవాడు. "అల్లే... ఇరండు లక్షం రూబానోటు, ఉరుండురిండియాహ వీట్టిల్ ఇరిందిరిక్కరదంద్రు, మూంద్రు నాళాహ మోసం పణ్ణి పెణ్ణోడ అణ్ణావిణ్ పణత్తైయుం వాంగప్పార్‌త-యన్ సిన్ని కణ్ణే ... ఉణ్ణయ్‌త్తాన్! ఏన్‌కుడాదు!" అన్నాడు.

"ఆమ్ ... ఏన్ కుడాదు" అన్నాడు చిన్నవాడు.

నరసు రెండు చెవులూ మూసుకుని 'బాబోయ్ వాళ్ళని ఆగమను బాబాయ్' అంది. అప్పటికి బాబాయి కోపంలోంచి తేరుకుని, మానవుడి స్థాయిని అందేసుకున్నాడు. అయితే తనకూడా వచ్చిన మిత్రులు పుంజుకుంటే, వాళ్ళని

ఆపడం ఓపట్లాన తెమలదని తెలుసు. వాళ్ళు, శివాజీ గణేశన్ భక్తులు. గణేశన్, ఎం. జి. ఆర్ నిత్యజీవితంలో కూడా అలా గుక్క తిప్పుకోకుండా రీలు పొడుగు డైలాగులు మాట్లాడుతారని వాళ్ళకి గట్టి నమ్మకం. అందుకని అవి సాధకం చేసుకు మరీ వచ్చారు చెన్నపట్నం. నరసు బాబాయి తీయబోయే డబుల్ వర్షన్ పిక్చరులో తమిళ చిత్రంలో వాళ్ళు వేషాలవేసే ప్రమాదం ఏర్పడింది. రెండు జిల్లాల డిస్ట్రిబ్యూటర్లు వీళ్ళుంటే డబ్బిస్తామన్నారు.

"లాభంలేదు తల్లీ. వాళ్ళు ఆగరు..."

"అల్లె..." అంటున్నాడు పెద్దవాడు మళ్ళీ.

వాళ్ళ గోల అణచడానికి బాబాయికూడా అరిచాడు "వీళ్ళు ఆగరమ్మాయ్" అని.

లక్ష్మీనరసుకి ఒళ్ళు మండిపోయింది. చెంగు బిగించింది. దగ్గరున్న పళ్ళెం తీసి విసిరింది. దెబ్బతగిలిన అరనిమిషానికి డైలాగు పూర్తిచేసి ఆగి, "అప్పా...కణ్మణీ ... ఎణ్ణయ్ ఏన్ అడిత్తాయ్ తాయే!" అన్నాడు.

"నోరుముయ్. మళ్ళీ మాటాడితే మక్కెలిరగదంతా యదవ గోల యదవ యదవ గోలాని" అంది నరసు.

"అయితే ఏమిటంటారువాళ్లు మావగారూ!" అన్నాడు రాజు సిగరెట్లు తీస్తూ.

"ఛప్ గెరౌట్" అన్నాడు బాబాయి.

ఆయనకింకా కోపం లేదనడానికి భాషణలో పునరుక్తి దోషం నిదర్శనం:

"నీగురించే. నువ్వేదో టోకరా యిచ్చినావంటా న్నారు. రెండులక్షల డబ్బు యింటికాడుందని అబద్దాలు సెప్పి, మా బాబాయిని మోసం సేసినావంట. నన్నూ, మా బాబాయికాడ డబ్బునీ తీసుకు లగెత్తాలని సూ త్తన్నా వంట ... అంతేనా బాబాయ్!" అంది నరసు.

"ఔను. దొంగవెధవ ... మోసకారి. దగాకోరు. నాకే టోకరా యిస్తాడూ. ఎవడనుకుంటున్నాడో సుబ్బన్నంటే" అన్నాడు బాబాయి.

*　　*　　*

"థాంక్యూ సార్" అన్నాడు పాసార్ధి.

సుబ్బన్న వెనక్కి చూసి "నువ్వెవడవోయి" అన్నాడు విసుగ్గా.

"మీరు ముందర ఆశ్చర్యపోవాలండి. అర్ధరాత్రి పూట ఎలా, ఎందుకు వచ్చావు అని. తరువాత నా చిరునామా అడగాలి ... పోన్లెండి నాపేరు పాసార్ధి. ఈ కథ రాస్తున్నాను. మీపేరు తెలీక బాబాయి అనీ, నరసు నాన్న అనీ రాయలేక అవస్థపడుతున్నాను. పేరు చెప్పారు. అందుకు థాంక్స్" అన్నాడు పార్థసారధి

"సంతోషించాం గాని గెటవుట్."

"సార్. మీకు యింత ఉపకారం చేస్తున్నా కృతజ్ఞత చూపకుండా పొమ్మంటున్నారు గదూ!" అని వెళ్ళిపోయాడు పార్థసారధి.

కృతజ్ఞత అన్నమాట వినగానే సుబ్బన్న వీరభద్రుడై పోయాడు. (అందుకే పాసార్ధి ఫేడౌట్ అయిపోయాడు.)

సుబ్బన్న ఒక్కసారిగా వరహాలరాజు మీదికి విరుచుకు పడ్డాడు.

"ఇంకాయేం నించున్నావురా ? లక్షన్నర ఆస్తి ఉందని, ఫిలిం తీస్తాననీ బుకాయించి టిప్ప వేస్తావూ ? డబ్బు తింటావూ! విశ్వాసం లేకుండా., నీగుట్టు తెలిసి పోయిందిలే. బికారి వెధవా. దగాకోర్. ఫో" అన్నాడు.

"ఏదో ఒకటి తేల్చుకోండి. అతను దగాకోరు అయితే బికారి వెధవగా ఎలా ఉండగలడు!" అన్నాడు పార్థి నేపథ్యంలోంచి.

నరసుకి కూడా తండ్రి తరహా నచ్చలేదు. ఆమె మనసుకి కష్టం వేసింది.

"అలా తిట్టకు బాబాయి. ఆడు నా మొగోడు..." అంది.

"నీకూ వాడికీ రుణం తీరిపోయింది. వాడితో మాటాడితే చంపేస్తా...బయటికి పోరా" అంటూ రాజు మెడ మీద చెయ్యివేసి గెంటేశాడు సుబ్బన్న.

ఈ గొడవకి అప్పుడే నిద్రలేచివచ్చి అంతా చూస్తూన్న రాయడికి ఢీ కొట్టాడు తూలిపడ్డ రాజు.

ఆ ప్రమిత్రుడిని చూడగానే దుఃఖం పొంగి వచ్చింది రాజుకి. "చూశావా రాయడూ. మావగారు ఎంత అన్యాయం చేస్తున్నారో" అన్నాడు.

రాయుడు తమాషాగా నవ్వి, "సార్, మీరు పొరబడుతున్నారు. నన్ను ఫ్రెండో ఎవరో అనుకుని సారీ. ... నా పేరు ఆంజనేయులు" అన్నాడు మర్యాదగానే.

రాజు తుళ్లిపడి మిత్రుడి మొహంలోకి తేరిపార చూశాడు.

"నా మిత్రుడే! రాయుడే ఈమాటలన్నది!" అన్నాడు.

"కాదయ్యా, ఆంజనేయుల్నంటూ ఉంటే!" అన్నాడు రాయుడు.

నరసు రాజు దగ్గరికి వెళ్ళబోయింది.

రాజు 'నరసూ', అన్నాడు. నరసు 'రాజూ' అంది.

సుబ్బన హుూంకరించి, ఒక గెంతువేసి రాయుడినీ రాజునీకూడా కలిపి తలుపవతలికి తోసేసి, తలుపేసి హుూంకరించాడు మళ్ళీ.

బయట హోరున వాన కురుస్తోంది.

రాజూ, రాయుడూ వరండాలో ఓ మూల కూర్చున్నారు.

'నిజంగానే నీకు డబ్బులేదా రాజూ?' అన్నాడు రాయుడు.

'ఉంది' అంది ఆకాశవాణి పాసార్థిగొంతు వేషం వేసుకుని.

"ఉందిట. లేకేం" అన్నాడు రాజు.

"చూశారా రాజుగారూ...ఇదే ప్రపంచం. విశ్వాసం ఉండదు" అన్నాడు రాయుడు సగౌరవంగా.

రాజు మాట్లాడలేదు.

"యూసాన్సర్. కృతజ్ఞత అనేదిఎక్కడా లేదు. చూడండి. మీ ప్రేయసి సరసు ... మీ మావగారు ... వీళ్ళంతా తమరు పరమ దరిద్రులని తెలియగానే ఎలా వదిలేశారో ... కృతజ్ఞత అంటే ఓ కథ జ్ఞాపకం వచ్చింది ... పాపం జమన్ లాల్ టోక్రానీ, దిల్రుబాలా ఇంకా నాకళ్ళముందు మెదుల్తునే ఉన్నారు ... నేనప్పుడు బొంబాయిలో ఉండేవాణ్ణి. టోక్రానీ సింధీవాడు లెండి...

మూషికోదంతము

రాయుడు, ద్రిలుబాల తోక్రానీల విషాదగాథ మొదలు పెట్టేవరకు ఎదురుగా గేటుదగ్గిర కారు ఒకటి ఆగింది. డ్రైవరు ఇవతలికి వచ్చి గేటుతీసి, బండి తోలుకుని లోపలికి వస్తున్నాడు.

"లేవండిసార్, లేచినుంచుని ఈ సిగరెట్టు కాలుస్తూ పోజులో నిలబడండి చెప్తా" అన్నాడు రాయుడు హఠాత్తుగా లేచి నిలబడి. రాజుకి బుర్రపని చేసేలోగానే శరీరం రాయుడి ఉత్తర్వును అమలు జరిపింది. అంతలోకీ కారు, పోర్టికోలో ఆగింది. అందులోంచి నల్లటి గుండ్రటి శాల్తీదిగి, గుండారి ఓసారి సరిసరి చేసుకుని "అణ్ణా ఇల్లైయో?" అంది తెల్లగానవ్వి:

రాయుడు వెంటనే జవాబివ్వలేదు. "ఎవరు సుబ్బన్నగారేనా? లేరు. బెంగుళూరెళ్ళారు" అన్నాడు ఎటోచూస్తూ. రాజేదో అనబోయి రాయుడు గిల్లగానే ఆగిపోయి, తెల్లబోయాడు. ఆవైనం చీకట్లో ప్రేక్షకులకు కొట్టొచ్చినట్టు కనబడనందువల్ల, రాయుడు పచ్చి అబద్ధాలు ఆడుతున్నట్టు పసిగట్టడానికి వీలులేకపోయింది.

ఆ వచ్చిన పెద్దమనిషి నొచ్చుకున్నాడు. "ఆ ... చొప్పె... చొప్పె... చుప్పణా ఉంట్రని దానే వస్తిణే. నేటికి షో

ఉణ్ణాని నేన్దా చెప్పి ఉంల్లై. పద్దుకొండు గంటకు బండి తెస్తునని కూడా చెప్తినే. యేమి ఇది. నిండా అక్రమంగా ఉందే" అన్నాడు జనాంతి కంగారుగా.

రాయడు గొంతు సరిచేసుకున్నాడు.

"అదేనండి. చెప్పారు. అర్జెంటు పనిగా బెంగ్లూరు ..." అన్నాడు. తరవాత 'మీరు రాజన్‌గారు' అని ఆరోపించాడు. ఆయన ఫస్టు పిచ్చరు పెద్ద హిట్టయిందని ఉద్ఘాటించాడు. దారుణమైన హిట్టు అని పునరుద్ఘాటించాడు. ఇప్పుడు కాస్ట్యూము పిక్చరు తీశారు అని వెల్లడించాడు. ఇది గారంటీ హిట్టవుతుందని హామీ యిచ్చాడు. భయ పడద్దని ఉద్ఘోషించాడు. ఆ తరవాత వీరు రాజుగారు. ప్రొడ్యూసరు. పై పెచ్చు సుబ్బన్నగారికి అల్లుళ్ళు" అని పరిచయం చేశాడు రాజుని.

"రొంబ సందోషం. అది సరిదా... అప్పొ తాంగళ్ యార్." అన్నాడు రాజన్‌గారు ఆనందవర్ధనుడై.

రాయుడు సిగ్గుపడ్డాడు. "ఝువిటో మన్నిగురించి మనం చెప్పుకోకూడదుగాని మనం కారెక్టరాక్టర్లం, విల న్లం లెండి. రెండు మూడు హిట్ పిక్చర్లలో చిన్న వేషాలు కూడా వేశాం" అన్నాడు.

* * *

మళ్ళీ పాతసమస్య వచ్చింది, రాజన్‌కి. సుబ్బన్న గారు లేరుగాబట్టి ఏంచెయ్యాలి అని.

వారి అల్లుడి గారిది చాలా మంచి చెయ్యి అని వెల్లడి చేశాడు రాయుడు. రాజు తక్షణం సిగరెట్టు పారేసి

చేతులు వెనక దాచుకున్నాడు. రాయుడు బలవంతాన వాటిని ముందరికి లాగి రాజన్ చేతులో పెట్టాడు. ఆనక, రాజు హస్తవాసిపడి హిట్టయి ఊరుకున్న హిందీ, మలయాళ, తమిళ పిక్చర్ల జాబితా ఒప్పగించాడు.

రాజన్ పరమానంద భరితుడై పోయి, రాజుని కౌగలించుకుని, "మీరు వచ్చిదా కావలెసార్. పిచ్చరు చూసిదా కావలె. మాకు మీ బ్లెస్సింగ్సు ఇచ్చిదా కావలె" అని అతన్ని లాక్కుపోయి కార్లో కూచోపెట్టి తను ఎక్కాడు. ఆనక ఏదో తోచి, "సార్ మీరు కూడ వస్తురా" అంటూ వరండాలోకి చూసి అన్నాడు.

"నేను వచ్చిదా కావలె. రాజు ఎక్కడ పోతే అక్కడ ఉండిదా కావలె" అన్నాడు రాయుడు కారు సీటు అవతల మూలలోంచి.

రాజన్, ఈ చురుకుదనం చూసి ఆశ్చర్యపడి లేవడం మరచిపోయి కునికిపాట్లు పడసాగాడు.

రాజుకి నోటమాట రాలేదు.

కారు నేరుగా ... స్టుడియోలో, ప్రివ్యూ థియేటర్ దగ్గిర ఆగింది. ఆరుబయట కుర్చీలు వేసి ఉన్నాయి. ఇద్దరు కుర్రాళ్ళు బీడీ కాలుస్తున్నారు. రాజన్ కారు దిగుతూనే రాజునీ, రాయుణ్ణీ కూర్చోమని, కుర్రాళ్ళని ఎటో పంపి, తను మరోవైపు వెళ్ళాడు హడావుడిగా.

"ఏమిటిదంతా బ్రదర్" అన్నాడు రాజు దగ్గర్లో ఎవరూ లేకుండా చూసి.

"మీకు తెలీదాండి. ఇంకా తెలీలేదా?" అన్నాడు రాయుడు ఆశ్చర్యంగా.

"వెధవేషాలెయ్యక చెప్పు" అన్నాడు రాజు ముక్తసరిగా.

రాయుడు జాలిపడ్డాడు.

"మీరు లాభంలేదు సార్ సినీఫీల్డుకి ... ఇవన్నీ తెలీపోతే రేప్పొద్దున పెద్ద ప్రొడ్యూసరెలా అవుతారు? ... ఇపుడు మన్ని తీసుకొచ్చాడే రాజన్‌గారూ. ఈయన టమిల్ ప్రొడ్యూసరన్నమాట. ఈయన మొదటి పిచ్చరు తీసినపుడు ఓ తమాషా అయింది. అవాళా ఇలాగే మే 13 తారీకు రాత్రి పన్నెండింటికి రాహుకాలం లేదని ఈయన షో వేసుకుంటున్నాడు. ఇక్కడ అలా వేస్తారులే. డిస్ట్రిబ్యూటరూ, స్టార్లూ వాళ్ళవాళ్ళూ చూడడానికని. ఏం. అవాళ మీమామగారు సుబ్బన్నగారు ఇక్కడే తిరుగుతున్నారు, ఎవరన్నా కారులో లిఫ్టిచ్చి మాంబళంలో దిగబెడతారేమోనని. ఆయనకారు చెడిపోయింది. సరే ఇంతలోకి రాజన్ ఆయన్ని పలకరించాడు. ఓ నాలుగు గంటలాగితే తను దిగబెడతానన్నాడు. అప్పటికి వీళ్ళకి కొంచెం పరిచయం ఉంది. సరే, సరేనన్నాడు మీ మావగారు. అయితే వచ్చి మాఫిలిం చూడండి అని పిలిచాడు రాజన్. ఫిలిం మొదలెడుతుండగా ఎలకోటి తెర దగ్గర్నుంచి పరిగెట్టి వెళ్ళింది. అప్పుడు మీమావగారు ఎగ్గిరి గంతేసి, 'మీ పిచ్చరు హిట్టవుతుంది రాజన్‌గారూ. ఈ స్టుడియో ఎలక

చాల లక్కీ ఎలకా, షో వేసినపుడు గాని, రికార్డింగు టైములో గాని ఇది కనిపిస్తే ఆ పిచ్చరు హిట్టేనూ' అని చెప్పాడు. రాజన్‌కీ ఆ సంగతి కొద్దిగా తెలుసు.

ఆయన పొంగిపోయాడు ఆనందంతో.' నిజమేనండీ జుప్పణ్ణాఘూరూ! మా పిచ్చరు ఫస్టు సాంగు రికార్డింగు టైములోకూడా ఈ ఎలిదా వచ్చిందీ' అని చెప్పాడు.

అప్పుడు సుబ్బన్నగారు నవ్వి, "ఈ ఎలక రావాలని ఎందరో తపస్సు చేస్తారండీ రాజనుగారూ.—లేకు పాడైనా సరే ఇది ఒక్కసారి కనిపిస్తే లక్షలు కుమ్మరిస్తారండీ బాబూ. మీరు గొప్ప అదృష్టవంతులు బాబోయ్! కాబట్టే వచ్చిందండీ అన్నాడు. అంతలోకీ—"

*　　　*　　　*

అంతలోకీ ఒక రాజకుమారుడు అలా వెళ్తున్నాడు. ఎవరో ఎక్కడినించో ఓ మంగళహారతి పళ్ళెం పట్టుకు వచ్చారు. అతడు హారతి కళ్ళ కద్దుకుని, మూడు గుంజీలు తీసి ప్రసాదం పుచ్చుకుని, కారెక్కి వెళ్ళిపోయాడు.

అదేమిటన్నాడు గుడ్లప్పగించి చూస్తున్న రాజు.

"వాళ్ళో పిచ్చరు తీస్తున్నారులే. ఇవాళ క్లైమాక్సు సీను తీశారు. అందులో దేవుణ్ణి కోప్పడ్డం అదీ ఉంటుంది. ఎందుకేనా మంచిదని షూటింగు ముందరా, అయిపోయాకా రెండు పూజలుచేసి హారతిపుచ్చుకు మరీ తిడతారులే... నీకు తెలీదా! తరవాత ఈ ఫిలిం డబ్బాల సెట్టు ఒకటి తిరపతి వెళ్తుంది. అక్కడ స్పెషలు పూజా, హారతీ అయ్యా

కనే పిచ్చరు రిలీజు చేస్తారు. దేవుడితో గొడవ గదా. వీళ్ళు తిట్టినట్టు దేవుడు లేకపోతే ఫరవాలేదు గాని, ఉంటే పగబట్టి పిచ్చరు హిట్టవకుండా చెయ్యొచ్చు గదా. అంచేత" అన్నాడు రాయుడు గంభీరంగా.

"హారా" అన్నాడు రాజు.

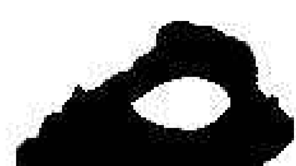
"హారా లేదు కలకత్తా లేదు. వినండిసార్. ఏం! చివరికి రాజన్ సంగతి ఏమైందో తెలుసా, ఆ పిచ్చరు సిల్వర్ జూబిలీలు చేసుకుంది. అప్పట్నించి రాజన్‌కి ఆస్టుడియో ఎలకన్నా, మీ మావగారన్నా మహాగురి. ఆపిచ్చరుకి మే 13న అర్థరాత్రి షో యిచ్చారుగదా. అది హిట్టయింది. అందుకని ఈ పిచ్చరుకీ మే 13 నే అర్థరాత్రే ఇస్తున్నారు. అవాళ సుబ్బన్నగారు ఆ పిచ్చరుచూసి రాజన్ కారులో పానగల్ పార్కుదాకా వెళ్లారు. ఇవాళా అలా చేద్దామనే ఇతను ఇందాకా వచ్చాడు. మీరు ఆయన అల్లుడని, మీ హోండు కూడా లక్కీదని చెప్పబట్టి మన్ని పిలాచ్చాడన్నమాట."

"మరి ఎలకో"

"ఎలక వస్తుంది. మీ మావగారు లేకపోతే, ఎలకా రాపోతే ఇవాళ షో అసలు వెయ్యరంతే .. చూళ్లే! ఇప్పుడు రాజన్ గబగబా పరిగెత్తాడు. ఎందుకని?" అన్నాడు రాయుడు.

'ఏమో.'

'ఎబ్బే లాభంలేదు. ఉల్లిపాయ పకోడీలు చల్లితే ఎలక ఎక్కడున్నా వస్తుందని ఆయనకి ఆశ. అందుకని పకో

డీలు తెప్పించడానికి పరిగెత్తాడు. ఈమాత్రం తెలీదా!” అన్నాడు రాయుడు హేళనగా.

‘తెలీదు’ అన్నాడు రాజు.

“అయితే మీారు లాభంలేదు.”

రాజు ఆబళిళ్ళి, “ళ్ళిద్దడొస్తోల్‌ది” అన్నాడు.

రాయుడు నవ్వాడు లాలనగా. “హాయ్ ... అమ్మయ్య ... అలా ఆబళిళ్ళ గల్ది ... హాయ్ ... చూస్తే హేవేళా అళుకుంటాడు రాజన్‌గారు” అన్నాడు.

కానీ రాజన్‌గారు ఆక్షణాన వీళ్ళని చూడకుండానే వీళ్ళగురించి చాలా అనుకుంటున్నాడు. సాధ్యమైనంత త్వరలో చూడాలని ఉవ్విళ్ళూరుతున్నాడు. ‘మట్టప్పసింగో’ అంటున్నాడు పళ్ళు గిట్టగరచుకు కోపం అదుపు చేసుకుంటూ. చూశాక ఏం చేస్తాడో ఆయన క్లూ యివ్వటంలేదుగాని, ఆయనవెంట దూకుడుగా అంగలేస్తూ వస్తున్న సుబ్బన్న గారు మటుకు భారీఎత్తున కార్యక్రమాలను ప్రకటిస్తున్నాడు.

రాజునీ రాయుణ్ణి జాయింటుగా తాళ్ళతో కట్టేసి, హైపవర్ దీపాలకింద పడుకోబెట్టి స్విచ్చి నొక్కడం, రెండు మూడు గజాల తమిళ డైలాగును వాళ్ళ చెవి దగ్గర చదివింపించడం తరవాత చావగొట్టి చెవులు మూసి మూర్ఛపోకుండా చూడడం ఆయన తాత్కాలిక కార్య క్రమావళిలో తొలి అంశాలు. ఇవికాస్త అటూ యిటూ మారినా ఇద్దరు వెధవాయిలకీ చెరి అరడజను చెంబుల

స్టుడియో కాఫీ పట్టించెయ్యాలి అన్న శిక్షలో మాత్రం అరకప్పు కూడా తగ్గించనని ఆయన శపథం పట్టాడు.

దొంగవెధవలు అన్నాడు. ఓ క్షణం ఆగకుండానే దగాకోరులు అన్నాడు. నన్ను మోసం చెయ్యడం గాక నా పేరుతో మిమ్మల్నీ మోసం చేస్తారా రాజన్ సార్! అన్నాడు.

రాజన్ ఒగురుస్తున్నాడు ఉద్రేకంతో. "అమా సార్... వాడి మూతి బాగనే లేదు. నాకు మొదుట్నే పట్టలేదు ఏమ్రమా వీడి మూతి దొంగపిల్లకాయ మాదిరిగా ఉండాది. చుప్పణ్ణాఖారూ వీళ్లే లేదంటాడేమ్రా. నంబ కిట్ట క తెవుకుస్తున్నాడా అని నిండా యోచన సేస్తిని... య్యేమొ ఒక సమయం అట్టదా ఉండవచ్చు. అట్లని ఎంచిదా ఈ తొంగక్కిల్లాడి పిల్లకాయల్ని బండిలో పెట్టి తోళుకు వస్తే, కర్మ ఆడ కడవుళే. ఆద్దోపారు ... కూచుకుని ఉండారు. కొర్రంగు పస్సంగో ... చుప్పణ్ణాసార్. మీరు పోతూనే ఒద ఒద అని కొట్టి ఊడ్పండి. తిర్రటిర్రాస్కెల్. అయ్యోగ్యప్పయెలే." అంటూ ఉత్సాహంగా అడుగేసి, 50 అడుగుల దూరాన ఉన్న రాజునీ, రాయుణ్ణీ చూపించాడు.

* * *

చదువరీ! రాయుణ్ణీ రాజునీ గెంటేసి తలుపేసుకున్న సుబ్బన్నకి ఆ రోజు రాత్రి... స్టుడియోలో రాజన్ తమిళ చిత్రం షో వుందని తెలుసు. రాజన్ వస్తాడనీ తెలుసు. ఎటొచ్చీ, వచ్చి వెళ్ళాడని మటుకు తెలీదు. సుబ్బన్న ఓ గంటసేపు చూసి, కారు తీసుకుని తనే బయల్దేరాడు రాజన్

ఏ కారణం వల్ల రాలేదో అనుకుని. తీరా స్టుడియో కెళ్ళే సరికి ఉల్లిపాయ పకోడీలు పురమాయించడానికి గేటుదాకా వెళ్ళిన రాజన్ కనబడ్డాడు. ఇద్దరూ యథాశక్తి తెల్లబోయి మళ్ళీ యథాప్రకారం నల్లబడ్డాక, "మీరు బెంగ్లూరు పోతి రని, మీ అల్లుడిని తోలుకొస్తిని. నిండా మంచివేళ మీరే వస్తిరి." అన్నాడు రాజన్ సంతోషంగా.

సుబ్బన్న భగ్గుమన్నాడు. వేడి ఆరాక, తనకు తోచిన కొద్ది మాటలలో రాజూ రాయుడూ తనకు టోకరాయిచ్చిన రాక్షసులని వెల్లడించాడు. అప్పుడు ఆ యిద్దర్నీ తన్నడానికి ని ఈ యిద్దరూ దూకుడుగా ప్రీవ్యూ థియేటరుకు బయల్దేరి వచ్చారని చదువరికీ పాసార్థికీ తెలుసుగాని, కుర్చీలో కూర్చున్న రాజూ, రాయుడూ కల్లోగూడా అనుకోలేదు; కునికిపాట్లు పడుతున్నప్పటికిన్నీ. అందువల్ల సుబ్బన్న రాజన్‌ల కార్యక్రమం జయప్రదంగా నెరవేరింది.

* * *

రాత్రి రెండయింది.

కోడంబాకం హైరోడ్డుమీద ఇద్దరు పాంథులు మెల్లిగా నడచుకుంటు కుంటూ ఒకళ్ళ నొకళ్ళు ఓదార్చు కుంటు కుంటూ వెళ్తున్నారు. ఈలపాట వినబడటం లేదు. కాబట్టి వారు షికారెళ్తున్నారని పొరబడలేము. దగ్గర కెళ్ళి, సెర్చిలైటు, లేపోతే టార్చిలైటు వెలిగించితే, వాళ్ళిద్ద రిలో ఒకడు వరహాలరాజు అనీ, రెండోవాడు రాయుడు అనీ సూక్ష్మబుద్ధులు చప్పునే పసిగట్టగలరు.

రాజు దవడలు రెండూ పొంగి వుండడం, రాయుడు మొహం ఉబ్బి ఉండడం చూసి వాళ్ళిద్దరూ గ్లాక్సో బేబీ లకి ఎన్‌లార్జ్‌డ్ ఎడిషన్స్ అనుకోదలచుకున్నా, ఆ ఊహ కొద్ది వీళ్లు దేశవాళీ సినిమాలో హీరో వేషాలకి తంగున సరి పోతారనుకో దలచుకొన్నా, కమిలిపోయిన రాజు కుడికన్ను నలుపుచూసి అది బ్యూటీస్పాట్ అని దురభిప్రాయ పడ దలచుకొన్నా సదరు వ్యక్తులు అలా అనుకోడానికి ముందు చట్టవిరిగేలా పొరపడి అందుకు ముందు తప్పులో కాలు వేయాలి.

*　　*　　*

'కాళ్లు పీకుతున్నాయి' అన్నాడు రాజు.

"హు. నాకు జీవితమే పీకుతోంది' అన్నాడు రాయుడు నీరసంగా.

రాజు మాటాడలేదు.

రిక్షా ఎక్కుదామని ఊహపోయింది రాయుడికి.

డబ్బుల్లేవని జ్ఞాపకం వచ్చింది రాజుకి.

రిక్షాని తిన్నగా సుబ్బన్నగారింటికి పట్టించి—ఆయన ఇపుడు స్టుడియోలో ఉన్నాడు కాబట్టి — లక్ష్మినరసుని డబ్బులడగవచ్చని ఉపాయం తట్టింది రాయుడికి.

కాని ఆవేళకి సుబ్బన్న తిరిగివచ్చివుంటే, 'మళ్ళీ ఇక్కడికి తయారయ్యారా' అని మళ్ళీ చితగ్గొట్ట వచ్చునని అనుమానం కలిగింది రాజుకి.

లక్ష్మీనరసు అడ్డుపడదా, ధర్మపత్నిగదా ? అని ఆశపడ్డాడు రాయుడు.

ఏమో ఎలాగేనా 'ఫీమేల్సు' గదా అని నిరాశ పడ్డాడు రాజు.

రాయుడు మాట్లాడ లేదు.

* * *

'కాళ్ళు పీకు తున్నాయి' అన్నాడు రాజు.

'జీవితమే పీకుతోంది' అన్నాడు రాయుడు.

రాజుకి కోపం వచ్చింది.

'ఇందాకోసారి చెప్పావు. ఇంకా ఎన్నిసార్లు వెదవ డైలాగూ వెదవ నువ్వూను' అన్నాడు.

రాయుడు బాధగా నవ్వాడు.

'హు. – మహా హీరో ఛాన్సిచ్చిన ప్రొడ్యూసర్లా మాట్లాడావే నా డైలాగు గురించి! నేను గట్టిగా ఓటిచెప్తే గుమ్మైపోతావు మళ్ళీ ... విను ...

కార్లో కావాలని మన్ని తీసుకొచ్చి కైమాకిందకొట్టి కేవలం వెధకలుగాకట్టి కనికరం లేకుండా కాళ్ళు పీకుతున్నా, కాలం ఎంతయిందో కమనించకుండా, కడుపులో కరకర మంటున్నా కాఫీయేనా లేకుండా, కాలదన్ని—"

"ఆపెయ్ ... కట్ ... స్టాప్ ... హోల్డాన్ ... క్లోజ్. ప్లీజ్." అన్నాడు రాజు కఠినంగా.

"నాకేం ఓపిక లేదండి. మీరు తిట్టారనే..."

"ఆమాత్రం తిట్టకూడదా. నీకు యజమాన్నిగదా. కోప్పడ్డానన్న కసికొద్దీ అలా కకారపు కర్కశపు, కర్కాట కపు డైలాగులతో నన్ను ఖడల కొడతావా క్రూరుడా నీకు కృతజ్ఞత లేదా!" అన్నాడు రాజు కోపంగా.

రాయుడు దిగులుగా నవ్వాడు. ఉన్న ఒక్క బీడీ ముక్కా పారేసుకుని హా విధిలీల! అనుకున్న బైరాగిలా!

"అనండిసార్. అనండి. ఆఖరికి మీరుగూడా కృతజ్ఞత లేదండి. హు. ఆ నరసూ, దాని బాబాయా మీకు డబ్బు లేదని పుకార్రాగానే వదిలేశారు. మీ చెయ్యి మంచిదని షో చూపడానికి కార్లో తీసికెళ్ళిన రాజన్, మీరు వెధవలు అని తెలియగానే ఈ అర్ధరాత్రిపూట మిమ్మల్ని వెళ్ళగొట్టి కోడంబాక్కం రోడ్డు పొడుగు కొలవమన్నాడు! వాళ్ళని మీరు తిట్టలేదు. పైపెచ్చు నన్నంటున్నారు. విశ్వాసం లేదని. ఇలాగే ఉంటుంది లోకం. అన్నట్టు ఇందాక రోక్రానీ కథ చెబుతూ ఉండగానే కదూ ఈ రాజన్‌గాడొచ్చి గొడవ పెడత! వినండి చెబుతా.

దిల్రుబాల కథ

రోక్రానీ మారువేషంలో ఉన్న మహానుభావుడు. త్యాగమూర్తి. కేవలం ఒక స్నేహితుడికిచ్చిన మాటకోసం, అతనిపట్ల విశ్వాసంకొద్దీ ఒక సైతానులాటి సెక్స్టార్కు ఆశ్రయం ఇచ్చి అయినవారికీ కానివారికీ కూడా చెడ్డవాడై ఉద్యోగం పోగొట్టుకొని, భవిష్యత్తు నాశనం చేసుకొని ఇప్పుడు స్వగ్రామంలో డాల్మోటా అమ్ముకు బ్రతుకుతున్నాడు.

నేను బొంబాయిలో హీరోనవుదామని వెళ్ళినప్పుడు రోక్రానీ ఒక మంచి గుడ్డలకంపెనీలో గుమాస్తాచేస్తున్నాడు. నేను వాళ్ళయింట్లో అద్దెకుండేవాణ్ణి. పనిలేక రోక్రానీతో పాటు, కొట్టుమీదే కూర్చుంటూండేవాణ్ణి. ఆ కొట్టు యజమానికి ఒక చిన్న ఫిలిం డిస్ట్రిబ్యూషన్ కంపెనీలో బుల్లివాటా ఉండేది. ఆ సంబధాన్నిబట్టి సినిమావాళ్లు కొందరు ఆ కొట్టులోనే గుడ్డలు కొనేవాళ్లు, కొన్ని కంపెనీలలో వేషాలకి కావలసిన గుడ్డలన్నీ అక్కడే బేరం అయ్యేవి. అసలందుకే అతను డిస్ట్రిబ్యూషన్ వ్యాపారంలో వాటా కలపడం అనుకోండి. సరే ఆకొట్టుకి గిరిధర్ లాల్ అని ఒక కాబోయే ప్రొడ్యూసరూ, అతని నెస్టు పిచ్చర్లో హీరోయనువేసే దిల్రు

చాలా తరుచు వస్తూ వుండేవాళ్లు. దిల్రుబాల అసలు పేరు సీతాసీ లెండి. సింధీ పిల్ల. చిదిమి దీపం పెట్టొచ్చు. అంత చక్కని చుక్క. దానికి పూర్వాశ్రమంలో ఒక్క మొగుడు, నలుగురు పిల్లలూ వుండేవాళ్ళు. గిరిలాల్ తన షాడో ఫిలిం యూనిట్‌కి తారలు కావాలని ఎడ్వర్టయిజ్‌మెంటు చేస్తే ఈ పిల్ల అప్లికేషను వేసి చక్కావచ్చింది. ఆ వెనకాలే మొగుడూ, పిల్లలూ వచ్చారు. చాలా గొడవైంది లెండి. మా కాపరంలో చిచ్చుపెడతావా అని గిరిలాల్‌తో పోట్లా డాడు. ఆ వెర్రిబాగుల మొగుడు. పిల్లలు ఏడిచారు. అతను ఏడిచాడు నాదేముంది తీసుకెళ్ళండి అన్నాడు గిరి. కాని, ఈ సీతాసీ కదిల్తేనా? నీ సీతాసీ ఎప్పుడో చచ్చిపోయింది. ఫోఫో. నాపేరు దిల్రుబాల అంది. చేసేదిలేక ఓ యేడుపు ఏడిచి వెళ్ళిపోయాడు, మొగుడు పిల్లల్ని తీసుకుని. ఆ గొడ వలో మానేస్తం రోత్రాసీ, పెద్దమనిషి పాత్ర ధరించి గిరి లాల్‌కి మాట సాయం చేశాడు. అంచేత గిరిలాల్, రోత్రా నికి తన 'షాడో యూనిట్' లో కారెక్టరాక్టరు వేషం ఇస్తానన్నాడు.

'షాడో యూనిట్ అంటే మీకు తెలీదా? సినిమాలో సోమలింగాలన్నమాట. డబ్బూ గిబ్బూ లేనివాళ్లు అది వస్తే గిస్తే తియ్యబోయే చిత్రాలలో పనిచెయ్యబోయే రైటర్లూ, నటులూ, పాటగాళ్ళూ అందులో ఉంటారు. ఇప్పుడు ఈ గిరిలాల్ ఉన్నాడే ఇతను ఓ పెద్ద సినిమా ప్రొడ్యూసరికి సెక్రటరీ. ఎప్పుడో అప్పుడు అతనికి డబ్బు వస్తుంది గదా. అప్పటికి పలుకుబడి రెడీగా ఉంటుంది. అప్పుడు తీసే పిచ్చరుకి

ఇప్పటిన్నించీ అయిదారు కథలు రాయించుకుని ఉంచుకుంటాడు. సినిమా కవులు కావాలని తహతహలాడే వాళ్ళ చేత. అలాగే కొందరు వర్ధమాన నటులకీ, మ్యూజిక్ డైరెక్టర్లకీ ఆశలు పెడుతూ ఉంటాడు. ఇదన మాట 'షాడో యూనిటు.' ఇంగ్లాండులో షాడో కాబినెట్‌లు ఉండవు! అలాగ. ఇలాటి షాడో కంపెనీలు ఫీల్డులో బోల్డు ఉంటాయి. సెక్రటరీలు ప్రొడక్షన్ మానేజరు, డిస్ట్రిబ్యూషను ఆఫీసు మానేజర్లూ, కారు, పేరు వగైరా బ్రోకర్లూ ఎక్కువగా వీటిని నడుపుతూ ఉంటారు. ఏం? ఇపుడు సీతాసీ అనే దిల్రుబాల చేరింది గిరిలాల్ షాడో యూనిట్‌లో. ఆమె అసలు ఫిలిం పేరు దిల్రుబా. అయితేనేం. న్యూమరాలజీ ప్రకారం ఓ అక్షరం తక్కువైందిటలే. అలాఉంటే బెడిసి కొట్టి ఊడిచేస్తుంది. అంచేత 'దిల్రుబాల' అన్నారు.

ఇలా ఉండగా గిరిలాల్ పదివేల రూపాయలదాకా నిలవెయ్యడం పూర్తి అయింది. అప్పటికి దిల్రుబాల రెండు మూడు చిత్రాలలో చిన్న వేషాలేసి ఫిలింఫీల్డులో కొంత పేరు తెచ్చుకుంది. ఇంక రేపోమాపో ప్రొడక్షన్ కంపెనీ పెట్టాలని గిరిలాల్ సన్నాహాలు చేస్తూఉండగా, అతని యజమాని అయిన పెద్ద ప్రొడ్యూసరు విదేశయాత్రకి బయల్దేరి, ఇతన్నికూడా రమ్మన్నాడు. ముందు ఆయన సాయం అవసరం ఉంటుందన్న ఊహతో, గిరిలాల్ తన కార్యక్రమం ఆపుచేసుకుని, టూరుకు బయల్దేరాడు. కాని అతని గుండెల్లో రాయి పడింది. దిల్రుబాల సంగతేమిటని. దిల్రుబాలకి ఎవరూ లేరు. పైగా సినిమాలో వేషాలేస్తోంది. తీరా తను తిరిగి

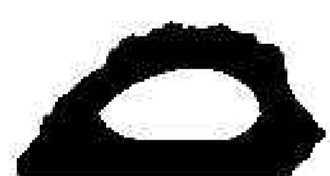
వచ్చేసరికి ఆవిడగారు తారామణి అయిపోతే తనమొహం చూస్తుందా? పోనీ కూడా తీసికెళ్ళిందికీ వీల్లేదు. ఏం చెయ్యాలో అతనికి పాలుపోలేదు.

దిల్రుబాలకి కూడా ఏమీ పాలుపోలేదు. ఆమెకి గిరిధరలాల్ అంటే చాలా యిష్టం. తను తారాపథం ఎక్కడానికి అతగాడే నిచ్చెనలు వేస్తాడనీ, ఎక్కాక అక్కడ హుషారుగా షికారు తిరగడానికి, కారూ, తారుదారీ వేయిస్తాడనీ ఆమె ఆశలు పెట్టుకుంది. అందువల్ల అతనికి తనమీద నమ్మకం గౌరవం పోకుండా ఉండాలి. తను అలా వున్నప్పటికిన్ని అతనికి తెలుస్తుందా, తెలిసినా నమ్ముతాడా, ఎలా నమ్మించడం అని ఆమె మథనపడింది.

సముకాలికుడి రచన నడకా, సుమకోమలి నడతా కూడా ఎంత తీరుగా వున్నా ఎక్కడో అక్కడ ఎందుకో అందుకు వంక పెట్టించుకోవడం పరిపాటి అని ఒక పెద్ద మనీషి లోకరీతిమీద 'శాన్స్క్రిటీక' చెప్పాడు.

ఈ ముక్కని దిల్రుబాల పుస్తకంలో చదువుకోనకపోయినా, జీవితంలో తెలుసుకుంది. అందువల్ల గిరిధరలాల్ మనసులో తన గురించిన చింత రవంత కూడా లేకుండా ఎలా సాగనంపడమా అని ఆలోచించింది దిల్రుబాల.

ఇటు అతగాడూ ఈమెని ఎవరికి ఒప్పగించడమా అని ఆలోచించాడు. తెగ ఆలోచించాడు. చెడ ఆలోచించాడు.

చివరికి తో్రకానీమీదకి పోయింది అతనిబుద్ధి. తో్రకానీని గిరి చాలాకాలంగా ఎరుగును. తో్రకానీ సంసారి. ఇద్దరు పిల్లలు. పైగా అతనిజుట్టు నెరిసింది — తనంత కాకపోయినా ... పైపెచ్చు తో్రకానీ భార్య గయ్యాళి దానికి తోడు అతడు భయస్థుడు. తనకు అడపా తడపా డబ్బు అవసరమైతే సర్ది, తను ఇచ్చేదాకా ఆఊసు ఎత్తకుండా ఊరుకున్న మహానుభావుడు. అంచేత గిరిధర్‌లాల్‌కు ఎంతో విశ్వాసం. తనకి అంత ఉన్నపుడు అందులో సగమేనా అతనికి ఉండదా అని తీర్మానించుకున్నాడు గిరి.

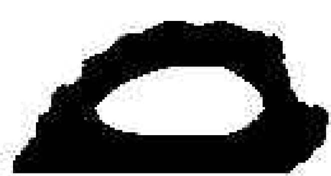
తో్రకానీకి తన సమస్యని వివరించి, ఆమె సంరక్షణ భారం అతని భుజస్కంధాలమీద పెట్టడానికి అట్టేసేపు పట్టలేదు. అంతవరకు పరిచయం స్థాయిలో ఉంటూవచ్చిన వాళ్ళ సంబంధం అమాంతం స్నేహం అయిపోయింది. గిరివంటి పలుకుబడిగల ప్రొడ్యూసరు సెక్రటరీ, కాబోయే ప్రొడ్యూసరు తన దగ్గరకు స్వయంగా వచ్చి అడిగినందుకే పొంగిపోయాడు తో్రకానీ. 'మేరా సారా జిందగీ ఆప్‌కో దేదూంగా గిరిధర్ బాబూ' అన్నాడు అతడు ఉద్వేగంతో వణికిపోతూ''బస్ బస్'' అన్నాడు గిరితృప్తిగా. కాని,తో్రకానీ పొంగు చల్లారక కొంచెం కుడిఎడమా ఆలోచించాడు ఇంట్లో బీబీ ఏమంటుందో, బేబీలు ఏమనుకుంటారో అని మూలిగాడు. తన షాపు యజమానికి ఈ సంగతి — ఇలా తో్రకానీ ఒక సినీనటీమణిని తన యింట్లో ఉంచుకున్నాడని తెలిస్తే ఆయన ఏమంటాడో. నౌకరి కేం తంటావో. తన వాడలో రోమియోల జోరు ఎక్కువగా ఉంది. వాళ్ళేంచేస్తారో. సినిమాలలో

ఒక జాతివాళ్ళు ఓ పాట అందుకుంటే రెండో జాతివాళ్లు— ఆడగానీండి మగగానీండి రెండో చరణం అందుకుంటారే— అసలు అలా అందుకునేదాకా ప్రాణం విలవిల లాడుతుందే— మరి ఈ రోమియోలు ఈలలూ అవీ వేస్తే దిల్రుబాల ఇట్నించి పాటలు అందుకుంటే, తను ఏం చెయ్యగలడూ— ఆ పాటవరస పొరుగువాళ్ళకి నచ్చకపోయినా దిలుబాల వరస తనభార్య ఇందిరానీకి నచ్చకపోయినా తను ఏం జవాబిస్తాడు? ...

గిరిధరంలాల్ ఒక్క చిరునవ్వుతో తోక్రానీ ధర్మ సందేహాలన్నీ చెరిగిపారేశాడు. నీ ఉద్యోగానికి నేను తియ్యబోయే పిక్చరులో యియ్యబోయే కారెక్టరాక్టరు కారెక్టరు అడ్డు అన్నాడు. నీ పరువుకి నా పిక్చరువల్ల వచ్చే డబ్బు అడ్డు అన్నాడు. నీ బీబీ కోపానికి, దిల్రుబాల అడ్డు అన్నాడు.

అతడు టూరుకి బయల్దేరే రాత్రి, పెంద్రాళే దిల్రుబాలని, ఆమె తాలూకు సూటు కేసునీ, మూణ్ణెలకీ మూడొందల రూపాయలనీ తోక్రానీకి ఒప్పగించి సెలవు తీసుకున్నాడు.

"నేను తిరిగి రావటానికి మూణ్ణెల్లుపడుతుంది. వస్తూనే సొంత ప్రొడక్షన్ ఆరంభిస్తాను. ఈలోగా దిల్రుబాల పెరగ రాదు. తరగ రాదు. ఏమైనా ఛాన్సులొస్తే చిన్నచిన్న వేషాలకే ఒప్పుకో. అదిగనక హఠాత్తుగా పైకొచ్చేసి పెద్దస్టారు అయిపోయే ప్రమాదం రాకుండా అలాటి వేషాలు దొరక్కుండా చూడు. అది జరిగితే ఇది మన మొహంచూడదు. చూడకపోతే, ఆనక మన ప్రొడక్షన్‌కి చవగ్గా ఇంత మంచి

హీరోయిను దొరకదు. అయ్యో ఆమె అభివృద్ధికి అడ్డు పడడమా అని శంకించకు. నేను వచ్చాక ఎలాగా పైకి తెచ్చేస్తాను గదా. అంచేత తప్పు లేదు.

"ఏ కంపెనీకి ఒంటరిగా వెళ్ళనీకు. సెలవేనాపెట్టి వెళ్లు. దానికోసం నీకు రెండు వందలు ఇస్తున్నా. రాగానే ఇంకో రెండొందలూ, ఫిలింలో ఫస్టుక్లాస్ రోలూ ఇస్తాను."

ఇదీ రోజ్రానీకి గిరిధర్‌లాల్ నూరిపోసిన నీతి.

తరువాత దిల్రుబాలనుకూడా పక్కకి పిలిచి హితబోధ చేశాడు. "బాలా! రోజ్రానీని నీ తండ్రిగా, వీలైతే తాతగా చూసుకో. వాళ్ళావిడని మటుకు 'నానీ' అనకు. దీదీ అను చాలు. నేను లేను కాబట్టి కాస్త రంగుబట్టలూ అవి తగ్గించు. ఎవర్నీ—ముఖ్యంగా సినిమా వాళ్ళని నమ్మకు. స్టుడియోకి వెళ్ళితే రోజ్రానీని కూడా తీసికెళ్ళు. పెద్ద వేషాలు ఒప్పుకోకు. నువ్వు హీరోయిను వేషం ఆరణాలకే ఒప్పుకుని దక్కించుకున్నా ననుకున్నా, హీరోయినులు పావలాకే ఒప్పేసుకుని మూడోనాటికల్లా నిన్ను వెళ్ళగొట్టించేస్తారు. పడ్డశ్రమ వృథా. అలా రెండు ఛాన్సులు పోతే జన్మలో ఇంక పైకిరావు. సెలవ్. అన్నాడు గిరిలాల్."

అతని కళ్లల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి. దిల్రుబాల కళ్ళల్లో కూడా గ్లిసరిన్ లేకుండానే నీళ్ళు తిరిగాయి.

"కథ బలీయమని తెలుసూ" అన్నాయి అతని కళ్లు.

"—తెలుసు నాకు నీ మనసూ" అన్నాయి ఆమె కళ్ళూ...

...తరవాతి చరణం తిరగేసి పాట పొరపాడింది దిల్రుబాల. ఆ మూణ్నెల్లూ దూరదేశాలలో గిరిలాల్ పడ్డ బెంగ క్షోభ అతని డైరీకే తెలుసు. ఇక్కడ దిల్రుబాల సంరక్షకుడు ఠోక్రానీ పడ్డ క్షోభ అతనికి కూడా పూర్తిగా తెలీదు. దిల్రుబాల అమాయిక. నాయిక కావాలన్న ఊహ ఒక్కదానికే ఆమె చిన్న మనసులో చోటు చాలనందువల్ల ఇతర ఆలోచనలకీ బెంగలకీ అందులోకి అడ్మిషన్ లభించలేదు. అసలు దిల్రుబాలకి గిరిలాల్ మాటల్ త్రోసి రాజనాలని ఊహలేదు. అతను చెప్పినట్టే చేసింది. అతను కాస్త రంగుబట్టలూ అవీ తగ్గించి కట్టుకోమని చెప్పాడు. దిల్రుబాల అలాగే చేసింది లోగడ ముప్పాతిక గజం పెట్టి కుట్టించుకున్న జాకెట్లు అవతలపారేసి, అరగజంతోనే కొత్తవి కుట్టించుకుంది. చీరెలు, లంగాలూ మరీ ముతకవి ఉంటే, దేశంలో పత్తి ఉత్పత్తి కృషికి అన్యాయం చేయడం అవుతుందని రంగుహంగుల సినీదేవతా వస్త్రాలు సంపాదించింది, వాటితో ఠోక్రానీ జలుబు వదిలిపోవడమే కాకుండా మళ్ళీ రావడానికికూడా వీల్లేనంత కట్టుదిట్టం జరిగింది.

అంచేత ఇవన్నీ ఠోక్రానీ కంటికింపు కావడం బదులు కంటగింపుకు తోవతీశాయి. దాని మూలాన దిల్రుబాలకి అతనిమీద చిరాకు వేసింది. సరే ఓనాడు దిల్రుబాల ఠోక్రానీ దుకాణానికొచ్చి గుడ్డలు తీయించింది. షాపులో పేరు హోల్డరు మల్లే ఆమె ధాటీగా ఖరీదైన గుడ్డలు తీయించి గజాలూ ఫర్లాంగుల కొద్దీ కోయించి కప్పిపోయిస్తూ ఉంటే

తోట్రాసీ ఉండబట్టలేక పోయాడు. దిల్రుబాల దగ్గర డబ్బు కొల్లలుగా లేదు. ఆమెను భరించడానికని గిరిధర్‌లాల్ మూణ్ణెల్లకు కలిపి యిచ్చింది మూడొందలే. ఇలా గుడ్డలు కొనేస్తే తనేం గాను? అరువు ఇప్పిస్తే షాపు యజమాని ఏమంటాడు?

చాలా ఆలోచించి కొంచెం తటపటాయించి, "సీతానీ! డబ్బులేదని తెలుసుగదా గుడ్డ లెందుకలా కోయించేస్తావు?" అన్నాడు లాలనగానే.

దిల్రుబాల పూర్వాశ్రమం పేరు సీతాని అని అతనికి తెలుసు. రేప్పొద్దున్న ఆమె స్టారు అయినా అంతా దిల్రుబాల అని పిలుస్తే సీతానీ అని పిలవగలపాటి విలవగల వర్గంలో తనుండాలని ఇప్పట్నించీ ఆ పేరు అలవాటు చేస్తున్నాడు.

సీతానీ అనే దిల్రుబాలకి ఒళ్లు మండిపోయింది. చిన్నపిల్ల ననుకున్నావా అన్నిటికీ అలా అడ్డు తగులుతావుఅంది. డబ్బు లేనందుకు చిన్నబుచ్చుకోపోతోంది. ఇదే అదను అనుకొని తోట్రాని ఇంకొంచెం పెద్దరికం వహించి ఆమెను మందలించ బోయాడు.

"ఎక్స్‌క్యూజ్ మీ" అంది లావుపాటి కంఠం ఒకటి. దాని తాలూకు శాల్తీ ఆరడుగుల రెండంగుళాల పొడుగు, అడుగున్నర వెడల్పు, తొమ్మిదంగుళాల దళసరీ ఉంది. నల్లగా ఉంది. అంచేత తెల్లటి సూటులో బసచేసింది. జేబులో చాలా డబ్బుంటుందనడానికి సూచనగా రెండు బంగారపు పళ్లు ఉన్నాయి.

'జీ!' అన్నాడు శ్రీకాంత్, ఏం గుడ్డలు కావాలన్నట్టు చూస్తూ.

'నాకు కాదు ఆవిడకేం కావాలో ఇవ్వండి' అన్నాడు అతగాడు.

శ్రీకాంత్ విస్తుపోయాడు.

"అందమైనవాళ్ళు అందమైన చీరలు ఏరుతున్నపుడు డబ్బు అడ్డురాకూడదు. నేను సహించలేను." అన్నాడు తెల్లసూటులో నల్లాయన పచ్చగా నవ్వుతూ.

శ్రీకాంత్ ఇంకా తెల్లబోయాడు. అతను తెల్లబోతున్నకొద్దీ దిల్రుబాలకి ఉత్సాహం పొంగిపోతోంది. ఐదేళ్ళ కితం కరాచీలో ఉండగా ఒకసారి దిల్రుబాల భర్తతో సినిమాకి వెళ్ళినపుడు ఎవడో ఆమెనిచూసి ఎరిగున్నట్లు ఇకిలించాడు. వాడి సాహసానికి అబ్బురపడి దిల్రుబాల సకిలించినట్లు నవ్వింది. చుట్టూ ఉన్నవాళ్ళు చూసి నవ్వుకున్నారు. దిల్రుబాల మొగుడికి సిగ్గుతో ఒళ్ళు చచ్చిపోయింది. యింటికొస్తున్నప్పుడు కోపం ఆపుకోలేక ఎవరూ లేని సందులో హఠాత్తుగా ఆగి ఆమెని తిట్టడం మొదలెట్టాడు. దిల్రుబాల మొగుడి చాదస్తానికి నవ్వింది. అతను లెంపకాయ కొట్టాడు. ఆమెకి పసుపు బచులు కోపం వచ్చి తిక్క రేగింది. క్షణం తరవాత మొగుడి దెబ్బలతో చెంపమీద చెత్త రేగింది. ఆ స్థితిలో ఓ లావుపాటి అల్లావుద్దీన్ అడ్డుపడి మొగుణ్ణి హడలగొట్టాడు. అంతవరకూ రెచ్చిపోతున్న భర్త, అల్లావుద్దీన్ చేయిచేసుకోగానే తెల్లబోయి, 'మగర్,

యే మేరీ బీబీ' అంటూ తగ్గిపోతున్నప్పుడు దిల్రుబాలకి కుర్రతనపు కసికొద్దీ వుత్సాహం పొంగిపోయింది...

తరవాత వారం రోజులూ, భర్తను ఓదార్చి, తను ఏడిచి, 'సదా నీపాదదాసినే' అని ధైర్యం చెప్పింది. ఎంత చేసినా భర్త మళ్ళీ పాత స్థితికి రాలేదు. పైగా అన్నిటికీ ఆమెను శంకించడం, కొట్టడం మొదలెట్టాడు. అక్కడితో దిల్రుబాలకి క్రమంగా భర్తమీద, జీవితంమీద కూడా మోజు విరిగిపోయింది — ముగ్గురు పిల్లల్ని కన్నప్పటికీన్నీ.

ఈసారి అదే సన్నివేశం ఫ్రోక్రానీ కోర్టులో జరిగింది. (పిల్లల్ని కనడం కాదని పాఠకులు గ్రహించ ప్రార్థన) ఫ్రోక్రానీ మొగుడు కాపోయినా, సంరక్షకుడుగా తనని అవమానిస్తున్నాడు. ఇప్పుడు ఎవడో ఈ హీరో అడ్డుపడి తన శత్రువుని చితగ్గొట్టేలా ఉన్నాడు.

* * *

ఫ్రోక్రానీ, 'ఎవరు మీరు!' అన్నాడు.

"నా పేరు రాడ్రిగో. లిస్బన్ ఫిలింస్ గోవా లిమిటెడ్ కి మేనేజింగు డైరెక్టర్ని."

దిల్రుబాల సంభ్రమాశ్చర్యాలతో అతని వంక చూసింది.

ఎవరీతడు? తనను స్వర్గలోకంలో షికారు తీసికెళ్ళడాని కొచ్చిన దేవేంద్రుడా? రాక్షసుడినుండి రక్షించ వచ్చిన రాజకుమారుడా! కేవలం వస్త్రదానంచేసి పోవచ్చిన లాల్జియా!

"అయామ్ క్రిస్టాఫర్ రాడ్రిగో మదామ్!" అన్నాడు రాడ్రిగో దిల్రుబాల సందేహాలకు జవాబుగా.

"మే దిల్రుబాలా హూ శుక్రియా" అంది దిల్రుబాల 'అందమైన హిందీ హీరోయిన్‌ల నాజూకుపోజులో.' (అందమైన అన్నమాట కొంతవరకూ, పోజుకు కూడా వర్తించ గలదని గ్రహించ ప్రార్థన.)

"సునియే, మెతో ... డటీజ్ ... అయిమీాన్— వుయ్‌తో ... హమ్‌హై — లిస్బన్ ఫిలింస్ ప్రయివేట్ లిమిటెడ్ — వోతో హమారాహై. హమేక్ బడీ తస్వీర్ ఏక్ ఇంటర్నేషనల్ తస్వీర్ ఉఠాలేంగే. మేరా మతలబ్ యే హైకి ఉస్మే ఆప్ దూస్రీ హీరోయిన్ కీ రోల్ — డాల్‌నా - క్యా. పసంద్ హై!" అన్నాడు రాడ్రిగో హడావుడిగా. (లిస్బన్ ఫిలింస్‌వారు ఒక పెద్ద ఇంటర్నేషనల్ ఫిలిం తీస్తున్నారు అందులో మీకు రెండో హీరోయిను వేషం వెయ్యడం ఇష్టమేనా అని తాత్పర్యం).

దిల్రుబాల నవ్వింది. "ఇదిగో చూడు పిల్లాడా. నేను సింధీదాన్ని. నువ్వు గోవావాడివి. నీకు ఇంగ్లీషూ, నాకు గోవనీసూ, మనిద్దరికీ హిందీ, కనీసం సింధీకూడా రావు. అంచేత సుబ్భరంగా తెలుగులో మాట్లాడుకుందాం. "ఎందుకొచ్చిన రంధి" అంది ఆ నవ్వు.

ఇంతసేపూ, టెన్నిస్‌మాచ్ ప్రేక్షకుడిలా అటూ యిటూ చూస్తున్న రోక్రానీ యిక ఉండబట్టలేక పోయాడు. "బేటీ సితానీ జరా సునో" అంటూ అడ్డుపడబోయాడు.

"బస్ బస్" అని రాడ్రిగో అతన్ని కొనగోట దుమ్ము దులిపినట్టు ఫ్రేములోంచి మీటి పారేశాడు. తరవాత అతను, దిల్రుబాలా హడావుడిగా మాట్లాడేసుకున్నారు. ఆ పిల్ల లిస్బన్ ఫిలింస్ వారి నెక్స్టు పిచ్చరులో సెకండు హీరోయినుకి ఒప్పేసుకుంది. అడ్వాన్సు అతి త్వరలోనే ఇచ్చేస్తానని రాడ్రిగో ఒప్పేసుకున్నాడు. రిహార్సల్సు రేపే నన్నాడు. తన ఎడ్రసు కార్డిచ్చి, రోడ్రిక్స్ వేపు హేళనగా చూసి నవ్వి, టోపీ సర్దుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

తక్షణం రోడ్రిక్స్ విజృంభించాడు. గిరిధరలాల్ దిల్రుబాలను తనకు ఒప్పగించాడన్నాడు. ఈలోగా ఆమెకు హాని రాకుండా చూసే పూచీ తనదన్నాడు. తన అనుమతి లేకుండా ఆమె ఇలా పైకొచ్చేయ్యడం బాగులేదన్నాడు. రాడ్రిగో పుట్టి పోకిరీ వెధవ అని వెల్లడించాడు. పోకిరీ వెధవల్ని నమ్మకూడదని హెచ్చరించాడు. తనకి దిల్రుబాల వరస నచ్చలేదన్నాడు.

'చుప్ రహో బాబా' అంది దిల్రుబాల టూకీగా, విసుగ్గా.

రోడ్రిక్స్ చిన్నబుచ్చుకున్నాడు. దుకాణంలో ఇతర గుమస్తాలు అటుతిరిగి నవ్వుకున్నారు. రోడ్రిక్స్ జన్మెత్తి నలభై యేళ్ళు దాటుతున్నా ఎన్నడూ అంతమాట అనలేదు, పడలేదు. ఇన్నాళ్ళకి ఈవయసులో సినిమా మోజు పుట్టడం, దానికి అపశకునంలా ఇలాటి మాటపడడం జరిగాయి. అన్నిటికన్న ముఖ్యం, ఇపుడు గిరిలాల్‌కు తను యిచ్చిన మాట గంగలో కలసిపోయేలా ఉంది.

కట్టు తప్పుతున్న ఈపిల్లని ఎలా అదుపు చెయ్యాలో అతనికీ తోచలేదు. అప్పటికి తమాయించుకొన్నాడు.

*　　*　　*

ఆ రాత్రి తొమ్మిదింటికి దిల్రుబాల త్రోకానీ ఇంటి కొచ్చింది. దుమ్మెత్తి పోసింది. త్రోకానీ భార్య ఇందిరానీకి ఇదేమీ బోధ పడలేదు. చపాతీల కర్ర చేతపట్టుకున్నా సంగతి తెలియనందువల్ల ఎవర్ని తన్నాలో, తేలక ఆవిడ ఎత్తిన చెయ్యి ఎత్తినట్టే ఉంచి చూస్తోంది - 'ప్రేమ కట్టిన చైత న్యం'లా. త్రోకానీ కూతురు, పధ్నాలుగేళ్ళ చిన్నది, పోట్లాట గురించి పట్టించుకోకుండా, తిన్నగా దిల్రుబాల దగ్గరకు వెళ్ళి ఆమె పైట చెంగు ప్రశస్తి చేసిచూసి, తన దుపట్టాతో పోల్చి చూచుకుని దిగులు పడుతోంది. ఇంది రానీకి చెయ్యి దింపేందుకు ఇది ఓ మోస్తరు అవకాశంగా కనిపించి, చపాతీకర్ర సహా కూతురు నెత్తిన చెయ్యి దింపింది. ఆ పిల్ల మాతృభాషలో ఏడవడం, తల్లీ ఫలానా అని చెప్పుకోడానికి వీల్లేని భాషలో కూతుర్ని తారస్థాయిలో మందలిస్తూ, ఎదురుగుండా వున్న 'బాజారీ' (దిల్రుబాల) ని దుమ్మెత్తి పొయ్యడం, వీళ్ళందర్నీ మించి దిల్రుబాల మూడు భాషలలో త్రోకానీని తిట్టడం, ఇన్ని కలకంఠ స్వరాల మధ్య రెండు సెకండ్లకి మూడుసార్లు చొప్పున త్రోకానీ, 'మగర్ సునో' అంటూ ఉండడం, ఇవిగాక ఇంట్లో చిందర వందరగా ఉన్న (ఇంటివాళ్ళు. ఇరుగు పొరు గుల) చిల్లర మల్లర పిల్లల అల్లరి కేకలూ వగైరాలూ పొరుగు వాటాలలోంచి వినిపించే 'గృహమేనా స్వర్గసీమా!'

అనేందుకు నిదర్శనాలూ కలిసి, మొత్తంమీద దేశవాళీ అపరాధ చిత్రాల టైటిల్ మ్యూజిక్ అనే భ్రమను కలిగిస్తున్నాయి. బొంబే హారర్ చిత్రాలలో మొదటిసీనులా కనిపిస్తున్నాయి. ఈ భ్రమవల్ల ఎదటి మేడ బాల్కనీ జనంతో కిటకిటలాడిపోతుంది. కిందని ఎవడోటికెక్కట్లు అమ్మేస్తున్నాడు.

ఇందులో సారాంశం: ఆ సాయంకాలం రోక్రానీ దిల్రుబాల ఇంటికి తాళంమీద తాళంవేసి చక్కావచ్చాడు. దిల్రుబాల మకాం గిరిలాల్ ఇంట్లోనే. రాత్రీగో ఫిలిం పేకం రాగానే ఆయింట్లో ఏం అఘాయిత్యాలు జరుగుతాయోనని రోక్రానీ గుండె బేజారైపోయింది. కథ ప్రారంభించకుండానే దిల్రుబాలని ఇంట్లో తెచ్చిపెట్టుకోవడం మంచిదనుకున్నాడు. చెబితే వినేరకం కాదని, ఆ ఇంటికి తాళంమీద తాళంవేసి, చక్కావచ్చాడు.

*　　　*　　　*

'తాళం యిచ్చెయి' అంది దిల్రుబాల.

'తాళం నేను వెయ్యలేదు. గిరిలాల్ అప్పులవాళ్ళెవరో వచ్చి, వేసి వెళ్ళారు, అన్నాడు రోక్రానీ.

'బద్దల కొట్టేస్తాను.'

'అలాచేస్తే ఖైదులో పడేస్తారు నిన్ను.'

దిల్రుబాలకి ఏడుపొచ్చింది. 'ఇప్పుడెలా! నా బట్టలూ, నగలూ, లిప్స్టిక్కు, పౌడరూ అక్కడే ఉండిపోయాయే. బట్టల మాటెలా ఉన్నా, తెల్లారితే లిప్స్టిక్కు అవీ లేకపోతే ఎలా ప్రజల మొహం చూడడం' అని ఏడిచింది.

"నువ్వు గిరిలాల్ వచ్చేదాకా ప్రజలమొహం చూడక పోతే నా తాతలు తరిస్తారు" అన్నాడు శ్రీకాంత్ కసిగా. ఇకనించి దిల్రుబాల తన యింట్లోనే ఉండాలని ఆర్డినెన్సు జారీచేశాడు. భార్య ఆమోదం లభిస్తుందన్న దురభిప్రాయంతో. అసలు దిల్రుబాల - ఇంకో పావుగంట తరవాత వస్తే అతను భార్యకి సంగతి వివరించి ఒప్పించేవాడు. కానీ ఆమె హఠాత్తుగా వచ్చిపడడంతో పౌరుషం ప్రదర్శించక తప్పలేదు.

'చచ్చినా ఈ కొంపలో ఉండను' అంది దిల్రుబాల.

చచ్చినా నిన్నిక్కడ ఉండనివ్వను అంది గృహలక్ష్మి ఇందిరానీ.

'ఇది నాయిల్లు' అన్నాడు శ్రీకాంత్.

'అయితే నెత్తిన కట్టుకు ఊరేగు' అంది ఇందిరానీ.

శ్రీకాంత్ మళ్ళీ జవాబు చెప్పేవాడే గాని, భార్య అన్న రెండు ముక్కలలోనూ ఒత్తు అక్షరాలు పలకడంలో ఊతం కోసం ఆమె అనుకోకుండానే చపాతీలకర్రతో అతని నెత్తిమీద తాళంవేసి, చివర్ని పంక్చ్యువేషన్ కోసం గట్టి ఫుల్‌స్టాప్ పెట్టింది.

అందువల్ల శ్రీకాంత్ వాళ్ళ తండ్రిగారిని పైకి స్మరించుకుని ఉన్నపళంగా కూలబడి పోయాడు. రక్తం కంటజూసేసరికి ఇందిరానీ కెవ్వున కేకేసి కళ్ళుతిరిగి పడిపోయి, మొహాన నీళ్లు చల్ల లేదని మొగుణ్ణి తిట్టిపోసింది. పిల్లలు కూడబలుక్కున్నట్టు ఏడుస్తున్నారు. దిల్రుబాలకి ఏం పాలుపోక ఇందిరానీని సేదతీర్చ బోయేవరకు ఇరుగు పొరుగుల జనం వచ్చి తొంగిచూశారు.

దిల్రుబాల శోభ్రకానీ నెత్తి బద్దలుకొట్టి, అతని భార్య ఇందిరానీ పీక పిసిగేస్తోందని పుకారు తయారైంది...

రాత్రి పన్నెండింటికి ఈ సందడి సర్దుకుంది; తెల్లవారే సరికి ఇందిరానీ సామాను సర్దుకుంది.

ఈ కొంపలో అదో, మేమో ఉండాలి తేల్చుకో అంది గుమ్మంలోకి బండివచ్చాక.

"అది ఉండక తప్పదు. నేను లాల్జీకి మాట ఇచ్చాను." అన్నాడు శోభ్రకానీ కిటికీలోంచి ఎదిరింటి కిటికీ లోకి చూస్తూ. భార్యతోవాదించి లాభంలేదని తెలుసు. ఇన్నాళ్ళకి తొలిసారిగా ఎదిరించాడు.

తెలతెలవారుతూండగా పుట్టెడువిచారంతో కోపంతో పిల్లలతో పుట్టింటికి బయల్దేరింది. ఇరుగుపొరుగులు నిశ్శబ్దంగా హాహాకారాలూ, మిరియాలూ నూరుతున్నారు.

బండి కదులుతూ ఉండగా అంతవరకూ మాట్లాడకుండా మూలకుర్చీలో కూర్చున్న దిల్రుబాల, హఠాత్తుగా తేలు కుట్టినట్టు లేచి, కెవ్వునకేకేసి ఇవతలకిపరుగెత్తుకొచ్చింది. "దీదీ! దీదీ! ఠేరో! ఠేరో! !" అంటూ.

బండి ఆగింది. "పచ్చని మీ సంసారంలో చిచ్చు పెట్టడం నాకు గిట్టదు" అంటూ దిల్రుబాల తన కాళ్ళమీద పడుతుందని ఇందిరానీ దురాశ, శోభ్రకానీ భయమూ పడ్డారు.

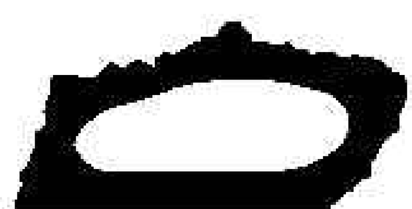
దిల్రుబాలకి అంతదూరం ఊహ పోలేదు.

"అద్దం కనిపించలేదు. ఎక్కడ పెట్టావ్ దీదీ" అంది.

ఈ కథ మొదట్నించీ చూస్తున్న బండివాడికూడా కోపం వచ్చింది దిల్రుబాల మాటకి. 'ఛల్' అని బండి ముందుకు తోలేశాడు.

ఇంక చెప్పేందు కేముంది గురూ కేవలం మిత్రుడి కిచ్చిన మాట నిలబెట్టు కోవడానికని రోశ్రకాసీ ఇంత మహా త్యాగం చేసి, దిల్రుబాలని హాలాహలధారిలా భరిం చాడు. అతని త్యాగం అక్కడితోనే ఆగలేదు. కంపెనీ యజమాని, బలవంతాన ఉద్యోగం త్యాగం చేయించి ఆనెలకి జీతం డబ్బులు మూణ్ణెల్ల నోటీసు బదు లుగా చివాట్లు, పదిహేనేళ్ళ సర్వీసుకి నెలకి రెండు చొప్పున 30 అభాండాల గ్రాట్యుటీ ముట్ట చెప్పాడు. అతని యింటి యిరుగు పొరుగులవాళ్ళు లోకల్ సొసైటీలో పెద్దమనిషి స్థానం త్యాగం చేయించారు. మర్నాటికి పలుకుబడి త్యాగం చేయించారు. మూడోనాటికి రోశ్రకాని ఈ కంట్రకం భరించలేక సిగ్గూలజ్జాకూడా త్యాగం చేశాడు. ఇదంతా దేనికోసం ? దిల్రుబాల కోసం ఆమె గురించి గిరిలాల్‌కు చేసిన వాగ్దానంకోసం ... అంతేకాదు ఇంకో పదిరోజులు పోతే అన్నపానాల అవసరం నిర్జించడానికి ఆకలి దప్పికలుకూడా వర్జించవలసి రాగల పరిస్థితి ఆరంభమైంది.

ఇంతకీ కారణమైన దిల్రుబాలకి కృతజ్ఞత ఉందా ? బొత్తిగా లేదు. అసలామెను అదుపులో ఉంచడం కష్టమై పోయింది. ఆ వాడలో ఆడంగులంతా ఇతనిమీద కత్తి గట్టారు. కారణం వాళ్ళతాలూకు జీవిత భాగస్వాములంతా దిల్రుబాలకోసం హృదయ కవాటాలు తెరచి, అందులో

అర్థాంగి కోటాపోగా మిగతా (తమ తాలూకు) సగం వాటాలో వాటాలు అమ్మజూపి షేరు ఫ్లోట్ చేయడం. దిల్లుబాలా పేత్రేగిపోతోంది. బాల్కనీలో నుంచుని సోలోలు పాడడం, విరహ విన్యాసాలు చేయటం ఎక్కువై పోతోంది. వాడలో ఆడవాళ్ళంతా వీళ్ళని వెళ్ళగొట్టే పరిస్థితి ఏర్పడింది. దీనికి ఫిలింలో ఛాన్సువచ్చినా బాగుండు ననిపించింది తోక్రానీ ప్రాణానికి. పోనీ నాతో చెప్పకుండా వాళ్ళందరితో లేచిపోరాదా అని అడిగేశాడు ఓరోజున దుఃఖం ఆపుకోలేక. దిల్లుబాల భోరున ఏడిచింది అపస్వరాల ఆర్కెస్ట్రాలా. నీతిలేనంత మాత్రాన నియమం చచ్చిందనుకున్నావా అని తిట్టిపోసింది. ఆ గొడవనకి ఆమెని ఓదార్చవచ్చిన పెద్దమనుషుల తండాకి చాయ్‌నాస్తాలు ఇచ్చేసరికి తోక్రానీకి ఐదు రూపాయలు ఆరిపోయింది హారి భగవంతుడా అనుకున్నాడు సింధీలో.

మూడోనాడు, దురదృష్టం, అష్టకష్టాలూ మారు వేషాలు వేసుకుని చారి & చారి టాలెంట్ హంట్ సర్వీసు (ప్రయివేట్ బట్ అన్ లిమిటెడ్) అనే రూపంలో వచ్చాయి. సి. సి. టి. హెచ్. అంటే రెండు వేర్వేరు శాల్తీలు. ఒక దానిపేరు ఒ. టి. దురాచారి; రెండోది ఒ. టి. అనాచారి. తద్దినం (ఈ ఘట్టం ఆరంభమైన ఆ రోజు) పొద్దునే ఈ రెండు చార్లూ వీధిలో పచారుచేస్తూ ఉండగా తోక్రానీ చూశాడు.

ఎవరు కావాలి అన్నాడు తోక్రానీ సినిమావాసన పసిగట్టి.

'వేటాడుతున్నాం టాలంటు కోసం' అన్నారు. చారి అండ్ చారి కంపెనీ చారులు.

త్రోక్రానీ పొంగిపోయాడు. వెదకబోయిన తీగె వీధిలోకే వచ్చెనే అని. "ఇదిగో నేనే టాలంటుని; కనబట్టంలా ఇంకా ఎందుకు తిరుగుతారు. వెదకబోయిన తీగని నేనే" అన్నాడు.

"నువ్వా! తీగవా!! నయమే నవ్వొస్తారు' అన్నాడు అనాచారి జాలిగా హేళనగా నవ్వి.

"నేనే హిడెన్ టాలంటుని (అజ్ఞాత ప్రజ్ఞని)" అన్నాడు త్రోక్రాని తనమాటలో టీపోస్తూ (టీ ఉత్సాహము నిచ్చును).

'మీ మొహం' అన్నాడు దురాచారి. 'హిడెన్ టాలంట్లు కొట్టొచ్చినట్లు కనబడాలి. అదే కొండగుర్తు' అన్నాడు అతను అప్పుడే బాల్కనీలోకి వచ్చి నిలబడ్డ దిల్రుబాల ఉత్తరార్థాన్ని చూస్తూ.

"అదీకాక మేము ఆడటాలెంట్ కోసమే వెతుకుతున్నాం, మొగటాలెంట్లు అక్కర్లేదు' అన్నాడు అనాచారి.

దురాచారి జేబులోంచి ఓ ఫోటో తీశాడు. చూశాడు. కెవ్వున కేకేసి బాల్కనీ ఎత్తుకి ఎగిరి దిల్రుబాలని క్లోజప్‌లో చూసి, కిందపడి లేచి "అదిగో ఆవిడే మేం వెతుకుతున్న టాలెంటు. ఆ టాలెంటు పేరు దిల్రుబాల!" అన్నాడు,

* * *

ఓ గంటలో దిల్రుబాల ముస్తాబై వాళ్ళ ఎదటికి వచ్చింది మేరిలిన్ మన్రోలా తిప్పుకుంటూ.

మేము 'లిస్బన్ ఫిలిం కంపెనీ' తరపున టాలెంటు హంటుకి వచ్చాం." అన్నది చారి అండ్ చారి.

'మిమ్మల్ని రాడ్రిగో పంపాడుకదూ' అంది దిల్రుబాల.

'ఔను' అన్నాయి చార్లు.

'పదండి.'

'శేరో' అన్నాడు రోడ్రిక్రాసీ. 'నేను ఈవిడ గార్డియన్ని. లెస్సీని ఓనర్ గిరిలాల్ వచ్చేలోగా ఫిలిములో బుక్ చెయ్యడానికి — "

వాళ్ళు నవ్వుకుంటూ వెళ్ళిపోతున్నారు కిందకి. 'శేరో శేరో' అంటూ పరుగెత్తాడు రోడ్రికాసీ.

లిస్బన్ ఫిలింస్ ఆఫీసులో ఇతన్ని ఎవరూ ఖాతరు చెయ్యలేదు.

వాళ్ళూ వాళ్ళూ మాట్లాడేసుకుని ఊహాకాయితాల మీద రాడ్రిగో సంతకాలు పెట్టేస్తున్నాడు రాడ్రిగో కథ చెప్పాడు టూకీగా.

అందులో దొరలిద్దరు రాకెట్టులో ప్రపంచ యాత్ర చేస్తూ (రాకెట్‌లు బాక్సాఫీసు హిట్లూ) ఉంటారుట. భూమ్యాకర్షణకి పైనే వున్నాం గాబట్టి ఫరవాలేదనుకొని, మొలతాడుకి దారాలు పోసి (సైన్సు) రాకెట్ కిటికీలకు కట్టుకుని అంతరిక్షంలో షికారు (ఔట్‌డోర్ దృశ్యాలు) కి బయల్దేరి, భూగోళం రారమ్మని మరీ మొహమాట పెట్టి

ఆకర్షించినందువల్ల (దిల్రుబాల ప్రేమకి సింబలేజేషన్) హడావుడిగా వచ్చేసి సరాసరి హీరోయిన్ దిల్రుబాల పెరడు సెట్‌మీద తడకల స్నానాల గదిలో (ది విలేజ్ ఎట్మాస్ఫియర్) పెద్ద మ్యూజిక్‌తో పడిపోతారు. దిల్రుబాల కెవ్వున కేకేసి ఇవతలకి వచ్చేసి, సెన్సారు వాళ్లు గుర్తుకి రాగానే మళ్లీ కెవ్వున అరిచి గదిలోకే పరుగెత్తుతుంది. అప్పుడు దొరలిద్దరూ కెవ్వున కేకేసి ఇవతలికి వచ్చి ప్యాస్‌పోర్టులు రాకెట్‌లో వుండిపోయాయని గుర్తుకొచ్చి మళ్ళీ లోపలికి పరిగెడతారు. సీన్ ఫెడేట్ ...

ఆ తరవాత డైనింగు హాల్లో సెకండు హీరోయిను దిల్రుబాల, మెయిన్ హీరోయినూ దొరలిద్దరితోటీ డబుల్ డ్యూయెట్ పాడి, ఆఖరిసారి పల్లవిలో కోరస్ పాడి కంఠాలూ, దరిమిలా మనసులూ కలిపేసుకుంటారు... దెన్ దె కిస్. ఫారినర్సేగా! సెన్సారు పేచీ ఉండదు. ది ఇంటర్నేషనల్ లవ్. వాళ్ళని అంతవరకు ప్రేమిస్తూ, చూట్టానికి హీరోళ్ళలావున్న మగన్‌భాయ్, ఛమన్‌లాల్‌లు ఇద్దరూ అసలు విలన్‌లేనని తెలుస్తుంది. అక్కడితో క్లాష్. డ్రామా! కిడ్నాపింగ్ ... కాసేపు నాసింగ్. మ్యూజిక్ రఫీ ... దెన్ హౌరా బ్రిడ్జిమీద తరమడం ... మధ్యలో ఈఫిల్ టవర్ టాప్లు మాంటేజ్. వుయ్ మీన్ ఈఫిల్ టవర్ షాట్‌లు"...

చివరి కేమవుతుంది? అంది దిల్రుబాల.

'ఎండింగ్ చెప్పను. సీక్రెట్ ... స్టేట్ బాంకు వాల్టులో దాచాం ... సరేగాని మీకు కథ నచ్చిందా' అన్నాడు రాడ్రిగో.

"ఆహా, చాలా నచ్చింది"

"సెబాస్ ... డు యు నో... మీకు తెలుసా? . . . . ఈకథ విని నలుగురు ఇండియన్ హీరోయినులు ఏడిసి నట్టుందన్నారు. వేషం వేయడానికి ఒప్పుకోలేదు. ఇడి యట్సు" అన్నాడు రాడ్రిగో.

లో క్రానీ కళ్ళఎదుటే, దొరలూ, దిలుబాల, ఫస్టు హీరోయిను వేస్తున్న 'ఇండియన్ ఫ్లేవర్' అనే పేరుగల పోర్చుగీసు సెక్స్ట్రా రిహార్సలు ప్రారంభించారు. పది నుంచి పన్నెండుదాకా ముద్దులసీనే రిహార్సలు అవుతోంది.

లో క్రానీ కళ్ళుమూసుకుని "మేరే భగవాన్! మేరే కన్హయ్యా...కహాహయ తూం... క్యాకర్తేహా!" అను కున్నాడు బాధగా.

ఆ తరవాత వారం రోజులలో అతను పావుగంట కోసారి పైనున్న వాడిని తలచుకుంటూనే ఉన్నాడు. కాని మిత్రుడి పట్ల తన ధర్మాన్ని దానికి మారుపేరయిన దిలు బాలనీ మటుకు వదిలి పెట్టలేదు. సినిమా కంపెనీ వాళ్లకీ, ఇంటిదగ్గిర ఇరుగుపొరుగులకు కూడా అతను లోకువై పోయాడు. ఒక్కొక్కసారి దిలుబాలతో కారులో వెళ్తూ వుండగా దారిలో ఎవరోకనిపిస్తే వాళ్లని ఎక్కమని లోక్రానీని దింపేసేవారు. మైళ్లకొద్దీ నడుచుకుంటుకుంటూ మళ్ళీ కంపెనికి వచ్చేవాడు. చూస్తూవుండగా దిలుబాల పెరిగి పోతోంది సైజులోనూ, అదృష్టంలోనూ కూడా, నాలుగైదు మంచికంపెనీలలో వేషాలు దొరికాయి. డబ్బుచేతికి వచ్చి ఓ కారుకొంది. పెద్దమేడలో ఖరీదైన వాటా అద్దెకు తీసుకుంది.

నెల తిరిగేసరికి, విడి బంగళా తీసుకుంది. దానికో మీసాల గూర్ఖాని పెట్టింది. ఫర్లాంగు పొడుగున్న కారు కొనుక్కుంది రాత్రికిగాకే ఆమె దర్శనం కావటం లేదు. రోశ్రాసీకి దిక్కేమిటి. అయినా అలా గుమ్మంలోపడి ఉండే వాడు. "బేటీ సీతాసీ" అంటూ – ఈపోరుపడలేక ఓ రోజు వెళ్ళగొట్టింది.

ఎప్పుడో సినిమాలో క్యారెక్టరాక్టరు వేషం వెయ్యాలని ముచ్చట పడుతున్న రోశ్రాసీకి జీవితంలోనే ఆ అవకాశం వచ్చింది. నవ్వుకుంటూ, ఏడుస్తూ, కోప్పడుతూ లేస్తూ తిరగసాగాడు బొంబాయి వీధులలో. చూసేవాళ్ళకి అతని తరహాలో కారక్టరాక్షన్‌లు కనిపించి నవ్వుకునేవారు.

ఇలా మతిపోయినా, రోశ్రాసీ తన ధర్మాన్ని మరచిపోలేదు. తన ఇల్లూవాకిలీ మర్చిపోయి, దిల్రుబాల బంగళా ఛాయల్లోనే వుంటూ వచ్చాడు. అదీ విశ్వాసం అంటే. ఇది గమనించి దిల్రుబాలని బుక్ చేసిన కొన్ని కంపెనీల వాళ్ళు ఇతనికి చిన్న వేషాలిస్తామన్నారు జాలికొద్దీ.

హఠాత్తుగా ఓ రోజున గిరిధరలాల్ ఊళ్లో దిగాడు. టూరు పూర్తికానేలేదు. అయినా అక్కడికి తెప్పించుకున్న బొంబాయి పేపర్లలో దిల్రుబాల బొమ్మలూ హంగామా చూసి నిర్ఘాంతపోయి, సెక్రటరీ ఉద్యోగానికి రాజీనామా ఇచ్చి చక్కా వచ్చేశాడు — పిట్టకి రెక్కలొచ్చెనే అని దిగులు పడుతూ. తన యింటికి తాళంఉంది. రోశ్రాసీ పని చేసే దుకాణానికి వెళ్ళాడు. "వో బడా రోశ్రా దేనేవాలా

ఆదేస్మహో" అంటూ షాపుయజమాని, శ్రీకాంత్ దిల్రుబా లతో కలిసి పెద్దవాడై పోయాడని బోలెడు ఏడిచాడు. శ్రీకాంత్ ఇంటిదగ్గర కెళ్ళి వాకబుచేశాడు గిరిలాల్. పెళ్ళాం బిడ్డల్ని వెళ్ళగొట్టి, ఇల్లు వదిలేసి సినిమా యాక్టరుతో తిరుగుతున్నాడనీ శ్రీకాంత్ ఇప్పుడు చాలా పెద్దవాడనీ కారూ బంగళా ఉన్నాయనీ చెప్పారు — ఇరుగు పొరుగులు.

'మిత్రద్రోహీ' అని హిందీలో అనుకుని దిల్రుబాల బంగళాకి బయల్దేరాడు గిరిలాల్. గుమ్మంలోనే బక్క చిక్కిపోయి, బిక్క మొహం పెట్టుకు బీడీ కాలుస్తున్న శ్రీకాంత్ని చూసి, దుమ్మెత్తిపోశాడు గిరిలాల్.

ద్రోహీ, కృతఘ్నుడు, వంచకుడు లాంటి మాటలు పొదిగిన వాక్యాలతో శ్రీకాంత్ హృదయాన్ని శతసహస్ర శకలాలుగా చితగ్గొట్టాడు గిరిలాల్.

తరవాత తిన్నగా లోపలి కెళ్ళాడు. సినీతార దిల్రుబాల సోఫాలో అలిసిపోయిన పువ్వులా కూర్చుంది. ఐనా ఐదుగురు లావుపాటి ప్రొడ్యూసర్లను అవలీలగా తిప్పలు పెట్టేస్తోంది. ఆసీనులోకి గిరిలాల్ దూకుడుగా ప్రవేశించి, దిల్రుబాల ఓనర్లా జబర్దస్తీ చేసి మాటాడబోయి రిటర్ టికెట్టు కొనుక్కున్న వాడిలా హడావుడిగా ఇవతలి కొచ్చేశాడు.

మొహం వాచిపోయి వుంది.

అదేం అన్నాడు శ్రీకాంత్.

"చివాట్లేసింది" అన్నాడు గిరిలాల్ టూకీగా.

(చంద్రమండలానికి వెళ్ళే రాకెట్ పైకిపోతున్న ప్పుడు క్రమంగా అవసరం తీరినకొద్దీ, తనను అందాకా మోసుకువచ్చిన సాకెట్‌లను వదిలేస్తుంది. తారాపథాని కెళ్ళే తారలూ అంతే అందిట దిల్రుబాల తను నటిస్తున్న రాకెట్ కథ చిత్రంలో పాయింట్లు గుర్తుకు తెచ్చుకుని. కాని కింద పడేటప్పుడు ఎవరూ సాయం ఉండరు అని ఘాటుగా డైలాగు చెప్పి చక్కా వచ్చాడు గిరిలాల్)

అప్పుడు ఇద్దరూ జాయింటుగా చేజారిన పిట్టకోసం ఏడిచారు.

తరవాత గిరిలాల్ ఏంచేశాడనీ! అతని కోపం అంతా టోక్రానీ మీదకి తిరిగింది. నేనంటే అగ్గగలాడి పోయే పిల్ల ఇలా పొగరెత్తి నన్నే గసిరి వెళ్ళగొట్టిందంటే, అందుకు నువ్వే కారణం అన్నాడు. దిల్రుబాలని నేనే పైకితెస్తే ఎంత గడించేవాడినో అని వాపోయాడు. ఛీ కృతఘ్నుడా. విశ్వాస హీనుడా — ద్రోహీ, నిన్ను నమ్మినందుకు మంచి టోకరా యిచ్చావు అన్నాడు. ఇంకో క్షణం తరవాత అత నికి పెద్ద ఊహ కలిగింది. దుష్టుడా! అన్నాడు. దుష్టుడా నువ్వింకా మోసం చేస్తున్నావు. దిల్రుబాలా నువ్వూ ఒకటే. నేను పోట్లాడతానని మీరు కుట్రచేసి ఇలా నాటకం ఆడారు. నీ ముష్టివాక్కా ఏడుపు మొహం అన్నీ దొంగనాటకాలే. నేను పోగానే మీరు కలిసిపోయి నవ్వు కుంటారు అన్నాడు.

టోక్రానీ, కాదుమొర్రో అని మొత్తుకున్నా గిరిలాల్ వినలేదు. ఏంచెప్పినా నమ్మలేదు. వేషం ఇమ్మని కాళ్ళా

వేళ్ళా పడినా ఛీ పో అన్నాడు. చివరికేమయింది తెలుసా? వేషం యివ్వకపోడమే గాదుగదా తనకు తెలిసిన అన్ని కంపెనీలలోనూ శోక్రానీ తనకు ద్రోహం చేశాడనీ చూస్తూ ఉండగా కాపరాలు కూలద్రోసే, దుష్టుడనీ ప్రచారం చేసి అతనికి ఎక్కడా చిన్న వేషంకూడా పుట్టకుండా కట్టుదిట్టం చేశాడు. డెమాక్రసీలో లంచగొండితనం చెల్లినంతకాలం అంతా బాగానే ఉంటుంది. బయటపడితే మటుకు అంతా వెలేస్తారు.

ఇదీ అంతే. అందరూ ఇతన్ని కృతఘ్నుడని ముద్రవేసి దూరంగా వుంచారు. శోక్రానీ తిరిగి తిరిగి తిండిలేక మాడి, పశ్చాత్తాపంతో స్వగ్రామం వెళ్ళి పెళ్లాం కాళ్లమీద పడి లేచి, మళ్ళీ బొంబాయి రాకుండా, అక్కడే డాల్ మోటా అమ్ముకు బతుకుతున్నాడు. అదీ కథ. అంచేత ప్రపంచం తీరే అంత. విశ్వాసం కోసం వెతక్కు. అంతకన్న దేశవాళీ చిత్రాలలో కళాఖండాలకోసం వెతకొచ్చు. అంతేకానీ—

* * *

ఔనుగాని పరహాలరాజూ ఈ కథ విన్నారు గదా ఇందులో మీకు కథ బలీయం అనిపించిందా, విధి బలీయం అనిపించిందా. స్నేహితుడి కోసం అంత త్యాగం చేసిన శోక్రానీకి ఆ శిక్ష న్యాయమేనా ? విధి అలా చేయించిందా కథ అలా చేయించిందా? మీరే శోక్రానీ అయితే పాసార్థి ఈ కథనెలా వ్రాసేవాడు? చెప్పండి అన్నాడు రాయుడు.

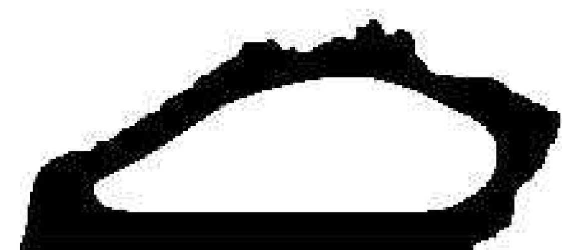
కథదేముంది. విధి వశాత్తు ఇలా జరిగింది. నేను కాదు ఎవరేనా సరే ఇలాగే అవుతుంది అన్నాడు రాజు త్రోక్రానీ మీద జాలిపడుతూ. రాయుడు విరగబడి నవ్వాడు.

"అదే తమాషా. అక్కడే మీరు తప్పులో కాలేశారు. ఈ కథ లాస్టుసీనులో గిరిలాల్‌కి వచ్చిన అయిడియా ఏమిటి? త్రోక్రానీ దిల్రుబాలా ఒకటేనని, తనని వదిలించుకోడానికే త్రోక్రానీ ముష్టిచోకార్, బిక్కమొహం ధరించి దొంగ నాటకం ఆడుతున్నాడనీ కదా. వచ్చిన పేచీ ఎలాగా వచ్చింది. నేనైతే, ముందరే ఆ దారిలో కథ నడిపేవాడిని. దిల్రుబాల ఎప్పుడైతే కంట్రోలు తప్పుతోందని అనుమానం కలిగిందో అప్పుడే నేను విజృంభించి, ఆమెని పది కంపెనీలకి స్వయంగా తీసికెళ్ళి బుక్ చేయించి, హడావుడిచేసి నా ఓనర్ షిప్‌ని గట్టిచేసుకునేవాణ్ణి. ఆమెను బుక్ చెయ్యాలంటే, నాకు కారెక్టర్రాక్టరు కారెక్టరు ఇచ్చితీరాలని షరతుపెట్టి నేనూ పెద్దవాణ్ణయిపోయేవాణ్ణి. కారు, పేరూ, డబ్బూ, ఫస్టుక్లాసు హీరోయినూ నాచేతిలో ఉన్నప్పుడు నాకు అడ్డేమిటి. గిరిలాల్‌కి, పాతవాగ్దానాలకీ నేనేల భయపడవలె...

"చూశారా. అదే తేడా. మీదగ్గిర ఈ తెలివితేటలు లేవుగాబట్టే మీరు సినిమాకి అన్‌ఫిట్ అన్నాను. ఇహ లాభంలేదు. రైలెక్కెయ్యండి" అన్నాడు రాయుడు.

రాజు 'అంతేనా' అని దిగాలుపడి దిగజారిపోయాడు.

కాళ్ళూ చేతులూ దిగజారిపోయిన ఆశలూ ఈడ్చుకుంటూ ఇద్దరూ మెల్లిగా సుబ్బన్న బంగళాకు చేరేవరకూ వర్షం ప్రారంభమైంది.

"సుబ్బన్నగారు కోపంగా ఉంటారు. ఇపుడు లేపొద్దు. పొద్దున్న మాటాడదాం. అందాకా ఈ వరండాలో చలిగాలి పీలుస్తూ పవర్ బాతూ రెస్టూ తీసుకుందాం" అన్నాడు రాయుడు. రాజు మాటాడలేదు. చలికి వణికిపోతున్నాడు.

రాయుడు మెల్లిగా వెచ్చని కబుర్లతో కల పన్ని అందులో బంగళాకట్టి అందులో రాజును పడుకోబెట్టి, తను దాని తాలూకు గెస్ట్‌హౌస్‌లోకి వెళ్ళి తలుపేసుకు పడుకున్నాడు.

సినీ విశ్వరూప సందర్శనం

తెల తెల వారుతూఉండగా రాజుని ఎవరో గట్టిగా కుదిపిలేపి పదపదమని వంటగదిలోకి తీసుకెళ్ళారు. కలత నిద్రలో కంగారులో ఏం జరిగిందో తెలీక తెల్లబోతున్న రాజుకి "రాజా! నారాజా" అని ఓదారుస్తున్న నరసు ఆప్యాయమైన కంఠం, వెచ్చని స్పర్శ అనుభవానికి రావడంతో దుఃఖం పెల్లుబికి పోయింది. "బామ్మా యింటి కొచ్చేస్తా" అని బావురు మన్నాడు.

లక్ష్మీనరసు అతని వీవు తట్టింది. జరిగింది మర్చి పొమ్మంది. గట్టిగా ఏడవకు బాబాయి లేస్తాడంది. ఆ సందర్భం పురస్కరించుకుని బాబాయిమీద పచ్చి తెలుగులో నిశిత విమర్శ చేసింది.

"ఇయ్యాల కొక్కరోజు – మాపిటేలదాకా యాడన్నా పల్లకుండా పడుండు. నేను ఈ యెదవ మాలోకంలోంచి వచ్చేత్తా. రేపు మనం తిరుపతెల్లి మనువాడదారి. ఆనాక కలో గంజో కాఫీయో టీయో తాగి బతుకుదారి. నీకు డబ్బు లేదుగందాని వదిలి పొయ్యేటంత యదవరకం కాదు నేను" అంది ఉద్వేగంతో.

రాజు పూర్తిగా మేలుకున్నాడు. అతని కింకా దిగులు కలిగింది.

"అయ్యో వద్దు నర్సూ నాలాంటి దిక్కులేనివానికై నీయొక్క డబ్బుగల బాబాయితో సంబంధాలు తెంచుకుని నాతో కలిసి అవస్థలు పడకు. ఇది సినిమా కాదు జీవితం. ఏవీ. యం వారిది కాదు. నిజం జీవితం." అన్నాడు బాధగా.

నరసు అమాంతం అతన్ని కౌగలించుకు ముద్దు పెట్టుకుంది.

అంతవరకు పోర్షను లేనివాడిలా దిక్కులు చూస్తున్న రాయుడు తుళ్ళిపడ్డాడు. "వాటీదిస్ వార్నింగ్ లెస్ కిస్; ఇంకానయం సెన్సారు వాళ్ళు చూళ్ళేదు" అన్నాడు.

రాజు ఈ లోకంలో లేడు. డ్రీం సీక్వెన్సులో తిరుగుతున్నాడు.

అందుకని నరసు, రాయుడికే కర్తవ్యం ఉపదేశించింది. బాబాయి లేవకుండా బయటికి పొమ్మంది. గబగబ కాఫీ కాచి యిచ్చింది. ఐదురూపాయలు రాజు జేబులో పెట్టింది.

"అల్లాల్లా తిరిగి సందేళకి మన పాతింటికిరా" అంది.

అంతలో రాయుడు హాల్లోకివెళ్ళి వచ్చి "సినిమా కెళ్తాం సినిమా కెళ్తాం." అన్నాడు. హాల్లో అతనికి, సుబ్బన్నకి వచ్చిన ఇన్విటేషన్ కార్డులు రెండు దొరికాయి.

"ఏం పిచ్చరు" అంది నరసు.

"యమ పిచ్చరులే. ఇంతవరకు యిట్లాంటిది రాలేదు" అన్నాడు రాయుడు.

అన్ని కాలాలకీ, అన్ని దేశాలకీ సరిపడే కథ అది. "ఒక టమిల్ ఫోక్‌లోర్ హీరో ఒక తెలుగూ సోషల్ హీరోయిన్‌ని లవ్ చేసి, కన్నడ పౌరాణిక విలన్‌తో పోరాడి రాక్ ఎండ్ రోల్ డాన్సు చేస్తాడు ఇందులో" అని ఆ పిక్చరు ప్రొడ్యూసర్లు డిస్ట్రిబ్యూటర్లూ అనుకుంటూ ఉండగా రాయుడు విన్నాడు

రాజుని వంటింట్లో దాచి, రాయుడు బజారుకెళ్ళి అర గంటలో షార్క్ స్కిన్ స్లాక్ షర్టులు రెండూ, గాబర్డిన్ లాగులు రెండూ అద్దెకి తెచ్చేశాడు.

రాజుకి అవి తొడిగి, నడవడం నేర్పి, పది నిమిషా లలో పెరటి దోవన వీధిలోకి తీసుకొనివచ్చాడు.

తొణుకూ, బెణుకూ లేకుండా ఆజ్ఞలు ఇస్తూఉన్న రాయుడు హఠాత్తుగా చాలా గొప్పవాడిలా కనిపించాడు రాజుకి. అతనిమీద చాలా గౌరవం నమ్మకం కలిగాయి.

"నువ్వు గొప్ప ప్రొడ్యూసరు అవుతావు" అని రాయుడు ధైర్యం చెబుతూఉంటే, మన సినిమాలలో చీక టిగా ఉండాల్సిన సీనులో వెలుగు కిరణాలలా నిరాశతో నిండాల్సిన అతని మనసులో చాలా ఆశలు మిలమిల్లాడాయి.

హోటలులో పూటుగా టిఫిను లగాయించి, ఆంధ్రా కిళ్ళీ బిగించి, బస్సెక్కేవరకూ రాయుడు దివ్యతేజంలో ధగ ధగ లాడిపోతున్నాడు. (ఏ డిస్ట్రిబ్యూటరు వల్లనో ముఠా వల్లనో) అభిశప్తుడైన ఏ తెరవేలుపో, కాడిలాకియర్

కాబోయి మా నేసి పదకొండో నెంబరు బస్సులో తిరుగు తున్నాడనుకున్నారు చూచినవారు.

ఫిలిం ఫీల్డుకే ప్రివ్యూ థియేటర్ అయిన పారగన్ సినిమాకి బస్‌స్టాండునుండి ఉత్సాహంగా దూకుడుగా అంగలువేస్తున్న రాయుడిని పలకరించడానికికూడా గుండెలు చాలలేదు రాజుకి.

బారులు బారులుగా పోతున్న కారులలో జనం చాలా మంది ఇతనికేసి చూసి చేయి ఊపుతున్నారు. కారు రిపేరులో ఉన్నందువల్ల షికారుగా నడుస్తున్నవాడిలా కని పించాడు రాయుడు. వందనాలు అందుకొంటున్న కొద్దీ అతని తేజస్సు కొత్తస్టుడీ బేకర్ దీపాలలా కళ్ళు మిరుమిట్లు గొలుపుతోంది. సినిమా మూడో రీలులో బాలనటి హఠాత్తుగా స్థూలనటి సైజుకి పెరిగినట్లు అతని ఒడ్డు పొడుగూ కూడా పెరిగినట్లు కనిపించింది రాజుకి.

మరోవంక అతనికి కలల్లోమాత్రం పరిచయం ఉన్న హీరోలూ, హీరోయిన్‌లూ, విలన్‌లూ, కార్లలో దూసుకు వెళ్ళిపోతుంటే కళ్ళు తిరిగిపోతున్నాయి.

అల్లంత దూరాన సినిమా గేటుదగ్గిర చేరిన జన సమూహం చూసేసరికి ఇంకా తిరిగిపోయాయి. వాటికితోడు ఉదయపు ఎదురెండ, పొద్దుటి పెసరట్టులో నూనెపైత్యం కూడ బలుక్కుని ప్రముఖపాత్ర నిర్వహించడంతో, పైత్యం ఎక్కువై కళ్ళు బైర్లుగమ్మి సినిమాగేటుకి ఎదురువేపు రోడ్డు వారన కూలబడి పోయాడు రాజు.

రాయుడు ఈసారి కంగారు పడలేదు, రాత్రి అనుభవం వల్ల.

'లేవయ్యా. లే. ముందుకు రావలసిన వాడివి ఇలా అయితే ఎలా అన్నాడు, రాజుకి అడ్డు నిలబడి, కార్లవాళ్లకి కులాసాగా కనిపిస్తూ. ఐదు నిమిషాలయినా రాజు లేవలేదు. రాయుడు వెనక్కి తిరిగిచూస్తే ఏడుస్తున్నాడు. ముచ్చెమటలా పోసేశాయి. రెండు చేతులతోను కళ్ళు మూసేసుకున్నాడు.

"నేను రాలేను" అన్నాడు.

రాయుడు అతని జుట్టు నిమిరాడు వాత్సల్యంతో. "రాజా. ఎందుకీ విచారం... భయపడకండి లెండి. రండి. నేనున్నానుగా" అని అభయమిచ్చాడు.

రాజు దీనంగా చూశాడు రాయుడివంక. తల అడ్డంగా తాటించాడు. "ఇందరు గొప్పవాళ్ళు—వణుకుతున్నాయి నా కాళ్లు" అన్నాడు.

"మరేం ఫర్వాలేదు మీరూ గొప్పవారే. నేను చెప్పలా. మీ అంతట మీరే అనాలి. ఇంకో గంటలో అనేస్తారు. పదండి ఈలోగా జంకకండి. మిమ్మల్ని ఈగొప్ప వాళ్ళ మధ్యనించి నడిపి బాల్కనీ సోఫాలో కూలేసే పూచీ నాది. అంతవరకు మీరు నా డ్రైవింగులో వున్న కాగు స్టీరింగులు అనుకోండి. లేదా నేను తొడుక్కున్న చొక్కాలు అనుకోండి. మిగతాదంతా నేను చూసుకుంటా మీరు కళ్ళు

మూాసుకు నడవండి. నడవడమే మీాపని. ఆపని చేసె య్యండి. ఆనక ఏమవుతుందని బెంగవద్దు. అది నేను చూస్తాను. పదండి మీారు గొప్పవారు" అన్నాడు రాయుడు.

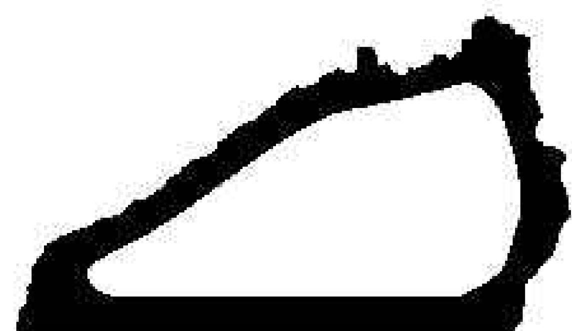
పెద్దమనిషి ఇన్నిసార్లు చెబుతున్నాడు గదా అని రాజు ఆమాట నమ్మేసి దానిమీాద నిలబడ్డాడు మెల్లిగా. కాని హఠాత్తుగా మళ్లీ దిగులు కమ్ముకొచ్చింది.

"గురో లాభంలేదు. నన్ను రమ్మనక. అంతమంది పెద్దవాళ్ళు దీన్నిండా వున్నారు. ఇది కళ. అదేమో మన దగ్గరలేదు. డబ్బా లేదనుకో. నేను అన్‌ఫిట్. రాను. నేను రేపు గొప్ప ప్రొడ్యూసర్ని అయిపోతే ఇంకేమన్నా ఉందా? వీళ్ళు నాకన్నా చిన్నవాళ్ళయిపోరు? వీళ్ళందరికి నేను ఆగ్నెలిచ్చి పనిచేయించాలి. భయపెట్టాలి. ఆస్టకి సర్వీసు చేయించాలి. ఓరి బాబోయ్ నావల్ల కాదు. చచ్చినా ఒప్పుకోను. నాకళ్లు తిరిగిపోతున్నాయి బాబోయ్" అన్నాడు.

అని కళ్లు తెరిచేసరికి ఎదురుగా గేటుమీాద 30 అడుగుల ఎత్తున నిలబడ్డ హీరోయిను బొమ్మ ఔట్ ఆఫ్ ఫోకస్‌లో కెళ్ళి మసకబారి మళ్లీ మెల్లిగా రూపు దేలింది. కళామతల్లి రాజాకి కనిపించింది:

ఆమె సినీ - దేవతా వస్త్రాలు కట్టుకుంది. 'పుల్ల ద్రాక్ష' లు పొదిగిన కిరీటం ధరించింది. రెండు చేతుల్లో రెండు గిన్నెలున్నాయి. ఒకదానిమీాద కళ అని రాసిఉంది. రెండోదానిమీాద బాక్సాఫీస్ అని ఉంది. వాలఖిల్యుల పరి

మాణంలో (అచ్చ తెలుగులో లిల్లిపుట్‌లన్నమాట) ఉన్న మనుషులు గిన్నెలచుట్టూ సందడిగా తిరుగుతున్నారు. కొందరు కళ ఉన్న గిన్నెవేపు మరికొందరు బాక్సాఫీసు పాత్రవేపూ వెళ్తున్నారు. కొందరు కళవేపు పోతున్న వారిని బాక్సాఫీసు పగ్గాలతో వెనక్కి లాగుతున్నారు. కొందరు తొందరలో ఎవరికాలో తగిలి మూర్ఛపడుతున్నారు. బండలాపడి ఉన్న కొందరు ఎవరుకాలో తగిలి దిగ్గునలేచి పరుగెడుతున్నారు. నవ్వుతున్నారు. నవ్వుకుంటున్నారు. ఏడుస్తున్నారు. ఏడ్చుకొంటున్నారు. కొందరు పొట్టివాళ్ళు పొడుగువాళ్ళ మీదకి పొట్టివాళ్ళ నిచ్చెనలువేసి ఎక్కుతున్నారు. కొందరు పొట్టివాళ్ళు పొడుగు నటిస్తున్నారు. వాళ్ళనిచూసి ఎవరో చప్పట్లు కొడుతున్నారు. వాళ్ళని ఎవరో వెక్కిరిస్తున్నారు. కొందరు అటువాళ్ళని ఇటు లాగుతున్నారు. పునాదులులేని ఒక తెల్లగోడమీద గొలుసుల బొమ్మలు ఆడబోయిన బొమ్మల్ని చిటుకు చిటుకు కుడుతున్నాయి. కొన్నిటిని ముద్దెట్టు కొంటున్నాయి. కొన్నిటిని హైపోడెర్మిక్ సిరెంజ్ పాట్‌లు ఇచ్చి మత్తెక్కిస్తున్నాయి. బోలెడు జనం ఆ గోడకేసి చూసి నవ్వుతున్నారు. వెక్కిరిస్తున్నారు. కొందరు అందుమీదకి ఎగబాక చూస్తున్నారు. కొందరు జారిపోతున్నారు. అందుకెవరో ఏడుస్తున్నారు. వాళ్ళనెవరో రూపాయ కిరాయికి ఓదారుస్తున్నారు, ఈ రహస్యాన్నెవరో అరుస్తున్నారు. వాళ్ళనెవరో కరుస్తున్నారు. ఎవరో కొందరికి వళ్లు మూస్తున్నారు. ఇంకొందరి కళ్లు మూస్తున్నారు. జీవితం ఆక్సిడైజ్ కావడానికి ఇంధనమైన ధనం మహా

త్యాన్ని తెలిపే ఉద్గ్రంథం చెక్కుబుక్కును శ్రద్ధగా
చదువుకుంటున్న ఒక సినిమార్కు ద్రౌపది దరిజేరిన ఒక
దుశ్శాసనుడు పైట దిగలాగేస్తున్నాడు; మరో చండశాస
నుడు అది వల్లకాదని ఎగలాగుతున్నాడు. ఆవిడ ఇదేం
పట్టించుకోకుండా బుద్ధిగా బుక్కు చదువుకుంటోంది.

ఈ సమ్మోహనకరమైన మనోహరమైన భీభత్సమైన
భయంకరమైన చలచ్చిత్ర విశ్వరూపంచూసి దిగ్భ్రమచెంది,
రెండు చేతులు పైకెత్తి నమస్కారంపెట్టి, మైకంకమ్మి పడి
పోతున్న రాజుని, రాయుడు పట్టుకున్నాడు. ఆ సన్నివేశానికి
మంద్రస్వరంలో వ్యాఖ్యానించాడు రాయుడు.

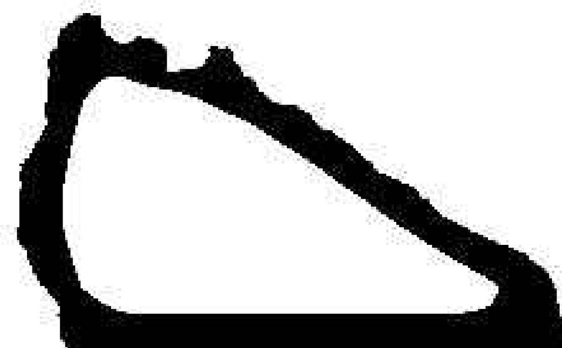
"రాజా! అదే జనులపాలిట ఆకర్షణ, వికర్షణ,
ఆనందదాయిని, అనారోగ్యకారిణి, జీవనప్రదాయిని, కళా
వని, రసధుని, ప్రకాశని, నాశని, శని, అని, ఖని అయిన
చలనచిత్ర పరిశ్రమ విచిత్ర చిత్రం. దర్శించి తరించు.
ఓ రాజా! ప్రపంచంలో అన్ని రంగాలలో ఉన్న చైతన్యం
యావత్తు ఇక్కడ పుంజీభవించింది. జీవననాడి ఇక్కడ ఉదృ
తంగా స్పందిస్తుంది. ఇది బొత్తిగా కళాకాదు. ఉత్తి డబ్బు
కాదు జీవితం...దానికి బెల్జియం అద్దం...పెద్ద అబద్ధం.
గొప్ప నిజం. లక్షపొరలు కమ్మిన నిజం. లక్షరూపాలు
ధరించగల జీవన ఖనిజం. వెలుగూ నీడ, నిజం అబద్ధం,
దురాశా నిరాశా, డబ్బూ కళా, సోలో డూయెట్, దురాశా
నిరాశా, లాంగ్ షాట్ క్లోజప్, బుర్రా గుర్రా, కామిడీ
ట్రాజిడీ, ఫేడిన్ ఫేడవుట్, శాంతం కోపం, కృతజ్ఞత –
ఘ్నత, స్తుతీ-నింద, కుడి ఎడమ, ఎక్జయట్ మెంటు, సెక్జ

యటే మెంటు, ప్రేమ ద్వేషం, నీతి నాతి, అచ్చులూ హల్లులూ 'అలా' 'వలా'-కలా ఇలా కళా తలా తిలా అన్నీ ఉంటాయి. శ్రీనివాసులూ శ్రీనివాసరావులూ సీ్క్రనివాస మూర్తులూ, ఇంకా అనేక రకాల కచట తపలూ ఉంటారు. భూలోకంమీద మజిలీకొచ్చిన మానవుడు ఈచాయలకొస్తే మిగతా స్థలాలలోకన్న ఎక్కువ అవతారాలెత్తుతాడు. కష్ట సుఖాలతో, గుణావ గుణాలతో సంఘర్షణపడి అతడి హృదయం సానపట్టిన వజం అవుతుంది. మనసు పక్వం అవుతుంది. జీవితం ఆరమగ్గుతుంది. ఇక్కడే జీవనరాగ సుధ గుబి తెలుస్తుంది, జీవనరాగం కనిపిస్తుంది, వినిపిస్తుంది. అనుభవానికి దొరుకుతుంది. మందగించిన చైతన్యానికి చైతన్యం అబ్బుతుంది. ఓ రాజా! ఇక భయపడకు. లే ముందడుగు వేసి మందిలోకి రా...ఇంకో నిమిషం తరవాత వగిలి పొమ్మన్నా పోవు. నీలో భయం బయట పడడానికి భయపడుతుంది. సిగ్గు సిగ్గుపడుతుంది. ప్రతి పనికీ నువ్వు పనికిరావని సన్నాయి నొక్కులు నొక్కే నీలోని సంకోచం సంకోచం చెందుతుంది. నీ ఆత్మ విశ్వాసం కాలరెత్తుకు బయటికి వస్తుంది. ఈ తెర వేలుపుల స్వర్గసీమలో ప్రవేశించడానికి మార్గంలో వాతావరణం ఎలాటిదో దాని ప్రభావం ఏమిటో తెలుసుకోడానికి నన్ను స్పుటినికుగా వాడుకో. నా వెనకాలే రా. షార్క్ స్కిన్ చొక్కా గాబర్డిన్ లాగూ, రిస్టువాచీ ఉంగరం సర్దుకో. అదే ఈ వాతావరణం నీకు హానిచెయ్యకుండా రక్షించే కవచకుండలాలు. జేబులో పర్సే నీకు పాకు ఎబ్బాన్ రబ్బర్, లే. కాలరెత్తుకో, మొహాన ఒక్కు తగిలించుకుని

ఒక్కొంగా ఎగరేయ్—చిన్నవాళ్లు ఎదురైతే హంగుచెయ్యి. పెద్దలయితే తగ్గిపోయి స్నేహం నటించు. పద: రాజా నీకు జయమగుగాక ... బై ది బై గేటులో గూర్ఖావాడి దగ్గర జంకేం?'' అంటూ ముందడుగు వేశాడు రాయుడు.

పది నిముషాలలో ఇహలోకాన్ని మర్చిపోయాడు రాజు. ఇంకా సినిమా ఆరంభం కానందువల్ల పెందరాళే వచ్చిన పెద్దలంతా మేడ మీద వరండాలో తిరుగుతున్నారు. చిరునవ్వు, సానుభూతి, గర్వం, కృతజ్ఞత, ప్రేమ పరాకు, చిరాకూ పెదిమలమీద, కళ్ళకింది గీతలమీద, ముక్కుపుటాలమీద, మెడమీద, కళ్లలోను, కనురెప్పల మీద, భృకుటిమీదా తగిలించుకుని, ఒళ్ళంతా కళ్లున్న దేవరాజారావుల మల్లె తిరుగుతున్నారు జనం. అర్ధనారీశ్వరుడి వేషం కట్టే భాగవతుడి ముఖాన తెరలాగే వీళ్ళు సందర్భోచితంగా భావప్రకటన నిస్తున్నపుడు అన్యభావాలను దాచెయ్యడానికని దేవతావస్త్రాలతో నేసిన మేలితెరల పొరలు సిద్ధంగా ఉంచుకున్నారు. జీవిత నాటకంలో మహానటులను ఎన్నికచేసి సన్మానం చెయ్యాలనుకునే, వాడిపని అసాధ్యం అనిపించేటంత మెలకువతో — క్షణంలో సగంలో మోస్తర్లు మార్చగల కెలడోస్కోపులో గాజుపూసల చైతన్యంతో హావభావాలను ఆవిష్కరిస్తున్నారు. ఆచ్ఛాదిస్తున్నారు. తెరలు మరీ పల్చన అనిపించినపుడు కొన్ని భావాలను దాచటానికి భాషను ఉపయోగిస్తున్నారు. కొందరు అతిశయోక్తులలాంటి వస్త్రాలు ధరించారు. కొందరు వందిమాగధులను, తోడుక్కున్నారు. కొందరు వినమ్రతని వల్లె

వాటు వేసుకున్నారు. నాకసలు గర్వం లేదన్న గర్వం కొద్దీ కొందరు బనీను తొడుక్కువచ్చేసి వాటి చుట్టూరా "ఇక్కడ చొక్కా వుండాలి నిజానికి" అని సూచించే లైన్ స్కెచ్ తొడుక్కున్నారు.

అందులో ఈదుకుపోతూ ఉండగా రాజు హఠాత్తుగా తన భుజం జూసుకుని 'ఇదేమిటిది' అని అంతలోనే "అరే! ఎగిరిపోయిందే" అని ఆశ్చర్యపోయాడు.

"అవి చూపులు. అంతేలే. తూనీగల్లాంటివి పూల వనంలో తుమ్మెదలాంటివి. బొమ్మల కొట్లులో పిల్లాడి లాంటివి. చీరల దుకాణంలో ఆడదానివంటివి. వంద సినిమా ఛాన్సుల మధ్య వర్ధమాన నటుడి వంటివి. అవి ఎక్కడా నిలవలేవు" అన్నాడు రాయుడు మెల్లిగా నవ్వుతూ.

'చూడు రాజా చూడు. చూసి నేర్చుకో. రంగులు కలపడం, మార్చడం నేర్చుకో. పసుపుమీద నీలంవేస్తే ఆకుపచ్చ! నిజంమీద అబద్ధం చరిస్తే కల్చరు అవుతుంది. అదిగో ఆయన చూడు. ఆయనకి మన వెనకాయనంటే మంట. అయినా నవ్వుతున్నాడు. భక్తితో ... అసూయ మీద ప్రేమ అలికితే బిజినెస్ ... విను ... ఈ పాతాయన ఆ కొత్తాయనిని మెచ్చుకుంటున్నాడు. బాధకి చాలీచాలని తీవిని కప్పితే దైన్యం. ఎదటివాడి దైన్యంమీద హేళన ఒంపితే హైన్యం. విషాదంమీద చిరునవ్వు తెరవేస్తే కరుణ.

"విను ... రాజా విను... కబుర్లు విను. హాలో సార్ ! మీ ట్యూనుని... గారు కొట్టేసి వాడేసుకుంటున్నారు కేసు పెట్టరాదూ ... ఈన కేసు పెట్టి రచ్చకెక్కిస్తే బొంబాయి వాడూ, వాడూ కేసువేస్తే హాలివుడ్ వాడూ కేసులు వేసెయ్యరూ!...

ఆయన ఒక పల్లవి కడితే అది పది పిల్లల్ని పెడుతుంది. హాలో. నమస్తే సార్ మీ మాటే. మీపల్లవి మోతగా ఉందనీ ... నమస్కారమండోయ్ కులాసా? హి...హి... చూళ్ళేదు ... గుడ్డీవె ... నమస్తే!... మీమాటే! దయ లేదంటున్నాను. మూడు రోజుల్నుంచీ మిమ్మల్ని చూడాలని ... హాలో! కులా ..."

రాయుడికి తెలిసినాయన కనిపించాడు. హాలో అన్నాడు రాయుడు.

"ఏం బ్రదర్" అన్నాడు రాయడి నేస్తం ఇతని వంక చూడబోయి. కాని ఆ చూపు చూస్తూ వుండగానే రాయడు భుజంమీంచి ఎగిరి, వెనకాల వున్న ఇంకో పెద్దాయన కళ్ళమీద వాలింది. రాయడు తన నేస్తం కోసం చెయి జాచి ముందుకు వెళ్ళబోయాడు. నేస్తం నేరుగా వచ్చి ఇతన్ని ఢీకొని, సారీ అని, వెనకాయన దగ్గరకి వెళ్ళబోయి, అంతలోకే ఆయన ఇంకెవరివేపో చూస్తూ హిప్నొటైజ్ అయి ఎటో పోతున్నందువల్ల వెనక్కి తిరిగి రాయుణ్ణి పలకరించబోయి, మానేసి, ఎవరో తారని చూసి నమస్కారం విసిరి, అది గమ్యస్థానం చేరకుండా మధ్యలో కింద పడినందువల, దాన్ని తీసుకు దులిపి ఇంకెటో విసిరి......

* * *

రాజుగారూ మనం లోపలికి పోదాం పదండి సీట్లుం డవు అన్నాడు రాయుడు.

"హల్లో రాజూ" అంటూ ఎవరో అడ్డుపడ్డారు.

తిథి మొదలైన ఆరునాటకాల రచయితా అయిన ముత్యం!

ఇదరూ గబగబా ఆశ్చర్యపోయాక ముత్యం తన సంగతి టూకీగా చెప్పాడు.

రాజు వెళ్ళిపోయాక అంతనికేం తోచలేదు. పైగా రాజూ వాళ్ళబామ్మ మంచంపట్టి చిక్కి సగమైపోయింది. ఉత్తరం రాయడానికి ఎడ్రసు తెలీదు. అందుకని ముత్యం తిన్నగా మెడ్రాస్ వచ్చేశాడు. టిక్కెట్టు తనొక్కడికే కొన్నా, అదృష్టం ఎలాగో అతనికూడా, వచ్చేసింది. ఆవిడ సిఫార్సువల్ల, రాజుని వెతకడంలో తను కలుసుకున్న కొందరు తమిళ సినిమావాళ్ళు అతని ఆరు నాటకాలూ కొనేసి డబ్బి లిచ్చారు. అన్నీ డబుల్ వర్షన్ పిక్చర్లే తను ఇలా దారు ణంగా గొప్పవాడై పోతూఉండగా నిన్నరాత్రి తన ప్రొడ్యూస రొకరు తనకి సుబ్బన్నని పరిచయం చేశారు. తను మామూలు గానే వరహాలరాజు సంగతి అడిగేసరికి "నాకు తెలుసు. వెధవ. మోసగాడు. ఇప్పుడే వెళ్ళగొట్టాం" అన్నాడు సుబ్బన్నగారు. హారినీ! మూడు లక్షల రూపాయల ఆస్తి పరుడికి ఎంత అవమానం జరిగిందీ అన్నాడు తను. అంతే ఆ మాటతో సుబ్బన్నగారు మూర్ఛపోయారు. పొద్దున్న లేచిందగ్గిరనించీ వెతుకుతున్నారు. ఇందాకలే వాళ్ళమ్మాయి

నరసు, రాజుకు హానిజరగదని ఒట్టు పెట్టించుకు చెప్పింది - ఇలా రాజూ రాయడూ పారగన్‌లో ప్రెష్షొకెళ్ళారు అని. అందరూ పరిగెత్తుకొచ్చారు అదీ కథ. ఇదిగో సుబ్బన్న గారు.

రాజు పక్కకి తిరిగి చూశాడు, సుబ్బన్నగారు కటుకూ కటుకూ నాలిక్కరిచేసుకుంటున్నాడు.

"నిన్న అలా చేసినందుకు పశ్చాత్తాపం. ఒద్దన్నా మానటం లేదు నాలిక కరుచుకోడం" అన్నాడు సుబ్బన్న గారి వంధి మాగధులు. అని సుబ్బన్న జెబ్బ పట్టుకున్నాడు లేపోతే ఆయన భోరున ఏడిచి రాజు కాళ్ళమీద పడి పోయేవాడే.

స్వర్గారోహణ పర్వం

అందరూ లోపలకూర్చున్నాక సుబ్బన్నగారు క్షమాపణ చెప్పుకున్నారు. "వెంఠనే పిచ్చరు తీద్దాం. అల్లుడా నువ్వేంచేస్తావు చెప్పు. హీరో వేస్తావా? నాగేశ్వర్రావుకి ఛాన్సు ఇస్తావా. పోసీ రాస్తావా? నచ్చకపోతే సముద్రాల సీనియర్‌ని ఎంకరేజ్ చేదాం. డైరెక్షను చేస్తావా? వద్దంటే కె. వి. ని పైకి తెద్దాం. కమాన్ చెప్పు." అన్నాడు ఉత్సాహంగా.

"నేను పిచ్చరు తియ్యనండి. మావూరు పోతా" అన్నాడు రాజు వాళ్ళబామ్మని తలచుకొని.

సుబ్బన్నగారు కొయ్యబారి తేరుకుని "ఛంపేవు అల్లుడా! పిచ్చరు తీసి తీరాలి నీలాంటి యువరక్తం కావాలి ఫీల్డుకి. నేనప్పుడే నీ అసరా చూసుకుని మన కంపెనీకి డిస్ట్రిబ్యూషన్ మాట్లాడేశా. అపుడే ఫస్టు ఇనిస్టాలుమెంటు డబ్బు తీసుకుని కొత్తకారుకి ఎడ్వాన్సు కట్టాను. ఇపుడు నువ్వు మఠాబా కాల్చేస్తే చచ్చేనే ఆ డబ్బంతా మళ్ళీ ఎక్కడ తేను —" అన్నాడు.

రాజు ఆలోచించి, చివరికి సరే అన్నాడు. కాని ష్టోరీ మా ముత్తెం చేత రాయించాలి అన్నాడు.

"సారీ గురో నాకు టైము లేదు. నేను థర్టీన్ ఫిలింస్‌కి రాస్తున్నాను. జూన్ 1968 దాకా ఆగితే నీకు రాస్తాను" అన్నాడు ముత్తెం.

"రేటూ అయిదూ ప్లస్ పదహైదు. రెండో అంకె బ్లాకు" అన్నాడు అతని తాలూకు వంధి మాగధరావు.

"ఓరి బాబోయ్! చూస్తూ ఉండగా ఎంత వాడి య్యావు.

"నువు, చూళ్లేదుగా" అన్నాడు ముత్యాం బ్రిలియంట్‌గా.

"నాకన్న వెనక —"

"— వచ్చిన కొమ్ము్మలు వాడి" అన్నాడు ముత్తెం మరీ బ్రిలియంట్‌గా.

"సెబ్బాష్" అన్నాడు వంధి మాగధులు. ఆనందం పట్టలేక.

* * *

ప్రదర్శనం ఆరంభమైంది. సుబ్బన్న, రాజు చెవిలో, ప్రొడక్షన్ ప్రోగ్రాం అంతా ఏకరువు పెడుతున్నాడు.

రెండో రీలులోనే హీరో వచ్చాడు "నా హృదయాన్ని నీకు —" అన్నాడు క్లోజప్‌లో.

"అర్పిస్తున్నాను" అన్నాడు మిడ్ షాట్‌లో. ఎటొచ్చీ ఈ రెండో షాట్ ఉన్న ఫ్రేములో అతని బొమ్మ కనిపించలేదు. అతను ఉండవలసినంత మేరా నల్లగా కాళీగా

వుంది. మిగతా భాగమంతా హీరోయిను వుంది. ఆ తగ వాత కూడా హీరోబొమ్మ కనిపించటం లేదు. అతను వుండే మేర కాళీగానే వుంటోంది.

అదేమిటి అన్నాడు రాజు.

"హీరో, వరసగా ఇరవై కాల్‌షీట్లకు గైరుహాజరై పోయాడు. మిగతావాళ్లు వచ్చినందువల్ల హీరో చోటుని మాస్క్ వేసి ఫిలిం తీసేశారు" ప్రొడ్యూసరు.

'ఇలా ఎన్ని రీళ్లుంది' అన్నాడు రాజు.

"పన్నెండూ, అయితేనేం. డబుల్ కాల్‌షీట్లు పెట్టి రెండురోజుల్లో తీసి కలిపేస్తాంలెండి. రిలీజు అవత లెల్లుండిగా. ఆర్టిస్టు పెద్దవాడు. ఇట్టే నటించేస్తాడు" అన్నాడు ప్రొడ్యూసరు.

"ఆయిడియ" అన్నాడు ముత్యం హఠాత్తుగా.

"రాజూ! మన వూళ్ళో ఓసారి ఇలాగే ఫిలిం వేస్తూ ఉంటే ఒక యాక్టరు ఊడిపోయాడు. గుర్తులే? వాణ్ణి మనం మళ్ళీ ఆ కాళీలోకి ఎక్కించేశాం ... నువ్వు ఈ పిక్చర్లో కాళీ ఎంతుందో. అంతే ఉన్నావు గదా!"

'సెబాష్' అన్నాడు వందిమాగధులు.

"జానాను అల్లుడా ప్రొడ్యూసరుగారికి అభ్యంతరం లేకపోతే ఈ కాళీలోకి నువ్వెక్కిపో. నేనూ మన డిస్ట్రి బ్యూటరూ, నీ బలగం అంతా కలిసి నిన్నుపైకి తోసేస్తాం. అందులో ఎక్కిపో" అన్నాడు.

ప్రొడ్యూసరుగారు రెడీయే అన్నారు.

"మరి పదమూడో రీలులోంచి పాతహీరో వస్తాడే. ఎలా కలుస్తుంది" అన్నాడు రాజు.

"దానికేం ఫరవాలేదు. నీకు ఎవడో ఋషి శాపం ఇచ్చి, నువ్వింకనుంచి ఫలానా హీరోలాగా కనిపించుగాక అని శాపం ఇస్తున్నట్టుగా ఓ రెండొందల అడుగుల ఫిలింతీసి పన్నెండో రీలు చివర అతికిస్తే సరి!" అన్నాడు ముత్యం

"బెస్టు. మామూలుగా హీరోలు రెండేసి రోల్సు వేస్తే, మనదాంటే ఇద్దరు హీరోలు ఒకరోలే వేశారని పబ్లిసిటీ చెయ్యొచ్చు" అన్నాడు ప్రొడ్యూసరు.

ఇకనేం పదండంటే పదండన్నారు. అంతా కలిసి తెర దగ్గిర కెళ్ళారు.

ప్రేమ ఘట్టం జరుగుతోంది. "కొంచెం ఆగండి. నాకు సిగ్గేస్తూంది. హీరోయిను గబుక్కున నువ్వెవరనొచ్చు" అన్నాడు రాజు.

తరవాత సీనులో తుపాను. హీరో ఉండాల్సిన చోటు బండకి అంటిపెట్టుకుని వణుకుతోంది. తెర ఉరిమింది. పిడుగు పడింది. భోరున వాన. హోరునగాలి.

"స్థిమితంగా ఉంది. ఎక్కెపో. గుడ్ లక్" అన్నాడు ముత్యం.

రాజు బలగం అతన్ని పైకెత్తి హీరో కాళీలోకి తోసేసింది.

చేతులు దులుపుకుని అంతా మళ్ళీ వచ్చి బాల్కనీలో తృప్తిగా కూర్చున్నారు.

తెరమీద హీరో కాళీలో రాజు సద్దుకుని ఝాంమని నటించేస్తున్నాడు.

"మనవాడు గట్టివాడే" అన్నాడు ముత్యం, అన్నాడు సుబ్బన్న, అన్నారు వాళ్ళిద్దరి వంధిమాగధులిద్దరూ.

ప్రొడ్యూసరు, అవతలికి వెళ్ళి తన కంపెనీకి టెలిఫోను చేసి వచ్చాడు.

* * *

దూరంగా సినిమాపేటలోని ప్రొడక్షన్ ఆఫీసులో కునికిపాట్లు పడుతూ కూర్చున్న పబ్లిసిటీ అసిస్టెంటు, లేచి ఆవలించి సిగరెట్టు ముట్టించి ఫోనులో ప్రొడ్యూసరు ఇచ్చిన ఆజ్ఞప్రకారం, పత్రికకు పంపడానికని కొత్త హీరో వరహాల రాజు గురించి పాంప్లెట్ తయారు చేయడం మొదలెట్టాడు.

"వెండితెరకు ఎక్స్‌ఫిలింస్ వారు సమర్పించు కొత్త హీరో...గారు (ఊరు...) చలన చిత్రజగతి ప్రగతికే హీరో కాగలవాడు. ఈయన కవి, రచయిత, గాయకుడు, సంగీత దర్శకుడు మొ॥ బహుశా హీరో పనేకాక, తీరిక వేళల్లో మిగతా కవి, గాయకుడు, డైరెక్టరుల పాత్రలూ నిర్వహించవచ్చు. అసలు బాల్యమునుండీ ఈ నవయువ.. ?. ?.. ?. ఉగ్గుపాలతో పెట్టిన విద్య.

ఎక్స్‌ఫిలింస్ వారి బ్రహ్మాండమైన తాజా పౌరాం ఘిక జాన చిత్రంలో...గారు సాంఘిక హీరోగా అత్యద్భుతమైన నటన ప్రదర్శిస్తున్నారు. చిత్రం విడుదల అయి కొన్ని

సన్మానాలు కాగానే వీరి నటనమహోత్తమంగా ఉన్నదని పలువురు ప్రశంసించ సంసిద్ధంగా ఉన్నారు.

... గారు యావద్భారత.?. కాగలడనడానికి ఎంథో సందేహములేదు ... ... అని శ్రీయుత... గారు అన్నా శ్రీయుత ... గారు చాలా గొప్పవారని డా॥ ... ... గారూ, కొందరు దొరలూ లోగడ చెప్పడం లోకవిదితమే.

డా॥ ... గారూ కొందరు దొరలూ కూడా ఎంత చాలా గొప్పవారని ఎక్స్ ఫిలింస్ వారి కొత్త ... ... శ్రీ ... గారు చాలాసార్లు అన్నారు!

శ్రీ ..... గారు నవయువకులు. వీరు బాల్యము నుండే ... ...

అయిపోయింది

మనసు ఫౌండేషన్ పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	TPLA118B194
పుస్తకం పేరు	విక్రమార్కుడి మార్కు సింహాసనం
తారీఖు	28/10/24
ముందు అట్ట	YES
వెనుక అట్ట	NO
మొత్తం పేజీలు	337
పెద్ద సైజు పేజీలు	NO
ఖాళీ పేజీలు	cr, IV
లేని పేజీలు	NO
తయారు చేసినది	Sowmya
పేజీలు విడదీసినది	Sowmya
స్కాన్ చేసినది	Hema
పరీక్ష చేసినది	PRATHYUSHA
పేజీలు సరిచూసినది	
బైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
పరిస్థితి	good